

MAANPUOLUSTUSKORKEAKOULU

YHDYSVALTOJEN MAAVOIMIEN KEHITTÄMINEN 2015 - 2030

Diplomityö

Kapteeni
Mikko Lehto

Yleisesikuntaupseerikurssi 57
Maasotalinja

Heinäkuu 2015

MAANPUOLUSTUSKORKEAKOULU

Kurssi Yleisesikuntaupseerikurssi 57	Linja Maasotalinja
Tekijä Kapteeni Mikko Lehto	
Tutkielman nimi YHDYSVALTOJEN MAAVOIMIEN KEHITTÄMINEN 2015 - 2030	
Oppiaine, johon työ liittyy Sotataito/ taktiikka	Säilytyspaikka Kurssikirjasto (MPKK:n kirjasto)
Aika Heinäkuu 2015	Tekstisivuja 118 Liitesivuja 4
TIIVISTELMÄ <p>Yhdysvaltojen asevoimat julkaisi vuonna 2012 uuden strategisen ohjauksen asiakirjan. Asia- kirjan keskeisenä sisältönä on Yhdysvaltojen säilyttäminen maailman johtavana suurvaltana. Asiakirja vahvistaa Yhdysvaltojen painopisteen siirron Tyynen valtameren alueelle. Painopis- teen siirron myötä Yhdysvalloissa kirjoitettiin uusi doktriini. AirSea Battle -doktriinissa ku- vataan sitä miten Yhdysvallat vastaa Kiinan nousevaan taloudelliseen ja sotilaalliseen suori- tuskakykyyn. Painopisteen siirron sekä uusimman doktriinin myötä Yhdysvaltojen maavoimien rooli vähenee ilmavoimien ja merivoimien roolin kasvaessa. Samaan aikaan vähentyvät ta- loudelliset resurssit kohdennetaan uudelleen ja maavoimat menettää osan resursseistaan. Maavoimat siirtyvät tukevaan asemaan asevoimien kokonaisuudessa.</p> <p>Yhdysvaltojen maavoimat oli toisen maailmansodan jälkeen luotu kohtaamaan Neuvostoliit- on ja Varsovan liiton määrällisesti ylivoimaiset asevoimat. Ensimmäinen Irakin sota oli osoitus maavoimien merkittävästä kyvystä taistella perinteistä asevoimaa vastaan. Toisaalta jo ensimmäinen Irakin sota antoi viitteitä maavoimien kehittämistarpeista. Huomattiin, ettei- vät organisaatiot vastanneet käyttötarkoitusta. Organisaatiot muutettiin modulaarisiksi ja joukkovalikoimaan lisättiin Stryker-kalustolla toimiva prikaatin taisteluryhmä. Maavoimat aloitti 2000-luvun alussa kunniahimoisen kehittämisohjelman Future Combat System, joka sisälsi maavoimille kokonaan uuden kaluston. Ohjelma kuitenkin lakkautettiin osittain kus- tannussyistä. Osiltaan ohjelma jäi kuitenkin voimaan selkeästi tyhistettynä. Painopisteen siir- to kuitenkin vähentää maavoimien resursseja siten, että teknologiaa tullaan hankkimaan ai- kaisempaa vähemmän seuraavien 15 vuoden aikana. Maavoimien pääkalustona tulee jatkos- akin olemaan nykyisin käytössä oleva kalusto modernisoituna.</p> <p>Yhdysvaltojen maavoimien keskeisimpänä kehittämiskohteena on ajatusmaailmallinen muu- tos asevoimien keskiöstä osittain tukevaan rooliin. Maavoimien perimmäiset tehtävät tulevat kuitenkin säilymään ennallaan ja niitä tullaan kehittämään toimimaan paremmin yhteisope- raatiokehityksessä. Maavoimien sisällä aselajien ja toimialojen yhteistoimintaa parannetaan kehittämällä joukkojen combined arms -suorituskykyä. Joukkojen määrän supistuessa tilan- nekuvan ja tilanneymmärryksen merkitys korostuu. Määrällisesti pienempien joukkojen on kyettävä entistä hajautetummasta ryhmityksestä keskitettyyn vaikutukseen. Tulevaisuudessa maavoimat ei halua sitoutua pitkiin Afganistanin tai toisen Irakin sodan kaltaisiin operaatioi- hin, vaan pyrkivät nopeaan ratkaisuun mahdollisimman pienellä logistisen tuen tarpeella.</p> <p>Tutkimus on hyödynnettävissä tutustuttaessa Yhdysvaltojen strategiseen ohjaukseen, doktriini- neihin, Yhdysvaltojen asevoimiin ja niiden tulevaisuuteen sekä painopisteisesti Yhdysvalto- jen maavoimien nykytilaan sekä kehittämiseen tulevaisuudessa.</p>	
AVAINSANAT <p>Yhdysvallat, United States Armed Forces, United States Army, doktriini, Aasia, Tyyni val- tameri, Eurooppa, AirLand Battle, AirSea Battle.</p>	

SISÄLLYS

1	JOHDANTO.....	1
1.1	AIHEALUE.....	1
1.2	AIKAISEMPI TUTKIMUS JA LÄHDEAINEISTO.....	3
1.3	TUTKIMUSKYSYMYKSET, NÄKÖKULMA JA AIHEALUEEN RAJAUS.....	6
1.4	TUTKIMUSMENETELMÄT JA TUTKIMUKSEN KULKU.....	8
2	YHDYSVALTOJEN ASEVOIMIEN TULEVAISUUS JA DOKTRIINIT	11
2.1	YHDYSVALTOJEN ASEVOIMIEN TULEVAISUUDEN SUUNNITELMAT.....	14
2.1.1	JOUKKORAKENNE JA RESURSSIT.....	15
2.2	YHDYSVALTOJEN ASEVOIMIEN PAINOPISTEALUEET JA DOKTRIINIT.....	17
2.2.1	TYYNİ VALTAMERİ.....	17
2.2.2	AIRSEA BATTLE -DOKTRIINI.....	19
2.3	EUROOPPA.....	25
2.3.1	AIRLAND BATTLE -DOKTRIINI.....	27
2.4	JOHTOPÄÄTÖKSET.....	30
3	YHDYSVALTOJEN MAAVOIMAT (US ARMY)	33
3.1	YHDYSVALTOJEN MAAVOIMAT 1900-LUVULTA 2000-LUVULLE.....	33
3.2	MAAVOIMIEN TILA VUONNA 2015 JA ROOLI ASEVOIMIEN OSANA	37
3.2.1	CAPSTONE- JA OPERATING-KONSEPTIT.....	40
3.3	ORGANISAATIO JA KESKEINEN KALUSTO 2015	41
3.3.1	ARMEIJAT JA ARMEIJAKUNNAT	43
3.3.2	PRIKAATIN TAISTELURYHMÄT.....	44
3.4	KESKEINEN KALUSTO.....	48
3.5	JOHTOPÄÄTÖKSET.....	51
4	YHDYSVALTOJEN MAAVOIMIEN (US ARMY) TULEVAISUUS VUOTEEN 2030	55
4.1	MAAVOIMIEN KEHITTÄMINEN VUOTEEN 2030 JA ETEENPÄİN	58
4.1.1	CAPSTONE –KONSEPTI.....	61
4.2	KALUSTOLLISET KEHITTÄMISOHJELMAT JA KEHITYSSUUNNAT.....	63
4.2.1	KESKEISIMMÄT KALUSTON KEHITTÄMISPORTFOLIOT.....	70
4.3	MAAVOIMIEN ROOLI ASEVOIMIEN OSANA TULEVAISUUDESSA.....	76
4.4	TOIMINTA- JA KÄYTTÖPERIAATTEET	81
4.5	JOHTOPÄÄTÖKSET.....	87
5	YHDYSVALTOJEN MAAVOIMAT EUROOPASSA LÄHITULEVAISUUDESSA.....	93
5.1	YHDYSVALTOJEN EUROOPPAAN SIOITETUT JOUKOT NYT JA LÄHITULEVAISUUDESSA.....	97
5.1.1	KALUSTO	101
5.2	JOHTOPÄÄTÖKSET.....	103
6	POHDINTA.....	107
6.1	YHTEENVETO.....	107
6.1.1	LÄHTÖKOHTATILANNE 2015 JA KEHITTÄMISEN OHJAUS.....	108
6.1.2	YHDYSVALTOJEN MAAVOIMIEN KEHITTÄMINEN, JOUKOT, KALUSTO JA TOIMINTAPERIAATTEET.....	111
6.1.3	LOPUKSI KEHITTÄMISESTÄ YLEENSÄ.....	115
6.2	TUTKIMUKSEN TULOSTEN ARVIOINTI.....	116
6.3	JATKOTUTKIMUSTARPEET	117

LÄHTEET

LIITTEET

YHDYSVALTOJEN MAAVOIMIEN KEHITTÄMINEN 2015 – 2030

1 JOHDANTO

“The US military today is a force of superbly trained men and women who are ready to deliver victory for our Nation. In support of the objectives of our National Security Strategy, it is routinely employed to shape the international security environment and stands ready to respond across the full range of potential military operations. But the focus is the third element of our strategic approach – the need to prepare now for an uncertain future”¹

“We are committed to forging that Army—to conduct prompt and sustained operations on land throughout the entire spectrum of crisis, AND to do what needs to be done as part of the joint warfighting team.”²

1.1 Aihealue

Tutkimuksessa selvitetään miten Yhdysvaltojen maavoimia kehitetään seuraavien 15 vuoden aikana. Tutkimuksessa maavoimien kehittämistä arvioidaan Yhdysvaltojen valtiojohdon strategisten linjausten, doktriinien ja asevoimien kehityksessä. Maavoimien nykytilanne selvitetään kehittämisen lähtökohdaksi. Maavoimien kehittämistä tarkastellaan ylemmän johtoportaana asettamien vaatimusten, tehtävien, doktriinien, organisaation, kaluston ja käyttöperiaatteiden kautta. Yhdysvaltojen asevoimien painopistealueiden toimintaympäristön merkittävien poikkeavuuksien takia Tyynen valtameren alue käsitellään osana doktriinia ja käyttöperiaatteita ja Eurooppa omana kokonaisuutenaan. Tutkimuksen päätutkimuskysymyksenä on:

Miten Yhdysvaltojen maavoimia on suunniteltu kehitettävän vuodesta 2015 vuoteen 2030?

---

¹ United States Department of Defense, Director for Strategic Plans and Policy: *Joint Vision 2020*, Washington DC, 2000, s. 1.

² United States Department of Army: *Army Vision 2010*, Washington DC, 1997, s. 18.

Vuodesta 2010 alkaen Yhdysvaltojen asevoimien kehittämiseen on vaikuttanut talouskriisi sekä taloudellisesti kalliit operaatiot Irakissa sekä Afganistanissa. Presidentti Barack Obama korosti vuoden 2012 asevoimien strategisen ohjausasiakirjan osana Tyynen valtameren ja Aasian alueen merkitystä. Presidentin sanoman taustalla oli sekä Yhdysvaltain heikkenevä taloudellinen kehitys että Irakin ja Afganistanin operaatioiden vaihe³. Kiinan valtion kehitys sekä Yhdysvaltain taloudelliset intressit puoltavat painopisteen siirtämistä Tyynen valtameren alueelle, mutta jatkuvien operaatioiden vuoksi Lähi-itä tulee silti säilymään yhtenä painalueista⁴. Yhdysvaltojen joukkojen vähennykset Irakin ja Afganistanin operaatioissa antoivat Yhdysvalloille tosiasiallisen mahdollisuuden suunnitella joukkojen käyttö uudestaan.⁵

Pääosin taloudellisesta syistä asevoimien ja etenkin maavoimien kokoa on aloitettu Yhdysvalloissa supistamaan. Supistamisen merkittävin osuus toteutetaan pienentämällä maavoimien henkilöstövahvuutta, joka on suunniteltu laskettavaksi 570 000 sotilaasta noin 450 000 sotilaaseen aktiivijoukkojen osalta. Supistukset koskevat samalla myös kansalliskaartia ja reserviä. Supistuksien jälkeenkin maavoimien edellytetään kykenevän suorittamaan niille asevoimien kontekstissa varattu rooli.⁶

Yhdysvaltojen maavoimien tulevaisuuden haasteet ovat monimuotoisemmat ja moniulotteisemmat kuin aikaisemmin. Painopistesuunnan muutoksen ja resurssien vähentymisen vuoksi Yhdysvaltojen maavoimia joudutaan kehittämään merkittävästi seuraavien vuosien aikana. Yhdysvaltojen maavoimien tulevaisuus ei ole ainoastaan riippuvainen painopisteen ja taloudellisten resurssien muutoksesta. Yhdysvaltojen maavoimien koulutuksesta ja doktriineista vastaava organisaatio on yksilöinyt tulevaisuudesta lukuisia uusia haasteita, kuten kyberulottuvuus, hybridiuhat, monimuotoiset operaatioympäristöt sekä oman henkilöstön muutos muuttuvan yhteiskunnan myötä.⁷

---

³ Parmeter, Guy Brynt: *The Strategic Shift to the Asia-Pacific and the U.S. Army*, US Army War College, 2012, s. 1.

⁴ Sama, s. 15.

⁵ United States Department of Defense: *Sustaining US global leadership, Priorities for 21st century defense*, Washington DC, 2012, s. 1 kt myös United States of America, White House: *National Security Strategy 2010*, Washington DC, 2010, s. 8, Tyynen valtameren ja Aasian aluetta käsiteltiin jo vuoden 2010 Yhdysvaltojen kansallisessa turvallisuusstrategiassa.

⁶ United States Department of Defense: *2014 Quadrennial Defense Review*, Washington DC, 2014, esipuhe, s. 9.

⁷ United States Army, U.S. Army Training and Doctrine Command: *Overview Brief*, 2014, <http://www.tradoc.army.mil/cofs/TRADOCOverviewMaster.pdf>, 14.12.2012.

Yhdysvaltojen maavoimat aloitti jo vuonna 2003 projektin maavoimien uudistamiseksi. Projektin nimenä oli Future Combat System.⁸ Projektissa oli tarkoitus uudistaa kalusto ja koonpanot vastaamaan tulevaisuuden haasteisiin. Projekti kuitenkin lakkautettiin puolustusministeri Robert Gatesin ilmoituksella vuonna 2009. Lakkauttamisen syynä oli taloudellisten resurssien uudelleenjärjestely⁹. Osia Future Combat Systemiin kuuluneiden osaprojektien kehittämistä jatketaan kuitenkin projektin lakkauttamisen jälkeen. Kehitettävät osaprojektit kuuluvat jatkossa Army Brigade Combat Team Modernization -projektin alle ja se jatkaa maavoimien kehittämistä.¹⁰

Army Brigade Combat Team Modernization -projekti aloitettiin vuonna 2010. Projektin tekee merkittäväksi se, että projektin myötä selviää kuinka paljon Future Combat Systemistä saatiin siirrettyä käytäntöön sekä onnistuttiinko kehittäminen pienempien kokonaisuuksien kautta. Projektissa kehitetään prikaatien taisteluryhmien suorituskykyä lisäämällä verkottuneisuutta, liikkuvuutta ja suojaa. Keskeisenä osana projektia on tiedustelu- ja valvontakyvyn lisääminen. Projektin tavoitteet on asetettu matalammalle kuin Future Combat Systemissä oli. Projektin toteutus poikkeaa Yhdysvaltojen asevoimien perinteisestä kehittämisestä. Yhdysvalloissa on ollut tapana kehittää kerralla isoja kokonaisuuksia, mutta Army Brigade Combat Team Modernization -projektissa kehittäminen tehdään pienemmissä kokonaisuuksissa olemassa oleviin joukkoihin.¹¹

1.2 Aikaisempi tutkimus ja lähdeaineisto

Puolustusvoimien opinnäytetöissä on varsin vähän tutkittu Yhdysvaltojen maavoimien kehitysnäkymiä. Maanpuolustuskorkeakoululla laadituista opinnäytetöistä muutama sivuaa aihetta, mutta ne on pääosin tehty suomalaisten joukkojen kehittämisen taustainformaatioksi tulevaisuudessa. Aihetta sivuaa tutkimus ”Aseellinen taistelu 2020” (Saarelainen, Saarinen ja Taavitsainen). Tutkimuksessa käsitellään lyhyen alaluvun verran Yhdysvaltojen asevoimien tulevaisuutta perustuen Yhdysvaltojen valtiohallinnon virallisten julkaisujen tietojen pohjalta¹². Ajallisesti suomalaisia opinnäytetöitä tai tutkimuksia ei ole ulotettu vuoteen 2030 tai eteenpäin.

⁸ Glenn, Michael B: *Future Combat Systems Overcoming Resistance to the Army's Modernization Strategy*, US Army War College, 2007, s. 4.

⁹ Krepinevich, Andrew F, Montgomery, Evan Braden: *Correcting Course: The Cancellation of the Future Combat Systems Program*, Center for Strategic and Budgetary Assessments, Washington DC, 2009, s. 1.

¹⁰ United States Department of Defense: Future Combat System (FCS) Program Transitions to Army Brigade Combat Team Modernization, 2009, <http://www.defense.gov/releases/release.aspx?releaseid=12763>, 21.8.2014.

¹¹ Army Brigade Combat Team Modernization, *Army Magazine*, lokakuu 2009, ss. 380-383.

¹² Saarelainen, Jorma, Saarinen, Timo, Taavitsainen, Heikki: *Aseellinen taistelu 2020*, Edita Prima Oy, Helsinki, 2003, ss. 61-62.

Tutkimukset noudattelevat Yhdysvaltojen julkaiseman asiakirjan Joint Vision 2020 mukaista aikataulua. Joint Vision 2020 on asiakirja, jossa on määritelty millaiset asevoimat Yhdysvalloilla tulisi olla vuodesta 2020 eteenpäin. Asiakirja perustuu Yhdysvaltojen valtiohallinnon asiakirjoihin. Joint Vision 2020 sisältää konkreettisia linjauksia asevoimien tulevaisuuden kehittamisestä ja toimintaympäristöstä.

Yhdysvaltojen sotilasopetusta antavissa kouluissa on tehty merkittävä määrä asevoimien tulevaisuuteen liittyvää tutkimusta. Yhtenä suurimmista opinnäytetöitten tuottajista on US Army War College Carlislessa Pennsylvaniassa. Tutkimuskenttänä US Army War Collegessa on taktisen tason toimintojen kehittämisestä strategisen tason maavoimalliseen kehittämiseen. US Army War Collegen opiskelijoiden tulee olla käynyt United States Army Command and General Staff College ja palveltava vähintään everstiluutnantin arvossa 16 vuoden palveluvuosilla¹³. US Army War Collegen tuottamat opinnäytetyöt vastaavat laajuudeltaan Maanpuolustuskorkeakoulussa tehtyjä pro gradu -töitä. Tutkimustöiden aihepiireissä on kuitenkin nähtävissä tekijöiden pitkä kokemus asevoimissa työskentelystä.

Yhdysvalloissa on sotakoulujen lisäksi tutkimuslaitoksia, jotka tuottavat Yhdysvaltojen asevoimille ja maavoimille tutkimuksia. Tutkimusten määrässä merkittävimpänä tutkimuskeskuksena on RAND Corporation, joka tutkii kaikkia asevoimiin ja sodankäyntiin liittyviä osa-alueita. RAND Corporationin nimi tulee tutkimuskeskuksen alkuperäisistä tehtävistä research and development, mutta nykyään käytetään pelkästään nimitystä RAND Corporation. RAND tekee hyvin kriittisin sävyisiä tutkimuksia, tutkimuslaitos nimeää periaatteikseen laadun ja objektiivisuuden. Osa tutkimuslaitoksen tuottamasta materiaalista on tarkoitettu Yhdysvaltojen kongressin käyttöön. Kongressille tehdyt tutkimukset ovat yleensä selvityksiä projektien epäonnistumisen syistä tai perusteluita uusille varusteluohjelmille.¹⁴

Yhdysvaltojen valtion viralliset julkaisut, 2012 Defense Strategic Guidance, Quadrennial Defense Review 2014, Joint Vision 2020, Army Vision 2010, AIRSEA-doktriini, AirLand-doktriini, CAPSTONE-konseptit, OPERATING-konseptit sekä ohjesäännöt, ovat tutkimuksen keskeisin lähdeaineisto. Vuonna 2012 julkaistussa Defense Strategic Guidance -asiakirjassa julkaistaan Yhdysvaltojen asevoimien strateginen ohjaus. Defense Strategic Guidance-asiakirjan perusteella Yhdysvaltojen puolustusministeriö julkaisee Quadrennial Defense Review -asiakirja. Quadrennial Defense Reviewissä analysoidaan Yhdysvaltojen strategiset ta-

¹³ US Army War College: Student eligibility, 2014, <https://dde.carlisle.army.mil/eligibility.htm>, 15.8.2014.

¹⁴ Rand Corporation: RAND at a Glance, 2014, <http://www.rand.org/about/glance.html>, 15.8.2014.

voitteen ja uhkakuvat asevoimien näkökulmasta. Asiakirjan linjaukset ovat voimassa julkaisusta neljä vuotta eteenpäin. Asiakirjassa määritellään myös käytössä olevien resurssien karkeat reunaehdot. Tutkimuksessa ei käytetty Yhdysvaltojen turvaluokiteltua materiaalia, vaan käytetty lähdemateriaali on Yhdysvaltojen valtiohallinnon julkaisemaa julkista materiaalia.

Yhdysvaltojen asevoimien julkaisemat dokumentit Joint Vision 2020 ja Army Vision 2010 esittävät miten Yhdysvallat aikoo tulevaisuudessa toteuttaa Quadrennial Defense Reviewissa annetut vaatimukset. Tarkemmin tapaa käydä sotaa käsitellään AirSea Battle- ja AirLand Battle -doktriineissa. AirLand Battle -doktriini on otettu käyttöön jo vuonna 1982 ja on kirjoitettu kylmän sodan aikaiseen mahdolliseen idän ja lännen väliseen sotaan Euroopassa.¹⁵ AirSea Battle -doktriinin viimeisin versio on allekirjoitettu vuonna 2012¹⁶. AirSea Battle -doktriini on kirjoitettu Tyynen valtameren operaatioita ja etenkin Kiinaa vastaan käytäviin operaatioihin¹⁷.

U.S. Army Training and Doctrine Command (TRADOC) kehittää Yhdysvaltojen maavoimien doktriinia ja tulevaisuutta. TRADOC tutkii ja kehittää maavoimien doktriineita ja ohjesääntöjä sekä järjestää sotapelejä tulevaisuuden tutkimuksen tueksi. TRADOC on vuonna 1973 perustettu Yhdysvaltojen maavoimien alainen laitos, jonka pääasialliset tehtävät ovat henkilöstön rekrytointi ja koulutus, yksiköiden koulutuksen tukeminen, johtajien koulutus, maavoimien doktriinin hallinta sekä maavoimien suorituskykyjen rakentaminen.¹⁸

Tutkimuksen aihepiiriin ja lähdemateriaalin kartoittamiseen käytettiin internethakuja. Hakuja tehtiin lähestyen aihetta useista näkökulmista, jotta välttyttiin tulosten vinoutumiselta, kuten on eversti Pasi Kesselin artikkelin mukaan ”internetlähteitä käytettäessä tutkijan on myös tiedostettava, että huono hakumenetelmä vinouttaa tuloksia”¹⁹ on vaarana. Internet-lähteiden luotettavuus on varmennettu hakemalla lähdeaineisto pääasiallisesti Yhdysvaltojen valtion ylläpitämiltä tai luotettaviksi tunnettujen tutkimuslaitosten virallisilta sivustoilta. Valtiohallinnon ja tutkimuslaitosten sivuilta haettua materiaalia ei voi pitää suoranaisina internet-lähteinä, koska lähteiksi on haettu virallisia asiakirjoja ja julkaistuja tutkimuksia. Erityisesti sähköisessä muodossa olevien

¹⁵ United States Department of Army: *Field Manual 100-5 Operations*, Washington DC, 1993, esipuhe, s. 5.

¹⁶ Hirvonen, Pasi: *Yhdysvaltain asevoimien ilma-meritaistelun konsepti, saateasiakirja*, 2013, s. 1.

¹⁷ Kazianis, Harry J: *America's Air-Sea Battle Concept: An attempt to Weaken China's A2/AD Strategy*, University of Nottingham's China Policy Institute, 2014, ss. 1-2.

¹⁸ United States Army Training and Doctrine Command: *TRADOC Story*, 2014, <http://www.tradoc.army.mil/About.asp>, 15.8.2014.

¹⁹ Kesseli, Pasi: *Lähdekritiikki operaatiotaidon ja taktiikan tutkimuksessa, Ajatuksia operaatiotaidon ja taktiikan laadullisesta tutkimuksesta*, toimittaneet Mika Huttunen ja Jussi Metteri, Maanpuolustuskorkeakoulu, Taktiikan laitos, Edita Prima Oy, Helsinki, 2008, s. 67.

lehtiartikkeleiden paikkansapitävyyttä on tarkastettu vertaamalla niitä muihin vastaavan alan artikkeleita julkaiseviin lehtiin.

Lähdemateriaaliksi on valittu myös kirjallisuutta, jossa käsitellään Yhdysvaltojen asevoimien ja maavoimien tulevaisuutta. Kirjallisuuslähteet käsittelevät pääosiltaan alempien tasojen kehittämisajatuksia sekä varusteisiin, koulutukseen tai kalustoon liittyviä kehittämistarpeita. Kirjallisuuslähteiden haasteena on Yhdysvaltojen valtiohallinnon viimeisimmistä merkittävistä linjauksista kulunut lyhyt aika. Yhdysvaltojen maavoimien kehittämistä käsittelevä kirjallisuus keskittyy pääasiallisesti Irakin ja Afganistanin sotien kokemuksiin, eikä sellaisenaan ole Yhdysvaltojen strategisten linjausten mukaista. Suurempien kokonaisuuksien tulevaisuutta käsittelevää kirjallisuutta on julkaista verrattain vähän tai kirjallisuuden käsittelemät kehittämissuunnat on jo toteutettu. Kirjallisuuslähteet tukevat Yhdysvaltojen asevoimien nykytilan ja vanhempien doktriinien määrittämistä.

1.3 Tutkimuskysymykset, näkökulma ja aihealueen raja

Tutkimuksessa selvitetään: *Miten Yhdysvaltojen maavoimia on suunniteltu kehittävän vuodesta 2015 vuoteen 2030?*

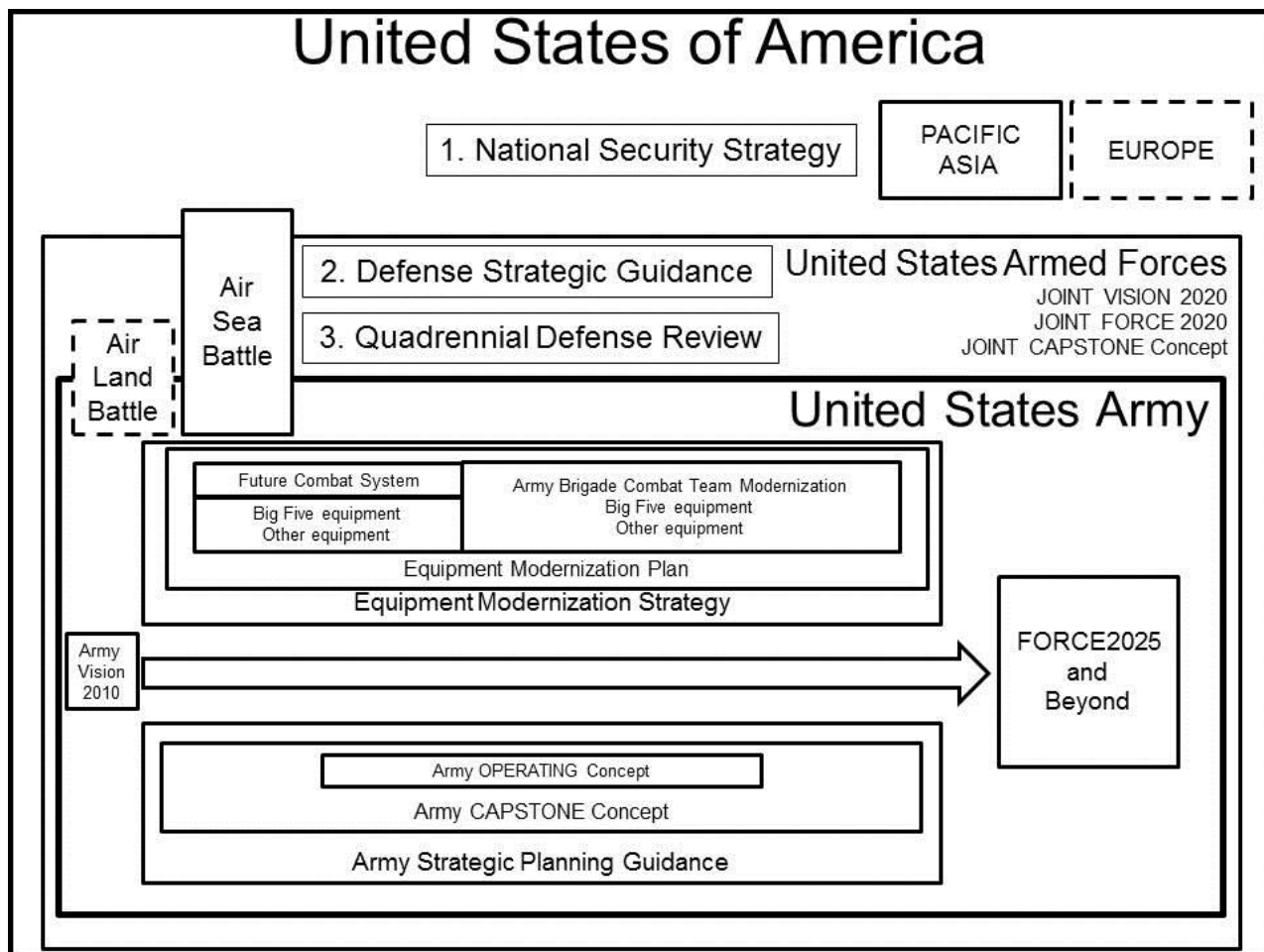
Tutkimusaiheesta johdetut Yhdysvaltojen maavoimien kehittämiseen liittyvät alatutkimuskysymykset ovat:

- 1) *Miten Yhdysvaltojen strategiat ja tärkeimmät asevoimalliset doktriinit vaikuttavat maavoimiin tulevaisuudessa?*
- 2) *Mikä on Yhdysvaltojen maavoimien tila ja tilanne nykypäivänä (tilanne 2015)?*
- 3) *Mikä on maavoimien rooli Yhdysvaltojen asevoimien kokonaisuudessa tulevaisuudessa?*
- 4) *Millaisella organisaatiolla ja kalustolla Yhdysvaltojen maavoimien on suunniteltu toimivan tulevaisuudessa?*
- 5) *Miten ja millaisella organisaatiolla sekä kalustolla Yhdysvaltojen maavoimien on suunniteltu toimivan tulevaisuudessa Euroopan alueella?*

Tutkimuksen keskiössä on Yhdysvaltojen maavoimat. Maavoimien kehittämistä tarkastellaan strategisen ohjauksen, asevoimien ja doktriinien kehyksessä tutkien maavoimia tehtävien, doktriinien, organisaation, kaluston ja käyttöperiaatteiden kautta. Tutkimuksessa selvitetään ohjaavien asiakirjojen vaikutus maavoimien ja maavoimien kaluston kehittämiseen sekä kaluston modernisointiin. Kaluston osalta on huomioitavaa, että kaluston kehittäminen voi olla kaluston modernisointia ja se on ensisijainen kehittämistapa maavoimien pääkaluston osalta.

Viitekehyskuvassa on maavoimiin kohdistuvan vaikutuksen lisäksi ohjaavien asiakirjojen hierarkia toisiinsa nähden. Kuvassa on myös kuvattu maavoimien sisäisten ohjaavien asiakirjojen hierarkia.

Lisäksi tutkimuksessa selvitetään Yhdysvaltojen painopistealueiden toiminnallisuuksiin, resursseihin ja joukkojen käyttöön tulevaisuudessa liittyviä eroavaisuuksia. Tutkimuksen tavoitteena on lisäksi löytää erityisiä kehitystrendejä, jotka ovat sovellettavissa yleisesti asevoimien ja maavoimien kehittymiseen seuraavien viidentoista vuoden aikana.

Kuva 1, Viitekehys.

Tutkimuksesta on rajattu ulos Yhdysvaltojen maavoimien kyberulottuvuudessa tapahtuvien toimintojen kehittäminen sekä maavoimien avaruus- ja ohjuspuolustuksen joukkojen kehittäminen. Tutkimuksen painopiste on perinteisissä maavoimajoukoissa. Maavoimien ilmailua, maavoimien merellistä komponenttia ja maavoimien erikoisjoukkoja käsitellään vain yleisellä tasolla. Merijalkaväen maavoimallisia joukkojen kehittämistä tai kaluston kehittämishankkeita käsitellään tutkimuksessa ainoastaan silloin, kun niillä on selkeää liittymäpinta Yhdysvaltojen maavoimissa tapahtuvaan kehittämiseen. Merijalkaväen maavoimallisten joukkojen roolia

asevoimien kokonaisuudessa käsitellään silloin, kun sillä selkeä yhteys vallitseviin doktriineihin.

1.4 Tutkimusmenetelmät ja tutkimuksen kulku

Tutkimus on kirjallisuuskatsaus, jonka tarkoituksena on saada tietoa Yhdysvaltain asevoimien kehittämisestä ja sen toimintaan liittyvistä ilmiöistä lähitulevaisuudessa. Kirjallisuuskatsauksessa on tarkoitus vastata selkeään tutkimuskysymykseen ja referoida lähdemateriaalia objektiivisesti.²⁰

Tutkimuksen metodina on käytetty sisällönanalyysia. Sisällönanalyysi on perusanalysointimenetelmä laadullisessa tutkimuksessa ja sitä voidaan pitää joko yksittäisenä metodina tai väljänä teoreettisena viitekehyksenä. Sen avulla voidaan analysoida kirjoitettuja, nähtyjä ja kuultuja sisältöjä. Sisällönanalyysissä aineistoa tarkastellaan eritellen, yhtäläisyyksiä ja eroja etsien ja tiivistäen. Sen avulla pyritään muodostamaan tutkittavasta ilmiöstä tiivistetty kuvaus, joka kytkee tulokset ilmiön laajempaan kontekstiin ja aiheita koskeviin muihin tutkimustuloksiin.²¹

Laadullinen tutkimus voi olla joko teorialähtöistä, teoriasidonnaista tai aineistolähtöistä. Teorialähtöisessä tutkimuksessa tutkimusaineiston analyysi perustuu olemassa olevaan teoriaan tai malliin ja siinä on tarkoituksena teorian tai mallin testaaminen uudessa yhteydessä. Näiden kahden tutkimuksen välimaastossa on teoriasidonnainen tutkimus, jossa aineistoanalyysi ei perustu teoriaan, mutta kytkennät teoriaan on havaittavissa. Teoriasidonnaista päättelyä kutsutaan myös abduktiiviseksi päättelyksi. Aineistolähtöisessä tutkimuksessa pääpaino on aineistossa, jolloin analyysiyksiköt eivät ole ennalta määrättyjä ja teoria rakennetaan aineisto lähtökohtana. Aineistolähtöinen analyysi on induktiivista päättelyä, jolloin edetään yksittäisistä havainnoista kohti tutkimusaiheen yleisiä piirteitä. Aineistolähtöinen analyysissa tutkijan on tarkoitus reflektoida tekojaan, arvioida tutkimuksen luotettavuutta ja pätevyyttä. Käytetyt käsitteet sekä menetelmät ovat tutkijan valitsemia ja vaikuttavat näin ollen tuloksiin.²² Tutkimuksen menetelmä edustaa induktiivista päättelyä: useista eri lähteistä koostuvia aineistoista pyritään löytämään samankaltaisuuksia ja yleisiä periaatteita Yhdysvaltojen maavoimien kehittämiseksi.

²⁰ Salminen, Ari: *Mikä kirjallisuuskatsaus, johdatus kirjallisuuskatsauksen tyyppeihin ja hallintotieteellisiin sovelluksiin*, Vaasan yliopiston julkaisu, Vaasa, 2011, ss. 8-9.

²¹ Tuomi, Jouni, Sarajärvi, Anneli: *Laadullinen tutkimus ja sisällönanalyysi*, Kustannusosakeyhtiö Tammi, Helsinki, 2002, s. 93 ja s. 105.

²² Sama, ss. 95-96 ja ss. 98-99.

Tutkimus aloitettiin aihealueeseen perehtymisellä. Perehtyminen suoritettiin tutustumalla Maanpuolustuskorkeakoulun kirjastossa oleviin Yhdysvaltojen asevoimien ja maavoimia käsittelevään materiaaliin. Materiaalin kattavuutta täydennettiin tekemällä internethakuja Yhdysvaltojen valtiohallinnon ja asevoimien ylläpitämille sivustoille. Perehtymisen tuloksena tutkimukselle asetettiin tutkimuskysymykset. Tutkimuskysymysten pohjalta tutkimukselle luotiin alustava dispositio tutkimuksen jakamiseksi osakokonaisuuksiin. Perehtymisvaiheessa oli mahdollista havaita, ettei Yhdysvaltojen maavoimia ja maavoimien kehittämistä voi tarkastella erillisenä kokonaisuutena. Maavoimia ja maavoimien kehittämistä lähestyttiin Yhdysvaltojen strategisen ohjauksen kautta asevoimien kehityksessä.

Tutkimustyö jaettiin vaiheisiin tutkimuskysymysten ja disposition perusteella. Jaon perusteella tutkimuksen lähdeaineisto voitiin myös jakaa lähdeaineistokoreihin, joiden avulla selkeytettiin lähdeaineiston hallintaa. Lähdeaineiston jakamisen yhteydessä aineistolle tehtiin samalla pelkistämistä, jotta tämän tutkimuksen kannalta epäolennainen materiaali saatiin karsittua²³. Tutkimustyön jakaminen vaiheisiin rytmitti myös lähdeaineiston käsittelyä ja arviointia. Lähdemateriaalin jakamisen yhteydessä materiaali samalla ryhmiteltiin, jotta aineisto saatiin tiivistettyä²⁴. Toisessa vaiheessa siirryttiin selvittämään Yhdysvaltojen viimeisintä poliittisen johdon strategista ohjausta sekä ohjauksen vaikutusta asevoimiin. Samalla selvitettiin Yhdysvaltojen asevoimien keskeisimmät doktriinit ja niiden vaikutus asevoimien kehityksessä toimiviin maavoimiin.

Kolmannessa vaiheessa selvitettiin Yhdysvaltojen maavoimien lähtökohtatilanne vuonna 2015. Lähtökohtatilanteeseen selvitettiin Yhdysvaltojen maavoimien kehittyminen vuoteen 2015 sekä Yhdysvaltojen maavoimien rooli asevoimien kokonaisuudessa. Käsittelyssä huomioitiin edellisen vaiheen johtopäätöksissä esiin nousseet kokonaisuudet. Lähtökohtatilanteessa käsiteltiin maavoimien roolin asevoimien kehityksessä lisäksi maavoimien omien toimintaa ohjaavien asiakirjojen vaikutus maavoimien tilaan vuonna 2015. Tässä vaiheessa selvitettiin lisäksi maavoimien organisaatio ja keskeisin kaluston vuonna 2015.

Neljännessä vaiheessa käsiteltiin Yhdysvaltojen maavoimien kehittämistä seuraavien 15 vuoden aikana. Osiltaan kehittämistä tarkasteltiin myös yli 15 vuoden päähän johtuen Yhdysvaltojen maavoimien asiakirjojen aikajänteistä. Kehittämisessä selvitettiin maavoimien yleinen kehittäminen, ohjaavien asiakirjojen asettamat vaatimukset maavoimille, kalustolliset kehityk-

---

²³ Tuomi (ja muut 2002), s. 109.

²⁴ Sama, s. 110.

tämissuunnat ja ohjelmat sekä maavoimien tulevaisuus asevoimien osana. Edellisten lisäksi selvitettiin maavoimien toiminta- ja käyttöperiaatteet tulevaisuudessa. Vaiheen johtopäätöksissä selvitetään maavoimien kehittäminen ja poikkeamat nykytilaan.

Eurooppaa käsittelevä osuus otettiin tutkimukseen mukaan, koska aihealueen perehtymisvaiheessa oli nähtävissä, että maavoimien tulevaisuus poikkeaa aikaisemmasta maavoimien toimintojen ja roolien osalta. Eurooppaa käsittelevässä vaiheessa etsittiin mahdollisia poikkeamia aikaisempien vaiheiden tuloksista, mikä olisi aiheuttanut tarvetta lisäselvityksille. Euroopan käsittely otettiin lisäksi mukaan tutkimukseen, koska Eurooppa maantieteellisenä alueena poikkeaa Yhdysvaltojen strategisen ohjauksen pääpainopistealueesta. Lisäksi haluttiin selvittää, onko Euroopan kiristyvällä tilanteella vaikutusta Yhdysvaltojen maavoimien tulevaisuuden kehittämiseen.

Viimeisessä vaiheessa tehtiin kaikista käsitellyistä kokonaisuuksista yhteinen pohdinta, jossa kiteytettiin tutkimuksen tulokset, arvioitiin tulosten luotettavuutta sekä määritettiin lisätutkimustarpeet. Vaiheiden sisällä tehtiin tulosten luotettavuuden arviointia suhteessa käytössä olevaan lähdemateriaaliin. Osassa vaiheiden sisällöistä on samaa asiaa luotettavuuden parantamiseksi käsitelty useamman lähteen kautta. Vaiheiden sisällä suoritettiin myös lähdeaineiston analysoinnin kautta aineiston hylkäämistä. Hylkäämisen syynä oli yleisemmin mahdollisen lähdeaineiston ikä suhteessa käsiteltäviin asioihin tai lähdeaineiston poikkeaminen muun lähdeaineiston sisällöstä. Poikkeava aineisto tarkastettiin erikseen tapauskohtaisesta ja poistaminen tehtiin vasta, kun oli käytössä olevin keinoin varmistuttu, ettei löydy poikkeavaa materiaali tukevaa lisämateriaali.

Tutkimusraportti on kirjoitettu siten, että disposition mukaisia alalukuja voidaan käyttää myös sellaisinaan tutustuttaessa luvun käsittelemään asiakokonaisuuteen. Tästä syystä on valittu käytettäväksi loppuyhteenvedon lisäksi alalukukohtaisia johtopäätöksiä. Varsinkin alaluku 2 soveltuu käytettäväksi pohjana syvemmällä tutustumiselle Yhdysvaltojen valtiohallinnon strategiseen ohjaukseen ja asevoimien doktriineihin sekä niiden keskinäisiin suhteisiin.

2 YHDYSVALTOJEN ASEVOIMIEN TULEVAISUUS JA DOKTRIINIT

*"The United States faces a rapidly changing security environment. We are repositioning to focus on the strategic challenges and opportunities that will define our future: new technologies, new centers of power, and a world that is growing more volatile, more unpredictable, and in some instances more threatening to the United States."*²⁵

Yhdysvaltojen asevoimien tulevaisuuden vaatimukset on asetettu viimeisimmässä The Defense Strategic Guidance -asiakirjassa. Asiakirjan tarkoituksena on antaa strategisen tason vaatimukset Yhdysvaltojen puolustamiselle. Puolustamiseen liittyy muitakin osa-alueita asevoimien tulevaisuuden määrittämisen lisäksi, mutta asiakirja on tärkein asevoimia ohjaava dokumentti. Viimeisen The Defense Strategic Guidance -asiakirja on julkaistu vuonna 2012.²⁶

The Defense Strategic Guidance -asiakirjasta saatujen vaatimusten kautta Yhdysvaltojen asevoimat on laatinut Joint Force 2020 -asiakirjan, jolla ohjataan asevoimien kehitystä asetettuihin tavoitteisiin. Asetettuna tavoitteena on siirtää valmistautumisen painopiste nykypäivän sotien voittamisesta tulevaisuuden haasteisiin vastaamiseen sekä siirtää maantieteellinen painopiste Aasiaan ja Tyynelle valtamerelle. Painopisteen siirron jälkeenkin Lähi-itä säilyy edelleen tärkeänä alueena Yhdysvalloille. Operaatioiden toteuttamisessa pitää valmistautua operoimaan alueilla, joissa Yhdysvaltojen toiminnanvapautta yritetään rajoittaa asymmetrisin sodankäynnin keinoin, esimerkiksi estämällä alueen käyttö. Yhdysvalloilla ei ole tulevaisuudessa halua sitoutua Irakin ja Afganistanin kaltaisiin joukkoja sitoviin stabilisaatio-operaatioihin. Valmius toteuttaa stabilisaatio-operaatioita tulee kuitenkin säilyttää myös tulevaisuudessa.²⁷

Painopisteen siirron ja joukkojen käytön uusien vaatimusten myötä Yhdysvaltojen asevoimille annettiin The Defense Strategic Guidance -asiakirjassa vaatimus muokata joukkorakenteet vastaamaan tulevaisuuden vaatimuksia. Erikseen annettiin vaatimus maavoimien ja merijalkaväen henkilöstömäärän supistuksista. Asevoimien tulee tulevaisuudessa olla määrällisesti pienemmät, mutta ketterämmät ja nopeammin keskitettävissä. Muutoksessa on hyödynnettävä uusinta tekniikkaa, esimerkiksi tiedustelu- ja valvonnanjärjestelmiä, miehittämättömiä järjes-

²⁵ 2014 Quadrennial Defense Review (2014), esipuhe, s. 3.

²⁶ Sustaining US global leadership, Priorities for 21st century defense (2012), esipuhe.

²⁷ United States Congress, Congressional Research Service: *In Brief: Assessing the January 2012 Defense Strategic Guidance (DSG)*, Washington DC, 2013, s. 2.

telmiä ja kyberulottavuuden vaikuttamiskeinoja. Erikoisjoukkojen osalta noudatetaan konventionaalisten joukkojen vaatimuksia uusimman tekniikan hyödyntämisessä.²⁸

Asetettujen vaatimusten taustalla on osittain Yhdysvaltojen presidentin Barack Obaman vuoden 2011 huhtikuussa asettama vaatimus säästää asevoimien kokonaisuudessa 400 miljardia dollaria²⁹. Säästötavoitteen lisäksi asevoimille annettiin strateginen ohjaus siitä, miten suunnitella tulevaisuuden asevoimat ja minkälaisiin tilanteisiin tulee varautua. Puolustusministeri korosti strategisen ohjauksen tärkeyttä, jotta säästöt voidaan keskittää oikein eikä asevoimien kokonaissuorituskyky kärsisi. Puolustusministeri Robert Gates korosti toukokuussa 2011, että *”To ensure that future spending decisions are focused on priorities, strategy, and risks, and are not simply a math and accounting exercise.”* Puolustusministeri painotti säästöjen kohdennuksen merkitystä. Hänen mukaansa säästöt pitää toteuttaa painopisteisesti kaikkialta leikkaamisen sijaan.³⁰

Yhdysvalloissa erotellaan sodankäynti karkeasti kahteen eri kategoriaan, perinteiseen sodankäyntiin sekä asymmetriseen sodankäyntiin. Perinteiseen sodankäyntiin määritetään kuuluvaksi valtioiden väliset tai liittoumien väliset konventionaalisin keinoin käydyt sodat. Sodan julistus ei enää välttämättä kuulu perinteiseen sotaan, vaan sotatoimet voivat alkaa yllättäen. Perinteisessä sodankäynnissä sotivat osapuolet ovat osapuolten asevoimat. Erikoisjoukkojen operaatiot lasketaan kuuluvaksi perinteiseen sodankäyntiin. Perinteiseen sodankäyntiin nähdään kuuluvaksi myös kaikkien mahdollisten ulottuvuuksien käyttö, esimerkiksi kyberulottuvuus.³¹

Asymmetrinen sodankäynti kuvaillaan Yhdysvaltojen asevoimien ohjesäännöissä väkivaltaiseksi kamppailuksi valtioiden sisällä ja ei-valtiollisten ryhmittymien taisteluksi lainvoimaisuudesta ja vaikutusvallasta. Asymmetrisessä sodankäynnissä heikompi osapuoli pyrkii sekoittamaan ja kieltämään perinteisten asevoimien edut sekä normaalien taistelutapojen mukaisen toiminnan. Asymmetrisen sodankeinoin pyritään yleensä vaikuttamaan esimerkiksi toisen

²⁸ In Brief: Assessing the January 2012 Defense Strategic Guidance (DSG) (2013), s. 2.

²⁹ Obama, Barack: Remarks by the President on Fiscal Policy, 2011, <http://www.whitehouse.gov/the-press-office/2011/04/13/remarks-president-fiscal-policy>, 20.9.2014, The President called for “a fundamental review of America’s missions, capabilities, and our role in a changing world,” and stressed that he personally would “make specific decisions about spending” upon completion of the review.

³⁰ In Brief: Assessing the January 2012 Defense Strategic Guidance (DSG) (2013), s. 2.

³¹ United States Department of Defense: *Joint Publishing 1 United State Doctrine for the Armed Forces of the United States*, Washington DC, 2013, s. 10.

maan vakauttavaa hallitusta tukevaan voimakkaaseen ja teknisesti ylivoimaiseen asevoimaan.³²

Yhdysvaltojen asevoimien tavoitteena on 2020-luvulla kyetä voittamaan sotia ja tarjoamaan olemassa olollaan vaihtoehdon suoranaiselle aseelliselle konfliktille.³³ Yhdysvaltojen asevoimien virallisen kehittämisstrategian mukaan asevoimien tulee olla 2020-luvulla ja siitä eteenpäin kykenevä tarvittaessa vastaamaan maailman kolmeen tulevaisuudessa esiintyvään ilmiöön³⁴. Ilmiöt pohjautuvat Yhdysvaltojen kokonaisarvioon tulevaisuudesta.³⁵

Ensimmäisenä ilmiönä todetaan, että Yhdysvalloilla tulee tulevaisuudessakin olemaan kansainvälisiä kiinnostuksen kohteita sekä lisäksi Yhdysvallat tulee myös tulevaisuudessa olemaan erilaisten toimijoiden mielenkiinnon ja toimien kohteena. Toisena ilmiönä nähdään logistiikan helpottumisen, viestinnän ja yhteyksien parantumisen sekä informaatiotekniikan kasvun vaikutuksen kehittymisen jatkuminen. Kasvun ja kehittymisen kautta taloudelliset suhteet ja kansainvälinen tilannetietoisuus kasvaa. Kolmantena ilmiönä on Yhdysvaltojen kansallisen turvallisuuden, taloudellisten tavoitteiden ja poliittisten arvojen vaikutuksesta tapahtuva vuorovaikutus ympäristöön. Viimeisempään ilmiöön on huomioitu vaikuttavan myös Yhdysvaltojen liittolaiset.³⁶

Yhdysvalloissa on alettu käsittelemään asevoimia kokonaisuutena, jolloin puhutaan usein Joint Forces -käsitteestä. Joint Forces on käsitteenä kaikkien neljän puolustushaaran muodostama kokonaisuus, jolla on todellinen kyky toteuttaa Joint Operation -käsitteen mukaan yhteisoperaatioita.³⁷ Asevoimien kehitys halutaan ohjata tehokkaampaan resurssien käyttöön. Tulevaisuudessa kokonaisuuden korostaminen on merkittävää, vaikka Yhdysvaltojen asevoimien puolustushaaroilla on kyky tehdä yhteisoperaatioita itsenäisesti. Esimerkiksi Yhdysvaltojen maavoimilla on itsellään maa-, meri- ja ilmakomponentit³⁸. Yhteisoperaatiokäsitettä ja yhteisoperaatioajattelutapaa ei voi Yhdysvaltojen tapauksessa käsitellä suomalaisen yhteisoperaatiokäsitteen kautta.

³² Joint Publishing 1 United State Doctrine for the Armed Forces of the United States (2013), luku 1 s. 6.

³³ Joint Vision 2020, (2000), s. 1.

³⁴ Yhdysvallat on itse määritellyt ilmiöt omasta näkökulmastaan suurvaltana.

³⁵ Joint Vision 2020, (2002), s. 4.

³⁶ Sama, s. 4.

³⁷ Saarelainen (ja muut 2003), s. 63, ks. myös Joint Vision 2020 (2002).

³⁸ Wikipedia: United States Army, 2014, https://en.wikipedia.org/wiki/United_States_Army, 2.9.2014.

Vaatimukset tehokkaammasta resurssien käytöstä ja yhteistoiminta ovat johtaneet Yhdysvaltojen asevoimissa tarkasteluun yhteistoimintakyvystä. Lähtökohtaisesti Yhdysvaltojen asevoimien sotilaallisessa doktriinissa todetaan yhteistoiminnan olevan kaikilla osa-alueilla haastavaa. Esimerkkinä nähdään tarve sovittaa yhteen puolustushaarojen organisaatiot, suunnittelu, viestitoiminta ja käytännön toiminta. Yhteensovittamisen kautta nähdään mahdolliseksi toteuttaa todellisia yhteisoperaatioita.³⁹

2.1 Yhdysvaltojen asevoimien tulevaisuuden suunnitelmat

Resursseja vuodesta eteenpäin 2014 käsittelevässä asiakirjassa edellytetään asevoimien pyrkivän jatkuvaan kustannustehokkuuteen, sillä resurssien ei nähdä kasvavan tulevaisuudessa. Asevoimilta edellytetään mahdollisista henkilöstövähennyksistä huolimatta kykyä toimia kyberulottuvuudessa, ilmassa ja merellä, ohjuspuolustuksessa, ylläpitää ydinpelotetta, hyödyntää avaruutta, ylläpitää tiedustelu- ja sensorijärjestelmää sekä toteuttaa terrorismin vastaisia ja erikoisjoukko-operaatioita. Vaatimusten mukaiset toimet ja järjestelmät lasketaan edellytykseksi toteuttaa strategiaa, jonka tavoitteena on pysyä maailman johtavana suurvaltana.⁴⁰

Painopisteen siirryttyä Tyynelle valtamerelle nousi esiin tarve kehittää uutta asevoimallista doktriinia. Uusimman doktriinin keskeiseksi teemaksi nousi vastaaminen Kiinan nousevaan mahtiin. Yhdysvallat ei hae konfliktia Kiinan kanssa, mutta Kiinan nouseva taloudellinen ja sotilaallinen kyky katsotaan merkittäväksi kokonaisuudeksi tulevaisuuden maailmassa. Uusimman taistelumallin kehittelyvastuu annettiin ilmavoimille yhdessä merivoimien kanssa. Doktriinin teemaksi nousi ilmavoimien ja merivoimien keskeinen rooli toiminnassa. Kiinan nousun kautta Kiinan katsotaan mahdollisesti kykenevän estämään Yhdysvalloilta pääsy kaikille alueille läntisellä Tyynellä valtamerellä.⁴¹

³⁹ JP 1 Doctrine for the Armed Forces of the United States (2013), luku 1 s. 17.

⁴⁰ United States Department of Defense: *2014 Quadrennial Defense Review fact sheet*, Washington DC, 2014, s. 2.

⁴¹ Van Tol, Jan, Ginzinger, Mark, Krepinevich, Andrew, Thomas, Jim: *AirSea Battle Doctrine a Point of Departure Operational Concept*, Center for Strategic and Budgetary Assessments, 2010, esipuhe, s. 10.

2.1.1 Joukkorakenne ja resurssit

Tulevaisuuden puolustusohjelma laadittiin Yhdysvaltojen uusimman strategian sekä presidentin asettaman budjetin⁴² vaatimusten ja tavoitteiden mukaiseksi. Vuosien 2015–2019 puolustusohjelman mukaisten joukkojen on kyettävä Yhdysvaltain maa-alueen puolustamiseen ja rajoitettuihin terrorismin vastaisiin operaatioihin sekä usealla alueella maailmassa osoitettava pelotevaikutusta ja turvattava läsnäolo. Yhdysvaltojen asevoimien on kyettävä pelotevaikutuksen pettäessä lyömään alueellinen vastustaja suurimittaisella operaatiolla sekä kyettävä kiistämään toisella alueella olevan vastustajan toiminta tai aiheutettava sille merkittävät taloudelliset kustannukset. Taloudellisten resurssien pienentyessä on hyväksyttävä, että joidenkin operaatioiden riskitaso voi nousta nykyisestä.⁴³

Yhdysvaltojen ilmavoimat nähdään kriittisenä resurssina koko maailman kattavan voiman projisointikyvyn sekä nopean vasteajan vuoksi. Ilmavoimilla on myös kyky toimia avaruusulottuvuudessa sekä kyberulottuvuudessa. Ilmavoimien kalustoa tullaan modernisoimaan vastaamaan kehittyviin uhkiin. Ilmavoimat kuitenkin joutuvat priorisoimaan modernisointiohjelmiin valtiohallinnan antamien vaatimusten mukaan. Hävittäjäkalustossa painopiste muodostuu viidennen sukupolven F-35 hävittäjän käytön laajentamiseen pääkalustoksi. Kehitysohjelmiin on käsketty ottaa mukaan pitkän matkan häiveominaisuuksin varustettu lentokone. Koneella tulee olla kyky kantaa raskaita hyötykuormia ja toimia ilmatilassa, jossa ei ole täyttä ilmanherruutta. Ilmatankkauskyky on uudistettava, jotta voiman projisointi voidaan toteuttaa myös tulevaisuudessa.⁴⁴

Hankintojen ja kehittämisen turvaamiseksi ilmavoimat säästää ilmakuljetuskyvyssä, johtamisessa ja hävittäjien määrässä. On arvioitu, että vuoden 2016 jälkeen ilmavoimat joutuu vähentämään 80 lentokonetta, mukaan lukien kaikki KC-10 ilmatankkauskoneet sekä kaikki Global Hawk Block 40 -lennokit. Lisäksi joudutaan viivästyttämään Joint Strike Fighter -kaluston hankintaa, vähentämään 24-tunnin Predator- ja Reaper- lennokkioperaatioita sekä ohjaajien lentotunteja.⁴⁵

---

⁴² Alkuperäiskielellä "President's Budget".

⁴³ 2014 Quadrennial Defense Review (2014), luku 2, s. 22, ks. myös Perry, William J, Abizaid, John P: *Ensuring a Strong U.S. Defense for the Future*, United States Institute of Peace, 2014, ks. myös Dale, Catherine: *The 2014 Quadrennial Defense Review (QDR) and Defense Strategy: Issues for Congress*, Congressional Research Service, 2014.

⁴⁴ Sama, luku 3, s. 28, ks. myös Perry (ja muut 2104), ks. myös Dale (2014).

⁴⁵ Sama, luku 3, s. 28, ks. myös Perry (ja muut 2104), ks. myös Dale (2014).

Yhdysvaltojen maavoimat tulee tulevaisuudessakin olemaan korvaamaton osa Yhdysvaltojen sotilaallista kykyä. Afganistanin operaation päättyessä maavoimien tulee aloittaa valmistautuminen tulevaisuuden haasteisiin. Maavoimien on kyettävä operaatioihin siviiliviranomaisten tukemisesta mittaviin taisteluoperaatioihin. Taloudellisten resurssien vähydestä johtuen maavoimien on kyettävä toimimaan taloudellisesti tehokkaammin. Taloudellisten resurssien tasapainottamiseksi maavoimien vakituksessa palveluksessa olevan henkilöstön määrää lasketaan sodanajan vahvuudessa 570 000 sotilaasta 440 000 - 450 000 sotilaaseen⁴⁶. Kansalliskaartin sodanajan vahvuutta lasketaan 358 000 sotilaasta 335 000 sotilaaseen. Reservijoukkojen määrää lasketaan 205 000 sotilaasta 195 000 sotilaaseen.⁴⁷

Säästöjen vuoksi maavoimien valmius ja kalustollinen suorituskyky tulee laskemaan lyhyellä aikavälillä. Maavoimien ilmailu tullaan järjestämään uudelleen sekä uuden taisteluajoneuvon hankintaa lykätään. Säästöillä palautetaan valmiudentaso ja kalustollinen taso palautetaan pitkällä aikavälillä. Mahdolliset vuoden 2016 leikkaukset saattavat vielä laskea maavoimien sotilaiden vahvuutta.⁴⁸

Yhdysvaltojen merivoimien tehtävänä on tulevaisuudessa kehittää laivasto, jolla on kyky osoittaa läsnäolollaan suorituskykyä tärkeimmillä Yhdysvaltojen painopistealueilla. Merivoimille suunnatuilla resursseilla on keskityttävä uskottavan ja modernin strategisen pelotteen ylläpitämiseen. Uusien sukellusveneiden rakentaminen tulee aloittaa vuonna 2021. Ylläpitääkseen strategista pelotetta merivoimien on kyettävä kehittämään hyökkäyksellistä kykyä, kuten meritorjuntakykyä sekä kykyä vaikuttaa maamaaleihin. Merivoimien on lisäksi otettava F-35 hävittäjät käyttöön merivoimien ilmakomponentille. Laivaston aluskapasiteettiä tullaan kasvattamaan merkittävästi 2020-luvulle. Ballististen ohjusten torjuntaan kykeneviä risteilijöitä ja hävittäjäkalustoa modernisoidaan. Maksimissaan voidaan rakentaa 32 kappaletta uutta rannikkotaistelulaivaa. Rannikkotaistelulaivoilla on oltava kyky toimia Itä-Aasian rannikkoalueilla. Resurssien tasapainottamiseksi merivoimat vähentää ulkoistetuista palveluista arviolta kolme miljardia dollaria vuodessa palauttaen tilanteen vuoden 2001 tasolle. Lentotukialus USS Georg Washington saatetaan joutua hylkäämään, mikäli vuonna 2016 merivoimiin kohdistuu

⁴⁶ Sharp, Travis: *Gambling with Ground Forces The 2015 Defense Budget and the 2014 Quadrennial Defence Review*, Center for a New American Security, Washington DC, 2014, s. 2, Yhdysvaltojen maavoimat ovat leikkausten jälkeen vuoden 1940 tasolla aktiivijoukkojen osalta, vrt United States Congress, United States Government Accountability Office: *Army Brigade Combat Team Inactivations informed by Analysis, But Actions needed to Improve Stationing process*, Washington DC, 2013, s. 1. Aktiivijoukkojen vahvuuden ilmoitetaan vähennysten jälkeen olevan vuoden 2017 lopussa 490 000 sotilasta.

⁴⁷ 2014 Quadrennial Defense Review (2014), luku 3, s. 29, ks. myös Perry (ja muut 2104), ks myös Dale (2014).

⁴⁸ Sama, luku 3, s. 29, ks. myös Perry (ja muut 2104), ks myös Dale (2014).

säästöpainetta. USS Georg Washingtonin mahdollisen hylkäämisen jälkeen Yhdysvalloilla on jäljellä kymmenen lentotukialusosastoa.⁴⁹

Yhdysvaltain merijalkaväki tulee tulevaisuudessa edelleen olemaan ensimmäisenä käytössä oleva maavoimallinen joukko, jolla on kyky vastata kehittyviin kriiseihin missä päin maailmaa tahansa. Merijalkaväen on kehitettävä maihinnousuoperaatiokykyä, jotta sitä voidaan käyttää joko Yhdysvaltain etuja kiistävää toimijaa vastaan tai toimijaa, joka yrittää estää Yhdysvalloilta vapaan pääsyn tietyille alueille. Merijalkaväelle hankitaan uusi taistelujoukko. Merijalkaväkeä modernisoidaan ja vahvuus määritetään 182 000 aktiivipalveluksessa olevaan sotilaaseen. Vuoden 2016 mahdolliset lisäleikkaukset voivat pudottaa vahvuuden 175 000 sotilaaseen. Yhdysvaltojen lähetystöjä ja muita toimipisteitä tullaan suojaamaan 900 merijalkaväen sotilaalla.⁵⁰

Kaikkien joukkojen osalta tullaan säilyttämään osaava reservi. Maavoimien reservin taitoa on aktiivisesti pystytty ylläpitämään Irakissa ja Afganistanissa. Maavoimien osalta reservin osaamisen ylläpidosta tulee haastavaa tulevaisuudessa. Muiden puolustushaarojen reserveille on annettu maavoimien kanssa yhteneväiset vaatimukset.⁵¹

2.2 Yhdysvaltojen asevoimien painopistealueet ja doktriinit

2.2.1 Tyyni valtameri

Yhdysvallat näkee viimeisimmässä strategisissa tavoitteissa ja uhkakuvia analysoivassa asiakirjassa olevansa yksi Tyynen valtameren alueen supervalloista jo vuosisadan ajan. Yhdysvaltojen näkemyksen mukaan Yhdysvallat valtiona omaa syvät ja ennen kaikkea mahdollistavat taloudelliset sekä turvallisuussuhteet alueeseen. Viimeisimmän 60 vuoden ajan Yhdysvallat on tukenut alueen turvallisuuden kasvua ja kehitystä Itä-Aasian sekä Tyynen valtameren alueella. Yhdysvallat korostaa alueen vapaata kauppaa, kansainvälisen lain ja järjestyksen ylläpitoa se-

⁴⁹ 2014 Quadrennial Defense Review (2014), luku 3, s. 30, ks. myös Perry (ja muut 2104), ks myös Dale (2014).

⁵⁰ Sama, luku 3, s. 31, ks. myös Feickert, Andrew: *Marine Corps Drawdown, Force Structure Initiatives, and Roles and Missions: Background and Issues for Congress*, Congressional Research Service, 2014a, ss. 7-9.

⁵¹ Sama, luku 3, s. 32.

kä mahdollisuutta päästä hyötymään alueen kaikista ulottuvuuksista. Yhdysvalloilla on tavoitteena tulevaisuudessa syventää talous- ja turvallisuussuhteita alueella.⁵²

Itä-Aasian ja Tyynen valtameren merkityksen kansainvälisessä kaupassa arvioidaan kasvavan tulevaisuudessa. Yhdysvalloissa arvioidaan alueen poliittisella ja turvallisuuspoliittisella kehityksellä olevan merkittävää vaikutusta muualle maailmaan. Huomioitavaa on myös alueen valtioiden panostus omiin puolustusmäärärahoihin. Yhdysvallat pelkää alueen valtioiden kasvavan sotilaallisen potentiaalin laskevan kynnystä ryhtyä aseelliseen voimankäyttöön. Alueella on lukuisia kiistanalaisia alueita sekä merkittäviä luonnonrikkauksia, joiden jakamisesta ei ole yhteistä päätöstä. Alueen merkittävyyden takia pieninä alkavat kriisit saattavat saada maailmanluokan merkityksen pidentyessään. Etenkin Kiinan asevoimien nopea modernisointi sekä Kiinan johdon haluttomuus avoimeen ja läpinäkyvään kanssakäymiseen alueen muiden valtioiden kanssa voivat vaikuttaa alueen turvallisuustilanteeseen, mikä on vastoin Yhdysvaltojen intressejä.⁵³

Alueen vakautta on yritetty edistää muodostamalla yhteisiin päämääriin sitoutuneita yhteisöjä, kuten esimerkiksi ASEAN⁵⁴. Yhdysvaltojen näkökulmasta alueen merkittävimpiä läntiseen maailmaan suuntautuneina alueellisen turvallisuuden peruspilarimaita ovat Australia, Japani ja Etelä-Korea sekä osittain myös kehittyvät maat kuten Intia ja Indonesia. Alueen turvallisuuden negatiivisesti vaikuttavina valtioina Yhdysvallat näkee Pohjois-Korean sekä Kiinan. Pohjois-Korean oletetut joukkotuhoaseohjelmat sekä sulkeutunut yhteiskunta vaikuttavat negatiivisesti turvallisuustilanteeseen Korean niemimaalla. Yhdysvallat näkee Pohjois-Korean uhkaavan alueellisen vakauden lisäksi myös suoranaisesti Yhdysvaltoja valtiona.⁵⁵

Yhdysvaltojen joukot Tyynellä valtamerellä on ryhmitetty Yhdysvaltojen Tyynen valtameren joukkojen johtoportaan⁵⁶ alaisuuteen. Johtoportaan vahvuus on noin 360 000 sotilasta. Tyynen valtameren johtoportaalla on alaisuudessaan noin 200 laivaa, joihin sisältyy viisi lentotukialusosastoa, 600 lentokonetta, 140 000 merisotilasta, kaksi merijalkaväen taisteluosastoa vah-

⁵² 2014 Quadrennial Defense Review (2014), luku 1, s. 4, ks. myös Manyin, Mark E, Dagget, Stephen, Dolven, Ben, Lawrence, Susan V, Martin, Michael F, O'Rourke, Ronald, Vaughn, Bruce: *Pivot to the Pacific? The Obama Administration's "Rebalancing" Toward Asia*, Congressional Research Service, 2012, ss. 6-7.

⁵³ Sama, luku 1, s. 4, ks. myös Cossa, Ralph A, Glosserman, Brad, McDevitt, Michael A, Patel, Nirav, Przystup, James, Roberts, Brad: *The United States and the Asia-Pacific Region: Security Strategy for the Obama Administration*, Center for a new American Security, 2009, ss. 19-20.

⁵⁴ Alkuperäiskielellä "Association of South East Asian Nations".

⁵⁵ 2014 Quadrennial Defense Review (2014), luku 1, s. 4, ks. myös United States Department of Defense: *The United States Security Strategy for the East Asia-Pacific Region, East Asian Strategy Report 1998*, Washington DC, 1998, ss. 22-24 ja ss. 48-49.

⁵⁶ Alkuperäiskielellä "United States Pacific Command USPACOM".

vuodella 86 000 sotilasta ja 640 lentokonetta, 29 000 ilmavoimien sotilasta ja 300 lentokonetta sekä 60 000 maavoimien sotilasta. Maavoimien sotilaat on sijoitettu johtoportaan vastuualueella Japaniin, Koreaan, Alaskaan ja Havaijin saarelle. Lisäksi johtoportaan alaisuudessa toimii noin 1200 erikoisjoukkojen sotilasta.⁵⁷

2.2.2 AirSea Battle -doktriini

Yhdysvallat on jo pitkään todennut nousevien valtioiden uhkaavaan sen intressejä globaalina johtavassa roolissa olevana valtiona. Vuoden 1996 Taiwanin salmen kriisistä asti Yhdysvallat on joutunut lisääntyvissä määrin vastaamaan Kiinan aggressiiviseen käyttäytymiseen. Vuoden 1996 kriisissä Yhdysvallat joutui lähettämään alueelle laivasto-osastoja rauhoittamaan Kiinan käyttäytymistä Taiwanin valtiota kohtaan. Kiinalla arvioidaan olevan kyky vaikuttaa Yhdysvaltojen ja sen Tyynen valtameren liittolaisten toimintaan sekä äärimmäisessä tilanteessa estämään Yhdysvaltoja ja sen liittolaisia käyttämästä alueen avaintukikohtia.⁵⁸

AirSea Battle -doktriinin kehitys alkoi jo vuonna 2009, kun ilmavoimien ja merivoimien johto antoi omille puolustushaaroilleen tehtävän suunnitella uusi operaatiokonsepti, jonka nimeksi tulisi pääkirjoittajiensa ja sisältönsä mukaan AirSea Battle -doktriini. Konseptin tuli vastata Kiinan nousevaan kykyyn toteuttaa anti acces- ja ariel denial -operaatioita⁵⁹. Konseptissa tuli ottaa huomioon myös Iranin kyky toteuttaa vastaavia operaatioita Persianlahden alueella. Irania ei kuitenkaan tarvinnut ottaa huomioon suunnittelussa suoraan verrannollisena Kiinan kykyyn toteuttaa operaatioita.⁶⁰

Kiinan kehittyminen ja Yhdysvaltojen intressien siirtymisen Tyynelle valtamerelle yhteydessä havaittiin, ettei aikaisempi AirLand Battle vastaa oletetun toiminta-alueen asettamia vaatimuksia. Yhdysvalloilla ei ole kykyä eikä halua toteuttaa mahdollisia operaatioita Kiinan tai läntisen Tyynen valtameren alueella maavoimilla. Alueen koko on moninkertainen verrattuna Euroopan alueeseen. Toiminta-alueen asettamien vaatimusten myötä doktriinin suunnittelussa painopiste muodostui merivoimien ja ilmavoimien käyttöön. Maavoimille ei myöskään nähty

⁵⁷ United States Pacific Command: Fact sheet, 2014, <http://www.pacom.mil/AboutUSPACOM.aspx>, 31.10.2014.

⁵⁸ Krepinevich, Andrew F: *Why AirSea Battle?*, Center for Strategic and Budgetary Assessments, 2010, s. 13.

⁵⁹ Alkuperäiskielellä "anti-acces ja ariel denial operation, (A2/ AD operations)".

⁶⁰ Krepinevich, (2010), s. 1.

merkittävää roolia, koska mahdollinen taistelu tullaan käymään ainakin osittain avaruus- ja kyberulottuvuudessa.⁶¹

Kiinan merkittävä sotilaallisen kyvyn kehittyminen aiheutti painetta Yhdysvaltojen Aasian ja Tyynen valtameren alueen liittolaismaille, joita Yhdysvallat on liittolaissopimuksissa allekirjoittanut tukevansa. Yhdysvaltojen tärkeitä liittolaismaita Kiinan välittömässä läheisyydessä ovat Taiwan, Japani ja Etelä-Korea. Kaksi kolmesta liittolaismaasta on saarivaltioita ja Etelä-Korea on niemimaalla. Kaikilta liittolaismailta puuttuu maa-alueen syvyys, mikä aiheutti doktriinin kehittämisessä tarpeen luoda strateginen syvyys merellä merivoimilla. Maavoimilla ei voida luoda suppeille alueille riittävästi operointitilaa, koska liittolaismaiden maa-alueet ovat Kiinan välittömän asevaikutuksen piirissä.⁶²

Osittain siirtyminen AirLand Battle -doktriinista AirSea Battle -doktriiniin on aiheuttanut muutoksen toimintatapoihin ja ajatusmalleihin. Yhdysvalloissa ei nähdä AirLand Battle -doktriinia varsinaisesti JOINT tai edes yhteistoiminnallisena doktriinina. Puolustushaaroissa oli osalla yhteinen näkemys yhteistoiminnasta, mutta näkemyksen ei nähdä kattava puolustushaarojen sisälläkään kokonaisuutta. Puolustushaarat ottivat käyttöön vain osan AirLand Battlen periaatteista. AirLand Battle nähdään kuitenkin enemmän maavoimien doktriinina, vaikka se sisältääkin ilmavoimien ja maavoimien yhteistoimintaa.⁶³

AirSea Battle -doktriinissa on tunnistettu merkittäviä ajatustavan muutoksia aikaisempiin doktriineihin. On nähty tarpeelliseksi hyväksyä uusia tapoja toteuttaa operaatioita ja uusia tapoja tukea operaatioiden toteuttamista. Uusien tapojen taustalla on ajatus, etteivät vanhat tavat enää vastaa muuttuneeseen tilanteeseen. Uusien tapojen lisäksi AirSea Battle -doktriinissa korostetaan tavoitetta parantaa puolustushaarojen yhteistyötä tutkimalla ja arvioimalla mahdollisuuksia yhteistoimintaan. Lisäksi korostetaan kykyä toteuttaa operaatioita taloudellisesti sekä kykyä keskittää tuki keskeisimpiin konsepteihin.⁶⁴

---

⁶¹ Van Tol (ja muut 2010), s. 11, ks. myös McCarthy, Christopher J: *Anti-Access/Area Denial: The Evolution of Modern Warfare*, US Naval War College, 2010, s. 2.

⁶² Sama, ss. 13-14.

⁶³ Sama, s. 7.

⁶⁴ Sama, s. 7, ks. myös The Diplomat: Why Airsea Battle is not Airland Battle Redux, 2013, <http://thediplomat.com/2013/06/why-airsea-battle-is-not-airland-battle-redux/>, 2.7.2015.

AirSea Battle -doktriinia luotaessa Yhdysvallat tunnisti aikaisemmista doktriineistaan omiksi kyvyikseen nopean voimanprojisointikyvyn kaikilla puolustushaaroilla, kyvyn luoda tukeutumis- ja huoltoalueet taistelunäyttämön omaan syvyyteen, kyvyn toteuttaa operaatioita oman halunsa mukaisesti vastustajan ollessa reagoiva osapuoli, kyvyn toteuttaa suuri määrä ilma-operaatioita sekä riippuvuuden tietoverkoista. Oletetun vastustajan kyvyistä tunnistettiin kyky vaikuttaa kaikkien Yhdysvaltojen puolustushaarojen voimanprojisointikykyyn, kyky kiistää tukeutumisen ja huoltoalueiden käyttö ohjustulella, mahdollisuus aloittaa vihollisuudet, kyky vaikuttaa Yhdysvaltojen lentotukiosastoihin ja lentotukikohtiin sekä kyky toimia avaruus-, kyber- ja elektronisen sodankäynnin ulottuvuuksissa. Oletetun vastustajan kyky kiistää perinteiset Yhdysvaltojen vahvuudet vaikutti oleellisesti millaiseksi AirSea Battle -doktriini kehittyi.⁶⁵

Yhdysvaltojen ja oletetun vastustajan kykyjen vertailun lisäksi AirSea Battle -doktriinin perustaksi otettiin tiettyjä perusolettamuksia. Olettamuksiksi määritettiin, ettei Yhdysvallat aloita vihollisuuksia, kriisin liittyvät osapuolet uskovat ydinpelotteen voimaan, tiedustelutiedot ja ennakkovaroituskyky ovat rajalliset, Japani ja Australia ovat aktiivisia liittolaismaita, Yhdysvaltojen ja Kiinan maa-alueet eivät tule olemaan suojassa vihollisuuksilta, avaruusulottuvuudessa tullaan taistelemaan sekä sodan mahdollinen pitkittyminen tulee kääntämään sodan Yhdysvalloille voitolliseksi.⁶⁶

Liittolaismaista Japanilla on ollut haasteita luoda itselleen vastaavaa AirSea Battle -doktriinia tukevaa doktriinia. Japanin perustuslaki on muotoiltu toisen maailmansodan jälkeen erittäin pasifistiseksi. Perustuslaki kieltää Japania luomasta omaa puolustusstrategiaansa. Kiellolla on vaikutusta myös koko AirSea Battle -doktriinille, koska Japani ei myöskään voi suunnitella itselleen Yhdysvaltojen doktriinia tukevaa doktriinia. Japanin kannan mukaan doktriinissa on kyseessä hyökkäykselliset operaatiot. Japani ei kykene toimimaan proaktiivisesti osana pelotevaikutusta, koska sen joukkoja tai aluksia ei voida keskittää ilman hyökkäystä Japania vastaan.⁶⁷ Kiinan alukset ovat useasti 2000-luvulla loukanneet Japanin aluevesirajaa, mutta loukkauksia ei ole katsottu hyökkäyksiksi Japania vastaan⁶⁸.

⁶⁵ Van Tol (ja muut 2010), s. 24, ks. myös United States Department of Defense, Air-Sea Battle office: *AIRSEA BATTLE Service Collaboration to Address Anti-Access & Area Denial Challenges*, Washington DC, 2013, ss. 4-5.

⁶⁶ Sama, ss. 51-52.

⁶⁷ Matsumura, Masahiro: *The limits and implications of the Air-Sea battle concept, A Japanese Perspective*, Centre of Military and Strategic Studies, 2014, s. 26.

⁶⁸ Kraig, Michael R: *Shaping U.S. Military Forces for the Asia-Pacific*, Rowman&LittleField, Maryland, 2014, ss. 136-137.

AirSea Battle -doktriini pitää sisällään estää pääsy- ja estää alueen käyttö -operaatiot, alkupe-
räisiltä termeiltään anti access ja areal denial. Termit voidaan määritellä seuraavasti, anti acces
voidaan määritellä toimenpiteinä ja suorituskyykyinä, jotka on suunniteltu estämään vastusta-
jalta pääsy omien toimintojen kannalta tärkeille alueille. Toimenpiteille ja suorituskyykyille on
yleensä ominaista vaikutuksen ja käytön tapahtuminen kaukana omalta alueelta. Esimerkkinä
Yhdysvalloissa käytetään Kiinan ballististen meritorjuntaohjuksien suorituskyykyä. Toimenpi-
teille ja suorituskyykyille on yleensä ominaista useamman puolustushaaran osallistuminen.⁶⁹

Areal denial -termi voidaan määritellä toimenpiteiksi ja suorituskyykyiksi, joilla voidaan kiis-
tää vastustajalta toiminnan vapaus operaatioalueella. Tavoitteena ei ole estää vastustajan pää-
syä alueelle, vaan rajoittaa vastustajan toiminnan vapautta operaatioalueella. Toimenpiteitä ja
suorituskyykyä kuvaa yleensä huomattavasti anti access -operaatioita lyhyempi toimintasäde.
Lyhyempi toimintasäde ei kuitenkaan poista puolustushaarojen yhteistoimintavaatimuksia.
Molemmista operaatiotyypeistä löytyy samankaltaisia piirteitä, mutta tosiasiallisen rajan ve-
ttäminen on vaikeaa.⁷⁰

Kiina on perinteisten sodankäynnin keinojen lisäksi kehittänyt omaa doktriiniansa, jota kiina-
laiset kutsuvat nimellä shashoujian⁷¹. Doktriinissa käsitellään kineettisen vaikuttamisen lisäk-
si vaikuttamista muissa ulottuvuuksissa, kuten vaikuttaminen kyberulottuvuudessa sekä kyky
ulottaa asevaikutus satelliitteihin⁷². Tammikuussa 2007 Kiinan asevoimat ampuivat alas toi-
mintakunnottoman sääsatelliitin, jonka perusteella pääteltiin Kiinan olevan jatkossakin kyke-
nevä vaikuttamaan avaruusulottuvuuteen. Yhdysvaltojen huolenaiheena on Kiinan kyky vai-
kuttaa tiedustelun ja satelliittipaikannuksen mahdollistaviin satelliitteihin.⁷³

Yhdysvalloissa suoritettussa tarkastelussa nähtiin merkittävä uhka kiinalaisten kyykyssä vaikut-
taa Yhdysvaltojen lentotukialusosastoihin. Lentotukialusosastot ovat Yhdysvaltojen merimah-
din perusta ja samalla Yhdysvaltojen keino toteuttaa omaa anti acces- ja area denial-
periaatettaan osana AirSea Battle-doktriinia. Lentotukialusosastot muodostavat Yhdysvaltojen
iskukyvyn rungon, jolla luodaan strategista vaikutusta. Yhdysvalloissa arvioidaan Kiinan ole-
van kykenevä vaikuttamaan lentotukialusosastoihin 1000-1600 merimailin, eli noin 1000-

⁶⁹ Tangredi, Sam J: *Anti-access warfare, Countering A2/AD strategies*, Naval Institute Press, 2013, s. 33.

⁷⁰ Sama, s. 33.

⁷¹ Wieder, Adam: *Assessing Maritime Aspects of the AirSea Battle Concept*, USMC Command and Staff College, 2012, s. 17.

⁷² Bruzdinski, Jason: *Demystifying Shashoujian: China's Assassin's Mace Concept*, The MITRE Corporation, 2005, s. 328.

⁷³ Krepinevich (2010), s. 15.

3000 kilometrin päässä Kiinan maa-alueelta. Merkittävää kiinalaista suorituskkyä edustaa merimaaleihin tarkoitettu ballistinen ohjus.⁷⁴

Kiinalla arvioidaan olevan myös kyky toteuttaa laajamittaisia kyberoperaatioita laajassa mittakaavassa. Kiinan todellista kykyä ei ole aukottomasti pysytty todentamaan, mutta Yhdysvaltojen laivaston verkostosodankäynnin johtoporras on useasti syyttänyt Kiinaa yrityksistä tunkeutua Yhdysvaltojen asevoimien ja yksityisen sektorin tietojärjestelmiin. Järjestelmiin tunkeutumisen motiivina on ollut varastaa teknologiaa, kerätä tietoa, arvioida puolustuskykyä sekä asentaa haittaohjelmia. Voimakkaalla kyber- ja avaruusulottuvuuden vaikuttamiskyvyllä voidaan pahimmassa tapauksessa murentaa Yhdysvaltojen sotilaallinen ja tekninen ylivoima ainakin paikallisesti. Vaikuttamalla GPS-satelliitteihin voidaan vaikuttaa kykyyn käyttää täsmäaseita. Yhdysvaltojen miehittämättömien lennokkien lennättämiseen käytetään satelliittiyhteyksiä. Yhdysvaltojen joukkojen keskittämisen tietojärjestelmä käyttää satelliittiyhteyksiä. Vaikuttamalla näihin kaikkiin voidaan oleellisesti vähentää Yhdysvaltojen sotilaallista vaikutavuutta.⁷⁵

Satelliitteihin vaikuttamisen ja kybervaikuttamiselta suojautumisen lisäksi Yhdysvalloilla on Kaakkois-Aasian ja Tyynen valtameren alueella lukuisia tukikohtia. Tukikohdat muodostavat Yhdysvaltojen tukikohtaketjun, jolla tuetaan liittolaisten toimintaa ja turvataan omaa toimintaa. AirSea Battle -doktriinilla vastataan tukikohta-alueiden pitämiseen Yhdysvaltojen vaikutuspiirissä myös tulevaisuudessa. Tukikohtien ei voida antaa joutua kiinalaisten etupiiriin ja vaikutuksen alaisuuteen.⁷⁶

AirSea Battle -doktriinin mukaisen operaation lähikohtana on, että Yhdysvallat liittolaismaitten on saanut korkeintaan Yhdysvaltojen mittakaavan mukaisen taktisen ennakkovaroituksen. Yhdysvaltojen arvion mukaan käytössä on alueella normaalistikin olleet joukot mahdollisesti taktisen ennakkovaroituksen antaman ajan puitteissa vahvennettuna. Yhdysvaltojen saadessa strategisen ennakkovaroituksen alueella olevia joukkoja pyritään vahvistamaan, jotta mahdollisesti heikentymässä olevaa pelotevaikutusta saadaan lisättyä. Yhdysvaltojen alueella

---

⁷⁴ Krepinevich (2010), s. 18, ks. myös Mote, Michael D: *The Air-Sea Battle Concept: Implications for the National Defense Narrative*, US Army War College, 2013, ss. 9-12.

⁷⁵ Sama, s. 16, ks. myös McCarthy (2010), s. 4.

⁷⁶ Sama, s. 16, ks. myös Schreer, Benjamin: *Strategy Planning the unthinkable war*, Australian Strategic Policy Institute, 2013, s. 6.

pysyvästi olevien joukkojen pelotevaikutuksen pettäessä tilannekehitys johtaa avoimeen aseelliseen konfliktiin.⁷⁷

AirSea Battle -doktriinin mukaisella sotatoimella on kaksi selvästi toisistaan erottuvaa vaihetta. Ensimmäisessä vaiheessa, jossa vihollisuudet aloitetaan Yhdysvaltoja tai sen liittolaismaita vastaan, on tunnistettavissa neljä operaatiolinjaa. Operaatiolinjat eivät ole ajallisesti perättäin, vaan operaatiolinjojen mukaiset toiminnot on aloittava heti, kun siihen on kyky. Ensimmäisenä Yhdysvaltojen ja sen liittolaismaiden on kestättävä ensi-isku ja pyrittävä rajoittamaan ensi-iskun vaikutusta omiin joukkoihin ja kohteena oleviin tukikohtiin. Välittömästi vihollisuuksien alkamisen jälkeen pyritään vaikuttamaan vihollisen taistelunjohtoverkkoihin kaikilla johtamisen ja suunnittelun tasoilla.⁷⁸

Edellisten toimien lisäksi ensimmäiseen vaiheeseen kuuluu vihollisen kaukovaikuttamiskyvyn lamauttaminen. Lamauttaminen keskitetään ensisijaisesti vihollisen kineettisiin hyökkäysjärjestelmiin. Ensi-iskusta lähtien pyritään palauttamaan aloite takaisin Yhdysvalloille ja sen liittolaismaille merellä, ilmassa, avaruudessa ja kyberulottuvuudessa. Operaatiolinjojen ajalliset kestot määräytyvät niiden tavoitteiden ja kohteiden mukaan. Esimerkkinä vihollisen pinta-aluksiin vaikuttaminen voidaan toteuttaa ajallisesti nopeammin kuin vaikuttaminen vihollisen sukellusveneisiin.⁷⁹

AirSea Battle -doktriinin mukaisen sotatoimen toisessa vaiheessa luodaan edellytys sodan kääntämisestä Yhdysvaltojen eduksi pidemmällä aikataululla sekä kiistetään viholliselta ensi-iskussa saavutetun sotilaallisen menestyksen hyödyntäminen. Tämä toteutetaan suorittamalla useita operaatioita vihollista vastaan. Operaatiot toteutetaan kaikissa mahdollisissa ulottuvuuksissa tavoitteena itselle palautetun aloitteen ylläpitäminen ja hyödyntäminen. Vihollinen pyritään saartamaan ja eristämään omalle alueelleen. Saarrolla näännytetään vihollista kaikilla osa-alueilla. Saarron ja oman menestyksen hyödyntämisen varmistamiseksi huolehditaan oman logistiikan toimimisesta. Logistiikan ja saarron onnistumiseksi oma teollisuustuotanto suunnataan sotateollisuuteen. Erityisesti teollisuuden on nostettava tuotantovolyymia tarkkuusasejärjestelmien⁸⁰ tuotannossa.⁸¹

⁷⁷ Van Tol (ja muut 2010), s. 52.

⁷⁸ Sama, ss. 52-53, ks. myös Rovner, Joshua: *AirSea Battle and Escalation Risks*, U.S. Naval War College, 2012, s. 2.

⁷⁹ Sama, s. 53, ks. myös Christensen, Kyle D: *Strategic Developments In The Western Pacific: Anti-Access/Area Denial And The Airsea Battle Concept*, Centre of Military and Strategic Studies, 2012, ss. 14-15.

⁸⁰ Alkuperäiskielellä ”Precision-guided munitions”.

⁸¹ Van Tol (ja muut 2010), s. 53.

Vakiinnuttamisen sekä oman aloitteen palauttamisen ja ylläpidon jälkeen sotatoimea ylläpidetään suojaamalla omat merikuljetusyhteydet, jotta alueella olevien omien tukikohtien ja joukkojen huolto mahdollistuu. Merikuljetusten suojaamisen yhtenä tavoitteena on näännyttää vihollisen sukellusveneiden kyky vaikuttaa omiin joukkoihin. Samalla luodaan turvallinen oma selusta tuhoamalla vihollisen kärki. Vihollisen toiminta kiistetään ja vihollinen pakotetaan saartoon. Saarrolla estetään vihollisen kaupankäynti, jonka vaikutuksesta vihollisen operointikyky laskee. Omalla vaikuttamisella tuhotaan tai lamautetaan vihollisen omalla maa-alueella olevaa energiainfrastruktuuria.⁸²

AirSea Battle -doktriinissa maavoimilla on erittäin vähän roolia, koska päävastuulliset puolustushaarat ovat ilmavoimat ja merivoimat. Maavoimien roolina on toimia lähinnä tukemassa Yhdysvaltojen liittolaismaiden maa-alueitten puolustusta esimerkiksi mahdollista vihollisen merijalkaväen tekemään hyökkäystä vastaan. Yhdysvallat on kuitenkin tehnyt vuonna 2011 strategisen puolustussopimuksen Australian kanssa⁸³. Sopimuksen perusteella Yhdysvaltojen maajoukkoja keskitetään Darwiniin Australiaan. Joukot rotatoivat kuuden kuukauden välein. Maavoimien joukkoja Darwinissa ei juurikaan käytetä, koska alueella käytetään ensisijaisesti Yhdysvaltojen merijalkaväen joukkoja.⁸⁴

AirSea Battle -doktriinin nimi on vuonna 2015 käsketty muuttua suppean käsityksen antavasta AirSea Battlesta työnimeen Joint Concept for Access and Maneuver in the Global Commons (JAM-GC)⁸⁵. Nimenmuutoksen yhteydessä doktriinia tullaan tarkastamaan. Tarkastelun ja muokkaamisen tarkoituksena on luoda kehitetympi versio, jolla voidaan paremmin osoittaa kaikille puolustushaaroille tehtäviä doktriinissa.⁸⁶

2.3 Eurooppa

Vuoden 2014 Quadrennial Defense Reviewin mukaan Eurooppa itsessään ja eurooppalaiset liittolaismaat tulevat olemaan Yhdysvalloille tärkeä kumppani maailman turvallisuuden edistämisessä. Yhdysvallat haluaa pitää Euroopan, Lähi-idän ja Pohjois-Afrikan mahdollisimman

⁸² Van Tol (ja muut 2010), s. 74, ks. myös Fitzgerald, Mark P: Delivering Air Sea Battle, *Joint Forces Quarterly magazine*, issue 67, 4th quarter 2012, ss. 54-55.

⁸³ Vaughn, Bruce: Australia: *Background and U.S. Relations*, Congressional Research Service, 2012, s. 1.

⁸⁴ Chalk, Peter: *The U.S. Army in Southeast Asia, near-Term and Long-Term Roles*, RAND Corporation, 2013, s. 20.

⁸⁵ United States Department of Defense, Joint Chiefs of Staff: *Joint Concept for Access and Maneuver in the Global Commons*, Washington DC, 2015.

⁸⁶ LaGrone, Sam: Pentagon Drops Air Sea Battle Name, Concept Lives On, *USNI News*, 20.1.2015.

vakaana, koska Yhdysvaltojen näkökulmasta sen tärkeimmät ja voimakkaimmat liittolaismaat ovat läntisen ja pohjoisen Euroopan maat. Yhdysvaltojen näkökulmasta eurooppalaiset liittolaismaat mahdollistavat myös Yhdysvaltojen asevoimien kyvyn vastata globaaleihin haasteisiin.⁸⁷

Yhdysvallat näkee Läntisen ja Pohjois-Euroopan vakaana ja turvallisuutta edistävänä alueena. Yhdysvaltojen näkökulmasta turvallisuusuuhkia Euroopan alueelle muodostuu Balkanin alueelta sekä Euroopan periferiasta⁸⁸. Yhdysvaltojen suhtautuminen Venäjään nähdään vuoden 2014 QDR:ssä moniulotteisena. Yhdysvallat on halukas syventämään turvallisuusyhteistyötä Venäjän kanssa. Kiinnostus turvallisuusyhteistyöhön on erityisesti etuisuuksien ja tavoitteiden ollessa yhtenevät, kuten esimerkiksi Syyrian, Iranin ja POST ISAF -Afganistanin haasteiden kanssa. Toisaalta Yhdysvallat näkee Venäjän asevoimien merkittävän modernisoinnin ja sotilaallisen suorituskyvyn nousun uhkana. Uhaksi nähdään myös Venäjän suorituskyvyn kasvusta ja tavoitteista kertovat suverenien naapurimaiden loukkaaminen, kuten on tapahtunut esimerkiksi Georgiassa 2008 ja Ukrainassa 2014.⁸⁹

Lähtitulevaisuudessa Yhdysvallat tulee jatkamaan eurooppalaisten liittolaismaiden sotilaallisen suorituskyvyn kasvattamisen tukemista, kuitenkin jatkaen omien joukkojensa läsnäoloa Euroopassa. Eurooppa tulee olemaan Yhdysvalloille strategisessa merkityksessä tärkeä toteutettaessa operaatioita Afrikassa ja Lähi-idässä. Yhdysvallat haluaa kehittää isäntämaiden tukea omien tukikohtien käytössä, jotta yhdysvaltalaisilla joukoilla on parempi kyky reagoida nousuviuhkiin.⁹⁰ Yhdysvaltojen maavoimille on yli 30 000 sotilasta sijoitettuna Eurooppaan Yhdysvaltojen Euroopan joukkojen johtoportaan alaisuuteen.⁹¹ Yhdysvaltojen ilmavoimilla on noin 200 erilaista lentokonetta sijoitettuna Yhdysvaltojen Euroopan ja Afrikan ilmavoimiin.⁹² Yhdysvaltojen merijalkaväellä on 1400 sotilasta Euroopassa. Yhdysvaltojen merivoimat toimivat Euroopan alueella. Edellisten lisäksi Yhdysvaltojen erikoisjoukoilla on toimintoja Euroopassa.⁹³

⁸⁷ Quadrennial Defense Review (2014), esipuhe, s. 8.

⁸⁸ Termi Euroopan periferia esiintyy Yhdysvaltojen vuoden 2014 QDR:ssä. QDR ei määrittele tarkemmin mitä termillä tarkoitetaan, mutta termin voidaan olettaa viittaavan Itä-Euroopan maiden suuntaan.

⁸⁹ 2014 Quadrennial Defence Review (2014), luku 1, ss. 5-6.

⁹⁰ Sama, luku 3, s. 35.

⁹¹ United States Army Europe Headquarters: U.S. Army Europe in numbers, 2014, www.eur.army.mil/pdf/USAREURBytheNumbers.pdf, 3.10.2014.

⁹² U.S. Air Forces in Europe - Air Forces Africa (USAFE-AFAFRICA): fact sheet, 2014, <http://www.usafe.af.mil/library/factsheets/factsheet.asp?id=20493>, 30.10.2014.

⁹³ United States European Command: Organization our forces, 2014, <http://www.eucom.mil/organization/our-forces>, 30.10.2014.

2.3.1 AirLand Battle -doktriini

Vietnamin sodan jälkeen Yhdysvaltojen maavoimat kehittivät uuden doktriinin. Vietnamin sodan kokemuksista huolimatta oli edelleen tarvetta kyetä käymään laajamittaista sotaa perinteisesti toimivaa sotavoimaa vastaan. Uusi doktriini sai toimintaa kuvaavan nimen AirLand Battle. AirLand Battle julkaistiin ensimmäisen kerran vuoden 1982 Field Manual (FM) 100-5:ssä. Doktriinin tarkoituksena oli kuvata, miten sotaa tultaisiin käymään läntisen Euroopan alueella Neuvostoliiton ja Varsovan liiton joukkoja vastaan.⁹⁴

Virallisesti AirLand Battle oli tarkoitettu soveltuvaksi mihin tahansa konfliktiin missä tahansa päin maailmaa, mutta perimmäinen tarkoitus oli taistella Neuvostoliiton joukkoja tai Neuvostoliiton periaatteiden mukaisesti koulutettuja joukkoja vastaan keskisen ja läntisen Euroopan alueella. Lähtökohtaisesti varauduttiin määrällisesti ylivoimaista vihollista vastaan, joka taistelee selkeän linjamaisella tavalla. Aikaisemmat maasodan käyntiä kuvanneet doktriinit käsitelivät vihollisen toimivan hyvinkin kaavamaisesti. AirLand Battle -doktriini oli ensimmäistä kertaa selkeästi määritelty sodankäynnin operatiiviselle tasolle.⁹⁵

AirLand Battle -doktriinia kehitettäessä nähtiin, että massiivisilla joukoilla ja erittäin kehittyneellä asevaikutuksella ei ole mahdollista toteuttaa lineaarista ryhmitystä tai taistella puhtaasti lineaarisesta ryhmytyksestä. Ryhmytykseen tulee väistämättä murtoja molemmille osapuolille. Lineaarisen ryhmytyksen tilaa pidettiin lähinnä väliaikaisena ratkaisuna. Etualueen ja selustan käsitteet sekä alueet tulisivat murtojen ja syvien iskujen kautta sekoittumaan. Syvän taistelun malli tulisi korvaamaan lineaarisen muodostelmat. Syvästä taistelusta tuli samalla AirLand Battle -doktriinin perimmäinen fundamentti. AirLand Battle -doktriinia edeltänyt Active Defense -doktriini vuodelta 1976 sai osakseen paljon arvostelua juuri lineaarisuuden takia. Active Defense -doktriinin mukaisella toiminnalla ei voitu kunnolla vaikuttaa Neuvostoliiton ja Varsovan liiton maiden joukkojen mukaisen taistelujärjestyksen toisen portaan joukkoihin.⁹⁶

AirLand Battle -doktriinin katsottiin olevan vedenjakaja tavassa taistella, koska merkittävä osa taistelutoimista toteutettiin yhteistoimintana maavoimien ja ilmavoimien välillä. Tosin perimmäinen syy yhteistoiminnalle on huomattavasti maanläheisempi kuin on ehkä annettu

---

⁹⁴ Hinman IV, Ellwood P, Jahn, Thomas E, Jinnette, James G: *AirLand Battle 21, Transformational Concepts For Integrating Twenty First Century Air and Ground Forces*, Ashgate Publishing Limited, Cornwall, 2008, s. 11.

⁹⁵ Sama, s. 11, ks. myös Romjue, John L: *American Army Doctrine for the Post-Cold War*, Military History Office, TRADOC, 1998, luku 1.

⁹⁶ Sama, s. 11, ks. myös Romjue (1998), luku 1.

ymmärtää. Syynä ilmavoimien merkittävään rooliin maavoimien taistelun tukemisessa liittyy doktriinin luomisajankohtana saatavilla olleeseen kauaskantoiseen tulivaikutukseen. Käytössä ei ollut riittävän pitkäkantoisia tykistöjärjestelmiä, joilla olisi voitu vaikuttaa viholliseen koko syvyydessä. Ilmavoimien käytöllä paikattiin tykistöasejärjestelmien kantaman puutteita. Osittain doktriinissa luotettiin Yhdysvaltojen NATO-liittolaisten ilmavoimaan. Yhdysvallat ei nähnyt omien ilmavoimiensa olevan riittävät Neuvostoliittoa ja Varsovan liittoa vastaan.⁹⁷

Yhteistoiminta tai JOINT-toiminta ei ollut aukotonta ja sai arvostelua osakseen varsinkin Yhdysvaltojen ilmavoimien taholta. AirLand Battle -doktriini kehitettiin maavoimien alaisessa TRADOC:ssa. TRADOC:n painopiste on luonnollisesti maavoimien taistelussa. Yhdysvaltojen ilmavoimien edustajat kommentoivat AirLand Battle-doktriinia. Kommenteissa todettiin AirLand Battle -doktriinin olevan yleisesti toimiva, mutta ilmavoimien näkökulmasta liian maavoimakeskeinen. Osittain kommenttien taustalla on katkeruus siitä, että uuden doktriinin myötä ilmavoimat joutui palaamaan tukevan aselajin rooliin. Maavoimille JOINT -toiminta oli yleensä vain ilmavoimien tuki maaoperaatiolle⁹⁸. Kriitikistä huolimatta AirLand Battle -doktriini ohjasi suunnittelua ja toteutusta yhteistoimintaan, mutta todellista merkittävää osaa suunnitelluista JOINT tai integroiduista periaatteista ei toteutunut.⁹⁹

Yhdysvaltojen ja sen liittolaismaiden operaatio Irakiin vuonna 1991 toteutettiin AirLand Battle -doktriinin mukaisesti. Operaatio toteutettiin pääjoukkojen hyökkäyksellä sekä toteuttamalla samaan aikaan operaatioita irakilaisten syvyydessä. Osittain alkuperäiselle AirLand Battle -doktriinille poikkeuksellisesti taisteluun osallistui myös laivastoyksiköitä. Operaatio aloitettiin ilmavoimien ja laivaston iskuilla irakilaisten strategisen, operatiivisen ja taktisen tason kohteisiin. Samalla hankittiin ilmanherrsä, jonka jälkeen jatkettiin iskuja irakilaisten kriittisiin kohteisiin. Kriittisten kohteiden lisäksi lamautettiin vihollisen parhaiten varustettuja ja koulutettuja joukkoja. Rannikkoalueella käytettiin merijalkaväen harhauttavaa iskua. Muiden toimien ohessa erikoisjoukot operoivat Irakin maaperällä.¹⁰⁰

⁹⁷ Hinman IV (ja muut 2008), s. 12, ks. myös Kretchik, Walter E: *U.S. Army Doctrine From the American Revolution to the War on Terror*, University Press of Kansas, Kansas, 2011, s. 200.

⁹⁸ Kugler, Richard L: *Case Study in Army Transformation: Creating Modular Forces*, National Defense University, 2008, s. 10.

⁹⁹ Sama, ss. 12-13, ks. myös Romjue (1998), ss.120-121.

¹⁰⁰ Field Manual 100-5 Operations (1993), luku 6, s. 16.

Hyökkäysvalmisteluiden jälkeen toteutettiin harhauttavia operaatioita ja joukkojen siirtoja. Hyökkäys aloitettiin harhauttavalla hyökkäyksellä merijalkaväellä, jonka tarkoituksena oli antaa viholliselle väärä kuva painopisteen muodostumisesta. Harhautuksen kanssa samaan aikaan toteutettiin hyökkäys kauempana lännessä. Maajoukkojen hyökkäystä tuettiin taisteluhelikoptereilla ja maataistelulentokoneilla. Maajoukkojen hyökkäystä pystyttiin vielä suuresta joukkojen määrästä huolimatta muuttamaan, jonka seurauksena irakilaisten joukot lähes saarrettiin. Maahyökkäyksen aikana ilmavoimat jatkoi irakilaisten kohteiden tuhoamista koko maan alueella ja Kuwaitissa.¹⁰¹

Viimeisimmät operaatioiden toteuttamista käsittelevät Field Manualit eivät enää varsinaisesti käsittele AirLand Battle -doktriinia. Vuonna 1993 julkaistussa Field Manual 100-5 operations-ohjesäännössä käsitellään jo muitakin tilanteita kuin täysimittaista sodankäyntiä. Terminä vuoden 1993 FM 100-5 käyttää sotaa ja operaatioita, jotka voivat olla muuta kuin sotaa¹⁰². Yhdysvallat joutui kehittämään doktriiniaan Irakin ensimmäisen sodan jälkeen, koska havaittiin, että suurin osa kriiseistä ei ollut varsinaista sotaa toisen maan asevoimia vastaan. AirLand battle -doktriinia ei ole hylätty, vaan haluttiin ohjata toimintaa vastaamaan paremmin vallinneisiin haasteisiin.¹⁰³

AirLand Battle-doktriinia on kehitetty vastamaan paremmin nykypäivän tilaa, jossa Neuvostoliitto on hajonnut ja kylmä sota on päättynyt. AirLand battle -doktriinia on kehitelty suuntaan, josta käytetään työnimeä AirLand21. Tämän on tarkoitus olla nykypäivän vaatimuksilla täsmennetty versio.¹⁰⁴

---

¹⁰¹ Field Manual 100-5 Operations (1993), luku 6, ss. 17-18.

¹⁰² Sama, esipuhe, s. 4.

¹⁰³ Kretchik (2011), s. 226.

¹⁰⁴ Hinman IV (ja muut 2008), s. 15.

2.4 Johtopäätökset

Yhdysvaltojen asevoimien ohjauksessa on merkittävä rooli Yhdysvaltojen presidentin antamalla vaatimuksilla asevoimien painopisteistä ja kehittämisestä. Asiakirjojen hierarkia on selvä ja helposti ymmärrettävä. Presidentin vaatimukset muokkautuvat asevoimien strategioiksi ja asevoimien strategian kautta doktriineiksi. Presidentin asettamien vaatimusten lisäksi asevoimien strategiaa ohjaavat käytössä olevat resurssit. Resurssien käyttöä ohjataan suomalaista turvallisuus ja puolustuspoliittista selontekoa vastaavalla asiakirjalla, jossa määritellään resurssikausien tavoitteet. Merkittävää asiakirjoissa on kuitenkin se, että niissä määritellään myös, mitkä asiat ovat vähemmän tärkeitä tulevaisuudessa. Tämä antaa asevoimille paremmat perusteet suunnitella resurssien kanssa yhtenevät doktriinit ja asevoimien kokonaisuus.

Irakin ja Afganistanin sotien jälkeen Yhdysvalloissa korostuu halu irtaantua pitkistä resursseista ja joukkoja syövästä operaatioista. Tämä tarkoittaa myös heikossa taloustilanteessa sitä, että vähäiset taloudelliset resurssit tullaan kohdistamaan muihin puolustushaaroihin kuin maavoimiin. Halu olla sitoutumatta pitkiin Afganistanin kaltaisiin operaatioihin ohjaa joukkojen käyttöä pois maavoimista. Muiden puolustushaarojen käytöllä saadaan helpommin aikaiseksi pelotevaikutus halutuilla painopistealueilla, vaikkakin merivoimien ja ilmavoimien kehittäminen tulee syömään merkittävästi resursseja. Yhdysvallat eivät missään tapauksessa halua menettää asemaansa maailman johtavana valtiona, vaan tulee jatkossakin panostamaan omien etujensa ajamiseen.

Asevoimien joukkorakenteessa tulee tapahtumaan muutoksia, jotta tehokkuutta saadaan parannettua. Kaikki puolustushaarat tulevat edelleen säilymään suunnilleen nykyisen kaltaisina, vaikka henkilöstömääriä tullaan vähentämään. Yhdysvallat tulee kuitenkin edelleen asevoimien muokkauksen jälkeenkin olemaan kykenevä toimimaan kahdessa suunnassa samanaikaisesti maailmanlaajuisesti. Tosin toisessa suunnassa pyritään mahdollisimman vähin resurssein pakottamaan vastustaja lopettamaan toimintansa, kun taas pääsuunnassa voidaan tarvittaessa sitoutua laajamittaisempaankin sotilaalliseen toimintaan. Kuitenkin on havaittavissa, että Yhdysvallat laskee tulevaisuudessa enemmän liittolaismaidensa varaan kuin aikaisemmin. Virallisessa ohjeistuksessa on myös havaittavissa halu kehittää liittolaismaiden panostusta läntisen maailman aseman ja turvallisuuden ylläpitämiseksi.

Yhdysvaltojen valitsemat painopistealueet ovat suoraan linjassa maailman poliittisten vaikuttajien kanssa. Eurooppa tulee säilymään painospisteessä juurikin Yhdysvaltojen kyvykkäimpi-

en liittolaismaiden takia. Yhdysvallat ei halua menettää tai huonontaa välejänsä eurooppalaisiin liittolaismaihin, vaikkakin Euroopassa ei varsinaisesti ole uhkia. Ukrainan kriisi ei Yhdysvaltojen näkökulmasta ole lainkaan niin merkittävä kuin se on eurooppalaisille valtioille. On hyvin epätodennäköistä, että Yhdysvallat muuttaisi kokonaisstrategiansa mukaisten painopiste-alueiden prioriteettijärjestystä Ukrainan tapahtumien mukaan. Yhdysvallat on ottanut kantaa Venäjän toimiin vuoden 2014 QDR:ssä ja todennut, ettei Venäjän tekemiä suverenien valtioiden loukkauksia voida hyväksyä, mutta toisaalta yhteistyötä Venäjän kanssa tulee lisätä. Ukrainan kriisin kautta Yhdysvallat osittain saavuttaa yhden hiljaisemmista tavoitteistaan, eurooppalaisten liittolaismaiden omien asevoimien kykyjen ja resurssien lisäämisen.

Yhdysvallat on strategiassaan määrittänyt pääpainopisteekseen Tyynen valtameren ja Itä-Aasian rannikkoalueet. Strategia on jalkautettu doktriinitasolle luomalla AirSea Battle -doktriini. Doktriini on lähes maavoimat poissulkeva, koska lähtökohtaisesti AirSea Battle -doktriinin mukaiset maavoimalliset operaatiot toteuttaa merijalkaväki. On toisaalta perusteltua suunnitella uusi doktriini, joka vastaa kansakunnan tavoitteisiin, sekä jossa resurssien käyttö on merkittävästi tehokkaampaa kuin maavoimien ympärille rakennutussa doktriinissa. Ilmavoimien ja merivoimien merkittävä roolia uudessa doktriinissa puoltaa myös molempien puolustushaarojen nopea voimanprojisointikyky. Maavoimat pitää aina siirtää sotatoimialueelle erillisenä suorituksena, kun taas ilmavoimat ja merivoimat siirtävät itsensä ollen samaan aikaan kykeneviä aloittamaan taistelutoimet.

Oleellisena erona AirLand Battle - ja AirSea Battle -doktriinien välillä on sodankäynnintaso. AirLand Battle -doktriini on enemmän operatiivisen tason doktriini, kun taas AirSea Battle -doktriini on strategisen tason doktriini. AirSea Battle -doktriini korostaa vaikuttamisen kokonaisvaltaisuutta ja ottaa huomioon oman yhteiskunnan valjastamisen aseellisen konfliktin tukemiseen. Osittain eroavaisuuksiin vaikuttaa myös oletetun vihollisen kyvykkyydet. AirLand Battle -doktriini oli alun perin tehty sotaan Neuvostoliittoa ja Varsovan liiton maita vastaan Euroopan alueella. Euroopassa konventionaalisilla aseilla käytävä sota ei olisi suoranaisesti uhannut Yhdysvaltojen maa-aluetta. Kiinan kyvykkyydet nykyisillä asejärjestelmillä sekä kyky vaikuttaa avaruusolottuvuudessa sekä kyberolottuvuudessa aiheuttaa suoranaisen uhan myös Yhdysvaltojen maa-alueellekin sekä kotimaan toiminnoille. Doktriinien eroavaisuuksiin ja painotuksiin vaikuttaa myös vastuullinen doktriinin kehittäjä. AirLand Battlen -doktriinin kehittäjänä on ollut maavoimat ja ilmavoimien roolia doktriinissa on merkittävästi sanellut maavoimien taistelun tukemistarve. AirSea Battle -doktriinin ovat kehittäneet ilmavoimat ja merivoimat, jolloin maavoimien rooli on väistämättä jäänyt pieneksi. AirSea Battle -

doktriinista näkyy ilmavoimien ja merivoimien toiminnan taso, eli molemmat puolustushaarat ovat lähes aina strateginen resurssi, jolla haetaan strategista vaikutusta.

Yhdysvaltojen maavoimille tulevaisuus tulee olemaan haastava, sillä annetut vaatimukset on täytettävä vähemmällä resursseilla, eikä lähitulevaisuudessa ole näkyvissä resurssien lisääntymistä. Ukrainan kriisin vaikutus maavoimien osuuteen resursseista tulee olemaan marginaalinen. Yhdysvalloilla on edelleen merkittävä määrä joukkoja Euroopassa, joilla voidaan ilman merkittäviä lisäkustannuksia osoittaa solidaarisuutta eurooppalaisille liittolaismaille. Nousevaa Kiinan uhkaa vastaan maavoimilla ei oikein ole kykyä vastata ilman merkittäviä sotatoimia Manner-Kiinan alueella, mikä on seuraavien vuosien aikana erittäin epätodennäköistä.

AirSea Battle -doktriinin päivityksen vaikutusta maavoimien rooliin doktriinissa on erittäin vaikeaa arvioida vielä vuonna 2015. Doktriinin päivitetyistä versioista ei ole käytettävissä julkisia lähteitä, joiden perusteella vaikutusta voidaan arvioida.

3 YHDYSVALTOJEN MAAVOIMAT (US ARMY)

3.1 Yhdysvaltojen maavoimat 1900-luvulta 2000-luvulle

Koko 1900-luvun Yhdysvaltojen maavoimat keskittyivät ensisijaisesti tavanomaiseen sotaan tasavahvan vihollisen kanssa. Vuosituhannen alkupuolen maailmansodissa Yhdysvaltojen maavoimat taisteli Saksaa ja Saksan liittolaisia vastaan. Lopun 1900-luvusta Yhdysvaltojen maavoimat valmistautui tavanomaiseen sotaan Neuvostoliittoa ja Neuvostoliiton liittolaisia vastaan. Tilanne ei juuri muuttunut Neuvostoliiton ja Varson liiton hajottua 1900-luvun loppupuolella. Operaatio Desert Storm Irakissa vuonna 1991 oli edelleen varsin perinteinen sota, vaikkakin siinä korostui kaikkien puolustushaarojen yhteistoiminnan vaikutus.¹⁰⁵

Yhdysvaltojen asevoimat ja maavoimat eivät voi luottaa siihen, että tulevaisuuden sodissa olisi Persianlahden sodan kaltaisia olosuhteita. Afganistanin kaltaisia operaatioita ei voida myöskään ottaa malliksi valmistauduttaessa tulevaisuudessa käytäviin sotiin¹⁰⁶. Tulevaisuuden sotilaallisen uhan voivat muodostaa revanssienkiset tai nousevat suurvallat, uudet alueelliset liittoumat, rikollisjärjestöt ja terroristijärjestöt.¹⁰⁷

Korkean tahon viranomaiset Yhdysvalloissa ovat joutuneet arvostelun kohteeksi perustaessaan Yhdysvaltojen maavoimien kyvyn arvioinnin Irakin ja Afganistanin sotiin. Yhdysvalloissa ei olla enää vakuuttuneita siitä, että Irakin ja Afganistanin tuotteena syntyneet maavoimat ovat kykeneviä vastaamaan tulevaisuuden haasteisiin. Arvostelussa ei ole yleensä edes otettu huomioon taloudellisia rajoitteita, vaan keskitytty puhtaasti taisteluiden suorittamiseen ja sodan käyntiin. Maavoimissa on alettu etsiä kehityssuuntia, jotta maavoimien kyky vastata tulevaisuuden uhkiin parantuisi.¹⁰⁸

---

¹⁰⁵ Krepinevich, Andrew F: *An Army at the Crossroads*, Center for Strategic and Budgetary Assessments, 2008, esipuhe.

¹⁰⁶ Robinson, Linda, Miller, Paul D, Gordon IV, John, Decker, Jeffrey, Schwille, Michael, Cohen, Raphael S: *Improving Strategic Competence, Lesson from 13 Years of War*, RAND Corporation, 2014, s. 30, Yhdysvaltojen asevoimiat on saanut Afganistanin sodasta taktisen ja taisteluteknisen tason oppeja, mutta operatiivisen ja strategisen tason oppeja ei ole juurikaan saatu.

¹⁰⁷ Wass de Czege, Huba, Hart Sinnreich, Richard: *Conceptual Foundations of a Transformed U.S. Army*, The Institute of Land Warfare, 2002, s. 3.

¹⁰⁸ Krepinevich (2008), s. 7.

Yhdysvaltojen maavoimat oli Persianlahden sodan jälkeen kiistämättä maailman paras maavoima perinteisellä taistelukentällä. Persianlahden sodan olosuhteet olivat kuitenkin otolliset Yhdysvaltojen maavoimille. Maavoimien tehtävää oli periaatteessa harjoiteltu koko 1900-luku. Vastassa ollut vihollinen oli mekanisoitu ja massaan perustuva, mutta ei lähelläkään Neuvostoliiton ja Varsovan liiton joukkojen suorituskykyä. Maavoimilla oli neljä kuukautta aikaa keskittää joukkonsa taistelualueelle ja valmistautua taisteluun ilman vihollisen välitöntä vaikuttamista joukkoihin. Taistelualueen maasto mahdollisti yhdysvaltalaisten asejärjestelmien potentiaalin täysmittaisen käytön. Alueelle saatiin lisäksi luotua jatkuva lentotiedustelujärjestelmä.¹⁰⁹

Irakin ensimmäisen sodan tuloksien osittain virheellistä painottamista tukee maavoimille 1990-luvulla asetetut vaatimukset merkittävien alueellisiin konflikteihin osallistumisesta¹¹⁰ tai merkittävien sotanäyttämöoperaatioiden¹¹¹ toteuttamisesta. Yhdysvaltojen maavoimien ja asevoimien joukot oli suunniteltu hyvin Irakin ensimmäisen sodan kaltaisiin operaatioihin, joissa voimaa keskitetään oman maa-alueen ulkopuolelle¹¹². Toisaalta Irakin joukoilla olisi ollut sodan alkuvaiheessa mahdollisuus aiheuttaa merkittäviä tappioita liittouman joukoille, koska raskaiden yhtymien keskittäminen oli ajallisesti pitkä prosessi¹¹³.

Yhdysvaltojen onnistuminen Irakissa toteutetulla merkittävällä taisteluoperaatiolla¹¹⁴ arvioitiin olevan pelotevaikutus Irakin, Iranin ja Pohjois-korean kaltaisiin valtioihin, mutta merkittävällä taisteluoperaatiolla ei ollut vaikutusta muualla maailmassa syntyviin matalan tason konflikteihin¹¹⁵. 1990-luvulla matalan tason konflikteja syntyi Balkanille Jugoslavian hajoamissotien seurauksena. Muita vastaavan tason konflikteja syntyi Haitille, Panamaan, Ruandaan ja Somaliaan. Pentagon yritti pysyä kehityksessä mukana ja suunnittelusanastoon otettiin mukaan termi *small-scale contingencies*. Termillä ei ollut kuitenkaan merkittävää vaikutusta Yhdysvaltojen asevoimien tai maavoimien joukkorakenteen kehittämiseen tai yleiseen modernisointiin.¹¹⁶

¹⁰⁹ Wass de Czege (ja muut 2002), s. 3.

¹¹⁰ Alkuperäiskielellä "Major Regional Conflicts (MRCs)".

¹¹¹ Alkuperäiskielellä "Major Theater Wars (MTWs)".

¹¹² Krepinevich (2008), s. 8.

¹¹³ United States Army, Center of Military History: *War in Persian Gulf, Operations Desert Shield and Desert Storm August 1990-March 1991*, Washington DC, 2010, s. 3.

¹¹⁴ Alkuperäiskielellä "Major Combat Operations".

¹¹⁵ Alkuperäiskielellä "Low-level Conflicts".

¹¹⁶ Krepinevich (2008), s. 8.

Yhdysvaltojen maavoimien osalta merkittävä muutos tapahtui 1999, jolloin maavoimat osallistuivat operaatioon Slobodan Milosevicin serbihallintoa vastaan Balkanilla. Operaation alku muodostui lähinnä ilmapommituksista. Melko pian operaation alkamisen jälkeen operaatioita kommentanut kenraali Wesley Clark kuitenkin halusi keskittää Apache-taisteluhelikoptereita Albaniaan. Maavoimien taisteluhelikoptereilla oli tarkoitus tukea ilmavoimien operaatiota serbialaisten osastojen tuhoamisessa Kosovossa. Taisteluhelikoptereita oli tarkoitus tukea raskailla raketinheittimillä.¹¹⁷

Maavoimilla oli kuitenkin merkittäviä haasteita joukkojen keskittämisessä Albaniaan, kuten oli ollut Irakiinkin vuonna 1990. Useiden Yhdysvaltojen puolustushallinnon korkeiden virkamiesten mielestä maavoimista oli tulossa strategisesti merkityksetön. Maavoimien silloinen esikuntapäällikkö kenraali Eric Shinseki antoi maavoimien kehittämisen pohjaksi lausunnon, jossa todettiin ”Maavoimien raskaat yhtymät ovat liian raskaita ja kevyet yhtymät liian kevyitä. Raskaiden yhtymien on oltava strategisesti keskitettävissä, ketterämpiä ja huolto on kyettävä hoitamaan pienemmillä resursseilla. Kevyiden yhtymien on oltava tulivoimaisempia, taistelusetokykyisempiä ja taktisesti liikkumiskykyisiä. Näiden tavoitteiden saavuttamiseen tarvitaan innovatiivista ajattelua joukkorakenteesta, modernisaatio-ohjelmista ja resurssien käytöstä.”¹¹⁸

Maavoimat alkoikin muuttua kenraali Shinsenikin lausunnon jälkeen kohti expeditionary forcea¹¹⁹. Vastaavia havaintoja oli muillakin Yhdysvaltojen asevoimien korkea-arvoisilla upseereilla. Kenraali James Dubik¹²⁰ lausui vuonna 2008 ”Kaikissa operaatioissa, jotka olemme toteuttaneet kylmän sodan päättymisen jälkeen, on ollut yhteisiä nimittäjiä. Nimittäjinä on ollut alikehittynyt infrastruktuuri, uhkien monimuotoisuus ja samaan operaatioon on sisältynyt perinteistä sodankäyntiä sekä asymmetristä sodankäyntiä.” Lisäksi Dubik näki haasteeksi pitkät ja epävarmat huoltoyhteydet operaatioalueelle.¹²¹

¹¹⁷ Krepinevich (2008), s. 9, ks. myös Nardulli, Bruce R, Perry, Walter L, Pirnie, Bruce, Gordon IV, John, McGinn, John: *Disjointed War, Military Operations in Kosovo*, 1999, RAND Corporation, 2002, ss. 57-48.

¹¹⁸ Sama, s. 9.

¹¹⁹ Brownlee, Les, Schoomaker, Peter J: *Serving a Nation at War: A Campaign Quality Army with Joint and Expeditionary Capabilities*, Strategic Studies Institute, 2004, ss. 9-10.

¹²⁰ Dubic, James M: Curriculum Vitae, 2015, [http://usacac.army.mil/CAC2/cgsc/Events/SAMS25th/LTG\(R\)%20Dubik%20BIO.pdf](http://usacac.army.mil/CAC2/cgsc/Events/SAMS25th/LTG(R)%20Dubik%20BIO.pdf), 16.7.2015, Kenraali James Dubik oli keskeisessä roolissa kehitettäessä Stryker kalustolla varustettuja prikaateja.

¹²¹ Dubik, James: *The Future of War*, 2008, <http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/future/interviews/dubik.html>, 27.12.2014.

Kenraali Dubikin mielestä seuraavaan sotaan tarvittiin maavoimien joukkoja, jotka pystytään keskittämään nopeasti operaatioalueelle. Joukkojen huoltotarve oli pidettävä minimissään, jotta huollosta ja huollon keskittämisestä ei muodostuisi haasteita. Kenraali Dubik piti myös tärkeänä, että joukkojen keskittämisen edellytyksenä ei saanut olla operaatioalueen suurimpien lentokenttien hallussa olo. Joukkojen olisi kyettävä aloittamaan taistelutoimet välittömästi saavuttuaan operaatioalueelle.¹²²

Maavoimat arvioi kehittämisen pohjaksi tulevaisuuden sotien olevan epälineaarisia, joukkojen käytön olevan hajaantuneempaa ja verkostoituneempaa, operaatiotempon olevan nopeampaa sekä täsmäasejärjestelmien käyttö suhteessa perinteisiin aseisiin kasvaa. Vihollinen, joka ei kykene avoimeen taisteluun tulee viemään taistelun itselleen edullisemmalle alueelle, kuten esimerkiksi rakennetulle alueelle. Yhteisoperaatioiden nähtiin olevan tulevaisuutta, koska lähtökohtaisesti maaoperaatioista tulisi hyvin lyhyitä. Maasodankäynnin keinovalikoiman nähtiin kasvavan.¹²³

Balkanilta saatujen oppien perusteella maavoimia kehitettiin expeditionary forcen suuntaan, koska katsottiin, että kylmän sodan jälkeiset maavoimat ovat liikaa varuskuntajoukko. Seuraava merkittävä haaste asevoimien muutoksessa kohti 2000-luvun alkupuoliskon vuosikymmeniä havaittiin Irakin toisessa sodassa ja Afganistanin sodassa. Yhdysvaltojen maavoimat oli suunnitellut käyvänsä lyhyitä sotia, mutta vihollinen Irakissa ja Afganistanissa oli varautunut pitkään ja kuluttavaan sissisotaan. Osittain maavoimissa oli Vietnamin sodan vaikutuksesta edelleen valloillaan ajatus, ettei maavoimien tule käydä kuluttavaa sissisotaa.¹²⁴

Irakissa 2003 ja Afganistanin sodassa maavoimat joutui vakiinnuttamaan tilanteen, kunnes Irakin ja Afganistanin omat viranomaiset ovat kykenevät hoitamaan oman yhteiskuntansa turvallisuuden. Molemmissa maissa kapinalliset yrittivät kaikin keinoin pitkittää demokratiaprosessia ja estää yhteiskunnan turvallistamisen. Ulkoisesti rauhallinen tilanne aiheutti pitkään operaatioon sitoutuneissa joukoissa turhautumista, kuten oli aiheuttanut jo Vietnaminakin. Maavoimien haasteeksi nousi joukkojen ylläpito logistisesti kuin joukkorakenteen kestävyysden kannaltakin.¹²⁵

---

¹²² Dubik (2008).

¹²³ Krepinevich (2008), s. 10, ks. myös Terrif, Terry: *The Past as Future: The US Army's Vision of Warfare in the 21st Century*, Centre of Military and Strategic Studies, 2014, ss. 212-213.

¹²⁴ Sama, ss. 11-12, ks. myös Watson, Brian G: *Reshaping the Expeditionary Army to Win Decisively: The Case for Greater Stabilization Capacity in the Modular Force*, Strategic Studies Institute, 2005, ss. 10-12.

¹²⁵ Sama, s. 12.

Maavoimien haasteeksi oli nousemassa monitahoisuus, kun Afganistanin ja Irakin pitkittyvät operaatiot ovat käynnissä samanaikaisesti. Maavoimien tuli suunnitella uudelleen operaatioiden toteuttaminen. Molempiin sotiin tarvittiin kyky joukkojen rotaamiseen. Rotaatiojärjestelmän piti mahdollistaa joukoille riittävä huolto- ja täydennysaika kotimaassa ennen mahdollista uudelleen käyttöä operaatioissa. Rotaatiojärjestelmän tuli mahdollistaa joukkojen kouluttaminen uusimpiin doktriineihin sekä kalustoihin.¹²⁶

3.2 Maavoimien tila vuonna 2015 ja rooli asevoimien osana

*”As you know, you have to go to war with the Army that you have, not the Army that you want” Secretary of Defence Donald Rumsfeld, December 2004*¹²⁷

Yhdysvaltojen maavoimat ovat edelleen pääosiltaan tilanteessa, jossa niiden on tarkoitus lyödä määrällisesti ylivoimainen mekanisoitu vihollinen. Tehtävää tuetaan muiden puolustushaarojen suorituskyvyillä. Taistelut on tarkoitus käydä poissa Yhdysvaltojen valtion alueelta, käytännössä jonkun liittolaismaan alueella. Taistelua on tarkoitus tukea liittolaismaan alueelle luodulla logistiselta ja ylläpidolliselta infrastruktuuriin perustavalta huoltojärjestelmällä.¹²⁸

Perusteet Yhdysvaltojen maavoimien tilalle vuodelle 2015 ja osittain tulevaisuuteen luotiin vuonna 2011. Perusteita tarkennettiin vielä tammikuussa 2012. Tammikuussa 2011 puolustusministeri Robert Gates ja Joint Chiefs of Staffin puheenjohtaja amiraali Mike Mullen antoivat julkisuuteen tiedonannon, jossa määriteltiin päätökset ja toimenpiteet maavoimien muutokselle. Merkittäviltä osiltaan muutokset johtuvat taloudellisista syistä. Toimenpiteitä ovat puolustushaarojen ylittävien toimintojen tehostaminen, organisaatioiden ja esikuntien lakkauttamisia, kehitysohjelmien muuttamisia ja lakkauttamisia sekä joukkojen vähentämisiä.¹²⁹

Annettujen toimenpiteiden johdosta maavoimien tulee vähentää vuoden 2015 loppuun mennessä 27 000 aktiivipalveluksessa olevaa sotilasta. Muutokseen liittyen myös tiedostettiin, että Yhdysvalloilla on Euroopassa tarpeeseen suhteutettuna ylimääräisiä joukkoja. Ylimääräisten joukkojen käsite käsittää kaikkien puolustushaarojen joukkoja. Ylimääräisiä joukkoja ei kui-

¹²⁶ Milley, Mark A: Total Force Approach Provides a Winner, *Army Magazine*, lokakuu 2014.

¹²⁷ Secretary of Defense Donald H. Rumsfeld: Town Hall Meeting in Kuwait notes 8.12.2004, <http://www.defense.gov/transcripts/transcript.aspx?transcriptid=1980>, 6.1.2015.

¹²⁸ Wass de Czege (ja muut 2002), s. 9.

¹²⁹ Feickert, Andrew: *Army Drawdown and Restructuring: Background and Issues for Congress*, Congressional Research Service, 2014b, s. 1.

tenkaan ole tarkoitus uudelleen kohdentaa vuoden 2015 aikana. Yhdysvaltain Euroopan joukkoihin liittyvät päätökset vaativat yhteisymmärryksen Euroopan liittolaismaiden kanssa.¹³⁰

Maavoimat on sisäisin toimenpitein luopunut 22 000 sotilaasta, joiden virat oli hyväksytty ti-lapäisesti vuonna 2010. Vähennykset saatiin päätökseen vuonna 2013. Kaiken kaikkiaan Yhdysvaltojen maavoimien vahvuus putoaa vuoden 2011 tasosta vuoden 2015 loppuun mennessä 49 000 sotilasta.¹³¹

Maavoimille vuonna 2011 annetuissa vaatimuksissa annettiin alueellisina vaatimuksina ylläpitää maavoimien rakenteet Aasiassa, Tyynellä valtamerellä ja Lähi-idässä. Maavoimien käskettiin tehostaa toimintaa Euroopassa, mutta samalla maavoimien tuli lakkauttaa kaksi Eurooppaan sijoitettua raskasta prikaatin . Euroopan osalta maavoimien tulee kuitenkin pystyä Naton artikla viiden mukaisiin vaatimuksiin. Maavoimien Euroopan joukkojen on oltava yhteistointakykyisiä liittolaismaiden joukkojen kanssa. Yhteensopivuus varmistetaan allokoimalla yhdysvaltalaisperusteinen prikaati Naton Responce Forceen. Läsnaoloa Euroopassa tuetaan käyttämällä Yhdysvaltojen maavoimien joukkoja koulutuksessa ja harjoituksissa Euroopassa.¹³²

Vuoden 2012 strategisen suunnittelun ohjausasiakirja painotti muutosta keskeisenä teemana maavoimissa. Muutoksessa painotettiin maavoimien muuttamista lähes puhtaasti vastakapinallistoimintaan keskittyneestä joukosta kohti joustavampaa ja paremmin asevoimien kokonaisuuteen sopivaa joukkoa. Vuoden 2013 strateginen ohjaus jatkoi 2012 annetulla suunnitelmalla keskittyen kuitenkin enemmän miten annettu lopputulos voidaan saavuttaa. Vuonna 2013 annetussa suunnittelun ohjauksessa oli myös tarkoituksena saattaa pitkänaikavälin suunnittelu tasapainoon lyhyenaikavälin päätöksenteon kanssa.¹³³

Vuonna 2013 maavoimiin kohdistuneiden lisäsäästötarpeiden jälkeen maavoimat muutti jalkaväkiprikaatin ja panssariprikaatin taisteluryhmien kokoonpanoa palauttamalla kolmannet manööveripataljoonat ja lisäämällä pioneirisuorituskykyjä ja tulitukisuorituskykyjä. Kokonaisuudessaan aktiivijoukkojen prikaatin taisteluryhmien määrää pitää vähentää 45:stä 33 prikaa-

¹³⁰ Feickert (2014b), s. 2.

¹³¹ United States Department of Defense: DOD News Briefing with Secretary Gates and Adm. Mullen from the Pentagon, 6.1.2011, <http://www.defense.gov/transcripts/transcript.aspx?transcriptid=4747>, 13.7.2015.

¹³² Feickert (2014b), ss. 2-3.

¹³³ United States Department of Army: *Army Strategic Planning Guidance 2014*, Washington DC, 2013, s. 1.

tin taisteluryhmään. Irti olevat resurssit laitettiin maavoimien ilmailuun, erikoisjoukkoihin, ohjuspuolustukseen ja kybersuorituskykyihin.¹³⁴

Vuoden 2014 maavoimien strategisen suunnittelun ohjausasiakirja noudattelee merkittävässä osin vuosien 2012 ja 2013 strategisen suunnittelun ohjausasiakirjojen tavoitteita, mutta tavoitteita ja keinoja niihin pääsemiseksi on kuitenkin muokattu vastaamaan maailman turvallisuus-tilannetta ja Yhdysvaltojen taloudellista tilannetta. Maavoimien rooli on käsketty vuoden 2014 strategisessa ohjauksessa kaksijakoiseksi. Maavoimien perustehtävä on edelleen muodostaa riittävä uhka mahdollisille viholliselle ja tarvittaessa lyödä mahdollinen vihollinen maasodankäynnin keinoin, ottaa haltuun maa-alueilta ja turvata niiden väestö. Toisina tehtävinä maavoimille on käsketty tukea turvallisuusyhteistyötä, tukea kotimaan siviiliviranomaisia, toteuttaa haltuunotto-operaatioita¹³⁵ osana asevoimia sekä tukea muita puolustushaaroja osana asevoimien kokonaisuutta.¹³⁶

Saavuttaakseen annetut velvoitteet Yhdysvaltojen maavoimat vähentää prikaatin taisteluryhmiä kymmenellä vuodesta 2013 vuoteen 2017. Yhdysvaltojen maavoimat lakkauttaa yhden prikaatin taisteluryhmän Stryker-kalustolla, neljä panssariprikaatin taisteluryhmää sekä neljä jalkaväkiprikaatin taisteluryhmää. Kaksi lakkautettavista jalkaväkiprikaatin taisteluryhmistä kuuluu 82. maahanlaskudivisioonaan. Yhdysvaltojen maavoimille jää lakkautusten jälkeen 12 panssariprikaatin taisteluryhmää, 14 jalkaväkiprikaatin taisteluryhmää ja seitsemän prikaatin taisteluryhmää Stryker-kalustolla.¹³⁷

Maavoimien joukkoja ei ole enää mitoitettu pitkäkestoisiin turvallisuusoperaatioihin, kuten esimerkiksi Irakin vuoden 2003 sodan jälkeen tai Afganistanin operaatiossa. Maavoimien joukkojen kokonaisvähennysten jälkeen maavoimilla on rajallinen kyky osallistua pitkäkestoisiin joukkojen jatkuvaa rotatointia vaativiin operaatioihin. Maavoimien tulee kuitenkin ylläpitää joukkojen suorituskykyä turvallisuusoperaatioihin liittyvää turvallisuuden tukemiseen ja kapinallistoimintaa vastaan.¹³⁸

¹³⁴ Feickert (2014b), s. 9.

¹³⁵ Alkuperäiskielellä "Entry Operation".

¹³⁶ Army Strategic Planning Guidance 2014 (2013), s. 5.

¹³⁷ Feickert (2014b), s. 3. vrt United States Department of Defense: *Defense Budget Priorities and Choices Fiscal Year 2014*, Washington DC, 2013, liite D ja liite G.

¹³⁸ Sama, ss. 9-10, vrt *Defense Budget Priorities and Choices Fiscal Year 2014* (2013), liite E.

3.2.1 CAPSTONE- ja OPERATING-konseptit

CAPSTONE-konseptilla kuvataan odotettua tulevaisuuden toimintaympäristöä, ja mitä maavoimien on saatava aikaiseksi odotetussa toimintaympäristössä. Konseptissa kuvataan myös, mitä maavoimat tarvitsee saavuttaakseen tavoitteensa tulevaisuuden toimintaympäristössä. Konsepti on tarkoitettu lyhyelle ja keskipitkälle aikavälille.¹³⁹ Konsepteja täydennetään, jotta tulevaisuuden ja nykyinen tila on mahdollisimman paikkaansa pitävä. OPERATING-konsepti puolestaan kuvaa, miten maavoimat toteuttaa operaatioita osana asevoimien kokonaisuutta. Operaatiokonsepti laajentaa CAPSTONE-konseptin asioita tarkemmiksi. OPERATING-konsepti ohjaa maavoimien kehittämistä ja yksilöi tulevaisuudessa tarvittavia suorituskykyjä.¹⁴⁰

CAPSTONE- ja OPERATING-konseptien ero voidaan havainnoida tarkastelemalla mitkä ovat asiakirjojen tavoitteet. CAPSTONE- konsepti antaa vastauksen kysymyksiin:

- Miten Yhdysvaltojen maavoimat näkevät tulevaisuuden operaatioympäristön?
- Mitä Yhdysvaltojen maavoimien tulee tehdä asevoimien osana tulevaisuuden operaatioympäristössä, jotta sodat voidaan voittaa ja strategisen ohjauksen vaatimukset täyttyvät?
- Mitä suorituskykyä Yhdysvaltojen maavoimilla tulee olla asetettujen tavoitteiden saavuttamiseksi?¹⁴¹

OPERATING-konsepti antaa vastaukset kysymyksiin:

- Miten Yhdysvaltojen maavoimien tulee suorittaa operaatioita, jotta onnistutaan operaatioissa tulevaisuuden operaatioympäristössä?
- Miten Yhdysvaltojen maavoimien esikunta tulee organisoida ja miten ohjataan joukkojen käyttöä laajalla tehtäväkentällä?
- Mitä suorituskykyä Yhdysvaltojen maavoimien tulee kehittää ja saada integroitua sodankäynnin kokonaisuuteen?
- Mikä on operaatiokonseptin sovellettavuus asevoimallisessa ja viranomaisyhteistyöminnassa?¹⁴²

¹³⁹ United States Army, Training and Doctrine Command: *The U.S. Army Capstone Concept*, TRADOC Pam 525-3-0, Washington DC, 2012, s. 4.

¹⁴⁰ United States Army, Training and Doctrine Command: *The United States Army Operating Concept 2016-2028*, TRADOC Pam 525-3-1, Washington DC, 2010, s. 5.

¹⁴¹ The U.S. Army Capstone Concept (2012), s. 5.

¹⁴² The United States Army Operating Concept (2010), s. 5.

Vuoden 2012 CAPSTONE-konseptin mukaan Yhdysvaltojen maavoimien operatiiviseen toimintaympäristöön vaikuttaa taloudellisten haasteiden vaikutus Yhdysvaltoihin ja Yhdysvaltojen liittolaismaihin. Yhdysvallat siirtää strategisen painopisteen Tyynelle valtamerelle, mutta ylläpitää läsnäolon Lähi-Idässä. Toimintaympäristö nähdään epävarmana ja monimuotoisena. Huolimatta taloudellisista haasteista maavoimien on kyettävä ylläpitämään uskottava kyky voittaa operaatiossa ja tarjota parasta mahdollista tukea asevoimien kokonaisuudessa kotimaassa sekä ulkomailla. Maavoimien on kyettävä toteuttamaan merkittäviä uudistuksia nopeasti muuttuvissa tilanteissa ja kyettävä ylläpitämään henkilöstön kykyä sopeutua muutoksiin sekä kehittää järjestelmänsä. Maavoimien on tehtävä priorisointi valmiuden ja kehittämisohjelmien välillä.¹⁴³

Vuoden 2010 operaatiokonseptissa käsitellään aikajaksoa vuodesta 2016 vuoteen 2028. Uusimmassa vuoden 2014 versiossa käsitellään operaatiokonseptia vuodesta 2020 vuoteen 2040. Uusin versio kumoaa virallisessa käytössä edellisen konseptin, mutta tarkasteltaessa Yhdysvaltojen maavoimia vuonna 2015 on tärkeää tarkastella myös edellistä operaatiokonseptia. Operaatiokonseptin vaatimukset nykyisen tilanteen osalta korostavat maavoimien taktisen tason joukkojen orgaanista suorituskyykyjen merkitystä sekä suurempaa tarvetta asevoimien suorituskyykyille. Saavuttaakseen operaatioympäristön asettamat vaatimukset maavoimien on rakennettava entistä tehokkaampia combined arms -suorituskyykyjä ja kykyä toteuttaa turvallisuusoperaatioita laajoilla alueilla.¹⁴⁴

3.3 Organisaatio ja keskeinen kalusto 2015

*“The organization of the United States Army is founded on mission. The organization evolves based on need and resources available. The structure of the Army has changed significantly since 1989 and continues to change. That change is proceeding in a manner that will ensure a current go-to-war capability while the Army transitions to a power projection force for the 1990’s and the 21st century.”*¹⁴⁵

Vuonna 2015 Yhdysvaltojen maavoimat on organisaatioltaan jakaantunut johtoesikuntaan, hallinnollisiin, koulutuksellisiin ja alueellisiin johtoportaisiin. Lisäksi johtoesikunnan alaisuus-

¹⁴³ The U.S. Army Capstone Concept (2012), s. 24.

¹⁴⁴ The United States Army Operating Concept (2010), s. 37.

¹⁴⁵ United States Department of Army, Headquarters: *Pamphlet 10–1, Organization of the United States Army*, Washington DC, 1994, esipuhe.

nessa on suoranaisia raportointivastuuyksiköitä¹⁴⁶. Johtoesikunta on nimetty headquarters, department of army. Johtoesikunnasta löytyy merkittävä määrä hallinnollisia osastoja, joilla katetaan kaikki maavoimien toimintaan tarvittavat toimialat. Operatiiviset, hallinnolliset ja koulutukselliset johtoportaajat ovat U.S. Army Forces Command (FORSCOM), U.S. Army Training and Doctrine Command (TRADOC) ja U.S. Army Materiel Command (AMC).¹⁴⁷

Alueelliset johtoportaajat on jaettu alueellisesti, mutta osittain myös toiminnallisesti. Toiminnallista jakoa käytetään esimerkiksi erikoisjoukkojen ja maavoimien avaruuspuolustuksen johtoportaiden osalta. Alueellisia johtoportaita ovat U.S. Army Africa (USARAF), U.S. Army Central (USARCEN), U.S. Army North (USARNORTH), U.S. Army South (USARSO), U.S. Army Europe (USAREUR), U.S. Army Pacific (USARPAC), U.S. Army Special Operations Command (USASOC)¹⁴⁸, Military Surface Deployment and Distribution Command (SDDC) ja U.S. Army Space and Missile Defense Command/Army Strategic Command (USASMD/ARSTRAT). Alueelliset ja toiminnalliset johtoportaajat noudattelevat aluejaoltaan vastaavien JOINT-johtoportaiden aluejakoa. Esimerkiksi USARCEN kattaa Lähi-idän ja Afganistanin, kuten USCENTCOM yhteisoperaatiojohtoportaatan mittakaavassa.¹⁴⁹

Suoranaiset raportointivastuuyksiköt ovat pääsääntöisesti toimialallisia tai aselajillisia alajohtoportaita. Raportointivastuuyksiköitä ovat esimerkiksi U.S. Army Medical Command (MEDCOM), U.S. Army Intelligence and Security Command (INSCOM), U.S. Army Corps of Engineers (USACE), U.S. Army Reserve Command (USARC) ja U.S. Army Acquisition Support Center (USAASC).¹⁵⁰

Yhdysvaltojen maavoimat on jaettu aktiivijoukkoihin, kansalliskaartiin ja reserviin. Aktiivijoukot on jaettu armeijoihin, armeijakuntiin ja divisiooniin. Armeijakuntia on kolme, joista yksi on maahanlaskujoukkoarmeijakunta. Muut kaksi armeijakuntaa johtavat perinteisiä maavoimajoukkoja. Armeijakuntien johdossa on kaikkiaan 11 aktiividivisioonaa. Divisioonat on varustettu erilaisiin käyttötarkoituksiin. Osa divisioonista on varustettu panssarikalustolla ja osa kevyemmällä kalustolla.¹⁵¹

¹⁴⁶ Alkuperäiskielellä ”Direct Reporting Units (DRU)”

¹⁴⁷ United States Army: Organization, 2014, <http://www.army.mil/info/organization/>, 26.12.2014.

¹⁴⁸ Feickert Andrew: *U.S. Special Operations (SOF): Background and Issues for Congress*, RAND Corporation, 2015c, ss. 3-4.

¹⁴⁹ United States Army: Organization (2014).

¹⁵⁰ Sama.

¹⁵¹ United States Army: Active Component, 2014, http://www.army.mil/info/organization/unitsandcommands/active_component/, 26.12.2014.

3.3.1 Armeijat ja armeijakunnat

Joukkoja johtaa U.S. Army Forces Command, jonka tehtävänä on ylläpitää joukkojen valmiutta. Osa Yhdysvaltojen maavoimien joukoista on suoraan U.S. Army Forces Commandin johdossa ja osa on alajohtoportaiden, kuten alueellisten johtoportaiden, armeijoiden tai armeijakuntien johdossa. U.S. Army Forces Commandin johdossa on 750 000 aktiivijoukkojen, kansalliskaartin ja reservin sotilasta.¹⁵²

Yhdysvalloilla on seitsemän armeijaa maavoimien alaisuudessa. Armeijat ovat kenttäarmeijoita, eikä niitä pidä sekoittaa koko Yhdysvaltojen maavoimiin. Armeijat muodostavat pääsääntöisesti alueelliset johtoportaat, kuten esimerkiksi Yhdysvaltojen seitsemäs armeija muodostaa johtoportaan kaikille Yhdysvaltojen maavoimien Euroopan joukoille. Kahdeksas armeija muodostaa poikkeuksen. Kahdeksas armeija on sijoitettu Etelä-Koreaan ja on edelleen perinteinen kenttäarmeija.¹⁵³

Yhdysvaltojen maavoimilla on jäljellä kolme armeijakuntaa toisen maailman sodan ja kylmän sodan aikaisesta noin 30 armeijakunnasta. Jäljellä olevat armeijakunnat ovat kaksi jalkaväki- ja panssarijoukkoja sisältävää armeijakuntaa sekä maahanlaskujoukkoarmeijakunta. Armeijakunnat ovat ensimmäinen armeijakunta, kolmas armeijakunta ja kahdeksastoista laskuvarjojoukkoarmeijakunta. Ensimmäinen armeijakunta vastaa Itä-Aasian ja Tyynen valtameren joukoista ja kolmas armeijakunta vastaa Euroopan ja Euroopan lähialueen joukoista.¹⁵⁴

Ensimmäiseen armeijakuntaan kuuluu seitsemäs divisioona, tiedustelu- ja valvontaprikaati, sotilaspoliisiprikaati, lääkintäprikaati ja huoltoprikaati. Seitsemännellä divisioonalla on alaisuudessaan kaksi Stryker-prikaatin taisteluryhmää, tykistöprikaati, maavoimien ilmailuprikaati ja pioneeriprikaati. Vuonna 2014 seitsemäs divisioonan esikunta ei ole operatiivisessa johtovastuussa, vaan se toimii hallinnollisena johtoportaana. Armeijakunnan kokonaisvahvuus on noin 20 000 aktiivipalveluksessa olevaa sotilasta ja noin 20 000 reserviläistä.¹⁵⁵

¹⁵² United States Army: Command structure, 2014, <http://www.army.mil/info/organization/unitsandcommands/commandstructure/forscom/>, 31.12.2014.

¹⁵³ United States Army: Organization (2014).

¹⁵⁴ United States Army, 2014, <http://www.army.mil/>, 31.12.2014, Global Security: US Army 1. Corps, 2014, <http://www.globalsecurity.org/military/agency/army/i-corps.htm>, 31.12.2014, Global Security: US Army 3. Corps, 2014, <http://www.globalsecurity.org/military/agency/army/iii-corps.htm>, 31.12.2014, Global Security: US Army 18. Corps, 2014, <http://www.globalsecurity.org/military/agency/army/xviii-corps.htm>, 31.12.2014.

¹⁵⁵ United States Army: 1. Corps organization, 2014, <http://www.lewis-mcchord.army.mil/ICorps/#>, 31.12.2014.

Kolmanteen armeijakuntaan kuuluu panssaridivisioona, kaksi jalkaväkidivisioonaa, ratsuväkidivisioona, panssarirykmentti, pioneeriprikaati, tiedustelu- ja valvontaprikaati, sotilaspoliisiprikaati ja huoltoesikunta. Armeijakunnan huoltaa neljä huoltoprikaatia, jotka eivät ole armeijakunnan suoranaudessa johdossa. Armeijakunta on osallistunut Irakin sotaan 2003 ja viimeimpänä vuoden 2014 maaliskuuhun asti vastannut ISAF JOINT -commandista.¹⁵⁶

Laskuvarjoarmeijakuntaan kuuluu jalkaväkidivisioona, kaksi maahanlaskudivisioonaa ja vuoristodivisioona.¹⁵⁷

3.3.2 Prikaatin taisteluryhmät

Divisioona on ollut Yhdysvaltojen maavoimien taisteluvoiman perusosa, mutta maavoimilla on kuitenkin pitkä historia tilanteeseen sopivien prikaatien muodostamisessa ja lähettämisessä operaatioihin. Maavoimat on tukenut muodostamia prikaateja johtamiskyvyillä ja muilla suoritusta parantavilla suorituskvyillä. Modulaarisuudesta on tullut keskeinen tekijä nykypäivän ja tulevaisuuden uhkiin vastaamisessa. Voidakseen toimia tarvittaessa missä päin maailmaan tahansa, maavoimien joukkojen tuli olla muutakin kuin pelkästään helposti keskitettävissä. Maavoimien joukkojen tulee olla operatiivisesti ja taktisesti ketteriä ja niillä tulee olla kokonaisvaltainen toimintakyky orgaanisilla¹⁵⁸ osillaan.¹⁵⁹

Yhdysvaltojen maavoimat loivat prikaatin taisteluryhmät¹⁶⁰ vastaamaan suorituskvyvaatimuksiin. Prikaatin taisteluryhmä on modulaarinen organisaatio, jolla mahdollistetaan divisioonan, maakomponentin tai yhteisoperaation komentajalle lähitaistelusuorituskvy. Prikaatin taisteluryhmät on suunniteltu kykeneviksi toimimaan kaikissa taistelukentän tilanteissa. Prikaatin taisteluryhmissä hyödynnetään orgaanisten suorituskvyjen kautta saatua kokonaissuorituskvyä. Prikaatin taisteluryhmien taistelu perustuu manööveripataljoonien, kenttätukikistön,

¹⁵⁶ Wikipedia: 3. Corps (United States), 2014, http://en.wikipedia.org/wiki/III_Corps_%28United_States%29, 31.12.2014.

¹⁵⁷ United States Army: 8. Corps organization, 2014, <http://www.bragg.army.mil/18abc/Pages/default.aspx>, 31.12.2014.

¹⁵⁸ Yhdysvaltojen kokoonpanot ovat yleisesti olleet ilman tukiosia. Tukiosat on alistettu omista organisaatioistaan.

¹⁵⁹ United States Army, Reserve Officers Training Corps: *Applied Team Leadership, MSL302 Officership Section 3*, Washington DC, 2009, s. 111.

¹⁶⁰ Alkuperäiskielellä ”Brigade Combat Team (BCT)”.

ilmailun, pioneeritoiminnan, ilmapuolustuksen, meritulituen ja ilmatuen yhteisvaikutukseen. Kaikki suorituskyyvyt integroidaan yhteen taistelunjohtojärjestelmän kautta.¹⁶¹

Prikaatin taisteluryhmiä on kolmea erilaista tyyppiä. Prikaatin taisteluryhmien tyypit ovat raskas prikaatin taisteluryhmä, jalkaväkiprikaatin taisteluryhmä ja Stryker-prikaatin taisteluryhmä. Prikaatin taisteluryhmät ovat Yhdysvaltojen maavoimien pienin itsenäiseen toimintaan kykenevä organisaatio. Prikaatin taisteluryhmä sisältää orgaaniset tukiosat, kuten esimerkiksi tykistön ja pioneerijoukot. Prikaatin taisteluryhmät ovat kykeneviä hyökkäyksellisiin ja puolustuksellisiin tehtäviin, mutta myös siviiliviranomaisten tukemiseen. Lähtökohtaisesti prikaatin taisteluryhmät ovat kykeneviä itsenäiseen taisteluun, mutta niillä on kyky ottaa johtoonsa muita joukkoja.¹⁶²

Prikaatin taisteluryhmät toimivat yleensä divisioonan johdossa. Divisioonaa muodostaa johtoportaan prikaatin taisteluryhmillä. Divisioonaa kykenee johtamaan maksimissaan kuutta prikaatin taisteluryhmää korkean tai keskitason intensiteetin taisteluoperaatioissa. Prikaatin taisteluryhmien lisäksi divisioonaa kykenee johtamaan tukevia prikaateja. Divisioonaa määrittää prikaatin taisteluryhmien tehtävät ja alistaa taisteluryhmillä tarvittavat lisäjoukot.¹⁶³

Prikaatin taisteluryhmään on määritetty kaikki kokonaisvaltaiseen taisteluun tarvittavat joukot¹⁶⁴. Prikaatin taisteluryhmä on myös maavoimien ensisijainen lähietäisyydeltä käytävään taisteluun tarkoitettu joukko. Kaikkiin kolmeen prikaatin taisteluryhmätyyppiin kuuluu periaatteellisesti kaikki aselajitoiminnot. Prikaatin taisteluryhmien kokoonpanot vaihtelevat hie-
man toisistaan riippuen taisteluryhmätyypistä. Tulevaisuudessa kokoonpanoja tullaan yhdenmukaistamaan¹⁶⁵. Prikaatin taisteluryhmille voidaan alistaa tarvittaessa esimerkiksi lisätykistöä tai maavoimien ilmailun tuki.¹⁶⁶ Lakkautettavista prikaatin taisteluryhmistä siirretään suorituskyykyä jäljelle jääneisiin prikaatin taisteluryhmiin. Keskeisimpänä kehittämiskohte-

¹⁶¹ United States Department of Army: *Field Manual 3-90.6, Brigade Combat Team, Headquarters*, Washington DC, 2010, luku 1, s. 1.

¹⁶² Sama, luku 1, s. 1. vrt United States Army, Maneuver Center of Excellence: *Supplemental Manual 3-90 Force Structure Reference Data, Brigade Combat Teams*, Fort Benning, 2012, liitteet A, B, C, Ohjesäännön täydennysosassa on kaikkiin prikaatin taisteluryhmiin merkitty kolme manööveripataljoonaa, vaikka organisaation muutos on vielä vuonna 2015 kesken.

¹⁶³ FM 3-90.6 (2010), luku 1, s. 1.

¹⁶⁴ Alkuperäiskielinen termi ”Combined Arms”

¹⁶⁵ Feickert (2014b), s. 9.

¹⁶⁶ FM 3-90.6 (2010), luku 1, s. 6.

na on, että manööveripataljoonien määrää lisätään osassa raskaista/ panssari- ja jalkaväkiprikaatien taisteluryhmissä¹⁶⁷.

Raskas- tai panssariprikaatin¹⁶⁸ taisteluryhmä muodostuu panssaroitujen joukkojen perustalle. Peruskalustona ovat raskaat taistelupanssarivaunut, telatykistö ja panssarijalkaväki. Panssarijalkaväen ajoneuvona on jalkaväen taisteluajoneuvo. Raskaan prikaatin taisteluryhmän taistelu perustuu merkittävälle suora-ammuntasuorituskyvyille. Taisteluryhmän rajoituksena on kalustosta johtuva haasteellinen keskittäminen. Kalustoltaan raskas taisteluryhmä tarvitsee keskitetäessä strategisen ilmakuljetuksen suorituskykyjä tai hitaan merikuljetuksen. Raskaan prikaatin taisteluryhmän polttoaineen kulutus rajoittaa joukon operatiivista käytettävyyttä. Taktisessa ulottuvuudessa ja tulivoiman osalta raskas prikaatin taisteluryhmä on joukkotyypeistä suorituskyvyllisesti tehokkain.¹⁶⁹

Raskaaseen prikaatin taisteluryhmään kuuluu kaksi manööveripataljoonaa, joilla on orgaaniset taisteluntukemiseen tarvittavat suorituskyvyt. Pataljoonat muodostavat prikaatin taisteluryhmän iskukyvyyn rungon. Raskaassa prikaatin taisteluryhmässä pataljoonat on muodostettu kahdesta taistelupanssarivaunukomppaniasta ja kahdesta panssarijalkaväkikomppaniasta. Pataljoonilla on raskaat kranaatinheittimet, tiedustelukyky sekä miinanraivauskyky. Manööveripataljoonien lisäksi prikaatiin kuuluu panssaritiedustelupataljoona, tykistöpatteristo, huoltopataljoona, esikuntapataljoona, pioneerikomppania, sotilastiedustelukomppania ja viestikomppania.¹⁷⁰

Jalkaväkiprikaatin taisteluryhmä on prikaatin taisteluryhmätyypeistä kevyin. Jalkaväkiprikaatin taisteluryhmä perustuu jalkautuneen jalkaväen taisteluun. Taisteluryhmät ovat kykeneviä laskuvarjopudotuksiin tai ilmarynnäkköoperaatioihin. Jalkaväkiprikaatin taisteluryhmä jaetaan kolmeen alatyypin käyttötarkoituksen perusteella. Alatyypit ovat kevyt jalkaväkijoukko, ilmarynnäkköjoukko tai laskuvarjojoukko. Organisaatioiltaan alatyypit ovat yhteneväiset. Taisteluryhmät ovat strategisesti keskitettävissä nopeammin kuin raskaammat taisteluryhmätyypit. Jalkaväkiprikaatin taisteluryhmille voidaan luoda operaatioalueen sisällä operatiivinen liikku-

¹⁶⁷ Army Brigade Combat Team Inactivations informed by Analysis, But Actions needed to Improve Stationing process (2013), ss. 1-2.

¹⁶⁸ Molempia nimityksiä on käytetty virallisissa asiakirjoissa.

¹⁶⁹ FM 3-90.6 (2010), luku 1, s. 7.

¹⁷⁰ Sama, luku 1, ss. 8-9, ks. myös Supplemental Manual 3-90 Force Structure Reference Data, Brigade Combat Teams (2012), liitteet A, B, C.

vuus ilmakuljetuksilla. Jalkaväkiprikaatin taisteluryhmät soveltuvat hyvin taisteluun pienipiirteisillä taistelualueilla, kuten metsämaastossa, vuoristoalueilla sekä rakennetuilla alueilla.¹⁷¹

Jalkaväkiprikaatin taisteluryhmällä on orgaaninen panssarintorjunta-, sotilastiedustelu-, kenttätukikunta-, viesti-, pioneeri-, tiedustelu- ja huolto-osat. Jalkaväkipataljoonat muodostavat prikaatin taisteluryhmän iskukyvyn. Pataljoonat ovat kolmijakoisia, ja niillä on orgaanisesti kevyet ja raskaat kranaatinheittimet. Pataljoonilla on orgaaninen panssarintorjunta. Manööveripataljoonien lisäksi jalkaväkiprikaatin taisteluryhmiin kuuluu tiedustelupataljoona, kenttätukipatteristo, huoltopataljoona ja esikuntapataljoona. Jalkaväkiprikaatin taisteluryhmällä on huomattavasti muita taisteluryhmätyyppejä pienempi huollon tarve.¹⁷²

Stryker -prikaatin taisteluryhmä on luotu vastaamaan strategiseen keskitettävyyteen ja hyvään operaatioalueen liikkumiskykyyn.¹⁷³ Stryker -prikaatin taisteluryhmien kehittäminen oli seurausta operaatio Desert Shieldin jälkeen havaitusta tarpeesta luoda joukko, joka voidaan keskittää nopeasti operaatioalueelle. Irakin joukot uhkasivat Kuwaitin valtauksen jälkeen Saudi-Arabiaa, mutta Yhdysvalloilla tai sen liittolaisilla ei ollut mitään joukkoa, joka olisi voitu keskittää alueelle riittävän nopeasti. Alueelle keskitettiin nopeasti liikuteltava 82. ilmarynnäkködivisioona, mutta sillä ei ollut tosiallista kykyä pysäyttää panssaroitua vihollista. Toinen operus nopeasti keskitettävän joukon tarpeesta saatiin operaatio Allied Forcen yhteydessä Balkanilla. Vuonna 1990 Naton ilmaoperaatiolla pakotettiin Serbian asevoimat perääntymään Kosovosta. Serbian vetäytymiseen jälkeen ei ollut riittävän nopeasti keskitettävää joukkoa, jolla olisi ollut kyky tarvittaessa taistella Serbian joukkoja vastaan. Ilmarynnäkköjoukkoja tai laskuvarjojoukkoja pidettiin liian kevyinä Serbian taistelupanssarivaunuilla ja panssaroiduilla ajoneuvoilla varustettua asevoimaa vastaan. Yhdysvaltojen raskaammat joukot olisi pitänyt keskittää alueelle Kreikan kautta ja marssittaa Kreikan ja Makedonian läpi Kosovoon.¹⁷⁴

¹⁷¹ FM 3-90.6 (2010), luku 1, s. 11.

¹⁷² Sama, luku 1, ss. 11-12, ks. myös Supplemental Manual 3-90 Force Structure Reference Data, Brigade Combat Teams, 2012, liitteet A, B, C.

¹⁷³ Sama, luku 1, s. 12.

¹⁷⁴ Vick, Alan, Orletsky, David, Pirnie, Bruce, Jones, Seth: *The Stryker Brigade Combat Team, rethinking Strategic Responsiveness and Assessing Deployment Options*, RAND Corporation, 2002, ss. 2-3.

Stryker -prikaatin taisteluryhmä luotiin Stryker -ajoneuvoperheen ympärille. Stryker-ajoneuvosta on useita tyyppejä, kuten esimerkiksi jalkaväen taisteluajoneuvo, tiedusteluajoneuvo, komentoajoneuvo, kranaatinheitinajoneuvo ja lukuisia muita ajoneuvotyyppieitä¹⁷⁵. Stryker -prikaatin taisteluryhmällä on hyvä operatiivinen liikkuvuus ja se on huomattavasti raskasta prikaatin taisteluryhmää helpommin keskitettävissä operaatioalueelle. Taisteluryhmän taktinen liikkuvuus on hyvä, mutta kalusto mahdollistaa jalkaväkiprikaatin taisteluryhmää paremman suojan ja tulivoiman. Taisteluryhmä taistelee pääsääntöisesti jalkautuneena.¹⁷⁶

Stryker -prikaatin taisteluryhmän runkona ovat kolme jalkaväkipataljoonaa, jotka ovat kolmijakoisia. Pataljoonilla ja pataljoonien yksiköillä on tukenaan orgaaniset ajoneuvopohjaiset raskaat ja kevyet kranaatinheittimet. Jalkaväkipataljoonien lisäksi Stryker -prikaatin taisteluryhmään kuuluvat tiedustelupataljoona, kenttätykistöpatteristo, huoltopataljoona, panssarintorjuntaohjuskomppania, pioneerikomppania, viestikomppania ja sotilastiedustelukomppania. Tiedustelupataljoonalla on käytössään kattavat tiedusteluvälineet, kuten esimerkiksi lennokit ja suojelutiedusteluajoneuvot.¹⁷⁷

3.4 Keskeinen kalusto

Yhdysvaltojen maavoimien keskeinen kalusto vuonna 2015 rakentuu edelleen Big Five -kalustoksi kutsutun peruskaluston ympärille. Big Five -kaluston muodostaa Abrams-taistelupanssarivaunu, Bradley-rynnäköpanssarivaunu, Apache-taisteluhelikopteri, Black Hawk -kuljetushelikopteri ja Patriot-ilmatorjuntajärjestelmä. Välillä peruskalustoa käsiteltäessä Patriot-ilmatorjuntajärjestelmä korvataan raskaalla raketinheittimellä, mutta virallisesti raskas raketinheitin ei kuulu Big Five -kaluston joukkoon.¹⁷⁸

Nykyäänkin käytössä olevan peruskaluston kehittäminen alkoi jo 1970-luvulla, jolloin Yhdysvallat arvioi Neuvostoliiton ja Varsovan liiton joukkojen olevan kykeneviä saavuttamaan Euroopassa yli 3:1 voimasuhteet. Yhdysvalloilla ei ollut kiristyvistä taloudellisista resursseista johtuen mahdollisuutta saavuttaa tasapainoa joukkojen määrässä. Kehittämisen painopiste siirrettiin teknisen ylivoiman saavuttamiseen. 1970-luvun alussa määritettiin kehitettäväksi taistelupanssarivaunu, rynnäköpanssarivaunu, taisteluhelikopteri, kuljetushelikopteri ja ilma-

¹⁷⁵ United States Army, Program Executive Office: Ground Combat Systems, Stryker Family of Vehicles, <http://www.peogcs.army.mil/documents/SBCT.pdf>, 30.12.2014

¹⁷⁶ FM 3-90.6 (2010), luku 1, s. 12.

¹⁷⁷ Sama, luku 1, ss. 13-14.

¹⁷⁸ Trybula, David C: *"Big Five" Lessons for Today and Tomorrow*, Institute for Defense Analysis, 2012, s. 5.

torjuntaohjus. Maavoimien keskeisen kaluston kehittäminen alkoi jo ennen AirLand Battle -doktriinin kehittämistä. Doktriinin käyttöönotto ohjasi suunnittelua merkittävästi. Muita vaatimuksia järjestelmille olivat nopeus, taistelunkestävyys, viestiyhteydet, sensorijärjestelmät ja tulenkäytön järjestelmät. Viimeisiä painotettiin, koska haluttiin saavuttaa kyky vaikuttaa heti tulenavauksesta.¹⁷⁹

Ensimmäisenä aloitettiin taistelupanssarivaunun kehittäminen. Taistelupanssarivaunu sai tyyppimerkinnäkseen M1 ja vaunut nimettiin kenraali Abramsin mukaan. Haasteellisten kehittämisvaiheiden jälkeen ensimmäinen nykyisen taistelupanssarivaunun prototyyppi saatiin testivalmiiksi vuonna 1976. Ensimmäiset operatiiviseen käyttöön saadut uudet taistelupanssarivaunut jaettiin joukoille 1980. Vuoteen 1985 M1-taistelupanssarivaunua oli valmistettu yli 2300 kappaletta ja vuoteen 1990 M1 oli korvannut aikaisemmat taistelupanssarivaunut aktiivijoukoilla sekä suurimmalla osalla kansalliskaartin ja reservin joukoista. M1-taistelupanssarivaunujen varsinainen suorituskyvyn osoitus tapahtui ensimmäisessä Irakin sodassa 1991.¹⁸⁰

Jom Kippur -sodasta saatujen kokemusten perusteella havaittiin, että jalkaväen on kyettävä liikkumaan taistelupanssarivaunujen mukana taistelukentällä. Yhdysvalloissa jalkaväen pääkalustona käytössä ollut M113 oli soveltuva lähinnä miehistönkuljetusajoneuvoksi, koska sen nopeus ei riittänyt M1-taistelupanssarivaunun nopeuteen ja M113 on heikosti panssaroitu. Saksan Marder-rynnäkköpanssarivaunusta ja neuvostoliiton BMP-sarjan rynnäkköpanssarivaunuista saatujen havaintojen perusteella ryhdyttiin kehittää M2/ M3 Bradley-nimen saanutta rynnäkköpanssarivaunua. 1990 lukuun mennessä 47 aktiivijoukkojen pataljoonaa ja neljä kansalliskaartin pataljoonaa oli varustettu M2/ M3 rynnäkköpanssarivaunuilla. Vuonna 1988 aloitettiin M2/ M3 rynnäkköpanssarivaunujen modernisointi, jonka seurauksena modernisoidut vaunut saivat tyyppimerkinnän M2A2/ M3A2.¹⁸¹

¹⁷⁹ Stewart, Richard W: *American Military History, volume II, The United States Army, Global Era, 1917-2008*, Washington DC, 2010, ss. 383-384.

¹⁸⁰ Sama, ss. 384-385. ks. myös Chait, Richard, Lyons, John, Long, Duncan: *Critical Technology Events in the Development of the Abrams Tank, Project Hindsight Revisited*, Center for Technology and National Security Policy, National Defense University, 2005, ss. 5-7.

¹⁸¹ Sama, ss. 386-387, ks. myös Held, Bruce J, Lorell, Mark A, Quinlivan, James T, Serena, Chad C: *Understanding Why a Ground Combat Vehicle That Carries Nine Dismounts Is Important to the Army*, RAND Corporation, 2013, ss. 25-26.

Vietnamin sodasta saatujen kokemusten perusteella todettiin, ettei silloinen taisteluhelikopteri AH-1Cobra kestänyt kevyidenkään ilmatorjunta-aseiden tulta. AH-1 Cobra ei myöskään kyennyt lentämään pitkiä aikoja lähellä maanpintaa. AH-56 Cheyenne piti korvata AH-1 Cobra, mutta projekti keskeytettiin vuonna 1969. Uuden taisteluhelikopterin kehittäminen aloitettiin vuonna 1972 ja uusi prototyyppikopteri lensi ensilentonsa 1975. Uusi taisteluhelikopteri oli varustettavissa 16 Hellfire-panssarintorjuntaohjukselle ja usealla muulla asevariaatiolla. Uuden Apache-taisteluhelikopterin tuotanto alkoi vuonna 1982 ja vuoden 1990 loppuun mennessä Apacheja oli toimitettu 629 kappaletta. Kokonaisuudessaan koptereita toimitettiin 807 kappaletta.¹⁸²

Maavoimat on vuonna 2014 julkaisseet suunnitelman keskittää kaikki maavoimien noin 190 AH-64 Apache- taisteluhelikopteria maavoimien aktiivijoukoille. Aikaisemmin AH-64 Apache- taisteluhelikoptereita on ollut käytössä myös maavoimien kansalliskaartilla. Materiaalin uudelleen kohdentaminen on perusteltu maavoimien kansalliskaartin heikommalla suorituskyvyllä toteuttaa hyökkäyksellisiä ilmaoperaatioita. Maavoimien lausunnon mukaan kansalliskaartin helikopterilentäjiä on jouduttu käyttämään operaatioissa helpompiin tehtäviin kuin aktiivijoukkojen lentäjiä. Maavoimien kansalliskaartille ollaan kohdentamassa UH-60 Black Hawk-kuljetushelikopteita taisteluhelikopterien sijaan. Kaluston uudelleen kohdentaminen on aiheuttanut kritiikkiä maavoimien kansalliskaartin eri tasojen johdossa.¹⁸³

Vietnamin sodassa käytetyn UH-1 Iroquois kuljetushelikopterin korvaajaksi valittiin UH-60 Black Hawk kuljetushelikopteriperhe¹⁸⁴. UH-60 Black Hawk helikopterit otettiin käyttöön vuonna 1979, mutta niiden suunnittelu oli aloitettu jo 1970-luvun alkupuolella. UH-60 Black Hawk on kuljetushelikopteriperhe, jossa on useisiin eri käyttötarkoituksiin suunniteltuja malleja. UH-60 toimituksia on jatkettu 2010-luvulle asti. Vuonna 2014 Yhdysvaltojen maavoimat tilasi 102 helikopteria lisää.¹⁸⁵

¹⁸² Stewart (2010), s. 387, ks. myös Ference, Edward W: *Case Study Of The Development Of The Apache Attack Helicopter (AH-64)*, Naval Postgraduate School, 2002, ss. 12-13.

¹⁸³ Head, Elan: Arizona Guard leader blasts Army plan to seize Apaches, *Vertical*, 28.4.2014.

¹⁸⁴ Stewart(2019, s. 387.

¹⁸⁵ Wikipedia: Sikorsky UH-64 Black hawk, 2015, http://en.wikipedia.org/wiki/Sikorsky_UH-60_Black_Hawk, 4.1.2015

Patriot-ilmatorjuntajärjestelmän kehittäminen aloitettiin jo vuonna 1956. Patriot-ilmatorjuntajärjestelmällä korvattiin aikaisemmat HAWK- ja NIKE-Hercules-ohjusjärjestelmät. Patriot-ilmatorjuntajärjestelmän kehittäminen kesti aina vuoteen 1980, jolloin ohjusjärjestelmän tuotanto aloitettiin. Patriot-ohjus käyttää kiinteää polttoainetta, mikä tekee siitä periaatteessa huoltovapaan. Ohjus on suunniteltu torjumaan ballistisia ohjuksia. Ensimmäiset ohjukset olivat joukkojen käytössä vuonna 1984. Patriot-ilmatorjuntaohjusjärjestelmän käyttöönottoa ovat häirinneet taloudelliset haasteet ja vuonna 1990 käytössä oli vasta 30 ohjuspatteria. Patriot-ilmatorjuntaohjusjärjestelmä on tarkoitettu lentokoneita vastaan, mutta Patriot-ohjuksen ohjuksentorjuntaominaisuuksia käytettiin vuoden 1991 Persianlahden sodassa.¹⁸⁶

Stryker-ajoneuvoperhe perustuu kanadalaiseen LAVIII-ajoneuvoon. Stryker vastaa 1991 Persianlahden sodan perusteella nousseeseen tarpeeseen hyvän liikkuvuuteen kykenevästä ajoneuvosta, joka on ilmakuljetteinen. Yhdysvallat tilasi Stryker-ajoneuvoja vuonna 2000. Ajoneuvoja tilattiin 2131 kappaletta. Strykereiden toimitus alkoi vuonna 2002 ja ensimmäiset Strykerin varustetut osastot osallistuivat taistelutoimiin Irakissa vuonna 2003. Ajoneuvosta on useita eri tyyppejä perustuen samaan alustamalliin. Tyyppejä ovat miehistönkuljetusajoneuvo, lääkintäajoneuvo, kranaatinheitinajoneuvo, pioneeriajoneuvot, tulitukiajoneuvo ja komentoversiot. Stryker-ajoneuvo on harvoja Yhdysvaltojen maavoimien käyttöönottamia ajoneuvoja sitten M1 Abrams-taistelupanssarivaunun.¹⁸⁷

3.5 Johtopäätökset

Yhdysvaltojen maavoimia on rakennettu koko 1900-luku kohtamaan määrällisesti ylivoimainen ja teknisesti kehittynyt vihollinen. Kalusto rakennettiin suunnitelmallisesti vastaamaan teknisen ylivoiman kautta määrällisesti ylivoimaiseen viholliseen. Kylmän sodan aikana käytäväksi suunniteltua sotaa ei kuitenkaan tullut, vaan Yhdysvaltojen maavoimat joutuivat käymään epäkonventionaalista sotaa Kaakkois-Aasiassa. Maavoimien rooli oli kuitenkin Vietnamin sodassa merkittävä, kuten oli ollut tarkoituksena mahdollisesti olla Euroopassakin Neuvostoliittoa ja Varsovan liittoa vastaan käytävässä sodassa. Maavoimat kuitenkin kokivat Vietnamin sodan ainakin osaltaan traumatisoivana kokemuksen institutionalliselle kokonaisuudelle.

¹⁸⁶ Stewart (2010), s. 388.

¹⁸⁷ Army Technology: Stryker Armoured Combat Vehicle Family United States of America, <http://www.army-technology.com/projects/stryker/>, 5.1.2015

Maavoimat varautuivat Vietnamin sodan jälkeenkin käymään sotaa Neuvostoliittoa ja Varsovan liittoa vastaan, mikä näkyy keskeisten kalusto-ohjelmien sisällössä. Osittain kehittämisohjelmien sisällöllä haluttiin myös palauttaa maavoimien rooli taistelussa konventionaalista vihollista vastaan. Vietnamin sotaa voidaan pitää Yhdysvaltojen maavoimien kannalta pelkättään valtion johdon epäonnistumisena aloittaa sota, johon ei oltu lainkaan varauduttu. Korean sota oli kuitenkin kohtuullisen perinteisen kaltaista sotaa, johon toisen maailmansodan opit päivitettyinä soveltuivat. Vietnamin sodasta ei haluttu ottaa oppia, eikä uuteen Vietnamin sotaan haluttu koskaan joutua. Maavoimien jo osittain 1950-luvulla alkaneet kalustonkehittämishjelmat tähtäsivät Neuvostoliiton ja Varsovan liiton määrällisen ylivoiman kohtaamiseen teknisen ylivoiman kautta. Toisaalta Yhdysvaltojen maavoimat todennäköisesti halusikin kaluston kehittämisohjelmillaan osoittaa myös valtion ja asevoimien johdolle, ettei maavoimia oltu suunniteltu ja varustettu käymään epäkonventionaalista sotaa.

Neuvostoliiton hajottua Yhdysvaltojen maavoimat olivat kiistatta maailman tehokkain sota-voima, jolle ei löytynyt todellista haastajaa. Yhdysvaltojen kalusto ja doktriini oli yhteen sovitettut. Ilman todellista suurvaltavihollista kaiken keskiössä olivat maavoimat. Ilmavoimilla oli lähinnä AirLand Battle -doktriinin myötä maavoimia tukeva tehtävä, koska strategisia tai ydinasein tehtäviä pommitusoperaatioita ei ollut näköpiirissä. Ilmavoimat olivat tosin jo osittain maavoimien teknisten puutteiden vuoksi joutuneet tukevaan rooliin myös mahdollisesti Neuvostoliittoa tai Varsovan liittoa vastaan käytävässä sodassa.

Ensimmäinen Persialahden sota oli maavoimien voimannäyttö, vaikka operaatioon liittyikin merkittävä määrä muiden puolustushaarojen vaikuttamista. Irakin alue operaatioalueena oli maavoimille optimaalinen paikka käyttää kaikkia suursotaan luotuja suorituskykyjä merkittävää, mutta teknisesti vanhentunutta sotavoimaa vastaan. Persianlahden sodasta saatiin kuitenkin perustavaa luokkaa oleva opetus, joka poikkesi Euroopan maaperällä käytävästä suurso- dasta. Alueella ei ollut Euroopalle tyypillistä tukeutumis- ja tukikohtaverkkoa. Yhdysvaltojen maavoimien taistelu oli suunniteltu perustumaan liittolaismaihin luotuun huoltoon ja infrastruktuuriin. Keskittäminen ja valmistautuminen operaatioihin nousivat keskeiseen rooliin. Irakin sodan alussa Irakin asevoimilla oli potentiaalinen mahdollisuus lyödä nopeasti keskite- tyt, mutta mekanisoitua vihollista vastaan liian kevyet voimat. Koko operaatio olisi vaarantu- nut, mikäli näin olisi käynyt.

Pienimuotoiset kriisinhallintatyypiset operaatiot alkoivat 1990-luvulla, joihin voimaa piti keskittää nopeasti, mutta riittävästi. Ensimmäisen Irakin sodan ja Kosovon tapahtumien joh-

dosta päätettiin luoda kokonaan uusi joukkotyyppi, joka olisi ilmakuljetteinen ja riittävän taisteluvoimainen. Stryker-prikaatin taisteluosaston myötä siirryttiin muiden kalustotyyppien joukossa modulaariseen rakenteeseen. Divisioonien rooliksi tuli toimia lähinnä johtoportaina pienemmille ja operatiivisesti ketterimmille prikaatin taisteluryhmille.

Toisen Irakin sodan ja Afganistanin sodan myötä Yhdysvaltojen maavoimat sitoutuivat enenevässä määrin epäkonventionaaliseen sodankäyntiin ja vastasissisodankäyntiin. Perinteiset maasodankäynnin opit ja doktriinit eivät enää toimineet. Sotien monimuotoisuus ja pitkä kesto aiheutti jopa Yhdysvaltojen maavoimille merkittäviä haasteita ylläpitää operaatioita. Irakin ja Afganistanin sotien jälkeen Yhdysvalloissa on tapahtunut ajatuksellinen muutos, jossa tarkoituksena on ylläpitää maailman johtavan valtion rooli, eikä sitoutua pitkiin operaatioihin kaukana omalta alueelta.

Kiinan nousu sotilaallisesti ja taloudellisesti on siirtänyt Yhdysvaltojen strategisen painopisteen pois perinteisistä maaoperaatioiden alueista. Maavoimilla ei ole merkittävää roolia Tyynellä valtamerellä ja Itä-Aasiassa. Yhdysvaltojen uusi kokonaisvaltainen doktriinikin tukee tätä ajatusta, kuten tukee myös taloudellinen ohjaus. Taloudellisen ohjauksen ja resurssien kohdentamisen myötä maavoimilla on käynnissä ja lähitulevaisuudessa myös edessään, supistuksia kaikilla osa-alueilla. Supistaminen pakottaa maavoimat jo tällä hetkellä tehostamaan toimintaa ja olemaan enemmän vain yksi osa Yhdysvaltojen asevoimia. Tehtävissä tämä on huomattavissa valtionjohdon ja asevoimien virallisista asiakirjoista, joissa maavoimien rooli on aikaisempaa tukevampi. Maavoimien tulee kyetä antamaan tukea muille puolustushaaroille sekä vastaamaan enenevässä määrin Yhdysvaltojen omalla maa-alueella nouseviin uhkiin ja tukemaan muita viranomaisia. Maavoimien sisäisissä asiakirjoissa ei tuoda selvästi esiin, mikä maavoimien rooli on tulevaisuudessa. Vuonna 2015 Yhdysvaltojen maavoimat on selkeästi selvittämässä itselleen, mikä maavoimien rooli ja resurssit tulevat olemaan jatkossa. Vuonna 2014 alkanut ja vuonna 2015 käynnissä oleva Ukrainan kriisi ei näy edes maavoimien asiakirjoissa, jotka on julkaistu loppuvuonna 2014.

Hallintorakenteeltaan ja organisaatioltaan Yhdysvaltojen maavoimat on varsin massiivinen kokonaisuus, jonka maavoimat tuntuvat itsekkin havainneen. Supistuksien myötä armeijoita on muutettu tai käsketty vastaamaan alueellisten johtoportaiden maavoimallisista joukoista. Organisaatio on osittain päällekkäinen asevoimien johtamisrakenteen kanssa, koska asevoimien alueellisten johtoportaiden alaisuudessa on maavoimien alueellinen johtoporras. Maavoimien alueellinen johtoporras taas johtaa armeijakuntia, joita on toiminnassa kolme kappaletta. Ar-

meijakuntien vastuut on jaettu kohtuullisen selkeästi Eurooppaan ja Tyynelle valtamerelle. Laskuvarjoarmeijakunta on suunniteltu toimivan nopean vasteen reservinä.

Divisioonat johtavat edelleen omia joukkojaan armeijakuntien alaisuudessa. Divisioonien eskunnat toimivat operatiivisina johtoportaina divisioonan joukoista muodostetuille prikaatin taisteluryhmillä, jotka ovat varsinaisesti maavoimien operoivat joukot. Prikaatin taisteluryhmien määrää on jouduttu kuitenkin supistamaan vähentyvistä resursseista johtuen. Taisteluryhmien organisaatioiden muutos yhdessä vähentyvien resurssien kanssa on vähentänyt taisteluryhmien määrää. Euroopasta on siirretty hyvin vähän joukkoja takaisin Yhdysvaltoihin. Joukkojen vähennys Euroopassa on pääsääntöisesti tarkoittanut myös joukon lakkauttamista kokonaan.

Prikaatin taisteluryhmät ovat modulaarisia ja vastaavat hyvin nykyisiin tarpeisiin. Orgaanisesti taisteluryhmään kuuluvat aselajit ja toimialat tekevät taisteluryhmistä nykypäivän uhkiin vastaavia. Kalustollisesti taisteluryhmien tai yleisesti maavoimien osalta ei vuonna 2015 tapahtu merkittäviä uudistuksia. Maavoimien uuden kaluston hankinnat ovat lähes kokonaan keskeytetty ja hankittava kalusto on täydennystä vanhoihin kalustotyyppeihin, kuten esimerkiksi UH-60 Black Hawk-kaluston lisätilaukset.

Yhdysvaltojen maavoimat ovat palanneet perinteiseen strategiseen maavoimarooliinsa Irakin ja Afganistanin operaatioiden jälkeen. Roolin muutos ei kuitenkaan mahdollista paluuta kylmän sodan aikaisiin varuskuntamaavoimiin, vaan on oltava valmiina toteuttamaan operaatioita missä päin tahansa maailmaa. Tulevaisuudessa merkittävä määrä leikkauksista kohdistuu maavoimiin, koska isoja maavoimaoperaatioita ei ole näköpiirissä. Pelotevaikutus säilyy joukkojen määrän vähentämisen jälkeenkin. Aktiivipalveluksessa olevien sotilaiden vähentäminen edellyttää kansalliskaartin ja reservinjoukkojen taistelukyvyyn ylläpitämisen kehittämistä. Leikkaukset ovat toisaalta myös vaikuttaneet kansalliskaartiin ja reserviin. Havaittavissa on myös maavoimien tukevan roolin lisäämistä antamalla enemmän kotimaan muita kuin suoranaisesti sotilaallisia tehtäviä kansalliskaartin hoidettavaksi. Asevoimat on suunnitellut siirtävänsä kaikki taisteluhelikopterit maavoimien aktiivijoukoille. Nykyään taisteluhelikoptereita on ollut myös kansalliskaartin käytössä. Maavoimien kansalliskaartin ilmailulle on suunniteltu kohdennettavaksi kuljetushelikopterit taisteluhelikoptereiden tilalle. Kaluston vaihto vaikuttaa myös tehtävien vaihtamiselta taistelutehtävistä enemmän kotimaan muiden viranomaisten tukemiseen liittyviin tehtäviin.

4 YHDYSVALTOJEN MAAVOIMIEN (US ARMY) TULEVAISUUS VUOTEEN 2030

“The All-Volunteer Army will remain the most highly trained and professional land force in the world. It is uniquely organized with the capability and capacity to provide expeditionary, decisive land power to the Joint Force and ready to perform across the range of military operations to Prevent, Shape and Win in support of Combatant Commanders to defend the Nation and its interests at home and abroad, both today and against emerging threats.”¹⁸⁸

Maavoimien tulevaisuusstrategian perustana on valtion ja asevoimien asiakirjojen lisäksi maavoimien strategia-asiakirjaan kirjatut olettamukset. Olettamuksina vuonna 2014 ovat:

1. Poliittinen ohjaus, joka ohjaa asevoimia varautumaan sotaanäyttämötasoiseen sotaan, ei muutu.
2. Maavoimat jatkavat joukkojen ylläpitämistä ja kouluttamista alueellisesti suunnattujen joukkojen konseptin¹⁸⁹ mukaan.
3. Taloudelliset resurssit eivät nouse presidentin asettaman vuosien 2015-2019 budjetin tason yläpuolelle.
4. Taloudelliset resurssit eivät enää laske asetetuista vähennystasoista.
5. Asevoimien ja maavoimien ensisijaista tehtäväkenttää ei muuteta vuoden 2012 asevoimien strategisen ohjauksen asiakirjasta.¹⁹⁰

Vähentyvien kokonaisresurssien vuoksi tulevaisuuden maavoimat joutuvat toimimaan entistä tiiviimmässä yhteistoimintasuhteessa muiden puolustushaarojen kanssa. Yhdysvaltojen asevoimat kokonaisuudessaankin tähtää entistä tiiviimpään kaikkien puolustushaarojen suorituskykyjen käyttöön. Tulevaisuuden yhteisoperaatioissa tullaan näkemään ilma-, meri-, maa, avaruus- ja erikoisjoukkosuorituskykyjen yhteiskäyttöä vihollisen aloitteen kiistämiseksi. Kokonaisvaltaisuudella viholliselta kiistetään toiminnanvapaus kaikissa ulottuvuuksissa. Avaruus- ja kyberulottuvuuksien käyttö ei kuitenkaan poista tarvetta perinteisen sotavoiman käytölle torjuttaessa vihollisen aggressioita.¹⁹¹

¹⁸⁸ Army Strategic Planning guidance 2014 (2013), esipuhe.

¹⁸⁹ United States Department of Army: *2012 Army Strategic Planning Guidance*, Washington DC, 2012, s. 19, Alkuperäiskielellä ”Regionally aligned Force concept”, joukkojen käyttö perustuen alueellisten johtoesikuntien käyttöön asevoimallisesti ja maavoimallisesti, ks. myös Marks, Kristian Matthew: *Enabling Theater Security Cooperation Through Regionally Aligned Forces*, US Army War College, 2013, s. 2.

¹⁹⁰ Army Strategic Planning guidance 2014 (2013), s. 4.

¹⁹¹ Wass de Czege (ja muut 2002), s. 16.

Tulevaisuuden puolustushaarojen yhteistoimintaan ja moniulotteiseen taistelutilaan vastakseen maavoimien on kehitettävä. Nykyäänkin käytössä olevaa modulaarisuutta on kehitettävä entisestään. Tulevaisuuden maavoimien joukkojen tulee olla entistä kykenevämpiä vastaamaan laaja-alaista osaamista vaativiin operaatioihin organisaatioiden pysyvyydellä. Tulevaisuuden operaatioiden luonnetta, laajuutta ja kestoja on erittäin vaikeaa ennustaa. Maavoimien joukkojen on kyettävä ilman merkittävää uudelleenorganisointia toimimaan myös vaikeasti ennustettavissa tilanteissa. Modulaarisuus ei saa vaikuttaa joukkojen koheesioon, vaan modulaarisuudesta huolimatta pienemmät taktisen tason joukkokokonaisuudet tulee pyrkiä pitämään stabiileina. Korostuneeseen merkitykseen tulevaisuudessa nousevat combined arms-periaatteiden mukaan organisoidut joukot.¹⁹²

Operaatioketteryys tai kyky toimia nopeissa tilanteissa tulee olemaan tulevaisuuden maavoimien kehittämisen osana. Strateginen maavoimallisten joukkojen projisointi edellyttää joukoilta korkeata valmiutta osallistua operaatioihin, joiden kesto ja intensiivisyys on epävarmaa. Joukkojen on kyettävä aloittamaan operointi suoraan keskittämisestä ja ylläpitämään operaatiotempoa ja tarvittaessa laajentamaan operaatioita. Operaatioketteryyden saavuttamiseksi kaikilla operaatioon osallistuvilla joukoilla tulee olla tarvittava joukkorakenne riippumatta siitä, missä vaiheessa operaatiota joukko keskitetään. Joukkorakenteita luotaessa on myös tarkasteltava, voidaanko jostain orgaanisesta suorituskyvystä luopua. Luovutettava suorituskky voi olla tehokkaampaa olla yhteiskäytössä.¹⁹³

Yhteensopivuus korostuu tulevaisuuden operaatioissa. Tulevaisuuden operaatiot ovat enenemissä määrin yhteisoperaatioita. Yhteisoperaatiokyvyn lisäksi tulevaisuuden operaatiot ovat myös monikansallisia operaatioita. Maavoimien joukot tulee suunnitella kykeneviksi toimimaan monikansallisen JOINT-johtoportaalla alaisuudessa. Joukkojen on myös kyettävä tukemaan tai ottamaan vastaan tukea siviiliviranomaisilta, esimerkiksi informaatio-operaatioissa tai siviilipelastustoiminnan tukemisessa. On kuitenkin huomioitavaa, ettei kaikille tasoille ole järkevää luoda samankaltaista yhteisoperaatiokykyä. Operatiivisella tasolla yhteisoperaatioiden ja monikansallisten operaatioiden on oltava rutiinitasolla. Operatiivisen tason johtamisen ja johtamisyhteyksien sekä ylläpidon on oltava yhteensopivaa muiden puo-

¹⁹² Wass de Czege (ja muut 2002), s.18, ks. myös AUSA Institute of Land Warfare: *The U.S. Army A Modular Force for the 21st Century*, 2005, ss. 10-11.

¹⁹³ Sama, s.19, ks. myös United States Department of Army: Field Manual 3-0.1 *The Modular Force, Headquarters*, Washington DC, 2008, luku 2, ss. 1-2.

lustushaarojen, liittoumien ja muiden viranomaisten kanssa. Yhteensopivuuteen on kyettävä riippumatta, onko maavoimat tuettavassa tai tukevassa roolissa.¹⁹⁴

Taktisella tasolla yhteistoimintakyky on operatiivista tasoa vähäisempää. Maavoimien taktisen tason joukoilla on oltava luonnollinen kyky tiedonjakamiseen yhteisoperaatioissa, muiden puolustushaarojen ja liittolaismaiden kanssa. Taktisen tason joukoilla on oltava kyky nopeasti ottaa vastaan, keskittää ja tukea yhteensopivuutta parantavien suorituskkyjen lisäämistä. Kyky lisäämiseen on oltava suoranainen osa joukkoa, kuten muutkin joukon taistelun tukemiseen tarvittavat suorituskkyt.¹⁹⁵

Taistelukestävyys on otettava huomioon kehitettäessä joukkoja tulevaisuuden operaatioympäristöön. Merkittävänä riskinä kehitettäessä strategista ja operatiivista tasoa on unohtaa joukkojen taistelukestävyys. Tappiot vaikuttavat operaatioiden suorittamiseen, eikä suorituskkyjen menettäminen tai vähentyminen saa vaarantaa kokonaisuutta. Joukoilla on oltava kyky toimia vähentyneiden suorituskkymäärien kanssa säilyttäen toimintakkynsä. Maavoimien joukkorakenteessa on oltava riittävä reservi tappioiden korjaamiseen ja joukkojen täydentämiseen. Joukoissa itsessään on oltava mekanismeja paikata syntyneitä vajetta koulutuksella ja varautumisella. Tiedonsiirtojärjestelmät on varmennettava ja joukkojen on kyettävä itsenäiseen toimintaan.¹⁹⁶

Sopeutumiskkyä voidaan pitää yhtenä tärkeimmistä vaatimuksista Yhdysvaltojen tulevaisuuden maavoimille. Sopeutumiskkyyn tulee kulkea läpi koko maavoimien organisaatorakenteesta viimeiseen sotilaaseen. Koulutus, doktriinit ja opetus pitää muokata kehittämään ja soveltamaan sopeutumiskkyä. Sopeutumiskkyvllä tarkoitetaan kkyä reagoida oikein odottamattomaan tilannekehitykseen, kkyä välttää ennakoitavissa olevia riskejä, kkyä sopeutua nopeisiin tilanteiden muutoksiin rutiinin omaisesta sekä kkyä toimia omilla resursseilla.¹⁹⁷ Sopeutumiskkyä ei kuitenkaan tarkoita puhtaasti reagointia vihollisen toimintaan, vaan sopeutumiskkyä voidaan kuvata myös kkyvllä hyödyntää kaikkea käytössä olevaa informaatioita tilanteesta ja vihollisesta.¹⁹⁸

¹⁹⁴ Wass de Czege (ja muut 2002), s. 20, ks. myös North Atlantic Treaty Organization NATO, NATO Public Diplomacy Division: *Backgrounder Interoperability for joint operations*, 2006.

¹⁹⁵ Sama, s. 19.

¹⁹⁶ Sama, s. 20.

¹⁹⁷ Sama, s. 20, ks. myös United States Department of Defense, Defense Science Board: *Enhancing adaptability of U.S. Military Forces part B. Appendices*, 2010, liite A, ss. 23-25.

¹⁹⁸ Grothe, Glenn K: *Innovation Versus Adaptability: Seizing the Initiative Through Creative Thinking Versus Reacting to the Enemy*, Unites States Army Command and General Staff College, 2009, s. 20.

4.1 Maavoimien kehittäminen vuoteen 2030 ja eteenpäin

Maavoimien kehittämistä tulevaisuudessa ohjaa muutos sotaa käyvästä joukosta sotaan valmistautuvaksi joukoksi. Maavoimien tulevaisuus voidaan jakaa karkeasti kolmeen vaiheeseen. Lyhyellä aikavälillä maavoimat jatkaa jo aikaisemmin alkanutta muutosta, keskipitkällä aikavälillä kehitetään ja pitkällä aikavälillä uudistutaan. Haasteena on maavoimien kehittäminen vastaamaan tulevaisuuden strategisen ympäristön vaatimuksiin. Tavoitteena on kehittää Force 2025. Maavoimien tulee tehdä prikaatin taisteluryhmistä ja tukevista komponenteista kevyempiä ja vähemmin resursseja vaativia, kuitenkin ylläpitäen vaatimusten mukaisia suorituskykyjä. Maavoimien tulee kyetä sovittamaan resurssien käyttö vuoden 2025 tavoitteisiin. Resurssien käytön lopputuloksen on oltava tasapainossa asetettujen vaatimusten kanssa. Vuoden 2025 tavoitteilla ja kehittämisellä luodaan pohja perustavaa luokkaa olevalle muutokselle vuosille 2030–2040.¹⁹⁹

Maavoimien strategisessa ohjauksessa lyhyen aikavälin, keskipitkän aikavälin ja pitkän aikavälin ohjausta on tarkennettu karkeista linjauksista. Lyhyellä aikavälillä vuosien 2016 ja 2019 välillä maavoimien tulee vähennyksistä huolimatta palauttaa valmius ja uudelleen resursoida hankinnat resurssien vähennysten jälkeen. Lyhyellä aikavälillä 20 % operatiivisista joukoista saa rahoituksen kokonaisvaltaiseen koulutukseen. Edellisten lisäksi voimavaroja keskitetään globaaliin reagointikykyyn ja Etelä-Koreassa oleviin joukkoihin sekä CBRN-suorituskykyihin. Alueellisten johtoportaiden joukot ovat painopisteessä. Käskeyty joukkojen tavoitevahvuus on saavutettava vuosien 2015–2017 välillä.²⁰⁰

Keskipitkällä aikavälillä vuosien 2020 ja 2022 välillä jatketaan kaluston modernisointia ja kehitetään valmiutta, jolla mahdollistetaan tarvittaessa osallistuminen yhteen pitkäkestoiseen konfliktiin. Valmiuden ylläpitoa laajennetaan kattamaan maavoimien kokonaisuutta. Käynnistetään uudelleen uuden kaluston hankintaohjelmat, kuten esimerkiksi taisteluajoneuvo-ohjelma ja maavoimien lennokkijärjestelmäohjelma. Hankinnoilla ja kehittämisohjelmilla tuetaan Yhdysvaltojen aseteollisuuden ylläpitoa.²⁰¹

¹⁹⁹ United States Army, Army Capabilities Integration Center: *Army Vision - Force 2025 White Paper*, 2014, s. 2.

²⁰⁰ United States Department of Army: *Army Strategic Planning guidance 2013*, Washington DC, 2013, ss. 19–20, ks. myös *Army Strategic Planning Guidance 2014* (2013), ss. 20–30, ks. myös United States Army: Chief of Staff of the Army Strategic Priorities, Washington DC, 2013, vuoden 2014 ohjausasiakirja noudattaa samaa linjaa aikaisempien vuosien asiakirjojen kanssa.

²⁰¹ Sama, ss. 19–20, ks. myös *Army Strategic Planning Guidance 2014* (2013), ss. 20–30, ks. myös Chief of Staff of the Army Strategic Priorities (2013).

Pitkällä aikavälillä vuodesta 2023 eteenpäin aikaisempina vuosina tehdyt kalustohankinnat alkavat täysimittaisesti tuottaa suorituskykyä pienemmille, mutta täysin operaatiokykyisille maavoimille. Pitkällä aikavälillä maavoimien tulee saavuttaa tasapaino valmiuden, kaluston modernisoinnin ja tavoitevahvuuden välillä. Todennäköisesti määrällisesti maavoimat tulee jäämään alimääräiseksi valtion johdon strategisessa ohjauksessa annettuihin tehtäviin verrattuna.²⁰²

Force 2025 kehittämiseen liittyen on arvioitu, että kaiken joukolle tarkoitetun uuden materiaalin kehitystyö on saatava aloitettua viimeistään vuonna 2017. Arviolta uuden kaluston tutkimukseen menee aikaan noin kuusi vuotta ja käyttöönottovalmius olisi aikaisintaan vuonna 2023. Näin ollen voidaan todeta, että maavoimien mahdollisuudet vaikuttaa Force 2025 kalustoon vähenevät kokoajan. Teknisen kehityksen rinnalla on kuitenkin kuljettava konseptien kehittämistä, mikä saattaa hidastaa teknisten asioiden kehittämistä entisestään.²⁰³

Force 2025 luomiseen on kaksi eri lähestymistapaa. Ensimmäisessä vaihtoehdossa luodaan konsepti, joka ohjaa teknologista tutkimusta ja kehittämistä. Toisessa vaihtoehdossa teknologinen kehitys ohjaa maavoimien tulevaisuuden kehittämistä. Force 2025 kehittämisessä tulee molemmat lähestymistavat yhdistää, jotta kehittämiselle löytyy idea- ja teknologinen pohja. Vuoden 2015 aikana maavoimat kehittää ja jalostaa ajatusta maavoimat 2025:sta. Kehittäminen ja idean jatkojalostaminen toteutetaan kolmea päälinjaa pitkin. Linjat ovat joukkojen käyttö, tieteen, teknologian ja ihmisten suorituskyvyn optimointi ja joukkorakennesuunnittelu.²⁰⁴

Maavoimallisten joukkojen käyttö vuonna 2025 toteutetaan hajautettuna, jaettuna ja integroituina operaatioina, joilla estetään, muokataan ja voitetaan. Joukkojen käyttöä on myös kyky valmiuteen ja innovatiiviseen kaikkien suorituskykyjen käyttöön. Joukkojen käyttö kehittämislinjana pohjaa konseptityöhön maavoimien sisällä ja asevoimien kokonaisuudessa. Konseptityössä tulee muokata esimerkiksi seuraavat asiakirjat maavoimien operatiivinen konsepti, strateginen maavoimakonsepti, sekä useita toiminnallisia konsepteja. Konseptityön tuloksella kerrotaan miten, Force 2025 toimii.²⁰⁵

²⁰² Army Strategic Planning guidance 2013 (2013), ss. 19-20, ks. myös Army Strategic Planning Guidance 2014 (2013), ss. 20-30, ks. myös Chief of Staff of the Army Strategic Priorities (2013).

²⁰³ Army Vision - Force 2025 White Paper (2014), s. 7.

²⁰⁴ Sama, s. 3, ks. myös Smith, Brandon: Defining Force 2025, *Military Review*, July August 2014.

²⁰⁵ Sama, s. 3.

Joukkojen käytön suunnitteluun on kaksi erilaista mallia. Mallit ovat suorituskykyperustainen suunnittelu ja uhkamalleihin perustuva suunnittelumalli. Yhdysvalloissa on totuttu käyttämään suorituskykyperustaista suunnittelumallia. Suorituskykypohjainen suunnittelumalli toimii tilanteissa, joissa vihollisesta ei tiedetä tarpeeksi, liittolaiset ja kumppanit ovat epäluotettavia ja vihollinen toimii pääsääntöisesti epäsymmetrisesti. Suorituskykyperusteisessa suunnittelumallissa vastataan useasti itselleen strategioissa asetettuihin tavoitteisiin ja vaatimuksiin. Lopputuloksena on yleisempiä malleja kuin verrattuna uhkaperustaiseen suunnittelumallin tuloksiin.²⁰⁶

Uhkaperustaista suunnittelumallia käytetään useimmiten, kun uhat ovat paremmin tunnettuja ja ymmärrettyjä. Uhan ymmärtäminen ja vihollisen tarkoitusten tunteminen voidaan saavuttaa tiedustelulla, valvonnalla ja joukkojen tiedustelun kautta. Uhkamalliin perustava suunnittelu vaatii ymmärrystä vihollisen doktriineista, organisaatioista, koulutuksesta ja kalustosta. Yhdysvaltojen varautuminen sotaan Neuvostoliittoa ja Varsovan liittoa vastaan perustui juuri kaikkien vihollisen osa-alueiden ymmärrykseen. Yhdysvalloissa ollaan osittain siirtymässä takaisin uhkamallipohjaiseen suunnitteluun.²⁰⁷ Yhdysvallat tuskin kuitenkaan tulee käyttämään vain toista suunnittelumalleista, vaikka suorituskykyperusteista mallia on kritisoitu²⁰⁸.

Tieteen, teknologian ja sotilaan suorituskyvyn optimoinnissa keskitytään optimoimaan prikaatin ja sitä alempien tasojen taistelujoukkojen suorituskykyä. Suunnittelussa on myös päätettävä, mikä on maavoimien tieteellisen ja teknisen kehittämisen prioriteettijärjestys. Suunnittelulinjan keskeisenä tavoitteena on parantaa joukkojen taisteluarvoa ja samalla vähentää joukkojen huoltotarvetta. Suunnittelulinjalle asetettujen tavoitteiden tulee mahdollistaa, ei haitata, tulevaisuuden johtajia ja sotilaita. Sotilaan suorituskyvyn kehittämiseen maavoimat kehittää uusia ja tehokkaampia kouluttamismenetelmiä.²⁰⁹

Joukkorakenteen suunnittelu tukeutuu aikaisempaan kahteen suunnittelulinjaan. Kolmannessa suunnittelulinjassa maavoimat luovat organisaatiokonseptin joukkorakenteesta. Force 2025 organisaation kehittämistä tuetaan harjoituksilla. Harjoituksissa tehdään kokeita, arviointeja ja tehdään sotapelejä. Tavoitteena on päättää, miten maavoimat on organisoitu ja miten maavoimat

²⁰⁶ Holland, Joseph: *Landpower 2020: Enabling Regionally Aligned US Army Forces with Threat-Based planning*, US Army War College, 2013, ss. 4-5.

²⁰⁷ Sama, s. 5.

²⁰⁸ Kendall, Jeffrey B: *Capabilities-Based Military Planning: The Myth*, National Defense University, 2002, s. 7.

²⁰⁹ Army Vision - Force 2025 White Paper (2014), s. 3.

mat suunnittelee joukkorakenteita.²¹⁰ Joukkorakenteeseen liittyen maavoimilla on korostuva tarve parantaa henkilöstönsä tasoa. Maavoimilla on ollut merkittävää upseerivajausta prikaatien taisteluryhmissä ja aliupseerien taso on heikentynyt palvelusvuosiin perustuvan ylennyskäytännön myötä²¹¹.

Maavoimilta edellytetään tulevaisuudessa kykyä kehittää pelotevaikutustaan. Tarve pelotevaikutuksen kehittämiseen on noussut Kiinan suorituskyvyn parantumisen myötä. Monissa skenaarioissa Yhdysvallat luottaa pelotevaikutuksen estävän Kiinan aggressiot. Ensimmäisenä ja tärkeimpänä pelotevaikutuksen ylläpitäjänä ovat ydinaseet. Kiina on kehittämässä omaa ydinasekykyään vaikuttavampaan suuntaan. Kiinan ydinaseohjelmassa keskeisenä teemana on luoda kyky vastaiskuun Kiinan jouduttua ydinaseiskun kohteeksi. Ydinasepelotteen arvioidaan tulevaisuudessa oleva kohtuullisen tasapuolinen Yhdysvaltojen ja Kiinan välillä.²¹²

Maavoimat voi parantaa Yhdysvaltojen asevoimien pelotevaikutusta ottamalla käyttöön maalta laukaistavia meritorjuntaohjuksia. Nykyään on saatavilla lyhyen ja keskipitkän matkan meritorjuntaohjusjärjestelmiä, joilla on strategisen ja taktisen tason liikkuvuus. Maavoimien on syytä harkita, tarvitseeko tulevaisuudessa palauttaa rannikkopuolustus osaksi keinovalikoi-
maa. Tehokkailla rannikkopuolustusjärjestelmillä kyetään tukemaan liittolaismaita ja estämään Kiinalta vapaa liikkuvuus Tyynellä valtamerellä.²¹³

4.1.1 CAPSTONE –konsepti

Viimeisimmässä vuoden 2012 CAPSTONE-konseptissa Yhdysvaltojen maavoimat näkee tulevaisuuden operatiivisen ympäristön vaikeasti arvioitavana, mutta tiettyjä nousevia trendejä on kyetty tunnistamaan. Trendien pohjalta maavoimat ovat lähteneet rakentamaan perusajatus-
ta osastaan asevoimissa. Maavoimat olettavat tulevaisuudessa operoivansa suoraan Yhdysvaltojen maa-alueelta tai etupainotteisesti sijoitetuista tukikohdistaan. Yhdysvalloilla on lukuisia etutukikohtia sijoitettuna ympäri maailmaa. Etutukikohtien nähdään olevan kuitenkin alueellisesti haastettuja tai vihollinen pyrkii rajoittamaan niihin pääsyä. Pääsyn estämiseen vihollinen käyttää fyysisiä tai virtuaalisia keinoja. Maavoimat laskee yleisellä tasolla, että sillä on riittä-

²¹⁰ Army Vision - Force 2025 White Paper (2014), s. 3.

²¹¹ Krepinevich, Andrew F: *The Future of U.S. Ground Forces*, Center for Strategic and Budgetary assessments, 2009, ss. 7-8.

²¹² Kelly, Terrence K, Dobbins, James, Shlapak, David A, Gompert, David C, Heginbotham, Eric, Chalk Peter, thrall, Lloyd: *The U.S. Army in Asia 2030-2024*, RAND Corporation, 2014, s. 94.

²¹³ Sama, ss. 96-97. ks. myös Lindsey, Eric: *Beyond Coast Artillery Cross-Domain Denial and the Army*, Center for Strategic and Budgetary Assessments, 2014, ss. 3-4.

vät resurssit tehtävän suorittamiseen, vaikka leikkaukset on tiedostettu. Tulevaisuuden joukot tullaan määrittämään operatiivisen mukautumiskyvyn mukaan. Maavoimat korostaa konseptissaan kykyä ennustaa ja varautua jatkuvasti muokkautuviin uhkiin.²¹⁴

Operatiivinen mukautumiskyky on keskeisenä teemana läpi koko vuoden 2014 CAPSTONE-konseptin. Maavoimat pyrkii saavuttamaan operatiivisen mukautumiskyvyn koko maavoimien kokonaisuudessa, pelkän aktiivijoukon sijaan. Operatiivisen mukautumiskyvyn saavuttaminen edellyttää aktiivijoukkojen, kansalliskaartin joukkojen ja maavoimien reservijoukkojen yhteismitallista harjoittamista, varustamista ja taistelua yhtenä joukkona. Viimeisimmän vuosikymmenen aikana maavoimat on saanut korvaamatonta kokemusta Irakin ja Afganistanin sodasta. Kerätty kokemus tulee hyödyntää, vaikka taistelunkuva ei välttämättä olekaan aikaisempien sotien kaltainen.²¹⁵

Yhdysvaltojen maavoimat on määrittänyt vuoden 2014 CAPSTONE-konseptissaan kolme osa-aluetta, joiden yhteisvaikutuksella ratkaistaan tulevaisuuden tehtävät. Maavoimien tulee estää konflikteja omalla olemassaolollaan, muokata operatiivista ympäristöä ja voittaa mahdolliset sodat. Maavoimat arvioi saavuttavansa operatiivisen mukautumiskyvyn määriteltujen kolmen osa-alueen kautta. Saavuttamisen nähdään olevan myös toiminnan edellytys asevoimien kokonaisuudessa, koska vain riittävällä tasolla osoitetulla kyvyllä maavoimat saavat roolin myös tulevaisuuden asevoimien varteenotettavana osana.²¹⁶

Yhdysvaltojen maavoimat luo tulevaisuudessa pelotevaikutteen ylläpitämällä valmiutta ja kykyä toimia kaikkialla maailmassa, parantamalla etupainoisesti sijoitetun materiaalin tilaa sekä tukemalla muita viranomaisia Yhdysvaltojen valtion alueelle. Operatiivista ympäristöä muokataan riittävällä läsnäololla Yhdysvaltojen valtion ulkopuolella, tukemalla muiden valtioiden suorituskykyä ja tukemalla muita puolustushaaroja sekä viranomaisia esimerkiksi logistiikassa. Yhdysvaltojen maavoimien perimmäisenä tarkoituksena on voittaa sodat. Sotien voittamiseksi maavoimien on kyettävä nopeaan voimanprojisointiin, tukemaan muita puolustushaaroja sekä toteuttamaan perinteistä maasodan käyntiä osana asevoimia. Sotien voittamiseen liittyen

²¹⁴ AUSA Institute of Land Warfare: *The U.S. Army Capstone Concept: Defining the Army of 2020*, 2013, s. 1.

²¹⁵ The U.S. Army Capstone Concept: *Defining the Army of 2020* (2013), ss. 2-3.

²¹⁶ United States Army, Training and Training Command: *The U.S. Army Capstone Concept, TRADOC Pam 525-3-0*, 2012, s. 11.

maavoimien on lisäksi kyettävä ylläpitämään operaatioita niiden pitkittyessä sekä päättämään operaatioita.²¹⁷

4.2 Kalustolliset kehittämisohjelmat ja kehityssuunnat

Vuonna 1999 kenraali Eric Shinseki esitteli maavoimien muutosstrategian, jolla maavoimien divisioonat muutettiin modulaarisiksi. Yhtenä monista tavoitteista oli maavoimien joukkojen keskitettävyyden tehostaminen. Vaatimuksena oli keskittää prikaati neljässä vuorokaudessa, divisioona viidessä vuorokaudessa ja viisi divisioonaa 30 vuorokaudessa. Osana kenraali Shinsekin esittelemää muutosstrategiaa oli kalustollinen kehitysohjelma, jonka nimi oli Future Combat System (FCS). Tavoitteena oli osana maavoimien muutosta varustaa maavoimat uudella kalustolla. Ensimmäisten joukkojen piti saada kalusto operatiiviseen käyttöön vuonna 2011 ja koko maavoimien piti olla varustettuna vuoteen 2032 mennessä.²¹⁸

Visiona Future Combat Systemissä oli pienempien ja kevyempien ajoneuvojen ja ilma-alusten kehittäminen. Osan ajoneuvoista ja ilma-aluksista oli tarkoitus olla miehitettyjä, osan miehitämättömiä ja osan robotteja. Suunnittelutehtävä annettiin Defense Advanced Research Agencylle (DARPA). DARPA:lla on kokemusta vaikeiden konseptiasteella olevien ja tieteellisesti haastavien projektien hallinnoimisesta. Projektin antaminen DARPA:lle piti myös vähentää muutosvastarintaa maavoimien johdossa. Maavoimien johdossa oli lukuisia henkilöitä, joiden mielestä taistelukentälle tarvittiin päärooliin taistelupanssarivaunut ja rynnäköpanssarivaunut. Useat maavoimien johdosta vanhoivat edelleen M-1 Abrams ja M-2 Bradley nimiin. Vuonna 2000 allekirjoitettiin ensimmäiset FCS-sopimukset teollisuuden edustajien kanssa.²¹⁹

Future Combat Systemin piti olla tietoverkollisesti yhteensopiva muiden puolustushaarojen kanssa. Future Combat Systemin oli tarkoitus olla järjestelmien järjestelmä²²⁰. Tulevaisuuden taistelujärjestelmän oli tarkoitus tulla liitetyksi kokonaisjärjestelmään ja mahdollistaa tiedon ja tilannekuvan siirto järjestelmien välillä. Nykyisellään osa maavoimien taistelujoukoista ei kykene hyödyntämään puolustushaarojen tilannekuvan ja tietojen yhdistelmää. Future Combat Systemin piti tulla jo olemassa oleville joukoille ja olla soveltuva myös tulevaisuuden joukoille.

²¹⁷ The U.S. Army Capstone Concept: Defining the Army of 2020 (2013), ss. 11-15, ks myös United States department of Defense: Capstone Concept for Joint Operations: Joint Force 2020, Washington DC, 2012, s. 11, Capstone Concept for Joint Operations korostaa nopeaa ja globaalia voimankeskittämiskykyä.

²¹⁸ Feickert, Andrew, Lucas, Nathan Jacob: *Army Future Combat System (FCS) "spinouts" and ground combat vehicle (GCV): Background and issues for Congress*, Congressional Research Service, 2009, ss. 1-2.

²¹⁹ Feickert (ja muut 2009), s. 2.

²²⁰ Alkuperäiskielellä "System of Systems".

le. Maavoimilla oli tarkoituksena varustaa 15 kappaletta prikaatin taisteluryhmiä uudella kalustolla. Kalustoon oli tarkoitus kuulua myös uusi taisteluajoneuvoperhe.²²¹

Future Combat System perustuu 14 uuteen järjestelmään, joita yhdistää tietoverkko. Alkuperäisessä suunnitelmassa oli tarkoitus olla kahdeksan miehitettyä maalla käytettävää ajoneuvoa, kaksi maalla käytettävää miehittämätöntä ajoneuvoa, kaksi miehittämätöntä ilma-alusta, miehittämättömiä maalle asennettavia sensoreita ja ohjuslaukausyksikkö²²². Miehitettyjen maalla käytettävien ajoneuvojen oli tarkoitus korvata kaikki maavoimien nykyiset taisteluajoneuvot. Ajoneuvot on suunniteltu yhden alustan ja moottorin pohjalle. Tarkoituksena on ollut parantaa huollon tehokkuutta ja polttoainetaloudellisuutta. Alun perin ajoneuvojen piti olla kuljetettavissa C-130 kuljetuskoneilla, joka määrittää ajoneuvojen suurimmaksi painoksi 20 tonnia. Painorajaa nostettiin myöhemmin 24 tonniin.²²³

Kahdeksan maalla käytettävän miehitetyn ajoneuvon oli tarkoituksena kattaa kokonaisuudessaan maavoimien vuonna 2015 käytössä olevat ajoneuvot:

Mounted Combat System (MCS) oli tarkoitus varustaa 120 millimetrin tykillä. Pääaseella pysytään tuhoamaan maaleja kahdeksaan kilometriin asti. Ajoneuvon oli tarkoitus korvata M1A2 Abrams-taistelupanssarivaunu. Mounted Combat Systemin etuna suhteessa M1A2 Abrams-taistelupanssarivaunuun oli paino, joka oli 1/3 osa nykyisen taistelupanssarivaunun painosta. Painon vähentäminen vähensi merkittävästi polttoaineen kulutusta.²²⁴

Infantry Carrier Vehicle (ICV) ajoneuvolla oli tarkoitus kyetä kuljettamaan yhdeksää jalkautuvaa sotilasta. Ajoneuvon miehistönä oli kaksi sotilasta. Ajoneuvon pääaseena oli tarkoitus olla 30 millimetrin konetykki, jolla on parempi suorituskyky kuin nykyisellä Bradley-rynnäkköpanssarivaunun 25 millimetrin konetykillä. Ajoneuvon oli tarkoitus olla 25 % Bradley-rynnäkköpanssarivaunua kevyempi. Pienempi paino vähentää polttoaineen kulutusta suhteessa Bradleyn kulutukseen.²²⁵

²²¹ Feickert (ja muut 2009), s. 3, ks. myös Kaeser, Hans Ulrich: *The Future Combat System What Future Can the Army Afford?*, Center for Strategic International Studies, 2009, ss. 4-6.

²²² Wikipedia: Non-Line-of-Site Launch system (NLOS-LS), http://en.wikipedia.org/wiki/XM501_Non-Line-of-Sight_Launch_System, 21.1.2015

²²³ Pettus, Bill, Wong, Jack, Lazar, Arbi: *Improving the Future of the Army's Future Combat systems Program*, Naval postgraduate School, 2009, ss. 8-9.

²²⁴ Sama, s. 9, ks. myös AUSA Institute of Land Warfare: *Future Combat Systems: Taking the Current Force into the Future*, 2005, s. 3.

²²⁵ Sama, s. 9, ks. myös Freedberg jr, Sidney J: *Future Tanks Could Surprise Critics*, <http://www.govexec.com/defense/2006/09/future-tanks-could-surprise-critics/22742/>, 6.7.2015.

Non-Line-Of-Sight Mortar (NLOS-M) kranaatinheitinajoneuvolla oli tarkoitus korvata nykyinen M113 alustalle oleva kranaatinheitinajoneuvo. Ajoneuvon kranaatinheittimellä oli kyky ampua kranaatinheittimen erikoisampumatarvikkeita, kuten ohjattuja kranaatteja. Ajoneuvo itsessään oli painoltaan nykyistä kranaatinheitinajoneuvoa raskaampi.²²⁶

Non-Line-Of-Sight Cannon (NLOS-C) panssarihaupitsin oli tarkoitus korvata Yhdysvaltojen maavoimien vanhin kalusto, eli M109-panssarihaupitsi. Ajoneuvon tulinopeus on korkeampi kuin M109:llä ja sillä on korkeampi huippunopeus. Panssarihaupitsissa oli tarkoitus olla automaattinen latausjärjestelmä, ammuksen seurantajärjestelmä sekä kyky hyödyntää kokonaisjärjestelmän sensorien tuottamaa tietoa. Ajoneuvossa oli tarkoituksena olla kahden hengen miehistö. Tulenaloitusnopeus oli 30 sekuntia.²²⁷

Reconnaissance and Surveillance Vehicle (RSV) tiedusteluajoneuvo oli varustettu kattavalla sensorijärjestelmällä, jolla on joka sään ja vuorokauden ajan toimintakyky. Command and Control Vehicle (C2V) on komento- ja johtamisajoneuvo, jolla oli tarkoitus korvata M113-alustaiset vastaavat ajoneuvot. Medical Vehicle (MedV) on lääkintäajoneuvo, jonka oli tarkoitus korvata nykyiset M113 alustaiset vastaavat ajoneuvot. Recovery and Maintenance Vehicle (RMV) -hinaus- ja korjausajoneuvolla oli tarkoitus korvata nykyinen M88A1-hinauspanssarivaunu. Uusi ajoneuvo olisi ollut 60 % edeltäjänsä kevyempi. Keveyden mahdollistaa uuden ajoneuvoperheen yleinen nykyistä kalustoa pienempi paino.²²⁸

Future Combat Systemiin kuului kaksi miehittämätöntä maalla käytettävää ajoneuvoa. Multifunctional Utility, Logistics and Equipment (MULE) on 2500 kilogrammaa painava robotin kaltainen ajoneuvo, josta on kaksi eri tyyppiä. Kuljetusajoneuvoversio kykenee kantamaan noin 1000 kilogramman painoisen kuorman. Toinen versio on miinanetsintäajoneuvo, joka kykenee havaitsemaan, merkitsemään ja purkamaan miinoja. Toinen maalla käytettävä miehittämätön ajoneuvotyyppi on Small Unmanned Ground Vehicle (SUGV). Ajoneuvo on kevyt robotti, joka on suunniteltu olemaan ihmisen kuljetettavissa. Ajoneuvoa on tarkoitus käyttää tiedustelijana ja tunnustelijana. Ajoneuvoa on käytetty tienvarsipommien havaitsemisessa Irakis-

²²⁶ Pettus (ja muut 2009), s. 9, ks. myös McVeigh, Bryan: *PM FCS (BCT) Platform Overview Combat Vehicles Conference, Future Combat Systems (BCT) Overview Manned Ground Vehicle Overview*, 2008, s. 27.

²²⁷ Sama, s. 9-10, ks. myös Global Security: *Army Programs Future Combat Systems: Non-Line-of-Sight Cannon (FCS: NLOS-C)*, 2008, ss. 75-76.

²²⁸ Sama, s. 10. ks. myös Rossi, Glenn: *Emerging Autonomous Intelligent Vehicles in the Future Combat System (FCS)*, The Boeing Company, 2009, s. 15.

sa. Kokonaisjärjestelmään kuului alun perin myös kolmas miehittämätön maalla käytettävä ajoneuvo, Armed Robotic Vehicle (ARV), mutta ajoneuvon kehittämisestä on luovuttu.²²⁹

Future Combat Systemiin kuului alun perin neljä erilaista tyyppiä miehittämättömiä ilma-aluksia. Miehittämättömät ilma-alukset on jaettu luokkiin lähinnä painonsa ja kokonsa mukaan. Luokkien kaksi ja kolme ilma-aluksien kehittämisestä on luovuttu. Luokan yksi ilma-alukset on tarkoitettu yksittäisen sotilaan käytettäväksi, niiden paino on vähemmän kuin seitsemän kilogrammaa. Luokan yksi ilma-aluksilla on tarkoituksena hankkia reaaliaikaista tilanekuvaa joukkuetasolle. Luokan yksi ilma-alukset kykenevät nousemaan ilmaan ja laskeutumaan pystysuoraan. Niillä on kahdeksan kilometrin kantama ja tunnin toiminta-aika. Luokan neljä ilma-aluksien paino on yli 1300 kilogrammaa ja niiden käsittely vaatii ryhmän. Luokan neljä ilma-alusten maksimaalinen toimintakorkeus on noin kuusi kilometriä. Lyhyissä tehtävissä alukset voivat kantaa noin 300 kilogramman hyötykuorman. Luokan neljä ilma-alusten toiminta-aika on pisimmillään noin kahdeksan tuntia.²³⁰

Future Combat systemiin kuuluu ajoneuvojen ja ilma-alusten lisäksi muita miehittämättömiä maajärjestelmiä. Maa-asenteinen sensorijärjestelmä Unattended Ground Sensors (UGS) jakaantuu kahteen alatyypin, jotka ovat Tactical UGS ja Urban UGS. Tactical UGS:iä on toiminnallisesti kahta eri tyyppiä. IRS-UGS on tiedustelun ja valvonnan sensori ja CBNR-UGS on suojelun sensori. Sensorijärjestelmän lisäksi kokonaisuuteen kuuluu ohjuslaukaisuyksikkö. Ohjuslaukaisuyksikkö on käytännössä laatikko, joka sisältää 16 kappaletta asennuspaikkoja. Asennuspaikoista 15 kappaletta on varattu ohjuksille ja yksi paikka järjestelmän vaatimalla elektroniikalle. Ohjuslaukausyksikkö on suunniteltu kahdelle ohjustyypille. Ohjustyypit ovat Precision Attack Missile (PAM) ja Loiter and Attack Missile (LAM). Viimeisimmässä kehitysversiossa kuitenkin käytettiin pelkästään PAM-ohjuksia. PAM-ohjuksella on 40 kilometrin kantama ja infrapuna- sekä puoliautomaattinen laserhakupää. Ohjus kyetään ohjaamaan uuteen maaliin lennon aikana.²³¹

Future Combat System-hanke kohtasi ongelmia 2000-luvun ensimmäisen vuosikymmenen puolivälissä, koska hankkeen ei nähty tarjoavan sopivaa teknologiaa käynnissä oleviin sotiin Afganistanissa ja Irakissa. Käynnissä olleet sodat eivät olleet enää sotaa perinteisin menetel-

²²⁹ Pettus (ja muut 2009), ss. 11-12, ks. myös Global Security: *Army Programs, Future Combat Systems: Future Combat Systems (FCS) Overview*, 2006, ss. 57-58.

²³⁰ Sama, ss. 12-13, ks. myös United States Congress of the United States, Congressional Budget Office: *The Army's Future Combat Systems Program and Alternatives*, Washington DC, 2008, ss. 23-24.

²³¹ Sama, ss. 13-14.

min sotaa käyvvää vihollista vastaan. Hankkeen kalustolla oli tarkoitus käydä sotaa toista organisoitua asevoimaa vastaan. Hankkeeseen alkoi kuitenkin vuoden 2003 jälkeen tulla muutoksia, jolla saatiin uutta kalustoa Afganistanissa oleville joukoille. Suunnitelman ulkopuoliset muutokset vaikuttivat alkuperäisiin joukkojen varustelusuunnitelmaan, jonka mukaan piti varustaa 15 prikaatin taisteluryhmää. Future Combat Systemin mukaisia suorituskykyjä alettiin sijoittaa myös olemassa oleviin prikaatin taisteluryhmiin. Suunnitelman ulkopuoliset toimet alkoivat kerryttää suunnitelmaan kuuluvia komponentteja alkuperäisestä määrästä.²³²

Vuoden 2012 presidentin strateginen ohjaus asetti vaatimuksia Yhdysvaltojen maavoimien kalustolliselle kehittämiselle. Entistä korostuneemmaksi kalustollisessa kehittämisessä nousi taloudellisten resurssien tason ja suuntausten epävarmuus. Maavoimien tulee etsiä innovatiivisia keinoja ylläpitääkseen kaluston riittävän tason, varsinkin Future Combat System-kehittämishojelman lakkauttamisen jälkeisessä kehittämisessä. Huolimatta Future Combat System -kehitysohjelman lakkauttamisesta Yhdysvaltojen maavoimien kaluston edellytetään edelleen olevan teknisesti ylivoimaista oletettuihin vastustajiin nähden. Future Combat System -ohjelman aikana kehitetyt innovaatiot tulevat tulevaisuudessakin olemaan osa tulevaisuuden kaluston kehittämistä.²³³

Vuonna 2013 Yhdysvaltojen maavoimat julkaisi oman kalustostrategiansa, jolla pyritään saavuttamaan annetut tavoitteet. Strategian keskeisenä teemana on olemassa olevan teknologian käyttäminen ja olemassa olevan kaluston lisääntyvä päivittäminen. Olemassa olevan kaluston päivittämisen ja modernisoinnin lisäksi pyritään tasapainoon kehittämiseen suunnitelluissa resursseissa. Tavoitteena on jatkaa olemassa olevan kaluston hankintoja uusien kehittämiseen sijaan. Olemassa olevan kaluston lisähankintojen on sovelluttava maavoimien sekä muiden puolustushaarojen tarpeisiin. Yhdysvaltojen maavoimien kalustostrategian on tarkoitus ohjata kalustoon liittyviä kokonaisuuksia seuraavien 30 vuoden ajaksi.²³⁴

---

²³² Pernin, Christopher G, Axelband, Elliot, Drezner, Jeffrey A, Dille, Brian B, Gordon IV, John, Held, Bruce J, MacMahon, K Scott, Perry, Walter L, Rizzi, Christopher, Shah, Akhil A, Wilson, Peter A, Sollinger, Jerry M: *Lessons from the Army's Future Combat Systems Program*, RAND Corporation, 2012, ss. 36-37, ks. myös Bradford, Robert D: *What happened to FCS? An Organizational Change Case Study*, US Army War College, 2011, s. 25.

²³³ United States Department of Army, G-8 Future Force Division: *Army Equipment Modernization Strategy*, Washington DC, 2013, esipuhe.

²³⁴ Sama, esipuhe.

Kaluston modernisointistrategian strateginen toimintaympäristö on vuoden 2012 presidentin strategisen ohjauksen mukainen. Teknologinen ympäristö muodostuu kulloinkin vallitsevan teknologisen tilanteen mukaiseksi. Yhdysvallat on aikaisemmin kyennyt ennakoimaan teknologisessa suorituskyyvyssä olevat puutteet. Ennakoiminen on onnistunut pysyväisluontoisten uhkien perusteella. Viimeisten kahden vuosikymmenen aikana kyky ennakointiin on kuitenkin rapistunut. Nykypäivän teknologisen toimintaympäristön määrittäminen on vaikeaa, koska yhä useammat valtiot ja ei-valtiolliset toimijat ovat kykeneväisiä hankkimaan edistyneitä viesti- ja johtamisjärjestelmiä, kybersuorituskyykyä, miehittämättömiä ilma-aluksia ja korkean teknologian asejärjestelmiä. Kehitykseen on vaikuttanut lisäksi perinteisen puolustusteknologian eroaminen alati kasvavasta kaupallisesta sektorin teknologiasta.²³⁵

Kaupallisen teknologian eroaminen perinteisestä sotilasteknologiasta on muuttanut Yhdysvaltojen ajattelumallia suhtautumisessa perinteisiin asejärjestelmiin teknologisesta näkökulmasta. Uusi ajatusmalli perustuu kolmeen kokonaisuuteen, joiden kautta kyetään hyödyntämään kaupallisilla markkinoilla olevan teknologian kehitys sekä hallitsemaan mahdolliset esiin nousevat riskit. Tarkastelukokonaisuudet ovat komponentit, alijärjestelmät ja järjestelmät. Komponenteissa kehitys on erittäin nopeaa, komponenttitekniologia uudistuu nopeimmillaan kolmessa vuodessa ja hitaimmillaankin viidessä vuodessa. Komponenttien nopea kehitys vaikuttaa erityisesti sensoreihin, ohjelmistoihin, viesti- ja johtamisjärjestelmiin. Tulevaisuuden järjestelmät ja olemassa olevan kaluston päivitykset on tehtävä siten, että komponenttien vaihto ja päivittäminen on tulevaisuudessakin mahdollista. Päivittyvien komponenttien on oltava yhteensopivia kokonaisuuksien kannalta.²³⁶

Alijärjestelmät ovat laitteita tai muita rajapintoja, jotka liittävät komponentit järjestelmiin. Alijärjestelmiä ovat esimerkiksi moottorit, aseiden putket, radiot ja ohjaamot. Alijärjestelmissä teknologinen kehitys on komponentteja hitaampaan. Tekniologia uudistuu noin vuosikymmenen periodilla. Alijärjestelmät mahdollistavat lavettien liikkumisen, ampumisen ja tiedon siirron. Alijärjestelmissä kehitystä tapahtuu kaupallisella sektorilla ja puolustustarvikesektorilla. Kaupallisten tuotteiden ja puolustusvälineteknologian tuotteiden käyttöä samassa yhteydes-

²³⁵ United States Department of Army, G-8 Future Force Division: *2014 Army Equipment Modernization Plan*, Washington DC, 2013, ss. 13-14, vuoden 2014 kaluston modernisointisuunnitelma noudattaa kalustostrategiassa asetettua toimintaympäristön kuvausta.

²³⁶ 2014 Army Equipment Modernization Plan (2013), s. 14. vrt United States Department of Defense, Systems Management College: *Systems Engineering Fundamentals*, Virginia, 2001, luku 9.

sä voidaan hyödyntää esimerkiksi salauksissa, robotiikassa, miehittämättömissä järjestelmissä, tietoliikennejärjestelmissä, energiatehokkuudessa ja liikkuvuudessa.²³⁷

Järjestelmät muodostuvat komponenteista ja alijärjestelmistä. Järjestelmätasolla kehitys kestää vuosikymmeniä. Järjestelmiä ovat esimerkiksi taistelupanssarivaunut, helikopterit ja alukset. Järjestelmissä kaupallisten tuotteiden käyttö on huomattavasti vaikeampaa, mikä yleensä johtaa puhtaasti valtion tukemien kehitysohjelmien tuotteiden käyttöön. Järjestelmien korvaaminen toisella on kallista ja vie erittäin pitkän ajan. Yhdysvaltojen arvion mukaan osa nyt käytössä olevista järjestelmistä tulee vaihtaa kohtuullisen pian tulevaisuudessa. Osa nykyään käytössä olevista järjestelmistä arvioidaan olevan palveluskäytössä vielä vuosikymmeniä.²³⁸

Kaluston päivittämiselle on määritelty prioriteettijärjestys ja periaatteet. Sotilaiden kykyä laajempialaisiin yhteisoperaatioihin tullaan kehittämään. Tavoitteena on saattaa sotilaiden tai osastojen suorituskykyä parantava kalusto käyttöön mahdollisimman aikaisessa vaiheessa. Johtamisedellytyksiä parannetaan mahdollistamalla verkostoituminen johtoportaille. Verkostoitumisella mahdollistetaan informaatiolla tuettu päätöksenteko. Verkostoitumisen tulee olla mahdollista sotilaasta korkeimpaan johtoportaaseen ja verkostoitumisen tulee olla puolustushaarakajat ylittävää. Edellisten lisäksi prioriteetteihin nostetaan valmius. Joukkojen kalustollisen valmiuden kehittämisellä tulee saavuttaa tehokkaampi taistelupotentiaali ja liikkuvuus, kuitenkin optimaalista suojaa ja ylläpidettävyyttä vähentämättä. Kalustollisella valmiudella ylläpidetään kaikkia suorituskykyjen osa-alueita.²³⁹

Yhdysvaltojen maavoimat on jakanut kaluston kehittämisstrategiassaan kaluston portfolioihin, joilla hallitaan modernisaatioita ja päivittämistä. Portfolioiden sisällöt vaihtelevat riippuen siitä, paljonko portfolion sisällöstä on kaupallisia tuotteita ja paljonko puhtaita puolustusväline-teollisuuden tuotteita. Sisältöön vaikuttaa myös kaluston nykyinen modernisointitaso ja elinjakson hallinta. Jokainen kalustoportfolio on jaettu strategiassa kolmeen aikajaksoon. Aikajakset pohjautuvat resurssivuosiin. Aikajaksoissa kuvataan kyseiseen portfolioon vaikuttava toiminta lyhyellä, keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä. Resurssivuosien mukaan lyhyt aikaväli

²³⁷ 2014 Army Equipment Modernization Plan (2013), s. 14. vrt Systems Engineering Fundamentals (2001), luku 9.

²³⁸ Sama, s. 14. vrt Systems Engineering Fundamentals (2001), luku 9.

²³⁹ Army Equipment Modernization Strategy (2013), s. 6.

on vuodet 2014–2018, keskipitkä aikaväli on vuodet 2019–2027 ja pitkäaikaväli on vuodet 2027–2048.²⁴⁰

Vuoden 2013 kalustostrategia kattaa kaiken maavoimien materiaalin. Yleisen kaluston modernisoinnin ja kehittämisen lisäksi kehittämisportfolioiden yhtenä tavoitteena on tuottaa materiaalia Army Brigade Combat System Modernization -projektille. Projektin keskeisimpänä tavoitteena on parantaa maavoimien prikaatien taisteluryhmien suorituskkyä lisäämällä verkottuneisuutta, liikkuvuutta ja suojaa. Keskeisenä osana projektia on tiedustelu- ja valvontakyvyn lisääminen. Modernisointi on suunniteltu tehtäväksi osakokonaisuuksina. Ensimmäinen käyttöön otettava osakokonaisuudella on tarkoitus parantaa sotilaan tilannekuvaa ja verkottuneisuutta. Tilannekuvaa parannetaan ottamalla käyttöön sensorijärjestelmiä ja viestijärjestelmiä joiden kehitys aloitettiin Future Combat System -projektin aikana.²⁴¹

4.2.1 Keskeisimmät kaluston kehittämisportfoliot

Keskeisimmät kaluston kehittämisportfoliot antavat kuvan Yhdysvaltojen maavoimien kalustonkehityksen painopistealueista ja tulevaisuuden näkymistä. Portfolioiden ei voida suoraan katsoa olevan kehittämishanke, koska portfoliot muodostuvat useista kokonaisuuksista.

Portfoliot jakaantuvat sotilas ja ryhmä-, johtamis-, tiedustelu-, maalla tapahtuva liike ja taisteluliike-, ilmaliike-, epäsuoratuli-, ilmatorjunta ja ohjuspuolustus-, liikkeenedistämis-, CBNR-, kuljetus-²⁴², ylläpito-, operaatiotehokkuus-, maavoimien lääkintä- ja tiede- ja teknologiaportfolio.²⁴³

Sotilas- ja ryhmäportfolion tavoitteena on kehittää ryhmätason taisteluvaroa, liikkuvuutta, suojaa ja tilannetietoisuutta. Portfolion perustana on kivääriryhmä, joka Yhdysvaltojen kalustostrategian mukaan katsotaan olevan monikäyttöisten ja modulaaristen joukkojen perusosa. Portfoliossa käsiteltävä kalusto käsittää esimerkiksi henkilökohtaiset aseet, yksittäisen sotilaan vaatteet, pimeänäkövälineistön sekä taisteluvarusteet. Lyhyellä aikavälillä sotilas ja ryh-

²⁴⁰ Army Equipment Modernization Strategy (2013, s. 7, vrt United States Department of Army, G-8 Future Force Division: *2010 Army Modernization Strategy*, Washington DC, 2010, kalustoportfoliot on luotu vuoden 2013 strategiaan, vuoden 2010 strategia käsittelee asiaa toisella tavalla.

²⁴¹ Mehney, Paul D, Cain, Kathryn: Integrating Brigade Combat Team Modernization, *Army AL&T Magazine*, lokakuu-joulukuu 2010, ss. 3-5.

²⁴² Alkuperäiskielellä "sustainment transportation"

²⁴³ Army Equipment Modernization Strategy (2013), liitteet A-N, ks. myös Mchugh, John M: *Final Report of the 2010 Army Acquisition Review*, 2011, portfolioiden kokonaistaloudellisuutta on arvioitu vuoden 2010 hankintojen arviointi raportissa. Kritiikki on kohdistunut portfolioiden välisten suhteiden vajavaisuuteen.

mäportfoliossa keskitytään nykyisten henkilökohtaisten ja ryhmäaseiden, kuten M4A1-rynnäkkökivääriin ja M240L-kevyen konekivääriin modernisointiin. Modernisoinnissa keskitytään kaupallisiin ratkaisuihin, mutta kehitysresursseja käytetään sinkoaseiden kehittämiseen ja kykyyn tuhota suojautuneita panssarivaunuja. Sotilaiden varustuksessa keskitytään suojaan ja varusteiden keventämiseen.²⁴⁴

Keskipitkällä aikavälillä tavoitteena on edelleen tehostaa aseiden suorituskykyä ja keventää sotilaan kannettavaa kuormaa. Aseiden osalta tutkitaan mahdollisuuksia siirtyä hylsytömiin patruunoihin. Sotilaan tilanneymmärryksen parantaminen on myös keskeisenä teimana keskipitkällä aikavälillä. Tilanneymmärrystä on tarkoitus parantaa lisäämällä sensorien määrää ja liittämällä sotilas osaksi verkottunutta taistelujärjestelmää. Tilanneymmärrykseen liittyvien varusteiden ylläpitoa ja energiahuoltoa on tarkoitus siirtää pois sotilaalta ja ryhmältä huoltoketjun hoidettavaksi. Pitkällä aikavälillä ei ole konkreettisesti määriteltyjä toimenpiteitä. Kehitys on tarkoitus suunnata seuraavien sukupolvien käänteentekeviin teknologioihin.²⁴⁵

Johtamisportfolion tavoitteena on kehittää johtamista tehtävänä ja johtamisjärjestelmänä. Yhdistettynä tavoitteena on mahdollistaa johtajille ja komentajille mahdollisuus johtaa omia joukkojaan yläjohtoportaan kehyksessä. Johtamisportfolio jakaantuu neljään alajärjestelmään. Alajärjestelmät ovat kuljetus, sovellukset, verkkointegraatio ja mahdollistajat²⁴⁶. Keskeisimpänä tavoitteena on yhdistää kaikki tasot sotilaasta yhteisoperaatiojoukkoon, muihin viranomaisiin sekä liittolaismaihin. Lyhyellä aikavälillä osa prikaateista tullaan päivittämään johtamis- ja tilannekuvajärjestelmien osalta. Päivitys tulee vaikuttamaan paikallaan oleviin ja liikkeellä oleviin ajoneuvoihin sekä jalkautuneisiin sotilaisiin. Keskeisimpänä teimana on joukkojen liikkeenaikaisen johtamisen ja tilannekuvan parantaminen verkottuneiden järjestelmien kautta. Välineistöjen energiatehokkuutta, luotettavuutta, huollettavuutta ja kuljetettavuutta on tarkoitus parantaa soveltamalla kaupallisille markkinoille tarkoitettua teknologiaa. Keskipitkällä aikavälillä on tarkoituksena edelleen päivittää järjestelmiä sekä mahdollistaa mahdollisesti tulevaisuudessa kehitettävien taistelujärjestelmien liitettävyys järjestelmään. Kyber- ja elektronisen sodankäynnin suorituskykyä tullaan kehittämään. Pitkällä aikavälillä

²⁴⁴ Army Equipment Modernization Strategy (2013), liite A.

²⁴⁵ Sama, liite A, vrt United States Department of Army, Future Force Division: *Army Equipment Program in Support of Presidents Budget 2015*, Washington DC, 2014, vuoden 2014 asiakirja sisältää täsmennyksiä hankittavista pimeänsäilyvälineistä ja linjauksen ryhmän kaluston kuljetusvälineen kehittämisestä.

²⁴⁶ Alkuperäiskielellä "enablers"

kehitystyötä tehdään nanoteknologian kehittämisessä, jotta johtamiseen liittyvistä järjestelmistä saadaan entistä pienempiä, kevyempiä ja nopeampia.²⁴⁷

Tiedusteluportfoliossa keskitytään tiedustelutiedon hankkimisen tehostamiseen. Tiedonhankinnassa keskitytään neljään ulottuvuuteen. Kehittämisolottuvuuksina ovat avaruus, ilma, maanpinta ja tiedustelun tiedonkeruujärjestelmä järjestelmänä. Tiedusteluportfolio mahdollistaa maailmanlaajuisesti toimivan ja alueellisesti reaktiivisen ja suorituskykyisen tiedustelun, joka on osa asevoimien kokonaisuutta. Lyhyellä aikavälillä hyödynnetään Irakin ja Afganistanin sotien aikana kehitettyjä oppeja ja järjestelmiä. Lyhyellä aikavälillä mahdollistetaan moniulotteinen tiedustelutiedon kokoaminen ja hyödyntäminen. Sensorijärjestelmien uudelleen kohdentamisella on tarkoituksena tehostaa tiedustelun kattavuutta 18 %. Keskipitkällä aikavälillä ylläpidetään teknologian taso modernisoinnilla, kunnes järjestelmät saavuttavat elinjaksonsa loppuvaiheen. Sensorien modernisaatio keskittyy liikkuvaan kuvaan, kolmiulotteiseen kuvantamiseen, signaalitiedusteluun ja maastopeitteiden läpäisyyn. Pitkällä aikavälillä modernisoidaan miehitettyjä tiedusteluilma-aluksia. Modernisoinnilla mahdollistetaan tiedustelun ilma-alusten tehokas käyttö elinkaaren loppuun asti. Riskiksi pitkällä aikavälillä Yhdysvallat on tunnistanut tarpeen uusia kalustoa, mikä antaa vastustajille mahdollisuuden hyödyntää mahdollisesti syntyviä tiedustelun aukkoja.²⁴⁸

²⁴⁷ Army Equipment Modernization Strategy (2013), liite B, vrt Army Equipment Program in Support of Presidents Budget 2015(2014), vuoden 2014 asiakirjassa täsmennetään johtamisvälineiden integraatiovaatimuksia ja JOINT-kykyä.

²⁴⁸ Sama, liite C, vrt Army Equipment Program in Support of Presidents Budget 2015(2014), vuoden 2014 asiakirjalla on täsmennetty tiedustelujärjestelmien kehittämisen painopisteitä.

Maalla tapahtuva liike- ja taisteluliikeportfolio on Yhdysvaltojen taisteluvoiman keskeisen kehittämisalue. Maalla tapahtuva liike ja taisteluliikeportfolio sisältää kaikki Yhdysvaltojen taistelupanssarivaunut, rynnäkköpanssarivaunut sekä muut maa-alustat. Muut maa-alustat ovat yleensä yhteiselle alustalle jotain tiettyä tarkoitusta varten rakennettuja ajoneuvoja. Portfolion tavoitteena on varmistaa, että Yhdysvalloilla on käytössään kevyitä, keskiraskaita ja raskaita ajoneuvoja, joilla kyetään vastaamaan perinteisen, asymmetrisen ja hybridisodankäynnin vaatimuksiin. Alustojen on mahdollistettava verkottuminen. Lyhyellä aikavälillä hyödynnetään nykyään olemassa olevat ajoneuvot, kuitenkin päivittäen niiden suojaa vastaamaan olemassa olevaa tilannetta. Lyhyellä aikavälillä Abrams-taistelupanssarivaunu, Bradley-rynnäkköpanssarivaunu ja Stryker-panssariajoneuvo tulevat edelleen olemaan maavoimien keskeisimmät ajoneuvotyypit. Lyhyen aikavälin tarkasteluvälillä M113-kuljetuspanssarivaunun korvaamista jatketaan. Keskipitkällä aikavälillä ajoneuvojen suojaa, taistelunkestävyyttä, liikkuvuutta, taisteluarvoa ja kykyä toimia verkottuneesti tullaan kehittämään. Abrams-taistelupanssarivaunua ja Bradley-rynnäkköpanssarivaunua tullaan edelleen päivittämään ja modernisoimaan. Rynnäkköpanssarivaunuissa ja kuljetuspanssarivaunuissa kehitetään liikkuvuutta, parannetaan tehopainosuhdetta ja parannetaan kykyä liittyen verkottuneeseen taistelujärjestelmään. Rynnäkköpanssarivaunun ja kuljetuspanssarivaunun modernisoinnilla pyritään välttämään uusien vaunujen kehittämisestä aiheutuvia kustannuksia. Pitkällä aikavälillä maavoimien ajoneuvokalustoa tullaan kehittämään uusilla ajoneuvoilla. Vuonna 2014 maavoimat budjetoivat 592 miljoonaa dollaria uuden taisteluajoneuvon kehittämiseen²⁴⁹. Uusien ajoneuvojen on suunniteltu olevan hyvin pitkälti Future Combat Systemin ajoneuvojen kaltainen ajoneuvoperhe päivitettyinä kyseisen ajankohdan teknologialla ja innovaatioilla.²⁵⁰

Ilmailuportfolion tarkoituksena on kehittää helikoptereiden, lentokoneiden ja ilmailun mahdollistajien kykyä suorittaa operaatioita. Kehitys on tasapainotettu kombinaatio uusien järjestelmien ja olemassa olevien järjestelmien lisähankintoja. Seuraavien kolmenkymmenen vuoden aikana maavoimat tulevat johtamaan Yhdysvaltojen asevoimien helikopterikaluston kehittämistä kohti tulevaisuuden suorituskykyä, joissa korostuu nopeus, toimintasäde ja kuljetuskyky. Lyhyellä aikavälillä maavoimien on tarkoitus digitalisoida CH-47F Chinook ja jatkaa UH-60M Blackhawk -helikopterin digitalisointia. AH-64 Apache -taisteluhelikopterin viimei-

²⁴⁹ 2014 Army Equipment Modernization Plan (2013), ss. 20-21.

²⁵⁰ Army Equipment Modernization Strategy (2013), liite D, vrt Army Equipment Program in Support of Presidents Budget 2015 (2014), vuoden 2014 asiakirjan mukaan uuden rynnäkköpanssarivaunun kehittäminen voidaan aloittaa vasta olemassa olevan kaluston modernisoinnin ja M-113-miehistönkuljetuspanssarivaunun seuraajan hankintojen jälkeen.

simmän kehitysversion käyttöönottoa jatketaan ja tiedusteluhelikopteri OH-58F Kiowa digitalisointia jatketaan. Riippuen teknologian kypsyystasosta ja hinnasta maavoimat saattavat aloittaa uuden tiedusteluhelikopterin kehittämisen ja hankinnat. Keskipitkällä aikavälillä päivitetään kuljetussuorituskykyä. Tarkoituksena on aloittaa uusien vaihtoehtojen kartoittaminen vanhempien kuljetuskonetyyppien korvaamiseksi. Modernisoitujen taistelu- ja tiedustelukoptereiden käyttöönottoa jatketaan. Miehitettävien ilma-alusten integroimista osaksi järjestelmää jatketaan tavoitteena kokonaisvaltainen ilmailujärjestelmä. Pitkällä aikavälillä tullaan ottamaan käyttöön uudet kuljetus- ja taisteluilma-alukset. Vanhempien konetyyppien, kuten AH64 Apachen käyttöä jatketaan, kunnes uudet konetyypit ovat valmiita otettavaksi käyttöön.²⁵¹

Epäsuoratuliportfolio sisältää aselavetit, sensorit, maalinpaikannusjärjestelmät ja erikoisampumatarvikkeet. Lyhyellä aikavälillä on tarkoitus päivittää panssarihaupitsikalustoa ampumatakyssä ja liikkuvuudessa. Lyhyellä aikavälillä Yhdysvallat tulee luopumaan vanhimmistä epäsuorantulen järjestelmään liittyvistä tutkista. Tutkista luopumisella tavoitellaan säästöä ylläpitokustannuksissa. Lyhyellä aikavälillä tullaan hyväksymään riski panssarihaupitsien hankkimisen aikautuksessa ja erikoisampumatarvikkeiden varastointimäärissä. Keskipitkällä aikavälillä selvitetään parhaat ratkaisut operatiivisen tulenkäytön ratkaisuihin. Vaihtoehtoina ovat nykyisen kaluston käyttöä jatkaminen tai kaluston lisähankinnat. Keskipitkällä aikavälillä luovutaan vanhimmistä maalittamisen ja maalinpaikannusjärjestelmistä. Vedettävän tykkikaluston ylläpitoa jatketaan vuoteen 2030 asti. Pitkällä aikavälillä tullaan kehittämään pitkän kantaman vedettävää tykkikalustoa. Epäsuorantulen tutkakalustoa pyritään sovittamaan yhteen ilmatorjunnan ja ohjuspuolustuksen tutkien kanssa. Pitkällä aikavälillä aloitetaan uuden kevyemmän panssarihaupitsin kehittäminen.²⁵²

²⁵¹ Army Equipment Modernization Strategy (2013), liite E, vrt Army Equipment Program in Support of Presidents Budget 2015(2014), vuoden asiakirjalla kehittämisen painopisteeksi on käsketty AH-64 Apachen modernisointi ja Gray Eagle UAS hankinnat.

²⁵² Sama, liite F, vrt Army Equipment Program in Support of Presidents Budget 2015 (2014), vuoden 2014 asiakirjassa käsketty epäsuorantulen hankintojen määrän supistaminen. Vedettävän tykkikaluston ja tykistön sensorijärjestelmien elinjaksoa pidennetään modernisoinnilla.

Ilmatorjunta- ja ohjuspuolustusportfolio on puolustushaarakat ylittävä. Portfoliossa käsitellään suorituskykyä taktiselta tasolta strategiselle tasolle. Ilmatorjunta ja ilmapuolustusportfolio kattaa ballististen ohjustentorjunnan, miehittämättömien ilma-alusten torjumisen, raketinheittimien ja kranaatinheittimien ampumatarvikkeiden torjumisen, risteilyohjuksien torjumisen ja ilmatorjunnan sekä ohjuspuolustuksen johtamisen. Lyhyellä aikavälillä parannetaan ballististen ohjusten teknistä tasoa ja hankitaan lisää ohjuksia. Lyhyellä aikavälillä kehittämisen prioriteettijärjestyksenä on ballististen ohjusten torjunta, raketinheittimien ja muiden perinteisten ampumatarvikkeiden torjunta, miehittämättömien ilma-alusten torjunta sekä risteilyohjusten torjunta. Ballististen ohjusten ja perinteisten ampumatarvikkeiden torjunnan painopisteisessä kehittämisestä muihin osa-alueisiin syntyvät riskit ovat hyväksyttävissä. Keskipitkällä aikavälillä painopiste on kustannustehokkaissa ratkaisuissa. Sensorifuusiota kehitetään, jotta asevoimalliset sensorit saadaan yhteyteen kaikkien kineettisten ja ei-kineettisten vaikuttamisjärjestelmien kanssa. Keskipitkällä aikavälillä painopiste on uusien teknologisten ratkaisujen löytämisessä. Tarkoituksena edelleen parantaa asevoimallisen ilmatorjunta- ja ohjuspuolustuksen tehokkuutta. Ei-kineettisten järjestelmien kehittämistä jatketaan.²⁵³

Kuljetuskalustoportfolio sisältää maavoimien taktiset pyöräajoneuvot, perävaunut, miinasuojatut ajoneuvot ja maavoimien vesiajoneuvot. Portfolion ajoneuvoilla mahdollistetaan huollon toteuttaminen paremmin suojattuna. Tavoitteena on kehittää ajoneuvojen huoltovarmuutta ja vähentää huollon tarvetta. Lyhyellä aikavälillä maavoimat on aloittamassa kaikille puolustushaaroille yhteisen kevyen ajoneuvon kehittämisen. Ajoneuvolla on tarkoituksena korjata suorituskykypuutteet kevyiden ajoneuvojen osalta. Uusi ajoneuvo on tasapainotettu suorituskyvyn, kuormankantokyvyn ja suojan välillä. Ajoneuvon suojaus tulee olemaan nykyisen miinasuojatun ajoneuvon tasolla. Uudella ajoneuvolla tulee olemaan aikaisempaa HMMWV²⁵⁴-ajoneuvoa parempi kyky liittyen verkottuneeseen järjestelmään. Ajoneuvon kehittämiseen on vuonna 2014 varattu 84,2 miljoonaa dollaria²⁵⁵. Ensimmäisten ajoneuvojen toimitus on tarkoitus aloittaa vuoden 2015 loppupuolella²⁵⁶. Lyhyellä aikavälillä raskasta kuljetuskykyä lisätään ottamalla uudelleen käyttöön aikaisemmin käytössä olleita ajoneuvoja. Yhdysvaltojen strategisen painopisteen siirrosta johtuen maavoimat modernisoi maihinnousualukset ja niiden elinkaarta jatketaan. Keskipitkällä aikavälillä otetaan täysimääräisesti käyt-

²⁵³ Army Equipment Modernization Strategy (2013), liite G, vrt Army Equipment Program in Support of Presidents Budget 2015 (2014), vuoden 2014 asiakirjalla myöhästytetään uuden ilma- ja ohjustorjunnan johtamisjärjestelmän hankintaa.

²⁵⁴ Alkuperäiskielellä "High Mobility Multipurpose Wheeled Vehicle".

²⁵⁵ 2014 Army Equipment Modernization Plan (2013), s. 21, ks. myös Feickert, Andrew: *Joint Light Tactical Vehicle (JLTV): Background and Issues for Congress*, Congressional Research Service, 2015b, ss. 1-3.

²⁵⁶ Sama, s. 21.

töön kaikkien puolustushaarojen yhteinen kevyt ajoneuvo. Vanhempia ajoneuvotyypppejä ylläpidetään. Lisähankinnoilla pyritään saavuttamaan ajoneuvojen keski-ikä pysyminen 15 vuodessa. Keskipitkällä aikavälillä saatetaan maihinnousualusten modernisointi päätökseen sekä vanhemman kaluston uusinta aloitetaan uudemmallalla kalustolla. Pitkällä aikavälillä ylläpidetään ajoneuvojen keski-ikä viidessätoista vuodessa, mutta samaan aikaan pyritään kehittämään ja hankkimaan uutta teknologiaa.²⁵⁷

Yhdysvaltojen maavoimien kaluston uusiminen on resurssien puutteen vuoksi hidasta. Seuraavien vuosien aikana on tarkoitus uusia M113-kuljetuspanssarivaunun kalusto. M113-kaluston kehittäminen alkoi jo 1950-luvun loppupuolella, mutta kalustoa on edelleen käytössä raskaissa prikaatin taisteluryhmissä. M113 ei kuitenkaan ole enää käytössä taisteluajoneuvona, vaan lähinnä tukiajoneuvoina sekä johtamispaikka-ajoneuvoina. Kalusto tullaa uusimaan, koska vanha ajoneuvo ei enää täytä vaatimuksia lähinnä suojan osalta. Uuden ajoneuvon kehittämisen osalta tunnistetaan Future Combat Systemiin kuuluneen vastaavan ajoneuvon vaatimukset, mutta nyt hankittavan ajoneuvon perusteeksi on asetettu jo olemassa oleva ajoneuvo tai nykyisin olemassa olevan ajoneuvon päivitetty versio. Ajoneuvoa ei tulla kehittämään kokonaan alusta alkaen. Uudeksi ajoneuvoksi on valittu BEA System yhtiön kehittämä Bradley rynnäkköpanssarivaunun alustaan perustuva Armored Multi Purpose Vehicle, joita tullaan hankkimaan Yhdysvaltojen maavoimille kaikkiaan noin hieman alle 3000 kappaletta.²⁵⁸

4.3 Maavoimien rooli asevoimien osana tulevaisuudessa

Yhdysvaltojen maavoimien roolia on tarkasteltava strategisen painopisteen siirtyminen kehyksessä. Yhdysvaltojen maavoimien rooli Aasiassa ja Tyynellä valtamerellä tulee olemaan sekoitus jatkumoa ja muutosta. Lähes varmana voidaan pitää kohtuullisen maavoimien taistelujoukon sijoittuminen Korean niemimaalle myös tulevaisuudessa. Joukko tulee pysymään niemimaalla, kunnes Koreoiden väliset jännitteet laantuvat. Korean niemimaalla olevan joukon on tulevaisuudessa kehityttävä tilanteen muuttumisen myötä. Pohjois-Korean hyökkäys Etelä-Koreaan perinteisin keinoin on epätodennäköistä. Suuremmaksi uhaksi nousee Pohjois-Korean kasvava kyky joukkotuhoaseiden käyttöön, etenkin ydinaseohjelman kehitys. Yhdysvaltain maavoimien Korean niemimaalla olevien joukkojen on oltava tulevaisuudessa entistä

²⁵⁷ Army Equipment Modernization Strategy (2013), liite J, vrt Army Equipment Program in Support of Presidents Budget 2015 (2014), vuoden 2014 asiakirjalla täsmennetään hankintoja ja käsketään MRAP-ajoneuvojen käytön laajentamisesta maavoimien maailman laajuisiin varastoihin.

²⁵⁸ Feickert Andrew: *The Army's Armored Multi-Purpose Vehicle: Background and Issues for Congress*, Congressional Research Service, 2015a, ss. 1-2 ja s. 4.

kykenevämpiä joukkotuhoaseiden hävittämisooperaatioihin. On arvioitu, että joukkotuhoaseiden vastaisiin operaatioihin tarvitaan suunnilleen sama määrä joukkoja, kuin torjumaan Pohjois-Korean perinteisin menetelmin toteutettua hyökkäystä Etelä-Koreaan.²⁵⁹

Korean niemimaan joukkojen roolin lisäksi Yhdysvaltojen maavoimilla tulee tulevaisuudessa olemaan kuusi merkittävää roolia Yhdysvaltojen Tyynen valtameren ja Aasian strategiassa:

- Yhdysvaltojen maavoimien joukot kouluttavat ja tukevat alueen liittolaismaiden ja kumppanien asevoimia.
- Yhdysvaltojen maavoimat tukevat avainkohteiden puolustamisessa vihollisen maa-, ilma- ja ohjushyökkäyksiä vastaan.
- Yhdysvaltojen maavoimat tuottavat mahdollistavaa tukea Yhdysvaltojen asevoimille.
- Yhdysvaltojen maavoimat ylläpitävät kykyä voiman projisointiin alueella, maavoimien on kyettävä tarvittaessa projisoimaan kohtuullisen kokoinen²⁶⁰ tunkeutumisoperaatioihin kykenevä joukko.
- Yhdysvaltojen maavoimien on kyettävä tarjoamaan uusia pelotevaihtoehtoja.
- Yhdysvaltojen maavoimien on kyettävä tukemaan sotilasyhteistyön toteuttamisessa Kiinan kanssa.

Kaikista edellä mainitut roolit tulevat vaikuttamaan Yhdysvaltojen maavoimien organisoitumiseen ja koulutukseen.²⁶¹

Yhdysvalloilla on suhteessa Kiinaan merkittävänä etuna kattava ja laaja verkko liittolaismaita, kumppaneita ja ystävällismielisiä maita Aasian ja Tyynen valtameren alueella. Kattava verkko muodostaa Yhdysvalloille tukevan pohjan, sillä verkkoon kuuluvat pääsääntöisesti tukevat Yhdysvaltojen politiikkaa ja tarjoavat Yhdysvalloille tukikohtia ja pääsyn alueelle. Yhdysvaltojen asevoimat näkevät yhteistyökumppaniensa suorituskyvyn parantamisen lisäävän suoraan Yhdysvaltojen turvallisuutta ja Yhdysvaltojen strategioiden toteutumista. Yhdysvallat tukee suorituskyvyn parantamista tarjoamalla koulutustukea ja kalustotukea. Tukea annetaan asevoimien kokonaisuudessa ja esimerkiksi Filippiinit tarvitsevat enemmän tukea ilma- ja meriulottuvuuksissa kuin maaulottuvuudessa. Yhdysvaltojen maavoimat eivät ole automaattisesti

²⁵⁹ Kelly (ja muut 2014), s. 85.

²⁶⁰ Kohtuullinen koko, alkuperäiskielellä "Moderate sized", tarkoittaa RAND tutkimuslaitoksen mukaan noin yhtä tai kahta prikaatin taisteluryhmää osana yhteisoperaatioita.

²⁶¹ Kelly (ja muut 2014), ss. 85-86.

tärkein suorituskyykyjen parantamista tukeva puolustushaara. Huomioitavaa kuitenkin on, että suurin osa alueen asevoimista on maavoimakeskeisiä.²⁶²

Vuonna 2014 22 USPACOM:in johtavasta 27 upseerista oli maavoimien upseereita. Maavoimilla on ollut historiallisesti merkittävä rooli alueella. Aasian maissa muiden puolustushaarojen rooli saattaa nousta, mutta arvioiden perusteella maavoimat tulevat pysymään keskiössä. Maavoimallisen yhteistyön nähdään myös olevan vähemmän Kiinaa provosoivaa kuin Yhdysvalloille ystävällismielisten valtioiden ilma- ja merisuorituskyykyjen tukeminen. Tyynen valtameren ja Aasian turvallisuusympäristössä Kiinan arvioidaan tuntevan olevansa vähiten uhatuna maavoimallisesta kehityksestä.²⁶³

Kiinan sotilaallisen suorituskyyvyn nousu ja muutokset alueen turvallisuusympäristössä asettavat Yhdysvaltojen maavoimille tarpeen kouluttaa uusia suorituskyykyjä alueen asevoimille. Terrorisminvastainen toiminta, sisäinen turvallisuus ja katastrofien hallinta tulevat tulevaisuudessaakin olemaan keskeisiä teemoja. Kiinan ja Pohjois-Korean kasvavasta hyökkäyksellisestä ohjussuorituskyyvystä johtuen alueellisten asevoimien suorituskyykyjä pyritään kasvattamaan ohjuspuolustuksessa. Suorituskyyvyn kasvattaminen ei tarkoita pelkästään esimerkiksi PATRIOT-ilmatorjuntakaluston tai THAAD²⁶⁴-kaluston myyntiä. Yhdysvaltojen maavoimien pioneerit tukevat paikallisia asevoimia passiivisessa suojautumisessa ilma- ja ohjushyökkäyksiltä. Alueen kehittyneempien maiden asevoimia tuetaan kyyvillä vähentää ohjusten käyttömahdollisuuksia, kuten laukaisua ja maalittamista. Yhdysvaltojen maavoimat joutuvat myös vastamaan Yhdysvaltojen asevoimien tarjoamasta lääkintä-, pioneeri- ja ei-sotilaallisten asioiden osaamisesta tuettaessa alueellisia asevoimia, esimerkiksi luonnonkatastrofien hoitamisessa.²⁶⁵

Saavuttaakseen strategiset tavoitteensa Yhdysvaltojen on ylläpidettävä tukikohtaverkkoa Tyynen valtameren ja Aasian alueilla²⁶⁶. Tukikohdat ovat Kiinan asejärjestelmien kantamalla ja siten todennäköisiä tulenkäytön kohteita mahdollisessa sodassa Kiinaa vastaan. Yhdysvaltojen maavoimat yhdessä merivoimien kanssa tuottaa asevoimien ilmatorjunnan ja ohjuspuolustuksen. Kiinan arvioidaan seuraavan kahdenkymmenen vuoden aikana tuottavan pitemmän kan-

²⁶² Kelly (ja muut 2014), ss. 86-87, ks. myös Ratner, Ely: *Resident Power Building a Politically Sustainable U.S. Military Presence on Southeast Asia and Australia*, Center for a New American Security, 2013, ss. 8-10.

²⁶³ Sama, s. 87.

²⁶⁴ Alkuperäiskielellä "Terminal High-Altitude Area Defence" (THAAD).

²⁶⁵ Kelly (ja muut 2014), s. 87, ks. myös Vane, Michael A, Toguchi, Robert M: *The Enduring Relevance of Landpower: Flexibility and Adaptability for Joint Campaigns*, The Institute of Land Warfare, 2003, ss. 9-10.

²⁶⁶ Chalk (2013), s. 1, ks. myös Mahnken, Thomas G, Blumenthal, Dan, Donnelly, Thomas, Mazza, Michael, Schmitt, Gary J, Shearer: *Asia in the Balance Transforming US Military Strategy in Asia*, The American Enterprise Institute, 2012, ss. 17-19.

taman ballistisia ohjuksia sekä risteilyohjuksia, joilla voidaan uhata Yhdysvaltojen tukikohtaverkkoa nykyistä tehokkaammin. Maavoimien ilmatorjuntaohjusjärjestelmillä ei pelkästään suojata AirSea Battle -doktriinille tärkeitä lentokenttiä, vaan myös satamia, huoltovarikkoja, kriittisiä maantieteellisiä solmukohtia sekä isäntämaan infrastruktuuria ja väestöä.²⁶⁷

Ilmapuolustuksen lisäksi maavoimat kantavat suurimman vastuun asevoimien infrastruktuurin ja lentokenttien suojaamisesta maahyökkäyksiä vastaan. Yhdysvaltojen asevoimilla on kokemuksia Afganistanista, miten pienelläkin joukolla voidaan aiheuttaa isoa vahinkoa lentokentille, kun vuonna 2012 Afganistanin kapinalliset tuhosivat kuusi merijalkaväen hävittäjää lentokentälle. Uhka Kiinan tai muiden alueen kehittyneempien asevoimien osalta nähdään todellisena, koska näillä on käytössään tehokkaampia ja sofistikoituneempia aseita. Yhdysvaltojen ilmavoimien maajoukot ovat ensisijaisesti vastuussa ilmavoimien tukikohtien suojauksesta, mutta maavoimien on tuettava suojausta. Ilmavoimilla on määrällisesti rajalliset maajoukot. Uhka lentotukikohtia vastaan on olemassa jatkuvasti, Yhdysvaltoihin vihamielisesti suhtautuvien ei-valtiollisten ryhmittymien toimesta.²⁶⁸

Yhdysvaltojen maavoimille on lukuisia velvollisuuksia tukea asevoimia²⁶⁹. Tukemisvelvollisuudet eivät rajoitu pelkästään strategisen ohjauksen mukaisille alueille, vaan ovat voimassa kaikkialla. Maavoimilla on esimerkiksi vastuu sotanäyttämön huoltojärjestelyiden luomisesta ja ylläpitämisestä. Huoltovastuuroolissaan maavoimat avaavat ja käyttävät satamia sekä rautatieverkkoja. Yhdysvaltojen maavoimat vastaavat kaikkien puolustushaarojen yhteisesti käytössä olevien ampuatarvikkeiden ja perushuoltomateriaalien toimittamisesta. Tyynen valtameren ja itäisen Aasian alueella vaaditaan merkittäviä maavoimien resursseja ja lukuisia uusia tukikohtia asevoimien huollon toteuttamiseksi. Sodassa Kiinaa vastaan maavoimat joutuivat luomaan huoltojärjestelmän, jota vastaava on ollut viimeksi käytössä noin 50 vuotta sitten.²⁷⁰

---

²⁶⁷ Kelly (ja muut 2014), s. 89.

²⁶⁸ Sama, ss. 90-91.

²⁶⁹ United States of America, The United States Congress: *Title 10, United States Code, Armed Forces*, Washington DC, 2011. Yhdysvaltojen asevoimien säätelevä laki. Vastaa osiltaan suomalaista lakia Puolustusvoimista, mutta sisältää Yleisen palvelusohjesäännön kaltaisia asioita.

²⁷⁰ Kelly (ja muut 2014), ss. 91-92.

Maavoimilla on huoltovastuun lisäksi merkittävä rooli asevoimien viestiyhteyksien luojana. Ilmavoimat ja merivoimat luovat omat taktisentason viestijärjestelmänsä, mutta maavoimien vastuulla on yhteisoperaation johtamiseen tarvittavien yhteyksien rakentaminen. Yhdysvaltojen maavoimilla ei ole viimeisimmistä sodista kokemusta taistelusta kehittyntä vihollista vastaan. Kiinalla on tosiasiallinen kyky vaikuttaa Yhdysvaltojen viestiverkkoihin. Viestiverkkojen lisäksi Yhdysvaltojen maavoimat ovat pääasiallinen toimija asevoimien lääkintähuollossa sekä pioneeritoiminnassa. Maavoimien pioneerijoukot joutuvat tulevaisuudessa varmasti tukemaan muiden puolustushaarojen pioneeritoimintaa. Maavoimilla on tällä hetkellä keskittynä riittämättömät resurssit hoitamaan huoltoa, viestitoimintaa ja lääkintää Yhdysvaltojen uusimman strategian mukaisilla painopistealueilla.²⁷¹

Maavoimien taistelujoukkojen käyttöä tulevaisuudessa ohjaa viimeisin doktriini ja Yhdysvaltojen presidentin käskemä strateginen ohjaus. On epätodennäköistä, että maavoimat tulevat käymään kooltaan laajaa maasotaa Aasiassa. Poikkeuksena on Korean niemimaa, jossa oleviin maavoimien joukkoihin uusimmat linjaukset eivät ole juurikaan vaikuttaneet. Laajan maasodan epätodennäköisyys ei kuitenkaan poista tarvetta kyvyllä nopeaan voiman projisointiin alueelle. Maavoimien alueelle projisoima joukko olisi todennäköisesti pieni suhteessa asevoimien kokonaisuuteen. Maavoimien projisointikyvyllä osana asevoimia voidaan saavuttaa kaksi tavoitetta. Ensimmäisenä olisi osoittaa maavoimien joukkojen keskittämällä mahdolliselle viholliselle Yhdysvaltojen päättäväisyyttä enemmän kuin pelkän ilmavoiman ja merivoimien keskittäminen. Maajoukoilla voidaan luoda tehokkaampi pelotevaikutus viholliseen, koska Yhdysvaltojen asevoimien vastareaktiosta tulisi kokonaisvaltaisempi. Toisena tavoitteena maajoukkojen projisoinnissa on tukea kriisin osallisena olevia Yhdysvaltojen liittolaisia ja kumppaneita. Yhdysvaltojen maavoimien joukkojen keskittämiseen kuuluu joukkojen kokonaisvaltaisen suorituskyvyn keskittäminen. Kokonaisvaltaiseen suorituskyyyn kuuluu esimerkiksi pitkäkantoinen epäsuoratuli, taisteluhelikopterit, tiedustelu, erikoisjoukot ja ilmapuolustus.²⁷²

Maavoimien erikoisjoukkojen rooli asevoimien tulevaisuudessa tulee ottaa huomioon tarkasteltaessa maavoimien roolia asevoimien kokonaisuudessa. Erikoisjoukkoja voidaan käyttää useissa tehtävissä, joiden toteuttamisesta maavoimat ovat päävastuussa. Erikoisjoukkojen käytöllä on mahdollista saavuttaa laajempaa merkittävyyttä pienemmällä joukkomäärällä. Maa-

²⁷¹ Kelly (ja muut 2014), ss. 92-93.

²⁷² Sama, s. 93.

voimilla oli vuonna 2013 käytössään noin 28 500 erikoisjoukkojen sotilasta²⁷³. Erikoisjoukkoilla voidaan tehokkaasti tukea liittolaismaiden ja kumppanien kykyä toteuttaa turvallisuusoperaatioita.²⁷⁴

4.4 Toiminta- ja käyttöperiaatteet

Maavoimien perimmäisenä tarkoituksena on voittaa taistelut. Huomioitavaa on kuitenkin, että voiton määritelmä vaihtelee strategisten olosuhteiden ja tavoitteiden mukaan. Maavoimien toiminta- ja käyttöperiaatteita ohjaa maavoimien keskeinen toiminta-ajatus. Maavoimien tulee suojella Yhdysvaltoja ja vaikuttaa alueellisesti estääkseen kriisien syntyminen. Maavoimat suorittaa tehtävänsä osana asevoimien kokonaisuutta ja tarvittaessa osana monikansallista joukkoa. Maavoimien tulee olla kykenevä toimimaan myös kyber- ja avaruusulottuvuuksissa.²⁷⁵ Maavoimien on kyettävä tasapainottamaan käytössä olevat resurssit valmiuden ja kehittämisen välillä siten, että maavoimat ylläpitää strategisen tason toimintaedellytykset²⁷⁶.

Maavoimien toiminta- ja käyttöperiaatteet tulevaisuudessa tulevat olemaan operoiminen maantieteellisesti jakautuneena²⁷⁷, toimiminen globaalisti, tilanneymmärryksen kehittäminen toiminnan kautta, combined arms - ja yhteisoperaatiokyky, nopean operatiotempon ylläpito, turvallisuuden luominen ja ylläpito, menestyksen hyödyntäminen sekä kotimaan kriisitilanteiden hallinta. Näiden periaatteiden kautta maavoimien tulee kyetä toimimaan Yhdysvaltojen kokonaisstrategian tavoitteiden mukaisesti vuoteen 2025 ja vuodesta 2025 eteenpäin.²⁷⁸

Joukkojen operoiminen ja sijoittaminen maantieteellisesti parantaa joukkojen yhteensopivuutta ja suhteita muihin kysein alueen toimijoihin. Kohdealueen alueellisilla toimijoilla on yleensä kyseessä omalla alueellaan toimiminen. Maantieteellisesti sijoitetuilla joukoilla pystytään ylläpitämään alueellista tilannekuvaa, tukemaan liittolaismaita ja ylläpitämään pelotevaikutusta kyseisen alueen mahdollisia vihollismielisiä ryhmittymiä tai valtioita vastaan. Konfliktit alkavat yleensä pienillä tapahtumilla, joiden havaitseminen parantuu hyvällä alueellisella tilannekuvalla. Konfliktien laajentumisen estäminen on mahdollista maantieteellisesti sijoitetun

²⁷³ Robinson, Linda: *The Future of US Special Operation Forces*, Council on Foreign affairs, 2013, s. 9.

²⁷⁴ Kelly (ja muut 2014), s. 97.

²⁷⁵ United States Army, Training and Doctrine Command: *The U.S. Army Operating concept, Win in a Complex World 2020-2024*, TRADOC Pamphlet 525-3-1, 2014, s. 17.

²⁷⁶ United States Department of Defense: *Fiscal Year 2015 Budget Request*, Washington DC, 2014, luku 7 s. 1.

²⁷⁷ McHugh, John M, Odierno, Raymon T: *A Statement on the Posture of the United States Army 2014*, Washington DC, 2014, ss. 4-5.

²⁷⁸ Sama, ss. 16-17.

joukon turvallisuusympäristön muokkaustoimilla. Maantieteellisesti sijoitetut joukot tarjoamat nopean kyvyn vaikuttaa konflikteihin, mikäli konfliktit ovat vaarassa laajentua tai ovat jo laajentuneet merkittäviksi alueellisiksi konflikteiksi. Maantieteellisesti sijoitetut joukot mahdollistavat tarvittaessa lisävoiman kohdentamisen mahdollisen konfliktin ratkaisemiseksi. Merkittävillä alueellisilla konflikteilla on vaikutusta Yhdysvaltojen tai sen liittolaismaiden etuihin.²⁷⁹

Etupainotteisesti ja maantieteellisesti sijoitetut joukot mahdollistavat Yhdysvaltojen maavoimille kyvyn vaikuttaa globaalisti. Globaalisti vaikuttaminen luodaan yhteisoperaatiokyvyn, yhteisten viestijärjestelmien, tiedustelun, helikoptereiden käytön, ohjuspuolustuksen, huollon ja pioneeritoiminnallisuuksien kautta. Globaalisti vaikuttamisen perustana on strateginen ilma- ja merikuljetuskyky. Globaalin vaikuttamisen mahdollistamiseksi on maavoimien kalustoa sijoitettava etupainotteisesti. Mikäli kalustoa ei voida sijoittaa maa-alueille riittävän lähelle mahdollista kriisiä, kalustoa voidaan sijoittaa esimerkiksi kuljetusalusten kyytiin. Globaalilla vaikutuskyvyllä voidaan nopeasti tempaista aloite Yhdysvalloille ja sen liittolaismaille ja estää kriisien laajentuminen sekä kriisin pitkä ajallinen kesto.²⁸⁰

Maavoimat luo moniulotteisten tilanteiden ymmärryksen yhdistämällä tiedustelua ja operaatioita. Tiedustelun ja operaatioiden integrointiin liittyy yleisesti operointi useiden kumppanien ja liittolaismaiden kanssa. Tiedustelu kaikissa ulottuvuuksissa nousi yhdeksi keskeisistä lopputuloksista maavoimien vuonna 2013 järjestämässä tulevaisuutta käsittelevässä sotapelissä²⁸¹. Tulevaisuuden maavoimat prosessoivat, hyödyntävät ja analysoivat useista eri lähteistä koottua tietoa. Koottu tieto ohjataan tarvitsijoiden käyttöön, jotta mahdollistetaan viholliseen nähden ylivoimainen tilannekuva. Tilannekuvasta tulee tulevaisuudessakin huomioida, että ihmisellä on rajallinen kyky käsitellä tietoa, eikä oikeaa tietoa voida korvata tiedon suurella määrällä. Osassa tulevaisuuden kriiseistä vihollisia on vaikeaa erottaa muusta väestöstä. Yhdysvaltojen maavoimien combined arms -periaatteen mukaan luoduilla joukoilla on liikkuvuus, suoja ja tulivoima, mutta tilanneymmärryksen kautta luodaan kyky vaikuttaa viholliseen

²⁷⁹ McHugh (ja muut 2014), s. 17, ks. myös Morse, Jay: Regionally Aligned Forces: Less About What It Is, More About What It Can Be, *Small Wars Journal*, 23.1.2015.

²⁸⁰ The U.S. Army Operating concept, Win in a Complex World 2020-2024 (2014), s. 17, ks. myös National Security Strategy 2010 (2010), ss. 14-16. Vuoden 2010 ohjausta on tarkennettu vuonna 2012, mutta globaali vaikuttaminen tulee olemaan merkittävä osa Yhdysvaltojen strategiaan, jota tehdään osiltaan asevoimilla ja maavoimilla.

²⁸¹ United States Army, Army Capabilities Integration Center: *Unified Quest 2013 Deep Future Wargame 2030-2040 Executive Report*, US Army War College, 2013, s. 22.

ja välttää tarpeettomia tappioita suoritettaessa operaatioita esimerkiksi rakennetuilla alueilla.²⁸²

Suorituskykyistä vihollista vastaan toimiminen vaatii maavoimilta kykyä laajentaa combined arms -konseptia kattamaan useampia aselajeja ja toimialoja. Konseptiin pitää todennäköisesti ottaa mukaan myös muita kuin maavoimien suorituskykyjä. Combined arms -yhteisoperaatiolla luodaan vihollisille moniulotteisia haasteita. Maavoimat saavuttavat menestystä yllätyksellä, joka luodaan strategisella liikkuvuudella ja toimimalla itsellekin osittain epäsuotuisissa paikoissa. Maavoimien joukoilla on liikkuvuus, suoja ja tulivoima iskeä viholliseen odottamattomista suunnista. Maavoimien joukkojen hajautetulla käytöllä mahdollistetaan toiminta vihollisen soveltaessa anti access - ja area denial -periaatteita. Combined arms -joukoilla on kyky siirtyä nopeasti hajautetusta ryhmyksestä koottuun toimintaan, jolla voidaan nopeasti eristää tai iskeä vihollisen kriittisiin suorituskykyihin.²⁸³

Maavoimien kyvyllä ylläpitää maaoperaatioita luodaan yhteisoperaatiojoukoille mahdollisuus soveltaa Yhdysvaltojen ulkopolitiikkaa ja edistää Yhdysvaltojen kansallisten tavoitteiden saavuttamista. Maavoimien huollon joukoilla mahdollistetaan yhteisoperaatiojoukkojen toimintakykyä. Nopean operaatiotempon ylläpidon kannalta logistiikan toimivuus on kriittinen vaatimus. Maavoimien joukkojen huollollista tarvetta tullaan tulevaisuudessa vähentämään kehittämällä hyötysuhteeltaan parempia ajoneuvoja ja järjestelmiä. Ajoneuvojen ja järjestelmien luotettavuus parantaa operaatiotempon ylläpitoa. Maavoimien logistiikalla kyetään tukemaan muita puolustushaaroja sekä muita kumppaneita. Maavoimien ylläpitoa kehitetään kaikilla organisaatiotasolla.²⁸⁴

Maavoimat tulevat tulevaisuudessakin toteuttamaan turvallisuusoperaatioita laajoilla alueilla. Turvallisuuden luomisella ja ylläpidolla mahdollistetaan oma toiminnanvapaus ja kiistetään vihollisen toimintaedellytykset. Turvallisuuden luomiseen ja ylläpitämiseen käytetään tarvittavia keinoja hyökkäyksestä siviiliyhteiskunnan edellytysten luomiseen. Maavoimat mahdollistavat muiden puolustushaarojen toiminnan pitämällä hallussaan maa-alueita. Maavoimien

²⁸² The U.S. Army Operating concept, Win in a Complex World 2020-2024 (2014), s. 18. ks. myös United States Department of Army: *Field Manual 5-0 The Operations Process*, Washington DC, 2013, luku 1, ss. 1-4.

²⁸³ Sama, s. 18, ks. myös Reed, James W: *Combined Arms Warfare In The 21st Century: Maximizing The Capability Of U.S. Army Future Combat System Equipped Brigade Combat Teams To Conduct Combined Arms Operations*, California State University, 2008, s. 130.

²⁸⁴ Sama, s. 18, ks. myös Johnson, Stuart E, Peters, John E, Kitchens, Karin E, Martin, Aaron, Fischbach, Jordan R: *A Review of the Army's Modular Force Structure*, RAND Corporation, 2012, s. 30.

tulee kyetä tukemaan siviiliyhteiskunnan turvallisuusrakenteiden uudelleenluomista tai ylläpitämistä.²⁸⁵

Turvallisuusoperaatioita ja vakauttamisoperaatioiden todennäköisyyttä pidetään Yhdysvalloissa kuitenkin kohtuullisen matalana. Osaamisen ylläpidosta huolimatta Yhdysvallat on arvioinut liittolaismaiden ja kumppanimaiden olevan halukkaampia ottamaan tulevaisuudessa roolia turvallisuusoperaatioissa ja vakauttamisoperaatiossa varsinaisten taisteluoperaatioiden sijaan. Yhdysvalloille jako sopii, koska Yhdysvallat käyttää maavoimiaan mieluummin lyhytkestoi- siin taisteluoperaatioihin. Taisteluoperaatiot sopivat paremmin Yhdysvaltojen maavoimien kehittämiseen takaisin strategisen maavoiman suuntaan.²⁸⁶

Menestyksen hyödyntäminen on osa jokaista sotilaallista konfliktia ja on oleellinen osa aloitteen pitämisestä itsellä. Vihollinen toimii fyysisellä taistelukentällä, mutta myös muissa ulottuvuuksissa, kuten rikollisuudessa ja poliittisessa ulottuvuudessa. Maavoimien tulee tukea menestystä muissakin ulottuvuuksissa kuin fyysisellä taistelukentällä. Maavoimien tulee tukea tavoitteiden saavuttamista. Tukeminen voi tapahtua laillisuuden valvonnassa tai oikeudellisella alalla. Oleellista on, että maavoimien henkilöstö ymmärtää menestyksen tukemisen moniulotteiseksi kokonaisuudeksi pelkän fyysisen taistelukentällä operoimisen sijaan.²⁸⁷

Maavoimien tulee olla myös globaalista roolistaan huolimatta valmis toimimaan Yhdysvaltojen valtion alueella maan sisäisiin kriisitilanteisiin liittyen. Maavoimien aktiivijoukkoja, kansalliskaartia ja reserviä voidaan käyttää täydentämään siviiliviranomaisten suorituskykypuutteita. Maavoimat voivat joukkojen lisäksi tarjota johtamisedellytyksiä sekä huollollista tukea. Maavoimien suorituskyvyistä kotimaan siviiliviranomaisten tukemisessa voidaan nostaa esiin esimerkiksi CBRN-yksikköjen suorituskyvyt.²⁸⁸

²⁸⁵ The U.S. Army Operating concept, Win in a Complex World 2020-2024 (2014), s. 19, ks. myös Brown, Robert B: Movement and Maneuver: A Vision for the Future, *ARMY magazine*, kesäkuu 2011, ss. 61-63.

²⁸⁶ Freier, Nathan, Bilko Daniel, Driscoll, Lyer, Alkhill, Rugen Walter, Smith, Terrence, Trollinger, Matthew, Leed, Maren: *U.S. Ground Force Capabilities through 2020*, Center for Strategic & International Studies, 2011, ss. 15-16.

²⁸⁷ The U.S. Army Operating concept, Win in a Complex World 2020-2024 (2014), s. 19.

²⁸⁸ Sama, s. 19, ks. myös Larson, Erik V, Peters, John E: *Preparing the U.S. Army for Homeland Security Concepts, Issues, and Options*, RAND Corporation, 2001, ss. 1-4 ja ss. 8-11.

Maavoimien varsinaisia taisteluoperaatioita voidaan tulevaisuudessakin tarkastella muutamien keskeisten teemojen kautta. Keskeisiä teemoja taistelutavoissa ovat taistelu lyhyeltä etäisyydeltä, taktisen tason taisteluliikkeet, operatiivisen tason taisteluliikkeet sekä vakaannuttamis- ja tukemisoperaatiot. Taistelu lyhyeltä etäisyydeltä tulee tulevaisuudessakin pysymään keskeisenä osana maavoimien taistelua, huolimatta merkittävästä kehitystyöstä, joka on keskittynyt vihollisen havaitsemiseen ja viholliseen vaikuttamiseen kaukaa. Sodan tai operaation voittamiseen liittyy yleisesti jossain vaiheessa vähintään maavoimilla uhkaaminen tai maavoimien käyttöä vihollisen tuhoamiseksi. Taistelu lyhyeltä etäisyydeltä pysyy tulevaisuudessakin kaikkien vaativimpana, vaarallisimpana ja resursseja vaativimpana tapana taistella. Maavoimien doktriineilla ja ohjesääntötyöllä varmistetaan, että lyhyeltä etäisyydeltä käytävät taistelut voitetaan mahdollisimman lyhyessä ajassa ja mahdollisimman pienillä tappioilla. Lyhyeltä etäisyydeltä käytävän taistelun tarpeellisuutta tulevaisuudessa on arvosteltu juurikin mahdollisten tappioiden vuoksi. Arvostelijat ovat yrittäneet vakuuttaa, että nykyaikaiset erikoisampumatarvikkeet, kuten risteilyohjukset tekevät tarpeettomaksi maavoimien tarpeen taistella lyhyeltä etäisyydeltä.²⁸⁹

Arvostelijoiden esittämät perusteet eivät yleensä päde taisteltaessa omasta oikeutuksesta vakuuttunutta puolustajaa vastaan. Hyvin harvat sodat tai taistelut ovat päättyneet vihollisen täydelliseen tuhoamiseen. Yleensä vihollinen antautuu vasta, kun tappio on väistämätön. Pelkästään erikoisampumatarvikkeilla voidaan hyvin harvoin saavuttaa viholliselle väistämättömän häviön tilaa. Kiistämätöntä on, että erikoisampumatarvikkeiden käytöllä voidaan saavuttaa merkittävä shokkivaikutus ja murentaa vihollisen taistelutahtoa nopeasti. On kuitenkin huomioitavaa, että esimerkiksi Persianlahden sodassa 1991 Irakin asevoimat jatkoivat taistelua liittouman maajoukkoja vastaan voimakkaasta ilmaoperaatiosta huolimatta. Irakin operaatiossa oli kysymys valmistautuneeseen vihollisen vaikuttamisesta ilmaoperaatiolla, lähes täysin avoimessa maastossa. Afganistanissa puolestaan vihollisen hajanaisuus ja pienipiirteinen maasto vähensivät merkittävästi erikoisampumatarvikkeiden vaikutusta viholliseen. Parhaimmat tulokset saatiin yhdistämällä kaukaa vaikuttaminen välittömään ja aggressiiviseen maavoimien käyttöön.²⁹⁰

²⁸⁹ Wass de Czege (ja muut 2002), s. 21, ks myös United States Department of Army: *Field Manual 3-0 OPERATIONS*, Washington DC, 2008, luku 1, ss. 16-17.

²⁹⁰ Sama, s. 21, ks. myös Ullman, Harlan K, Wade, James P, Edney, L.A., Franks, Fred M, Horner, Charles A, Howe, Jonathan T, Brendley, Keith: *Shock and Awe Achieving Rapid Dominance*, The National Defense University, 1996, ss. 53-55.

Kaukovaikutteisella tulenkäytöllä saadaan kiistatta vaikutusta viholliseen, mutta alueita ei voida ottaa haltuun pelkällä tulivaikutuksella. Hyvin vähän sotilaallisia konflikteja on ratkenut ilman kiistanalaisen maa-alueen hallintaa. Operatiivisten ja taktisten tavoitteiden saavuttaminen vaatii yleensä alueiden hallintaa, vaikka strategiset tavoitteet eivät sitä vaatisikaan. Tosin hyvin harvoin strategisten tavoitteiden saavuttamiseksi voidaan toteuttaa ilman alueiden hallintaa. Hyvin harvassa tapauksessa historiassa alueiden hallintaa olisi saavutettu ilman lyhyen etäisyyden taistelua tai sillä uhkaamista. Kaukovaikutteisten aseiden tulenkäytön ja tulenkäytön tulosten hyödyntämisen aikavälin tulisi olla mahdollisimman lyhyt.²⁹¹

Taktisen tason taisteluliikkeessä korostuvat nopeus, tilannekuva, kyky salata toiminta ja tulo-voima. Tulevaisuuden taistelukentällä Yhdysvaltojen maavoimat pyrkii muuttamaan toimintaansa siten, että liikettä suunnataan tiedon perusteella. Aikaisemmin kosketuksella viholliseen on ollut liikettä suuntaava vaikutus. Toinen muutos on keskittää vaikutusta joukkojen keskittämisen sijaan. Vihollisen määrän, laadun ja ryhmituksen selvittäminen korostuu. Aikaisemmin viholliseen on pyritty lähes aina ottamaan kosketus ja aloittamaan taistelu. Tulevaisuudessa taistelussa korostuu reaaliaikaisen tilannekuvan jakaminen alimmillekin tasoille. Tilannekuvaa taktisella tasolla täydennetään erilaisilla kevyillä miehittämättömillä sensoreilla. Tilannekuvalla mahdollistetaan laajemmilla alueilla toimivien taktisentason joukkojen koor-dinoidumpi käyttö ja varmistetaan hajautettujen joukkojen keskitetty tulenkäyttö.²⁹²

Operatiivisen tason taisteluliikkeellä mahdollistetaan taktisen tason taisteluliikkeiden tapahtuminen oikeissa paikoissa ja ulottuvuuksissa sekä operatiivisten osatavoitteiden saavuttaminen. Operatiivinen taisteluliike on yhteisoperaatiokontekstissa tapahtuvaa ja sen kokonaisvaikutavuus syntyy puolustushaarojen suorituskyykyjen perusteella. Maavoimien näkökulmasta operatiivinen taisteluliike on lähes yhtäaikaista taktisentason joukkojen toimintaa ja taktisentason joukkojen tukemista. Operatiivisen taisteluliikkeen onnistuessa hajautettujen joukkojen vaikutus saadaan keskitettyä. Tulevaisuuden operaatiot tulevat poikkeamaan esimerkiksi vuoden 1991 Irakin sodan maavoimaoperaatiosta. Lyhyemmällä valmistelulla tulee kyetä saavuttamaan tavoitteet lyhyemmässä ajassa. Tulevaisuuden operaatiot tulevat olemaan aikaisempaa

²⁹¹ Wass de Czege (ja muut 2002), s. 21, ks. myös Betz, David: Redesigning Land Forces for Wars Amongst the People, *Contemporary Security Policy*, lokakuu 2007, ss. 234-238.

²⁹² Sama, s. 24, ks. myös Legere, Mary A: Army Intelligence 2020: Enabling Decisive Operations While Transforming in the Breach, *ARMY Magazine*, lokakuu 2012, ss. 168-169.

enemmän yhteisoperaatioita, joissa taistelun tukeminen ja logistisen ketjun onnistuminen ovat korostuneessa asemassa. Maavoimien yhteisoperaatiokyky on entistä tärkeämpää.²⁹³

Operatiivisen ja taktisen tason operaatioiden ja taisteluliikkeiden sujuvuutta ja nopeutta pyritään tulevaisuudessa parantamaan. Laajoja operaatioita suoritetaan samanaikaisesti maantieteellisesti laajalla alueella. Joukkojen vähäisempi määrä ja joukkojen hajanaisuus eivät enää mahdollista maa-alueiden jatkuvaa hallussapitoa kuin paitsi ehkä operaation loppuvaiheessa. Maa-alueiden haltuun ottamatta jättäminen tai joukoista tyhjiksi jääminen mahdollistaa vihollisen vastatoimien tukialueiden muodostumisen. Vastaavia tilanteita voi muodostua esimerkiksi vallattaessa asutuskeskuksia strategisten tavoitteiden saavuttamiseksi.²⁹⁴

Tulevaisuuden sotänäyttämöiden arvioidaan muistuttavan enemmän Vietnamin sodan olosuhteita kuin Irakin sotien olosuhteita, vaikka sotatoimet käytäisiinkin perinteisen sodankäynnin menetelmin. Tulevaisuudessakaan ei voida välttyä tarpeelta vakiinnuttaa alueita ja tukea alueiden uutta tai vanhaa paikallishallintoa. Tästä näkökulmasta Afganistanin sodan oppia ei saa unohtaa, vaikka laajamittaiseen sodankäyntiin Afganistanin opeilla ei juuri ole käyttöä. Operaation luonne voi olla kaksijakoinen. Vihollinen lyödään ennen tai samaan aikaan perinteisen sodankäynnin keinoin ja vallatuille alueille muodostuu kriisinhallinnan kaltainen operaatio.²⁹⁵

4.5 Johtopäätökset

Yhdysvaltojen maavoimien kaltaiselle organisaatiolle kehittämiseen 15 vuotta on lyhyt aika. Toimintatapamallien ja ajattelumallien kehittäminen on mahdollista, mutta esimerkiksi kalustolliset kehittämisohjelmat eivät yleensä valmistu viidessätoista vuodessa. Osiltaan toki jo ennen vuotta 2015 käynnissä olleet hankkeet voidaan saattaa päätökseen ennen vuotta 2030. Toisaalta kaluston kehittämisessä on huomioitavaa, ettei Yhdysvaltojen maavoimilla ole käynnissä merkittäviä uutta tai teknisesti ylivertaista kalustoa tuottavaa hanketta. Kaluston osalta seuraavat 15 vuotta toimitaan vuonna 2015 käytössä olevalla kalustolla. Kalustoa päivitetään, mutta perustan muodostaa esimerkiksi taistelupanssarivaunuissa Abrams-taistelupanssarivaunu. Abrams juontaa juurensa 1980-luvulle. Kaluston osalta on kuitenkin parannettu vanhan kaluston päivittämiskykyä. Nykyisten suunnitelmiensa mukaan Yhdysval-

²⁹³ Wass de Czege (ja muut 2002), ss. 24-25, ks. myös United States Department of Army: *ADP 3-0 Unified Land Operations*, Washington DC, 2011, s. 5.

²⁹⁴ Sama, s. 27, ks. myös AUSA Institute of Land Warfare: *U.S. Army Training for Unified Land Operations*, 2011, ss. 8-10.

²⁹⁵ Sama, s. 27, ks. myös *U.S. Army Training for Unified Land Operations* (2011), ss. 8-10.

tojen maavoimat on tuomassa tulevaisuuden taistelukentille uutta ja mahdollisesti mullistavaa kalustoa vasta 2040-luvulla.

Toimintatapamallien ja ajattelumallien kehitys tulee olemaan Yhdysvaltojen maavoimien keskeisin kehittämisen suunta. Uusimman doktriinin mukanaan tuoma osittainen roolittomuus on pakottanut Yhdysvaltojen maavoimien mukautumaan asevoimien uuteen linjaan, jossa perinteisillä maavoimilla on pienempi rooli kuin aikaisemmin. Maavoimat on samalla osittain roolittomuudesta johtuen joutuneet suurimpien taloudellisten leikkausten eteen ja sama linja vaikuttaa jatkuvan myös tulevaisuudessa. Toisaalta vaikka maavoimien rooli asevoimien kokonaisuudessa on pienentynyt, on Yhdysvalloissa noussut valloilleen ajatus siitä, ettei asevoimia ja maavoimia enää tulisi käyttää Irakin ja Afganistanin kaltaisiin vastavallankumouksellisiin operaatioihin. Maavoimat halutaan kuitenkin varata ensisijaisesti käytettäväksi toisen valtion tai muun toimijan perinteisen sodankäynnin keinoja soveltavaa maavoimaa vastaan.

Yhdysvaltojen maavoimien tulevaisuuden teemat seuraavien 15 vuoden aikana tulevat olemaan yhteistoimintakyvyn parantaminen osana asevoimia sekä yhteistoiminnallisuuksien kehittäminen maavoimien sisällä. Yhdysvaltojen maavoimien organisaatiot maavoimien sisällä ovat pitkään painottuneet yhteen aselajiin. Suurimmalle osalle maavoimien aselajeista tai toiminnallisuuksista ovat olleet omat joukkonsa, joita on käytetty yhdessä taistelukentällä kokonaisvaikutuksen saavuttamiseen. Prikaatin taisteluryhmien kehittämisen ja jatkokehittämisen myötä pyritään entistä enemmän kokoonpanoihin ja käyttöperiaatteisiin, joissa joukkoon on orgaanisesti liitetty kaikki taisteluun tarvittavat elementit. Yhdysvaltojen maavoimissa ei ole järin pitkään ollut kokoonpanoissa orgaanista tykistöä, vaan tykistö on ollut omana joukko-
naan. Yhdysvaltalaisen määrittelemä combined arms tarkoittaakin juuri suomalaisille organisaatioille tyypillistä joukkoa. Joukkoa, jonka komentajalla on suoraan omassa johdossaan taistelu tukemiseen tarvittavat joukot, kuten esimerkiksi pioneeri- tai tykistöjoukot. Kehitys combined arms suuntaan on alkanut jo huomattavasti ennen vuotta 2015, mutta se tulee jatkumaan teemana vielä ainakin seuraavat vuodet ja todennäköisesti ainakin vuoteen 2030 asti.

Toiseksi keskeiseksi teemaksi seuraavien 15 vuoden aikana tulee olemaan parempi kyky taistella asevoimien osana. Yhdysvaltojen maavoimilla on luotu kyky tukea omia operaatioitaan omilla suorituskyvyillään. Ilmatuki maavoimien joukoille tulee ensisijaisesti maavoimien omalta ilmakomponentilta. Yhdysvaltojen ilmavoimien ensisijainen tehtävä on hankkia ilmanherruus ja ylläpitää ilmanherruus sekä mahdollistaa strateginen kuljetuskyky. Maavoimien halutaan kehittävän itseään suuntaan, jossa Yhdysvaltojen asevoimat muodostaa tehokkaam-

man kokonaisuuden. Uusimpien doktriinien valossa ilmavoimat ja merivoimat ovat lähtökohdaisesti enemmän yhteensopivia jo valmiiksi kuin maavoimat on muiden puolustushaarojen kanssa.

Voiman ja vaikuttamisen projisointi Tyynelle valtamerelle sopii paremmin ilmavoimille ja merivoimille kuin maavoimille. Ilmavoimien ja merivoimien lentokoneet ja alukset ovat kykenevät siirtymään toiminta-alueelle itsenäisesti ja niiden vaikuttamiskyky viholliseen on osana lavetteja. Maavoimilla vastaavaa kykyä ei ole ja voiman projisointiin tarvitaan aina ilmavoimien ja merivoimien joukkoja, kun puhutaan strategisesta voiman projisoinnista. Maavoimilla on kyky operatiiviseen voimanprojisointiin, mutta se harvemmin riittää Yhdysvaltojen kaltaisen valtion toimintaympäristössä.

Yhteisoperaatiokyvyn kehittämisestä huolimatta Yhdysvaltojen maavoimien rooli vuoden 2012 strategisen ohjauksen mukaisella painopistealueella on haastava. Yhdysvalloilla ei ole mitään intressejä käyttää maavoimia Kiinan valtiota vastaan, koska seuraamukset olisivat todennäköisesti katastrofaaliset molemmille osapuolille sekä molempien liittolaismaille. Maavoimien rooliksi jää Tyynellä valtamerellä pelotevaikutuksen luominen ja liittolaismaiden suorituskykyjen kasvattaminen koulutuksella. Koulutuksen saralla Yhdysvaltojen maavoimilla on Tyynen valtameren alueella merkittävä rooli, koska suurin osa alueen valtioiden asevoimista on maavoimapainotteisia. Painotuksen huomaa jo pelkästään tarkasteltaessa Yhdysvaltojen alueelle sijoitettujen joukkojen ylimmän johdon koulutustaustoja. Merkittävä osa ylimmästä johdosta on maavoimataustaisia upseereita.

Maavoimien joukkoja tullaan rahoituksen mahdollistaessa kehittämään entistä tehokkaimmiksi ja ketterimmiksi, mutta uusia ja mullistavia kalustohankintoja ei todennäköisesti tulla teemmään. Future Combat System oli viimeinen maavoimien ja osittain koko Yhdysvaltojen asevoimien mittakaavassa edistyksellinen projekti. Projektin tavoitteet olivat kuitenkin liian korkeat jopa Yhdysvaltojen kaltaiselle supervallalle. Osittain projektin osa-alueet voidaan jopa kyseenalaistaa jälkikäteen tarkasteltuna. Esimerkkinä olisiko kevennetyn, mutta tulivoimaisen uuden taistelupanssarivaunun suoja kuitenkin riittänyt taistelussa nykyaikaiselle kalustolla varustettua vihollista vastaan.

Future Combat System oli kiistämättä erittäin kunniahimoinen projekti, joka kuitenkin osittain elää taustalla päättämisestään huolimatta. Projektin aikana kehitettyjä ja testattuja ratkaisuja ei ole täysin hylätty, vaan ne on otettu käyttöön osiltaan tai niiden perusteella on jatkettu kehit-

tämistyötä. Future Combat Systemissä oli jo ajatusmaailmallisesti pyritty tehostamaan yhteistoimintakykyä parantamalla kaikkien välineiden ja ajoneuvojen verkottuneisuutta. Future Combat Systemissä kehitettyä kalustoa käytetään prikaatien taisteluryhmien modernisoinnissa, mutta tavoitteet on asetettu aikaisempaa realistisemmin. Prikaatin taisteluryhmien modernisointi toteutetaan Yhdysvalloille poikkeavasti vaihteittain osa-alue kerrallaan. Prikaatin taisteluryhmien modernisoinnin tuloksia ei voi vielä arvioida, koska projekti on edelleen kesken.

Yhdysvaltojen maavoimien virallisia kaluston ylläpitoon ja kehittämiseen liittyviä asiakirjoja tarkasteltaessa voidaan tehdä johtopäätös, ettei taistelukentälle olla Yhdysvaltojen maavoimien toimesta tuomassa käänteentekevää tekniikkaan, vaan peruskalusto tulee säilymään toistaiseksi entisen kaltaisena. Linjaukset kaluston modernisoinnista noudattavat samaa linjaa läpi kalustonkirjon yksittäisen miehen rynnäkkökivääristä taistelupanssarivaunuun. Osiltaan erittäin vanhaa kalustoa tullaan todennäköisesti uusimaan, kuten esimerkiksi jo Vietnamin sodassa käytössä ollut M113-miehiskuljetuspanssariajoneuvo. On kuitenkin erittäin epätodennäköistä, että esimerkiksi M113 seuraaja poikkeaa muiden maiden vastaavista uusista ajoneuvoista. Maavoimien kaluston ylläpidossa ja kehittämisessä etsitään ratkaisuja, joilla olemassa olevan kaluston päivitettävyyden parane.

Yhdysvaltojen maavoimien kaluston kehittämisestä vastaava organisaatio on luonut kolmiporaisen jaon kalustoon, jossa perusosat ovat kohtuullisen pysyviä, mutta niiden sisällä kalustoa kyetään päivittämään. Esimerkkinä voidaan mainita taistelupanssarivaunu. Abrams-taistelupanssarivaunu järjestelmänä tulee säilymään Yhdysvaltojen maavoimien kalustona ainakin 2030-luvulle asti. On kuitenkin huomioitavaa, että kyseessä olevat päivitetty ja tulevaisuudessa päivitetty taistelupanssarivaunut eivät ole samoja taistelupanssarivaunuja, jotka hankittiin 1980-luvun alussa. Rungoltaan kyseessä on sama taistelupanssarivaunu, mutta vaunusta on monta kertaa päivitetty komponenttitason osia. Komponenttitason päivittyminen voidaan katsoa tapahtuvan noin pisimmillään viiden vuoden välein. Vaunuista on lisäksi päivitetty alijärjestelmiä, kuten pääasetta. Merkittäviä teknisesti mullistavia ja ehkä kokonaan toisen tyyppistä kalustoa voidaan nykyisen arvion mukaan olettaa tulevan käyttöön vuoden 2030 jälkeen ja silloinkin todennäköisesti vuosikymmenen puolivälin jälkeen. Teknisesti uuden kaluston voidaan tällä hetkellä arvioida olevan peruseräiteiltään lähellä Future Combat Systemin perusajatuksia.

Yhdysvaltojen maavoimien käyttöperiaatteet tulevaisuudessa painottavat tilankuvan ja tilanneymmärryksen merkitystä kaikilla tasoilla. Vaatimus perustuu arvioon tulevaisuuden maa-

taisteluiden luonteesta. Yhdysvaltalaiset ovat arvioineet tulevaisuuden ison mittakaavan maa-
taisteluiden olevan tavanomaisia teknisten asevoimien joukkojen taisteluita, joihin sisältyy
merkittävä määrä Irakin ja Afganistanin sotien kaltaisia tilanteita. Tilannekuvan merkitystä ja
siten myös tilannekuvan kehittämistä puoltaa myös vaatimus yhteistoimintakyvystä ja samalla
joukkojen vähentyvä määrä. Joukkojen vähentyvä määrä pakottaa maavoimien joukot entistä
laajemmille alueille, joka puolestaan edellyttää entistä parempaa tilannekuvaa. Joukkojen on
kyettävä entistä hajautetummasta ryhmityksestä keskitettyyn vaikutukseen. Tilannekuvan
merkitys on korostuneena kaikissa maavoimien operaatioissa ja tehtävätyypeissä laajamittai-
sesta maasodasta, turvallisuusoperaatioihin ja jopa kohteiden suojaukseen.

Maavoimien käyttöperiaatteiden mukaista on myös ratkaista sodan tai konfliktit nopeammassa
ajassa. Lähtökohtana on riittävän kynnyksen luomista estämään konfliktien syntyminen. Kon-
fliktien estävä kynnykset tosin toimii yleensä vain toisia valtioita vastaan. Tulevaisuuden maail-
massa Yhdysvaltojen maavoimat ainakin osillaan tulee sitoutumaan turvallisuusoperaatioon
jossain päin maailmaa. Turvallisuusoperaation tarve voi syntyä itseksin kriisin seurauksena
tai sitten laajamittaisen maasodan jatkeena. Tulevaisuudessa Yhdysvaltojen maavoimat eivät
halua sitoutua useiden vuosien mittaisiin operaatioihin, kuten aikaisemmin kävi Irakissa ja
Afganistanissa. Kriisit halutaan ratkaista mahdollisimman nopeasti ilman tarvetta rotatoida
joukkoja alueelle pitkiä aikoja. Tulevaisuudessa pyritään myös siihen, että joukkojen logistisia
tukijärjestelyitä saataisiin kevennettyä. Osiltaan aikaisempien kalustollisten kehittämisohjel-
mien piti tukea tätä tavoitetta, mutta ohjelmien keskeyttämisten takia tavoitteeseen ei ole pääs-
ty.

Yhdysvaltojen maavoimat pyrkinee tulevaisuudessa käyttämään ensisijaisesti Stryker-
kalustolla varustettuja prikaatien taisteluryhmiä, jotta käyttöperiaatteiden mukaiset tavoitteet
strategisesta ja operatiivisesta liikkuvuudesta saavutetaan. Stryker-ajoneuvoperhe mahdollis-
taa samalla tehokkaan logistisen tuen. Kevyimpiä prikaatien taisteluryhmiä käytetään luomaan
edellytyksen raskaampien joukkojen alueelle tuontia varten. Raskaita prikaatin taisteluryhmiä
käytetään vain, mikäli vihollinen on perinteisellä asevoimalla varustettu asevoima. Kaiken
joukon käytön keskiössä on prikaatien taisteluryhmät. Prikaatien taisteluryhmien osalta tuskin
tapahtuu merkittäviä uudistuksia yhden manööveripataljoona lisäämisen lisäksi. Nykyisten
asiakirjojen valossa voidaan arvioida prikaatin taisteluryhmien säilyvän Yhdysvaltojen maa-
voimien keskeisimpänä taisteluvoimana ainakin pitkälle 2020-luvulle.

Modulaarisuus tulee säilymään oleellisena osana Yhdysvaltojen maavoimien joukkoja. Modulaarisuus mahdollistaa käyttöperiaatteiden vaatimaa ketteryyttä. Modulaarisilla joukoilla kyetään voimaa kasvattamaan tarpeen mukaan sekä räätälöimään joukon tyyppi vastaamaan kyseisessä operaatiossa tarvittua. Divisioonien esikunnat tulevat todennäköisesti säilymään taisteluryhmien johtoportaana, joille alistetaan tarvittava määrä joukkoja. Armeijakuntien rooli ainakin hallinnollisena johtoportaana säilynee nykyisellään, vaikka lähitulevaisuudessa ei ole näköpiirissä armeijakuntaa johtoportaakseen vaativaa operaatioita.

5 YHDYSVALTOJEN MAAVOIMAT EUROOPASSA LÄHITULEVAISUUDESSA

Yhdysvaltojen ja Euroopan turvallisuusintressit ovat lähteneet erkanemaan jo 2000-luvun alkupuoliskolla. Yhdysvalloissa nähtiin maailmansotien jälkeen ja kylmän sodan aikana, että Euroopan vakaus on suoraan liitynnässä Yhdysvaltojen kansalliseen turvallisuuteen. Kylmän sodan jälkeen kuitenkin Yhdysvalloissa alkoi nousta arvostelua Euroopan merkityksestä. Samaan aikaan Euroopassa alkoi esiintyä eurooppalaisten valtioiden taholta lisääntyvää arvostelua Yhdysvaltojen Euroopassakin harjoittamaan osittain itsekkääseen kansalliseen turvallisuuspolitiikkaan.²⁹⁶

Euroopassa arvioitiin Saksan yhdistymisen ja Neuvostoliiton hajoamisen aloittavan uuden yhtenäisen ja rauhallisen Euroopan aikakauden. Yhdistyneen Saksan Naton täysijäsenyys ja monen muun entisen Neuvostovaltion liittyminen Natoon nähtiin täydentävän Euroopan yhtenäisyyttä, kuten Euroopan Unionin laajentumisenkin. Huolina Euroopassa oli edelleen Venäjän sopeutumattomuus Natoon ja Naton laajentumiseen. Euroopan Unionin kohdalla huoli Venäjän integroitumisesta oli vähäisempi. Neuvostoliiton pääperillistä Venäjää ei myöskään nähty merkittävänä toimijana Euroopassa. Venäjä kärsi kommunismin ja Neuvostoliiton romahduksen jälkeisestä alennustilasta, eikä sillä ollut juurikaan vaikutusvaltaa Euroopan tapahtumiin.²⁹⁷

Kylmän sodan jälkeisessä Euroopassa ei nähty olevan merkittäviä uhkia, vaikka vuonna 2001 terroristit olivat iskeneet Yhdysvaltoihin. Euroopassa oli pitkään taisteltu terrorismia vastaan, mutta eurooppalainen terrorismi oli ollut pääsääntöisesti Euroopan sisäistä eri aatteiden välistä toimintaa. Osiltaan eurooppalaiset valtiot suhtautuivat nuivasti Yhdysvaltojen aloittaessa valmistautumisen Irakin sotaan vuonna 2003. Osiltaan Euroopassa nähtiin myös tiettyjen eurooppalaisten valtioiden Irakin sodalle antaman tuen kiihdyttäneen ja tuoneen uuden kaltaista terrorismia Eurooppaan. Euroopan ei voida missään tapauksessa voida katsoa olleen yhtenäisen tuesta Yhdysvalloille Irakin sotaan vuonna 2003 ja Afganistanin sotaan. Sotiin osallistu-

---

²⁹⁶ Millen, Raymond A: *Reconfiguring the American military presence in Europe*, US Army War College, 2004, s. 1.

²⁹⁷ Charap, Samuel, Shapiro, Jeremy: *A New European Security Order: The Ukraine Crisis and the Missing Post-Cold War Bargain*, Fondation pour la Recherche Stratégique, 2014, s. 3.

misen kautta Eurooppa kuitenkin säilytti asemansa Yhdysvaltojen merkittävänä liittolaisalueena maailmassa.²⁹⁸

Irakin ja Afganistanin sotien ja Euroopassa vallitsevan tilanteen johdosta Euroopan unionin jäsenvaltiot arvioivat ennen Ukrainan kriisiä omat sotilaalliset suorituskykynsä vaikuttaviksi. Osa Euroopan maista käyttää merkittävän osan bruttokansantuotteestaan asevoimiin. Euroopassa nähdään myös olevan merkittävä sosiaalinen, ihmismäärällinen potentiaali sekä edistynyt teollisuus- ja tiedepohja. Euroopassa tehdyt puolustusbudjettien kohdennukset ovat muokanneet osasta eurooppalaisten valtioiden asevoimista maailman suorituskykyisimpien ja tehokkainten asevoimien joukkoon. Kylmän sodan jälkeen monet eurooppalaiset maat ovat muokanneet asevoimistaan ammattisotilaisiin perustuvat ja yleisesti joukkojen määrää on vähennetty. Kylmän sodan aikaista materiaalia on hylätty ja hankinnoissa on keskitytty nykyiseen verkottuneeseen materiaaliin. Euroopan asevoimat ovat kylmän sodan jälkeen luoneet itselleen uudet doktriinit, joissa keskitytään luomaan turvallisuutta operaatioilla Euroopan alueen ulkopuolella. Turvallisuus- ja sotilasyhteistyötä on parannettu Euroopan unionin sisällä luomalla esimerkiksi Euroopan unionin sotilasesikunta.²⁹⁹

Yhdysvallat näkee vuoden 2012 strategisesta ohjauksesta huolimatta edelleen olevan vuosisataisen yhteistyön kautta merkittävä liittolaisalue. Liittolaissuhteiden katsotaan alkaneen vuodesta 1917, jolloin Yhdysvallat keskitti joukkojaan Eurooppaan ensimmäiseen maailmansotaan. Yhteistyö ja liittolaisuussuhteet ovat jatkuneet läpi toisen maailman sodan ja kylmän sodan nykypäivään. Tärkeimpinä liittolaismaina ovat luonnollisesti Natoon kuuluvat Eurooppalaiset maat. Eurooppalaisten valtioiden asevoimat nähdään yhteensopiviksi, testatuiksi ja taisteluvalmiina. Eurooppalaisten valtioiden nähdään olevan oleellinen osa vaikuttamista Lähi-itään sekä Pohjois-Afrikkaan. Eritoten ISAF-operaation on ollut merkittävä suhteiden luoja Kylmän sodan jälkeisissä suhteissa Yhdysvaltojen ja Euroopan välillä. Yhdysvaltojen laskujen mukaan eurooppalaisten liittolaismaiden tappiot Afganistanissa ovat olleet 6500 haavoittunutta ja yli 1000 kaatunutta.³⁰⁰

²⁹⁸ Guertner, Gary L: *European Views of Preemption in US National Security Strategy*, US Army War College, 2007, ss. 35-36.

²⁹⁹ Missiroli, Antonia, Rogers, James, Gilli, Andrea: *Enabling the future, European military capabilities 2013-2025 challenges and avenues*, Institute for security studies, Pariisi, 2013, s. 9.

³⁰⁰ United States European Command: *Statement of General Philip Breedlove*, Commander U.S. Forces Europe, 1.4.2014, ss. 2-4, Kenraali Breedloven Yhdysvaltojen kongressille vuonna 2014 antama lausunto. Kenraali Breedlove on Yhdysvaltojen Euroopan joukkojen komentaja.

Yhdysvaltojen asevoimien läsnäolo Euroopassa on joutunut erittäin tarkkaan uudelleen arviointiin budjettien leikkausten myötä. Leikkaukset eivät ole kuitenkaan koskeneet pelkästään Euroopassa olevia joukkoja, vaan ne ovat koskettaneet koko Yhdysvaltojen maailman laajuista joukkojen käyttöä. Kylmän sodan aikana Yhdysvalloilla oli Euroopassa noin 420 000 sotilasta, nykyään asevoimilla on kokonaisuudessa noin 75 000 sotilasta. Joukkojen radikaalista vähentymisestä huolimatta Yhdysvalloissa on käyty keskustelua lisävähennyksistä tai kokonaan Euroopasta vetäytymisestä. Euroopassa olevien joukkojen olemassa oloa puolustavien tahojen mukaan tärkeintä on ymmärtää joukkojen merkitys Yhdysvaltojen kansalliselle turvallisuusstrategialle. Lähtökohtaisesti Euroopassa olevat joukot ovat puolustusmassa Yhdysvaltojen valtiota, Yhdysvaltojen intressejä, ylläpitämässä liittolaissuhteita, Nato jäsenmaiden sitoutumista Natoon, mahdollistamassa Yhdysvaltojen strategista operaatioiden tukemiskykyä sekä parantamassa Eurooppalaisten valtioiden asevoimien suorituskykyä.³⁰¹

Joukkojen vähentämisen tai kokonaan pois vetämisen kannattajat ovat käyttäneet argumenttina Eurooppalaisten valtioiden sitoutumista tai sitoutumisen puutetta Eurooppalaiseen puolustukseen. Vähennyksiä tai pois vetämistä perustellaan kustannuksien jakamiselle. Osa Yhdysvaltalaisista vaikuttajista on jo pitkään pitänyt huolestuttava etteivät Eurooppalaiset valtiot ole lisänneet puolustukseen käytettävää rahoitusta. Asia nähdään epäsuhtaisena, koska tarve rahoitukselle on kuitenkin pysynyt suhteellisen vakiona, eli Yhdysvaltojen vähentäessä Eurooppalaisten valtioiden olisi tullut lisätä.³⁰² Kustannusten laskeminen on noussut heikossa taloudellisessa tilanteessa entistä tärkeämpään rooliin. Heikon taloudellisen tilanteen vuoksi Yhdysvallat on joutunut suunnittelemaan joukkojen tulvaisuutta talous edellä, strategisten tai kokemukseen perustuvien asiakokonaisuuksien sijaan³⁰³. Joukkojen pitämisestä Euroopassa syntyviä kustannuksia vaaditaan jopa lisättäväksi osaksi operaatiokäskyä³⁰⁴.

Yhdysvaltojen Euroopan joukkojen komentaja kenraali Breedlove on määrittänyt Yhdysvaltojen Euroopan joukoille seitsemän painopistealuetta, joihin tullaan seuraavien vuosien aikana keskittymään. Painopistealueina ovat joukkojen valmius ja strateginen liikkuvuus, strategisten kumppanuuksien ja suorituskykyjen ylläpito, Naton tukeminen ja Naton mahdollistaminen, viranomaisyhteistyö maiden rajat ylittävien uhkien torjunnassa, Lähi-idän ja Välimeren alueen

³⁰¹ Statement Of General Philip Breedlove, 1.4.2014. ss. 6-8

³⁰² Deni, John R: *The Future of American Landpower: Does Forward presence still matter The Case of The Army in Europe*, US Army War College, 2012, s. 9.

³⁰³ Coffey, Luke: *Shrinking America's Global Reach: U.S. Military Bases in Europe Remain Vital*, The Heritage Foundation, 2012, s. 2.

³⁰⁴ United States Congress, United States Government accountability Office: *Additional Cost information and Stakeholder Input Needed to Assess Military Posture in Europe*, Washington DC, 2011, s. 21.

suhteiden ylläpito, Venäjän kohtaaminen sekä suhteiden parantaminen kesken ja itäisen Euroopan maihin. Painopistealueiden lisäksi Yhdysvaltojen Euroopan joukot tukevat Euroopan ohjuspuolustusta, ylläpitävät ydinasepelotetta, tukevat kansalliskaartin muille maille suunnattua koulutusohjelmaa sekä tuetaan kyber- ja informaatio-operaatioita.³⁰⁵

Yhdysvaltojen maavoimat ovat laatineet oman tulevaisuuden visionsa, joka perustuu Euroopan joukkojen komentajan asettamille painopistealueille. Tulevaisuuden visio on ajallisesti ulotettu vuoteen 2020. Keskeisenä teemana on, että Yhdysvaltojen Eurooppaan sijoitetut maavoimien joukot ovat reagoitukykyiset ja sitoutuneet tarjoamaan Yhdysvaltojen Euroopan joukkojen komentajalle tai muille komentajille laaja-alaiset maavoimasuorituskyvyt, joilla on kyky estää, muokata ja tarvittaessa voittaa. Tarkemmin tarkasteltuna Yhdysvaltojen Eurooppaan sijoitetut maavoimien joukot ovat reagoitukykyinen palveluissa³⁰⁶, suorituskävyissä, sitoutuneet alueellisiin liittolaismaihin ja kumppaneihin sekä ylläpitävät korkeaa koulutustasoa.³⁰⁷

Yhdysvaltojen Euroopan maavoimat on laatinut visioon pohjautuen oman operaatiokäskynsä³⁰⁸. Operaatiokäsky on annettu aikavälillä 2014–2020. Edellinen vastaava käsky oli voimassa 2012–2014, eli huomattavasti lyhyemmän ajan. Operaatiokäsky noudattaa suoraan Yhdysvaltojen Euroopan joukkojen komentajan antamia vaatimuksia. Operaatiokäskyssä on ollut suunnittelun olettamuksina etteivät suunnitellut esikuntarakenteen supistukset vaikuta tehtävävaatimuksiin, turvallisuusyhteistyö pysyy päätehtävänä, maavoimiin kohdistuneet supistukset eivät vaikuta maavoimien Euroopan joukkojen kykyyn toteuttaa turvallisuusyhteistyötä ja budjettileikkaukset eivät vähennä Eurooppaan sijoitettujen joukkojen koulutusvaatimuksia.³⁰⁹

Yhdysvaltojen Eurooppaan sijoitetuille joukoille on luotu operaation perusrakenne, jota seuraamalla on tarkoitus saavuttaa valmiudelle ja suorituskävyille asetetut vaatimukset vuoteen 2020 mennessä. Operaation perusrakenne sisältää neljä operaatiolinjaa³¹⁰. Operaatiolinjat ovat koulutus, yhteistyösuhteet, taistelutilan ja taisteluntuen valmistelu sekä taisteluvalmis ja sitkeä

³⁰⁵ Statement Of General Philip Breedlove, 1.4.2014. ss. 10-21.

³⁰⁶ Alkuperäiskielellä ”facilities”, joka tarkoittaa enemmän tukeutumisinfrastruktuuria tai muuta kiinteää rakennelmaa kuin puhtaasti palveluita.

³⁰⁷ United States Department of Army, US Army in Europe: *USAREUR 2020 Prevent Shape Win*, 28.5.2014. s. 6.

³⁰⁸ United States Department of Army, US Army in Europe: *USAREUR 2020 Base plan*, 9.9.2014. Yleinen osa on julkinen, mutta liitteet ovat turvaluokiteltuja.

³⁰⁹ Sama.

³¹⁰ Operaatiolinjat alkuperäiskielellä ovat ”1. Train ready 2. Relationships, 3. Theater is set 4. Ready and resilient community”.

henkilöstö. Neljän operaatiolinjan ohella on viides operaatiolinja, jolle ei ole määritetty ratkaisukohtia eikä erillistä tavoitetta. Operaatiolinjan koulutus tavoitteena on, että Yhdysvaltojen Euroopan joukot ovat toteuttamaan niille annetut tehtävät osaamisen näkökulmasta. Operaatiolinjan yhteistyö tavoitteena on luoda edellytykset toiminnalle Nato-liittolaismaiden ja muiden yhteistyömaiden kanssa. Operaatiolinjan yhteistyö tavoitteen saavuttaminen edistää samalla Yhdysvaltojen muiden eurooppalaisten maiden tukea edellyttävien tavoitteiden saavuttamista. Operaatiolinja taistelutilan ja taistelutuen muokkauksen tavoitteena on luoda Eurooppaan edellytykset maaoperaatioiden tukemiselle ja ylläpitämiselle. Tavoitteen saavuttaminen edellyttää myös mahdollisuutta operoida Euroopan joukoilla muualla, kuten esimerkiksi Lähi-idässä. Operaatiolinja taisteluvalmiin ja sitkeän henkilöstön tavoitteena on saada henkilöstö valmistelua vastaamaan operaatioiden haasteisiin. Tällä operaatiolinjalla tavoitellaan muita asioita kuin koulutusta. Viides operaatiolinja on kommunikaatio ja kohtaaminen³¹¹. Viidennen operaatiolinjan mukainen toiminta on tarkoituksenmukaista, suunniteltua ja koordinoitua informaatiovaikuttamista kaikkiin kohdeyleisöihin.³¹²

5.1 Yhdysvaltojen Eurooppaan sijoitetut joukot nyt ja lähitulevaisuudessa

Euroopan joukkoja johtavana johtoportaana on ja tulee tulevaisuudessakin olemaan United States European Command (USEUCOM). USEUCOM poikkeaa muista alueellisista ja toiminnallisista johtoesikunnassa Nato liittymäpintansa vuoksi. USEUCOM:n komentaja on yleensä ollut samalla Naton joukkojen komentaja³¹³. Komentaja vastaa Yhdysvaltojen joukkojen ja Naton jäsenmaiden joukkojen käytöstä. USEUCOM johtaa alaisuudessaan Yhdysvaltojen Euroopan maavoimia, Yhdysvaltojen Euroopan merivoimia, Yhdysvaltojen Euroopan ilmavoimia, Yhdysvaltojen Euroopan merijalkaväkeä ja Yhdysvaltojen Euroopan erikoisjoukkojen johtoporrasta.³¹⁴

Euroopan joukkojen johtoporras perustettiin vuonna 1952 tavoitteena ottaa kaikki puolustushaarat saman johdon alle Euroopassa. Vuodesta 1947 vuoteen 1952 kaikki Eurooppaan sijoitetut joukot vastasivat suoraan Joint Chiefs of Staffille. USEUCOM oli koko kylmän sodan ajan painopisteessä, mutta Persianlahden sodan myötä Euroopan johtoporras siirtyi tukevaan rooliin. New Yorkin terroristi-iskujen myötä Euroopan johtoportaan rooli kasvoi. Euroopan joh-

³¹¹ Alkuperäiskielellä "Communication & Engagement"

³¹² USAREUR 2020 Prevent Shape Win, United States Army Europe (2014), ss. 12 -24.

³¹³ Alkuperäiskielellä "The Supreme Allied Commander of NATO" lyhennettynä SACEUR

³¹⁴ Feickert, Andrew: *The Unified Command Plan and Combatant Commands: Background and issues for Congress*, Congressional Research Service, 2013, ss. 37-40.

toporras keskitti suuren määrän joukkojaan Afganistaniin ja Irakiin. Samaan aikaan johtoporras nosti myös profiiliaan Euroopan ja Afrikan turvallisuustapahtumien hallinnassa. Euroopan johtoportaan johtamia operaatioita tai operaatioita, joihin Euroopan johtoporras on osallistunut, ovat Balkanin operaatiot, ISAF-operaatio Afganistanissa, Libyan operaatio ja viimeisimpänä Turkin ilmapuolustuksen tukeminen.³¹⁵

Vuoden 2012 Yhdysvaltojen presidentin strategisesta ohjauksesta alkaen Yhdysvallat ovat alkaneet siirtää asevoimiensa Eurooppaan sijoitettuja joukkoja takaisin Yhdysvaltoihin.³¹⁶ Yhdysvaltojen maavoimien joukkoja on vähennetty Euroopassa vuodesta 2013 alkaen. Joukkojen suunniteltujen vähennysten on tarkoitus olla toteutettuna vuoden 2016 loppuun mennessä. Joukkojen vähennys lisäksi Yhdysvaltojen maavoimien joukkoja on siirretty Euroopan sisällä. Maahanlaskuprikaatin taisteluryhmän pataljoonat sijoitetaan uudelleen Saksassa ja osa pataljoonista sijoitetaan Italiaan. Kaksi pataljoonaa siirretään Saksasta Italiaan. Näiden muutosten lisäksi on lakkautettu 5. armeijakunnan esikunta ja kaksi prikaatin taisteluryhmää.³¹⁷

Joukkojen kohtuullisen merkittävä vähennys on aiheuttanut Naton eurooppalaisille jäsenmaille ja Euroopalle yleensä huolen turvallisuudesta Euroopassa. Huolta lisäsi samaan aikaan ajoittuva merkittävä talouskriisi, joka pakotti valtiot muutenkin vähentämään puolustukseen käytettävän rahana määrää. Monien Eurooppalaisten maiden mukaan yhdysvallat on lupautunut tukemaan Euroopan puolustusta. Tosiasiallisesti Eurooppalaiset valtiot ovat ajaneet puolustuksensa alas viimeisen 20 vuoden aikana. Arvion mukaan merkittävämpien valtioiden asevoimat olisivat kyenneet torjumaan kaikki Naton viholliset 20 vuotta sitten.³¹⁸

Toistaiseksi Eurooppaan jää kaksi Yhdysvaltojen maavoimien prikaatin taisteluryhmää. Eurooppaan jäävät taisteluryhmät ovat 173. jalkaväkiprikaatin taisteluryhmä, joka on maahanlaskujoukko sekä 2. ratsuväkirykmentti. 2. ratsuväkirykmentti muodostaa prikaatin taisteluryhmän Stryker-ajoneuvokalustolla. 173. prikaatin taisteluryhmä on sijoitettuna Caserma Del Din

³¹⁵ United States European Command: Fact sheet, 2015, <http://www.eucom.mil/media-library/document/22829/all-fact-sheets-combined>, 1.4.2015.

³¹⁶ Heisbourg, Francois, Ishinger, Wolfgang, Robertson, George, Schake, Kori, Valasek, Thomas: *ALL ALONE? What US retrenchment means for Europe and NATO*, Centre for European Reform, 2012, s. 1.

³¹⁷ Feickert (2014), s. 7.

³¹⁸ Heisbourg (ja muut 2012), s. 5.

tukikohtaan Vicenzaan Italiaan. 2. ratsuväkirykmentti on sijoitettuna Rose Barracks tukikoh-
taan Vilseckiin Saksaan.³¹⁹

173. jalkaväkiprikaatin taisteluryhmä on vahvuudeltaan noin 3600 sotilasta. Taisteluryhmään kuuluu kuusi pataljoonan kokoista joukkoa. Joukon taistelevan voiman muodostavat kaksi maahanlaskupataljoonaa sekä maahanlaskurykmentti. Tiedusteluvoimana on yksi komppanian vahvuinen joukko. Taisteluryhmällä on lisäksi käytössään orgaaninen kenttätykistöpatteristo, esikunta- ja viestipataljoona sekä huoltopataljoona. Kaikki joukot on maahanlaskukoulutettu- ja. 173. jalkaväkiprikaatin taisteluryhmä luo Yhdysvaltojen maavoimien Euroopan joukkojen reagointikyvyn. Joukkoa on käytetty Irakissa 2003 ja se on palannut Afganistanista vuonna 2013.³²⁰

2. Ratsuväkirykmentin muodostaman prikaatin taisteluryhmän vahvuus on noin 4200 sotilasta. Taisteluryhmän pääasiallisen taisteluvoiman muodostavat kolme pataljoonan vahvuista jouk-
koa. Pataljoonat on varustettu Stryker-ajoneuvoilla. Taisteluryhmällä on noin pataljoonan vahvuinen osasto, jonka pääasiallisena tehtävänä on tiedustelu, valvonta ja maalinosoitus. Taisteluryhmällä on oma orgaaninen tykistöpatteristo, esikunta- ja viestipataljoona sekä pio-
neeripataljoona. 2. ratsuväkirykmenttiä on käytetty operaatio Enduring Freedomissa Afga-
nistanissa. 2. ratsuväkirykmentti tukee Eurooppalaisia liittolaismaita koulutuksellisesti ja yllä-
pitää Yhdysvaltojen Euroopan joukkojen johtoportaan edellyttämää valmiutta.³²¹

Vaikka Yhdysvalloilla on kohtuullisen vähän ensisijaisesti taisteleviksi joukoiksi tarkoitettuja joukkoja Euroopassa, on huomioitavaa Yhdysvaltojen massiivinen strateginen voimanpro-
jisointikyky. Yhdysvallat on tutkinut useita kuljetusvaihtoehtoja ja tullut siihen tulokseen, että prikaatin taisteluryhmä Stryker-kalustolla saadaan projisoitua 96 tunnissa noin 2500 kilomet-
rin päähän lähtöpisteestä. Prikaatin taisteluryhmälle on laskettu mukaan kolmen vuorokauden materiaali. Laskennallisesti prikaatin taisteluryhmän projisointi Keski-Eurooppaan, ilmakulje-
tuksella tai merikuljetuksella vie aikaa noin 13 vuorokautta. Ilmakuljetuksessa osa prikaatin taisteluryhmästä on nopeammin käytettävissä kuin merikuljetuksilla.³²²

³¹⁹ United States Army: Fact sheet 173rd Infantry Brigade Combat Team (Airborne) 2015, http://www.eur.army.mil/organization/factsheets/FactSheet_173rdABN.pdf, 29.4.2015. United States Army: Fact sheet 2nd Cavalry Regiment, 2015, http://www.eur.army.mil/organization/factsheets/FactSheet_2ndCAV.pdf, 29.4.2015.

³²⁰ Fact sheet 173rd Infantry Brigade Combat Team (Airborne) (2015).

³²¹ Fact sheet 2nd Cavalry Regiment (2015).

³²² Vick (ja muut 2002), ss. 13-23.

Yhdysvalloissa on tehty suunnitelmia joukkojen keskittämisestä Eurooppaan ja Euroopan sisällä. Keskeisimpinä tukialueina ovat Naton liittolaismaiden maa-alueet ja tukikohdat. Joukkojen Eurooppaan keskittämisen jälkeen Yhdysvalloissa on suunniteltu keskitettävän joukkoja tietyiltä alueilta tiettyihin suuntiin Euroopassa. Keskittäminen läntisen Euroopan sisällä on suunniteltu tehtäväksi Saksasta tai Saksan kautta. Suomeen, Ruotsiin ja Baltian maihin keksittäminen on suunniteltu olevan nopeinta Puolan kautta. Kuljetukset Puolasta on suunniteltu pääosin tehtäväksi merikuljetuksina. Välimeren ympäristöön keskittäminen on laskettu olevan nopeinta Romanian ja Bulgarian kautta.³²³ Huomioitavaa on, että Yhdysvalloilla on suunnitelmat keskittämiseen myös Natoon kuulumattomiin maihin.

Yhdysvaltojen maavoimien kansalliskaartin joukoilla on koulutusrooli Euroopassa. Kansalliskaarti jatkaa myös tulevaisuudessa koulutus- ja yhteistyöohjelmaansa. Ohjelmassa on annettu osavaltioiden kansalliskaarteille vastuumaansa Euroopassa. Ohjelma on aloitettu jo vuonna 1993 ja sen tarkoituksena on parantaa suorituskykyä ja yhteensopivuutta taistelutoimien lisäksi myös esimerkiksi luonnonkatastrofien seuraamusten hoidossa. Kaikkiaan ohjemaan osallistuu 20 kappaletta eri osavaltioiden kansalliskaartia. Kohdemaita on kaikkiaan 21 kappaletta, jotka sijoittuvat entisen itäblokin alueelle. Suomen lähialueella operoivat Marylandin, Michiganin ja Pennsylvanian kansalliskaartit, jotka ovat vastuussa Virosta, Latviasta ja Liettuaasta. Kalifornian kansalliskaarti vastaa Ukrainasta.³²⁴

Yhdysvallat ylläpitävät Euroopassa myös taisteluosastokonseptia entisten itäblokin maiden kanssa. Pääasialliset yhteistyökumppanit ovat Romania ja Bulgaria. Taisteluosastoa on nimeltään Task Force East. Kyseessä ei ole varsinainen taisteluosasto, vaan enemmän kehysympäristö, joka mahdollistaa tukikohtien käytön Romanian ja Bulgarian alueilla. Yhdysvaltojen näkökulmasta konsepti mahdollistaa Yhdysvaltojen kansallisten intressien ulottamisen syvemmälle entiseen itäblokin maihin, vaikkakin kyseiset maat ovat olleet Naton jäsenmaita jo vuodesta 2004. Yhdysvalloilla on tavoitteena laajentaa vastaavaa konseptia myös muihin maihin Euroopan alueella.³²⁵

³²³ United States Congress, Congressional Budget Office: *Options for Changing the Army's Overseas Basing*, Washington DC, 2004, ss. 19-20.

³²⁴ United States European Command fact sheet (2015).

³²⁵ Moldovan, Daniel, Rhodes, Matthew, Marshall, George C: *Joint Task Force East and Shared Military Basing in Romania and Bulgaria*, European Center For Security Studies, 2009, s. 7.

5.1.1 Kalusto

Eurooppaan sijoitettujen joukkojen orgaanisen kaluston lisäksi Yhdysvallat on sijoittanut Eurooppaan ja muualla maailmaan kalustovarastoja. Kalustovarastojen avulla voidaan tarvittaessa mobilisoida joukkoja nopeammin kuin keskittämällä joukot kalustoineen. Kaluston varastoinnista oletetuille toiminta-alueille käytetään nimitystä Army Prepositioned Stocks (APS). Varastoja on sijoitettu Yhdysvaltojen valtion alueelle, Eurooppaan, Koillis-Aasiaan, Lounais-Aasiaan sekä aluksille sijoitettu varasto Intian valtamerelle. Toiminta-alueille sijoitettu varastot sisältävät erityyppistä ja eri käyttötarkoitukseen olevaa materiaalia. Materiaali on jaoteltu karkeasti neljään eri tyyppiin käyttötarkoituksen mukaan. Käyttötarkoituksesta riippumatta kyseessä saattaa olla samaa materiaalia.³²⁶

Materiaalin erilaiset käyttötarkoitukset ovat: operaatio- ja yksikkökohtainen materiaali, operatiivisen tason materiaali, sodan ajan reservi- ja ylläpitomateriaali sekä sodan ajan materiaalituki liittolaismaille³²⁷. Operaatio- ja yksikkökohtainen materiaali on tarkoitettu suoraan joukkojen käyttöön ja sen jakoperusteeksi on suunniteltu prikaatin taisteluryhmät. Operaatio- ja yksikkökohtaisen materiaalin perimmäisenä tarkoituksena on lyhentää keskittämiseen kuluva aikaa. Operatiivisen tason materiaali on suunniteltu strategisten suorituskykyjen käyttöön mahdollistamaan yksi tai useampi maavoimallinen maaoperaation. Sodan ajan reservi- ja ylläpitomateriaali on rauhan aikana varattua materiaali, jolla voidaan korvata esimerkiksi taisteluissa aiheutuneita kalustotappioita ja ylläpitää sodan ajan joukkoja huoltojärjestelmän valmistumiseen asti. Sodan ajan materiaalituki liittolaismaille on etukäteen varattua materiaalia, jolla on tarkoitus tukea liittolaismaita. Eurooppaan sijoitetussa varastossa on operaatio- ja yksikkökohtaista materiaalia, operatiivisen tason materiaalia ja sodan ajan materiaalituki liittolaismaille materiaalia. Kaikki varastot sisältävät ampumatarvikkeita. Euroopan päävarasto on sijoitettuna Livornoon Italiaan.³²⁸

---

³²⁶ AUSA Institute of Land Warfare: *Army Prepositioned Stocks: Indispensable to America's Global Force-projection Capability*, 2008, ss. 1-2.

³²⁷ Alkuperäiskielellä ”Prepositioned unit sets”, ”operational project (OPROJ)”, ”Army War Reserve Sustainment Stocks” ja ”War Reserve Stocks for Allies”.

³²⁸ Army Prepositioned Stocks: Indispensable to America's Global Force-projection Capability (2008), ss. 2-3 ja s. 6.

Varsinaisen päävaraston lisäksi Yhdysvaltojen maavoimien Eurooppaan sijoitetuilla joukoilla on käytössään materiaalivarasto, jota on nimeltään U.S. Army European Activity Set (EAS). EAS on kaikkia aselajitoimintoja sisältävän pataljoonan kokoisen joukon ajoneuvot ja muu kalusto, joka on sijoitettu Eurooppaan. EAS on varattu Euroopassa käytettäväksi suunniteltujen joukkojen käyttöön niiden tullessa alueelle koulutusta tai rotaatiota varten. EAS materiaali on sijoitettuna Yhdysvaltojen maavoimien koulutusalueelle Grafenwoehriin Kaakkois-Saksaan. Materiaalipaketti sisältää M1A2 SEP v2 Abrams-taistelupanssarivaunuja, M2A3 Bradley rynnäköpanssarivaunuja sekä lukuisia muita tela- ja pyöräajoneuvoja.³²⁹

EAS materiaalia ei ole tarkoitettu liittolaismaiden, eikä myöskään Eurooppaan orgaanisesti sijoitettujen joukkojen käyttöön. EAS on ensisijaisesti nopea valmiusvarasto sekä Eurooppaan harjoittelemaan tulevien joukkojen käyttöön tarkoitettua materiaalia. EAS materiaalia on käytetty vuonna 2014 5. ratsuväkirykmentin 2. pataljoonan harjoittellessa Euroopassa osana Combined Resolve II harjoitusta. EAS kuuluvat taistelupanssarivaunut eivät ole lakkautettujen prikaatin taisteluryhmien vanhoja vaunuja, vaan kyseessä on Yhdysvalloista tuodut päivitetty taistelupanssarivaunut.³³⁰

Euroopan viimeaikaisten tapahtumien johdosta Yhdysvalloissa ja etenkin Yhdysvaltojen maavoimien Euroopan johtoportaan on noussut keskustelua EAS materiaalin määrän kasvattamiseksi prikaatin taisteluryhmää varten. Materiaalilla halutaan kyettävän varustamaan raskas prikaatin taisteluryhmä, koska Yhdysvaltojen maavoimilla ei enää ole Euroopassa raskaita prikaatin taisteluryhmiä. Arvio on, että EAS koko kasvaa vuoden 2015 loppuun mennessä 220 taistelupanssarivaunuun, rynnäköpanssarivaunuun sekä muuhun kalustoon. Vuoden 2015 aikana on myös tarkoitus harjoituttaa Euroopassa noin 3000 sotilaan vahvuinen raskas prikaatin taisteluryhmä.³³¹

Etenkin Ukrainan tapahtumien johdosta Yhdysvalloissa on noussut keskustelua kalusto määrän nostamisesta vuoden 2015 aikana. Yhdysvaltojen asevoimien johto on suunnitellut varastoivansa Eurooppaan noin 5000 sotilaan materiaalin, jonka on tarkoitus sisältää myös raskasta kalustoa. Suunnitellun kaluston on tarkoitus sisältää taistelupanssarivaunuja, rynnäköpanssarivaunuja sekä muuta raskasta aseistusta. Kaluston on tarkoitus sijoittaa Naton uusiin itäisiin

³²⁹ United States Army Europe: Fact Sheet U.S. Army European Activity Set, 2015, http://www.eur.army.mil/jmtc/exercises/CombinedResolve/EAS_Fact_Sheet.pdf, 30.4.2015.

³³⁰ Sama.

³³¹ Darnell, Michael, Vandiver, John: Army looking to store tanks, equipment on Eastern Europe, *Stars and Stripes*, 25.1.2015.

jäsenmaihiin. Kalusto on tarkoitus sijoittaa siten, että noin komppanian vahvuisen osaston kaluston on varastoituna Viroon, Latviaan ja Liettuaan. Puolaan, Romaniaan, Bulgariaan ja ehkä Unkariin on tarkoituksena sijoittaa kalustoa noin 750 sotilaalle kuhunkin maahan. Päätökseen kaluston sijoittamisesta Eurooppaan edellyttää Yhdysvaltojen ylimmän poliittisen johdon hyväksyntää.³³²

5.2 Johtopäätökset

Kylmän sodan päättyminen jälkeen Yhdysvaltojen intressit siirtyivät enenevässä määrin Euroopasta muualle maailmaan. Yhdysvaltojen painopisteen siirtyminen toisaalle ja Euroopassa vallinnut rauhallisuuden ja yhtenäisyyden aika sai Yhdysvaltalaiset poliittiset päättäjät osittain kyseenalaistamaan Yhdysvaltojen joukkojen olemisen Euroopassa muista kuin puhtaasti Yhdysvaltojen kansallisista intresseistä. Eurooppa on Yhdysvalloille kansallisesta näkökulmasta ennen kaikkea tukialue muille lähellä oleville mahdollisille kriisialueille, kuten Lähi-itään ja Afrikkaan.

Eurooppalaiset valtiot ovat kuitenkin rakentaneet omaan puolustustaan Naton ja sen kiistatton johtovaltioon Yhdysvaltojen varaan. Euroopassa on jo pitkään ollut asevoimallisena trendinä joukkojen määrän vähentäminen ja joukkojen käyttötarkoituksen suuntaaminen enemmän kansainvälisen kriisinhallinnan suuntaan. Eurooppalaiset valtiot ovat samalla kehittäneet kalustonsa enemmän kansainväliseen kriisinhallintaa soveltuvaksi ja raskasta kalustoa, kuten taistelupanssarivaunuja ja rynnäköpanssarivaunuja on myyty muille valtioille. Eurooppalaiset valtiot ovat toisaalta mitoittaneet asevoimansa suhteessa Euroopassa yleisesti tunnistettuun uhkakuvaan, jossa ei ole varsinaisia valtiollisia toimijoita, vaan uhkat muodostuvat muista ilmiöistä, kuten terrorismista.

Yhdysvaltojen joukkojen ja kaluston merkittävä vähentäminen Euroopasta on suhteessa painopisteen siirtoon, mutta samalla myös Yhdysvaltojen taloudellisten resurssien vähenemiseen. Toisaalta Yhdysvalloissa on ollut nousevana ajatuksena Euroopan oma vastuunsa alueensa puolustamisesta. Yhdysvallat on toisaalta halunnut olla hyvissä väleissä eurooppalaisten liittolaismaidensa kanssa, koska Afganistanin ISAF-operaatio on vaatinut merkittäviä kontribuutioita myös eurooppalaisilta valtioilta. Tulevaisuudessakin Yhdysvallat tulee tarvitsemaan eu-

³³² Myers, Steven Lee, Schmitt, Eric: US poised to put heavy weaponry in East Europe”, *The New York Times*, 13.6.2015, ks. myös Mix, Derek E: *The United States and Europe: Current Issues*, Congressional Research Service, 2015, ss. 6-7.

rooppalaisten liittolaismaiden tukea ylläpitääkseen valmiutta reagoida Euroopan lähialueilla kehittyviin kriiseihin, joilla voi olla vaikutusta Yhdysvaltojen omiin kansallisiin intresseihin.

Yhdysvaltojen Eurooppaan sijoitettujen joukkojen ohjausta tarkasteltaessa voidaan myös päätellä joukkojen keskeisten päämäärien olevan hyvin kansallisia, vaikkakin esimerkiksi Yhdysvaltojen Eurooppaan sijoitettujen joukkojen komentajalla on rooli myös Naton organisaatiossa. Osiltaan toiminta ei ole puhtaasti Yhdysvaltojen omaa suorituskyykyä parantavaa, vaan omien intressien turvaaminen tehdään epäsuorasti parantamalla muiden etenkin entisten Neuvostoliiton jäsenmaiden suorituskykyä kouluttamalla joukkoja. Yhdysvallat on toisaalta pyrkinyt levittämään vaikutuspiirien Euroopassa, vaikka joukkoja on vähennettykin. Hyvänä esimerkkinä on kahdenkeskeisillä sopimuksilla muodostetut taisteluosastot, joissa ei varsinaisesti ole joukkoja, mutta niillä mahdollistetaan Yhdysvaltojen asevoimille mahdollisuus käyttää monien entisten itäblokin maiden tukikohtia ja harjoitusalueita.

Yhdysvaltojen Eurooppaan sijoitetuista joukoista maavoimat on ollut lakkautuslistojen ja leikkauslistojen kärjessä. Maavoimiin kohdistuvat vähennykset ovat linjassaan koko Yhdysvaltojen asevoimia koskevien leikkausten kanssa. Uusimpien doktriinien valossa Yhdysvaltojen vihollinen ei ole ainakaan suoranaisesti Venäjä. Yhdysvallat tuomitsee Venäjän toimet Ukrainassa ja muualla Euroopan maissa, mutta luottaa siihen ettei Venäjä ryhdy avoimeen konfliktiin Naton eikä Yhdysvaltojen kanssa. Yhdysvaltojen Eurooppaan pysyvästi sijoitetuilla joukoilla ei olekaan merkittävää taistelupotentiaalia käydä perinteistä sotaa Venäjän asevoimia vastaan, vaan kyseessä olevat joukot ovat samalla eräänlainen fleet in being -joukko, joka olemassa olollaan nostaa asevoimien käytön kynnyksen erittäin korkealle.

Yhdysvaltojen maavoimille on varattu materiaali Eurooppaan keskittämisen nopeuttamiseksi, eli Yhdysvalloilla on Euroopassa olevien kahden prikaatin taisteluryhmän lisäksi mahdollisuus keskittää nopeasti yhden prikaatin taisteluryhmä osia lisää. Keskitettäväksi suunnitellulla noin pataljoonan vahvuiselle joukolle ei kuitenkaan ole raskasta kalustoa, vaan kyseessä on Stryker-kalustolla varustettu joukko. On kuitenkin huomioitavaa, että keskitettäväksi suunniteltu taisteluryhmä on harjoitellut Euroopassa.

Yhdysvaltojen alueellisesti sijoitettujen joukkojen ja niiden johtoportaiden rooli on merkittävä. Alueellisesti sijoitetuilla joukoilla kyetään hankkimaan riittävät toimintaympäristö tietoisuus ja tiedustelutoiminta alueellisesti, kuten esimerkiksi Euroopan alueelta. Yhdysvaltojen

Eurooppaan sijoitettujen maavoimien johtoportaalla lienee myös merkittävä rooli, mikäli maavoimien lisäjoukkojen keskittämistä Eurooppaan tarvitsee suunnitella tai toteuttaa.

Yhdysvaltojen maajoukkojen vähydestä huolimatta on muistettava aina Yhdysvaltojen kyky joukkojen projisointiin strategisessa mittakaavassa. Yhdysvalloilla on varastoituna sotamateriaalia Euroopassa olevaan varastoonsa. Tätä materiaalia ei ole varsinaisesti sidottu joukkoihin, mutta sen käyttöön otto on mahdollista voimaan projisoitaessa Eurooppaan. Yhdysvaltojen maavoimilla on käytössään merkittävä määrä joukkoja tarvittaessa projisoitavaksi Eurooppaan, varsinkin nykyään, kun maajoukoille ei ole nähtävissä merkittävää roolia uudella painopistealueella Tyynellä valtamerellä. Vähäisilläkin Eurooppaan pysyvästi sijoitetuilla joukoilla kyetään luomaan riittävä aikavoitto uusien joukkojen keskittämiseksi ennen kuin esimerkiksi avoimet vihollisuudet alkaisivat. Lisäjoukkojen projisointikyky itsessään nostaa pelotevaikutuksen ja nostaa kynnystä ryhtyä avoimeen konfliktiin Yhdysvaltojen kanssa Euroopan alueella.

Ukrainan kriisin hoito ei ole tosiasiallinen mittari Yhdysvaltojen asevoimien eikä maavoimien suorituskyvystä. Ukrainan kriisi on ensisijaisti Eurooppalainen kriisi, jonka hoitaminen on Ukrainan asia. Euroopan unionin on sotkeentunut kriisin kohtuullisessa määrin ja varmasti osana ratkaisua. Tulee kuitenkin muistaa, ettei Ukraina ole Naton eikä toisaalta myöskään Euroopan unionin jäsen. Yhdysvaltojen näkökulmasta Venäjän toimet on tuomittava, mutta toisaalta kriisi tulee pitää eurooppalaisena. Kaluston keskittäminen takaisin Eurooppaan on ollut suunnitelmissa jo hetken aikaa, mutta toisaalta kriisi on nostanut keskitettäväksi suunnitellun kaluston määrää. Yhdysvalloilla on kuitenkin tarve levittää vaikutustaan entisiin itäblokin maihin, mutta kyseessä on lähes puhtaasti kansalliset intressit ja levittäytyminen on ollut käynnissä jo pitemmän aikaa ennen kriisin alkua.

Naton toimintaympäristössä Yhdysvaltojen asevoimien ja maavoimien rooli tulee säilymään merkittävänä myös lähitulevaisuudessa. Yhdysvalloilla on joukkojen kautta merkittävä rooli Naton yhteisessä puolustuksessa. Yhdysvalloilla on samalla Eurooppaan varastoituna myös liittolaismaille tarkoitettua materiaalia, joilla voidaan tukea taisteluiden aiheuttamia kalustotappioita. Arvioivaksi jää aiheuttaako Ukrainan kriisi eurooppalaisissa Naton jäsenvaltioissa puolustusmäärärahojen kasvua ja paluuta periteisimmän kaltaisiin ja perinteisemmän kaltaisesti varustettujen asevoimien ja maavoimien paluuseen. Seuraavien vuosien aikana selviää miten mittavissa määrin Yhdysvaltojen maavoimien joukkoja Naton kehyksessä enää tarvi-

taan vai jatkuuko tilanne eurooppalaisten jäsenvaltioiden osalta Ukrainan kriisiä edeltävä ajan kaltaisena.

6 POHDINTA

6.1 Yhteenveto

Yhdysvaltojen maavoimien tulevaisuutta kehittämisen näkökulmasta voidaan kuvata paremmin maavoimien päivittämisellä vastaamaan vallitsevaa tilannetta sekä Yhdysvaltojen poliittisen johdon antamia linjauksia. Kehittäminen toteutetaan pääsääntöisesti vähäisillä taloudellisilla resursseilla. Kaluston kehittämisen osalta tulee aina suhteuttaa hankitun kaluston määrä ja laatu Yhdysvaltojen maavoimien kokonaisvahvuuteen, joka sisältää aktiivijoukot, kansalliskaartin sekä maavoimien reservin. Kokonaisvahvuus Yhdysvaltojen maavoimilla nousee noin 970 000 sotilaaseen. Toisaalta käsiteltäessä leikkausten vaikutusta on ymmärrettävä, että aktiivijoukoista on leikattu noin 100 000 sotilasta. Henkilöstömäärän pienentämisestä esitettyiksi johtuvat haasteet ovat usein ajattelumalleihin liittyviä. Yhdysvaltojen maavoimat ovat olleet asevoimien keskiössä pitkään, mutta isojen maavoimallisten operaatioiden päätyttyä ja doktriineissa tapahtuneiden muutosten myötä maavoimien asema on muuttunut. Maavoimille on käsketty mittava määrä muiden viranomaisen tukemistehtäviä, joihin kuuluu sotilaallisten tehtävien lisäksi tukemistehtäviä esimerkiksi ympäristökatastrofeihin liittyen.

Yhdysvaltojen asevoimien ja maavoimien ohjesääntöperheen perusteella voidaan päätellä keskeisten kehittämiskohteiden olevan joukkojen toiminnan kehittämisessä. Toiminnallisen kehittämisen arvioinnissa suunnitellut muutokset on suhteutettava Yhdysvaltojen maavoimien kokoon sekä joukkojen käyttöön asevoimien kokonaisuudessa. Taktisen ja taisteluteknisen tasan kehittämistä ei ole tässä työssä arvioitu, vaan maavoimia on tarkasteltu kokonaisuutena. Osa kehittämiskohteista vaikuttaa abstrakteilta kokonaisuuksilta, mutta niiden merkitystä maavoimille voidaan arvioida suhteuttamalla kehittämiskohteet operatiiviselle ja osittain strategiselle tasolle. Kehittämiskohteina on esimerkkinä yhteistoiminnan tehostaminen puolustushaarojen välillä, jotta maavoimat voi olla tehokas osa Yhdysvaltojen JOINT FORCE -kokonaisuutta. Yhteistoiminnan kehittäminen on Yhdysvaltojen asevoimien mittakaavassa noussut tärkeäksi, koska puolustushaaroilla on orgaanisesti samoja elementtejä, jotka Suomessa ovat puolustusvoimallisia elementtejä. Puolustushaarojen korkea kyky ja halu itsenäiseen toimintaan ovat haitanneet asevoimien kokonaisuutta. Esimerkiksi Yhdysvaltojen maavoimilla on orgaaninen ilmakomponentti sekä pieni merellinen komponentti. JOINT -ajattelussa puhutaan kuitenkin puolustushaarojen suorituskykyjen summasta. Puolustushaaran sisällä tapahtuva toiminta on vain normaalia puolustushaaran toimintaa, vaikka Suomen puolustusvoimille kyseessä olisikin jo JOINT -tason toimintaa.

Kaluston osalta Yhdysvalloissa kehittämisen painopiste ei ole maavoimien kalustossa. Maavoimien kunniahimoisista kaluston kehittämisohjelmista on pääosin luovuttu. Osiltaan kehittämisohjelmien innovaatiot ovat siirtyneet seuraavien 15 vuoden aikana tapahtuvaan kaluston kehittämiseen. Kalustollisen kehittämisen painopisteenä tulee kuitenkin olemaan käytössä olevan kaluston päivittäminen vastaamaan paremmin vaatimuksia. Päivittämisen tavoitteena on myös käytössä olevan jatkopäivitettävyyden parantaminen. Yhdysvaltojen maavoimat saa seuraavien 15 vuoden aikana lisää kalustoa, mutta poikkeavaa teknologiaa tuskin tullaan ottamaan käyttöön ennen vuotta 2030.

M113-miehistökuljetuspanssariajoneuvon uusiminen on hyvä esimerkki siitä, miten Yhdysvaltojen maavoimat kehittää kalustoaan. Korvattava kalusto on ollut käytössä 1960-luvulta asti ja korvaaminen uudella kalustolla tapahtuu vasta vuoden 2015 jälkeen. Korvaavan miehistönkuljetuspanssariajoneuvon vaatimukset antavat samalla viitteitä Yhdysvaltojen maavoimien kaluston kehittämisen peruslinjauksista myös lähitulevaisuudessa. Uuden miehistönkuljetuspanssariajoneuvon vaatimuksena oli perustua valmis tuotteeseen tai valmiin tuotteen modernisoituun malliin. Täysin uuden tyyppisen panssariajoneuvon kehittäminen oli suljettu pois hankinnassa. Valittu ajoneuvo perustuu lisäksi Bradley-rynnäkköpanssarivaunun alustalle.

6.1.1 Lähtökohtatilanne 2015 ja kehittämisen ohjaus

Yhdysvaltojen asevoimien ohjauksessa on merkittävä rooli Yhdysvaltojen presidentillä, joka samalla asevoimien ylipäällikkö. Asevoimien linja seuraa tarkasti presidentin antamia vaatimuksia painopisteistä ja kehittämisestä. Asiakirjojen hierarkia on selvä ja helposti ymmärrettävä. Presidentin vaatimukset muokkautuvat asevoimien strategioiksi ja asevoimien strategian kautta doktriineiksi. Presidentin asettamien vaatimusten lisäksi asevoimien strategiaa ohjaa käytössä olevat resurssit. Huomioitavaa asiakirjoissa on kuitenkin se, että niissä määritellään myös mitkä asiat voidaan jättää vähemmälle huomiolle tulevaisuudessa. Tämä antaa asevoimille paremmat perusteet suunnitella resurssien kanssa yhtenevät doktriinit ja asevoimien kokonaisuus.

Painopisteen siirtyminen Tyynelle valtamerelle leimaa Yhdysvaltojen asevoimien ja maavoimien tilannetta vuonna 2015. Yhdysvalloilla on kuitenkin halu ylläpitää globaali vaikuttamiskyky myös tulevaisuudessa. Globaalista vaikuttamiskyvystä johtuen Yhdysvalloissa säilytetään kaikki puolustushaarat suunnilleen nykyisen kaltaisena, vaikkakin henkilöstömääriä tullaan vähentämään. Yhdysvaltojen tulee kuitenkin olla edelleen, asevoimien muokkauksen jäl-

keenkin, kykenevä toimimaan samanaikaisesti kahdessa suunnassa maailmalaajuisesti. Tosin toisessa suunnassa pyritään mahdollisimman vähin resurssein pakottamaan vastustaja lopettamaan toimintansa, kun taas pääsuunnassa voidaan tarvittaessa sitoutua laajamittaisempaan kin sotilaalliseen toimintaan.

Uusin doktriini on lähes maavoimat poissulkeva, koska lähtökohtaisesti AirSea Battle -doktriinin mukaiset maavoimalliset operaatiot toteuttaa merijalkaväki. Merkittävässä roolissa uudessa doktriinissa on nopea voimanprojisointikyky. Voiman ja vaikuttamisen projisointi Tyynelle valtamerelle sopii paremmin ilmavoimille ja merivoimille kuin maavoimille. Ilma-voimien sekä merivoimien lentokoneet ja alukset kykenevät siirtymään toiminta-alueelle itsenäisesti. Lentokoneilla ja laivoilla on lisäksi kyky yhdistää siirtyminen ja viholliseen vaikuttaminen. Maavoimilla vastaavaa kykyä ei ole ja voiman projisointiin tarvitaan aina ilmavoimien ja merivoimien joukkoja, kun puhutaan strategisesta voiman projisoinnista. Maavoimilla on orgaanista kykyä operatiiviseen voimanprojisointiin, mutta se harvemmin riittää Yhdysvaltojen kaltaisen valtion toimintaympäristössä.

Oleellisimpana erona aikaisemman AirLand Battle -doktriinin ja nykyisen AirSea Battle -doktriinien välillä on sodankäynnintaso, AirLand Battle -doktriini on enemmän operatiivisen tason doktriini, kun taas AirSea Battle on strategisen tason doktriini. AirSea Battle -doktriini korostaa vaikuttamisen kokonaisvaltaisuutta ja ottaa huomioon oman yhteiskunnan valjastamisen aseellisen konfliktin tukemiseen. Osittain eroavaisuuksiin vaikuttaa myös oletetun vihollisen kyvykkyydet. AirLand Battle oli alun perin tehty sotaan Neuvostoliittoa ja Varsovan liiton maita vastaan Euroopan alueella. Kiinan suorituskyky nykyisillä asejärjestelmillä sekä kyky vaikuttaa avaruusulottuvuudessa sekä kyberulottuvuudessa aiheuttaa suoranaista uhan Yhdysvaltojen maa-alueellekin ja kotimaan toiminnoille.

Kylmän sodan aikana kuviteltua käytäväksi suunniteltua sotaa ei kuitenkaan tullut, vaan Yhdysvaltojen maavoimat joutuivat käymään epäkonventionaalista sotaa Kaakkois-Aasiassa. Maavoimien rooli oli kuitenkin Vietnamin merkittävä, kuten oli ollut tarkoituksena olla mahdollisesti Euroopassakin Neuvostoliittoa ja Varsovan liittoa vastaan käytävässä sodassa. Ensimmäinen Persialahden sota oli maavoimille ensimmäinen sota, jossa se kykeni toteuttamaan AirLand Battle -doktriinia. Irakin alue operaatioalueena oli maavoimille optimaalinen paikka käyttää kaikkia suursotaan luotuja suorituskykyjä merkittävää, mutta teknisesti vanhentunutta sotavoimaa vastaan. Persianlahden sodasta saatiin kuitenkin perustavaa luokkaa oleva opetus, joka poikkesi Euroopan maaperällä käytävästä suursodasta. Alueelle ei ollut Eu-

roopalle tyypillistä tukeutumis- ja tukikohtaverkkoa. Yhdysvaltojen maavoimien taistelu oli suunniteltu perustuvat liittolaismaihin luotuun huoltoon ja infrastruktuuriin.

Yhdysvaltojen valitsemat painopistealueet ovat suoraan linjassa maailman poliittisen tilanteen kanssa. Painopistealueita tulee tarkastella Yhdysvaltojen näkökulmasta, jolloin maailman geopolitiikka poikkeaa eurooppalaisesta näkökulmasta. Eurooppa tulee kuitenkin säilymään osittaisessa painopisteessä juurikin Yhdysvaltojen kyvykkäimpien liittolaismaiden takia, vaikka kylmän sodan päättymisen jälkeen Yhdysvaltojen intressit siirtyivät muualle maailmaan Euroopasta. Yhdysvaltojen painopisteen siirtyminen toisaalle ja Euroopassa vallinnut rauhallisuuden ja yhtenäisyyden aika ovat saaneet Yhdysvaltalaiset poliittiset päättäjät osittain kyseenalaistamaan Yhdysvaltojen joukkojen olemisen Euroopassa muista kuin puhtaasti Yhdysvaltojen kansallisista intresseistä. Eurooppa on Yhdysvalloille kuitenkin kansallisesta näkökulmasta ennen kaikkea tukialue muille lähellä oleville mahdollisille kriisialueille, kuten Lähi-itään ja Afrikkaan. Perimmäisellä tasolla Yhdysvallat ei kuitenkaan halua menettää tai heikentää välejään eurooppalaisiin liittolaismaihin, vaikkakin Euroopassa ei varsinaisesti ole Yhdysvaltojen kannalta välittömiä sotilaallisen voimankäyttöä vaativia uhkia.

Ukrainan kriisi ei Yhdysvaltojen näkökulmasta ole lainkaan niin merkittävä kuin se on eurooppalaisille valtioille. On epätodennäköistä, että Yhdysvallat muuttaisi kokonaisstrategiansa mukaisia painopistealueiden prioriteettijärjestystä Ukrainan tapahtumien mukaan. Yhdysvallat on ottanut kantaa Venäjän toimiin vuoden 2014 puolustuspolitiikkaan käsittelevässä ohjausasiakirjassaan ja todennut ettei Venäjän tekemiä suverenien valtioiden loukkauksia voida hyväksyä, mutta toisaalta yhteistyötä Venäjän kanssa tulee lisätä. Ukrainan kriisin kautta Yhdysvallat osittain saavuttaa yhden hiljaisemmista tavoitteistaan, eurooppalaisten liittolaismaiden omien asevoimien kykyjen ja resurssien lisäämisen.

Eurooppalaiset valtiot ovat kuitenkin rakentaneet omaan puolustustaan Naton ja sen kiistatton johtovaltion Yhdysvaltojen varaan. Euroopassa on jo pitkään ollut asevoimallisena trendinä joukkojen määrän vähentäminen ja joukkojen käyttötarkoituksen suuntaaminen enemmän kansainvälisen kriisinhallinnan suuntaan. Eurooppalaiset valtiot ovat toisaalta mitoitaneet asevoimansa suhteessa Euroopassa yleisesti tunnistettuun uhkakuvaan, jossa ei ole varsinaisia valtiollisia toimijoita, vaan uhkat ovat muun tyyppisiä. Yhdysvaltojen joukkojen ja kaluston merkittävä vähentäminen Euroopasta on suhteessa painopisteen siirtoon, mutta samalla myös Yhdysvaltojen taloudellisten resurssien vähenemiseen. Yhdysvalloissa on ollut jo pitkään ajatuksena Euroopan oma vastuunsa alueensa puolustamisesta. Yhdysvallat on toisaalta

halunnut olla hyvissä väleissä eurooppalaisten liittolaismaidensa kanssa, koska Afganistanin ISAF-operaatio on vaatinut merkittäviä kontribuutioita myös eurooppalaisilta valtioilta. Tulevaisuudessakin Yhdysvallat tulee tarvitsemaan eurooppalaisten liittolaismaiden tukea ylläpitääkseen valmiutta reagoida Euroopan lähialueilla kehittyviin kriiseihin, joilla voi olla vaikutusta Yhdysvaltojen omiin kansallisiin intresseihin.

6.1.2 Yhdysvaltojen maavoimien kehittäminen, joukot, kalusto ja toimintaperiaatteet

Yhdysvalloille tuli tarve 1990-luvulla toteuttaa useita pienimuotoisia operaatioita, joihin voimaa piti keskittää nopeasti, mutta riittävästi. Pienimuotoiset operaatiot olivat yleisesti kriisinhallintatyyppisiä. Toisen Irakin sodan ja Afganistanin sodan myötä Yhdysvaltojen maavoimat sitoutuivat enenemissä määrin epäkonventionaaliseen sodankäyntiin ja vastasissisodankäyntiin. Perinteiset maasodankäynnin opit ja doktriinit eivät enää toimineetkaan. Sotien monimuotoisuus ja pitkä kesto aiheutti jopa Yhdysvaltojen maavoimille merkittäviä haasteita ylläpitää operaatioita. Irakin ja Afganistanin sotien jälkeen Yhdysvalloissa on tapahtunut ajatuksellinen muutos, jossa tarkoituksena on ylläpitää maailman johtavan valtion rooli eikä sitoutua ajallisesti pitkiin operaatioihin kaukana omalta alueelta.

Hallintorakenteeltaan ja organisaatioltaan Yhdysvaltojen maavoimat on massiivinen kokonaisuus, jonka voi havaita myös maavoimien tavoitteessa kehittyä dynaamisempaan suuntaan. Supistuksien myötä armeijoita on muutettu tai käsketty vastaamaan alueellisten johtoportaiden maavoimallisista joukoista. Organisaatio on osittain päällekkäinen asevoimien johtamisrakenteen kanssa, koska asevoimien alueellisten johtoportaiden alaisuudessa on maavoimien alueellinen johtoporras. Maavoimien alueellinen johtoporras taas johtaa armeijakuntia, joita on toiminnassa kolme kappaletta. Armeijakuntien vastuut on jaettu kohtuullisen selkeästi Eurooppaan ja Tyynelle valtamerelle. Laskuvarjoarmeijakunta on suunniteltu toimivan nopean vasteen reservinä.

Ensimmäisen Irakin sodan ja Kosovon tapahtumien johdosta päätettiin luoda kokonaan uusi joukkotyyppi, joka olisi ilmakuljetteinen ja riittävän taisteluvoimainen. Stryker-prikaatin taisteluosaston myötä siirryttiin muiden kalustotyyppien joukossa modulaariseen rakenteeseen. Divisioonat säilyivät edelleen ja divisioonien tehtävänä on johtaa omia joukkojaan armeijakuntien alaisuudessa, mutta tosiasiallisesti divisioonat toimivat operatiivisina johtoportaina divisioonan joukoista muodostetuille prikaatin taisteluryhmillä, jotka ovat varsinaisesti maa-

voimien operoivat joukot. Prikaatin taisteluryhmien määrää on jouduttu kuitenkin supistamaan vähentyvistä resursseista johtuen. Taisteluryhmien organisaatioiden muutos yhdessä vähentyvien resurssien kanssa on vähentänyt osan taisteluryhmistä. Prikaatin taisteluryhmät ovat modulaarisia ja vastaavat hyvin nykyisiin tarpeisiin. Orgaanisesti taisteluryhmään kuuluvat aselajit ja toimialat tekevät taisteluryhmistä nykypäivän uhkiin vastaavia. Aselajien ja toimialojen kuuluminen organisaatioon parantaa joukkojen käytettävyyttä expeditionary forcena.

Yhdysvaltojen maavoimien kaltaiselle organisaatiolle 15 vuotta on kehittämisessä lyhyt aika. Toimintatapojen ja ajatusmaailman kehittäminen on mahdollista, mutta esimerkiksi kalustolliset kehittämisohjelmat eivät yleensä valmistu 15 vuodessa. Osiltaan toki jo ennen vuotta 2015 käynnissä olleet hankkeet voidaan saattaa päätökseen ennen vuotta 2030. Toisaalta kaluston kehittämisessä on huomioitavaa, ettei Yhdysvaltojen maavoimilla ole käynnissä merkittäviä uutta tai teknisesti ylivertaista kalustoa tuottavaa hanketta. Kaluston osalta seuraavat viisitoista vuotta toimitaan vuonna 2015 käytössä olevalla kalustolla. Nykyisten suunnitelmiensa mukaan Yhdysvaltojen maavoimat on tuomassa tulevaisuuden taistelukentille uutta ja mahdollisesti poikkeavaa kalustoa vasta 2040-luvulla.

Yhdysvaltojen maavoimien keskeisimmät kehittämisen suunnat tulevat olemaan ajatusmaailmallinen ja toiminnallinen kehitys. Uusimman doktriinin mukanaan tuoma osittainen roolitomuus on pakottanut Yhdysvaltojen maavoimien mukautumaan asevoimien uuteen linjaan, jossa perinteisillä maavoimilla on pienempi rooli kuin aikaisemmin. Maavoimat on samalla roolittomuudesta johtuen joutuneet suurimpien taloudellisten leikkausten eteen ja sama linja vaikuttaa jatkuvan myös tulevaisuudessa. Maavoimien merkityksen muuttuminen ei kuitenkaan ole muuttanut maavoimien perimmäistä käyttöperiaatetta. Se varataan käytettäväksi perinteiseen sodankäyntiin toisen valtion tai vastaavan toimijan perinteisiä sodankäynnin keinoja käyttävää maavoimaa vastaan. AirSea Battle -doktriinin päivityksen vaikutusta maavoimien kehittämiseen on mahdotonta arvioida vuonna 2015, vaan arviointi ja vaikutuksen arviointi voidaan tehdä vasta myöhemmin julkisen materiaalin määrän lisääntyessä.

Yhdysvaltojen maavoimien tulevaisuuden käyttöperiaatteiden mukaista on myös ratkaista sodat tai konfliktit nopeammin. Lähtökohtana pidetään riittävän kynnyksen luomista estämään konfliktien syntyminen, mutta se toimii yleensä vain toisia valtioita vastaan. Tulevaisuuden maailmassa Yhdysvaltojen maavoimat ainakin osillaan tulee sitoutumaan turvallisuusoperaatioon jossain päin maailmaa. Turvallisuusoperaation tarve voi syntyä itsekseen kriisin seura-

uksena tai sitten laajamittaisen maasodan jatkeena. Tulevaisuudessa pyritään myös siihen, että joukkojen logistisia tukijärjestelyitä saadaan kevennettyä.

Yhdysvaltojen maavoimien kehittäminen tulee seuraavien 15 vuoden aikana keskittämään yhteistoimintakyvyn parantaminen osana asevoimia sekä yhteistoiminnallisuuksien kehittäminen maavoimien sisällä. Prikaatin taisteluryhmien kehittämisen myötä pyritään entistä enemmän kokoonpanoihin ja käyttöperiaatteisiin, joissa joukkoon on orgaanisesti liitetty kaikki taisteluun tarvittavat elementit. Yhdysvaltalaisten määrittelemä combined arms tarkoittaakin juuri suomalaisille organisaatioille tyypillistä joukkoa. Joukkoa, jonka komentajalla on suoraan omassa johdossaan taistelu tukemiseen tarvittavat joukot, kuten esimerkiksi pioneeri- tai tykistöjoukot. Kehitys combined arms suuntaan on alkanut jo huomattavasti ennen vuotta 2015, mutta se tulee jatkumaan teemana vielä pitkälle tulevaisuuteen.

Toiseksi keskeinen teema tulee olemaan parempi kyky taistella asevoimien osana. Maavoimien halutaan kehittävän itseään suuntaan, jossa Yhdysvaltojen asevoimat muodostaa tehokkaan kokonaisuuden. Uusimpien doktriinien valossa ilmavoimat ja merivoimat ovat lähtökohtaisesti enemmän yhteensopivia jo valmiiksi kuin maavoimat on muiden puolustushaarojen kanssa. Yhteisoperaatiokyvyn kehittämisestä huolimatta Yhdysvaltojen maavoimien normaaliolojen rooli strategisen ohjauksen mukaisella painopistealueella on haastava. Maavoimien rooliksi jää Tyynellä valtamerellä pelotevaikutuksen luominen ja liittolaismaiden suorituskykyjen kasvattaminen koulutuksella. Koulutuksen saralla Yhdysvaltojen maavoimilla on Tyynen valtameren alueelle merkittävääkin roolia, koska suurin osa alueen yhteistyöhalukkaiden valtioiden asevoimista on maavoimapainotteisia.

Yhdysvaltojen maajoukkojen supistuksista huolimatta on huomioitava Yhdysvaltojen kyky joukkojen projisointiin strategisessa mittakaavassa. Yhdysvalloilla on varastoituna sotamateriaalia useaan varastoon ympäri maailmaa. Tätä materiaalia ei ole varsinaisesti sidottu joukkoihin, mutta sen käyttöönotto on mahdollista voimaa projisoitaessa. Yhdysvaltojen maavoimilla on käytössään edelleen käytettävissä merkittävä määrä joukkoja. Yhdysvaltojen alueellisesti sijoitettujen maavoimajoukkojen ja niiden johtoportaiden rooli pysyy merkittävänä, etenkin lisävoiman keskittämisessä. Alueellisesti sijoitetuilla joukoilla kyetään hankkimaan riittävät toimintaympäristö tietoisuus ja tiedustelutoiminta alueellisesti, kuten esimerkiksi Euroopan alueelta.

Globaaliin vaikuttamiskykyvaatimuksen perustuen Yhdysvaltojen maavoimat pyrkinee tulevaisuudessa käyttämään ensisijaisesti Stryker-kalustolla varustettuja prikaatien taisteluryhmiä, jotta käyttöperiaatteiden mukaiset tavoitteet strategisesta ja operatiivisesta liikkuvuudesta saavutetaan. Stryker-ajoneuvoperhe mahdollistaa samalla tehokkaan logistisen tuen. Kevyimpiä prikaatien taisteluryhmiä käytetään luomaan edellytyksen raskaampien joukkojen alueelle tuontia varten. Raskaita prikaatin taisteluryhmiä käytetään vain, mikäli vihollinen on perinteisellä asevoimalla varustettu asevoima. Kaiken joukon käytön keskiössä on prikaatien taisteluryhmät, joiden osalta tuskin tapahtuu merkittäviä uudistuksia yhden manööveripataljoona lisäämisen lisäksi. Nykyisten asiakirjojen valossa voidaan arvioida prikaatin taisteluryhmien säilyvän Yhdysvaltojen maavoimien keskeisimpänä taisteluvoimana ainakin pitkälle 2020-luvulle.

Yhdysvaltojen maavoimien käyttöperiaatteet tulevaisuudessa painottavat tilankuvan ja tilanneymmärryksen merkitystä kaikilla tasoilla. Vaatimus perustuu arvioon tulevaisuuden maataisteluiden luonteesta. Yhdysvaltalaiset ovat arvioineet tulevaisuuden ison mittakaavan maataisteluiden olevan tavanomaisia teknisten asevoimien joukkojen taisteluita, joihin sisältyy merkittävä määrä Irakin ja Afganistanin sotien kaltaisia tilanteita. Tilannekuvan merkitystä siten myös tilannekuvan kehittämistä puoltavat myös vaatimus yhteistoimintakyvystä ja samalla joukkojen vähentyvä määrä. Joukkojen vähentyvä määrä pakottaa maavoimien joukot entistä laajemmille alueille, joka puolestaan edellyttää entistä parempaa tilannekuvaa. Joukkojen on kyettävä entistä hajautetummasta ryhmityksestä keskitettyyn vaikutukseen. Tilannekuvan merkitys on korostuneena kaikissa tulevaisuuden maavoimien operaatioissa ja tehtävätyypeissä.

Modulaarisuus tulee säilymään oleellisena osana Yhdysvaltojen maavoimien joukkoja. Modulaarisuus mahdollistaa käyttöperiaatteiden vaatimaa ketteryyttä. Modulaarisilla joukoilla kytetään voimaa kasvattamaan tarpeen mukaan sekä räätälöimään joukon tyyppi vastaamaan kyseisessä operaatioissa tarvittua. Divisioonien esikunnat tulevat todennäköisesti säilymään taisteluryhmien johtoportaana, joille alistetaan tarvittava määrä joukkoja. Armeijakuntien rooli ainakin hallinnollisena johtoportaana säilynee nykyisellään. Armeijakuntien rooli kasvaa, mikäli jonnekin on tarvetta aloittaa isompia operaatioita.

6.1.3 Lopuksi kehittämisestä yleensä

Yhdysvaltojen maavoimien supistaminen pakottaa maavoimat tehostamaan toimintaa tulevaisuudessa sekä olemaan enemmän vain yksi osa Yhdysvaltojen asevoimia. Maavoimien tehtävissä tämä on huomattavissa valtionjohdon ja asevoimien virallisista asiakirjoista, joissa maavoimien rooli on muuttunut keskiöstä tukevampaan suuntaan. Maavoimien tulee kyetä antamaan tukea muille puolustushaaroille sekä vastaamaan enenevissä määrin Yhdysvaltojen omalla maa-alueella nouseviin uhkiin ja tukemaan muita viranomaisia. Maavoimien sisäisissä asiakirjoissa asiaa ei tuoda selvästi esiin, mikä maavoimien rooli yksityiskohtaisesti on tulevaisuudessa. Vuonna 2015 Yhdysvaltojen maavoimat on selkeästi selvittämässä itselleen, mikä maavoimien rooli asevoimien kokonaisuudessa ja resurssit tulevat olemaan jatkossa.

Yhdysvaltojen maavoimien kehittämistä eikä tilaa ei voida supistuksen jälkeenkään verrata suurimpaan osaan maailman valtioista. Kehittäminen ei vaikuta kehittämishetken suorituskyykyyn, vaan Yhdysvaltojen maavoimat ylläpitää jatkuvaa valmiutta aloittaa operointi. Suorituskyykyä ei määritellä tulevaisuuden kaluston tai muiden teknisten ratkaisujen valossa, vaan kyky arvioidaan päätöksentekohetkellä käytössä olevan kaluston mukaan. Yhdysvaltojen maavoimat testaavat ja harjoittelevat tulevaisuutta varten, mutta taistelukykyä ei arvioida kehittämisvaiheessa olevien välineiden perusteella.

Vuonna 2014 alkanut Ukrainana kriisi ei ole merkittävästi aikaan vuoden 2015 alkupuoliskon aikana vaikuttanut maavoimien toimintaan tai toiminnan ohjaukseen. Ukrainan kriisin hoito ei myöskään ole tosiasiallinen mittari Yhdysvaltojen asevoimien eikä maavoimien suorituskyykyä tai toimintaperiaatteista. Ukrainan kriisi on ensisijaisti eurooppalainen kriisi, jonka hoitaminen on Ukrainan ja Euroopan asia, kunhan Yhdysvaltojen suoraa etua ei loukata. Kaluston keskittäminen takaisin Eurooppaan on ollut suunnitelmissa jo hetken aikaa, mutta toisaalta kriisi on nostanut keskitettäväksi suunnitellun kaluston määrää. Yhdysvalloilla on kuitenkin tarve levittää vaikutustaan entisiin itäblokin maihin, mutta kyseessä on lähes puhtaasti kansalliset intressit ja levittäytyminen on ollut käynnissä jo pitemmän aikaa ennen kriisin alkuakin.

Yhdysvaltojen Eurooppaan sijoitettujen joukkojen ohjausta tarkasteltaessa voidaan myös päätellä joukkojen keskeisten päämäärien olevan hyvin yhdysvaltakeskeisiä. Yhdysvallat on toisaalta pyrkinyt levittämään vaikutuspiiriään Euroopassa, vaikka joukkoja on vähennettykin. Hyvänä esimerkkinä on kahdenkeskeisillä sopimuksilla muodostetut taisteluosastot, joissa ei varsinaisesti ole joukkoja, mutta niillä mahdollistetaan Yhdysvaltojen asevoimille mahdollisuus käyttää monien entisten itäblokin maiden tukikohtia ja harjoitusalueita. Yhdysvalloissa ei

kuitenkaan ole maavoimien kehittämiseen varattua rahoitusta nostettu, ainoastaan harjoitus-toimintaan on lisätty taloudellisia resursseja.

Arvioitaessa Yhdysvaltojen maavoimien suorituskyvyn kehittämistä vuoteen 2030 asti, tulee muistaa, että tulevaisuudessakin on kyseessä maailman tehokkaimmat länsimäiset maavoimat. Maavoimat, joilla on asevoimien tukemana strateginen voimanprojisointikyky ja riittävästi modernisoitua kalustoa.

6.2 Tutkimuksen tulosten arviointi

Tutkimuksen tuloksia voidaan pitää luotettavina, koska lähdemateriaali on pääsääntöisesti Yhdysvaltojen valtiorhallinnon sekä asevoimien virallisia julkaisuja. Tutkimuksessa ei ole saatu käyttöön Yhdysvaltojen turvaluokiteltua materiaalia. Turvaluokitellun materiaalin puuttuminen voi vaikuttaa tulosten käytettävyyteen, mutta julkiset lähteiden linja ei poikkea toisistaan, joten ei ole syytä epäillä, etteivätkö tutkimustulokset olisi luotettavia ja Yhdysvaltojen virallisen julkisen linjan mukaisia.

Osa tutkimuksessa käsitellyistä kokonaisuuksista on rakennettu vähien lähteiden varaan, joka voi heikentää kyseisen tutkimuksen osan luotettavuutta. Vähäisin lähtein on jouduttu käsittelemään kaluston viimeisimpiä kehittämissuuntia ja viimeisimpiä konsepteja. Vähäisten lähteiden varaan rakennetut osa-alueet johtuvat kyseiseen aihepiiriin saatavan julkisen materiaalin vähydestä. On kuitenkin huomioitavaa, että käytetyt lähteet ovat pääsääntöisesti Yhdysvaltojen valtiorhallinnon julkaisemaa virallista materiaalia, joka edustaa Yhdysvaltojen julkista linjaa.

Yhdysvalloissa asevoimien suunnittelemien projektien tai käyttöperiaatteiden vaikutuksista tehdään usein erillinen asevoimista riippumaton tutkimus. Tutkimukset on pääsääntöisesti suunnattu kongressin käyttöön. Tutkimukset ovat usein varsin kriittisiä asevoimien hankkeita kohtaan, mikä puolestaan tukee tämän tutkimuksen tulosten luotettavuuden arviointia. Luotettavimpana voidaan pitää valtiorhallinnon tai asevoimien virallisen julkaisun ja tutkimuslaitosten tekemien tutkimusten vertailun tuloksia.

Tutkimustuloksia tukee myös lähdeaineistona käytetty tutkimuskeskusten tuottama materiaali. Keskeisimpänä RAND Corporation tutkimuskeskuksen tuottama materiaali. RAND Corporation tekee merkittävän osan Yhdysvaltojen kongressille tehdyistä selvityksistä, joissa käsitel-

lään asevoimien ja maavoimien tulevaisuutta tai annetaan selvitys aikaisemmasta hankkeesta. RAND Corporation tutkimuskeskuksen mahdollisia poliittisia tai muita vaikutuksenalaisuuksia on mahdotonta arvioida, mutta useassa tapauksessa tutkimuslaitos suhtautuu tutkittaviin kokonaisuuksiin kriittisesti. RAND Corporation ilmoittaa olevansa voittoa tuottaman ja poliittisesti sitoutumaton tutkimusjärjestö.

Yhdysvaltalaisen asevoimien sotakoulujen tuottamat opinnäytetyöt vastaavat usein pro gradu-töiden tasoa työn laajuudessa. Arvioitaessa näiden opinnäytetöiden vaikutusta tutkimuksen tuloksien luotettavuuteen on huomioitavaa, että töiden tekijöiltä edellytetään pitkää virkauraa Yhdysvaltojen asevoimien palveluksessa. Pitkän virkauran tuoma kokemus tukee opinnäytetöiden käyttämistä tutkimuksen lähteenä. Tutkimuksessa käytetyt opinnäytetyöt olivat julkisia, mutta niistä oli havaittavissa kirjoittajiensa aikaisemmasta tutustumisesta myös luokiteltuun materiaaliin.

6.3 Jatkotutkimustarpeet

Yhdysvaltojen maavoimia käsittelevää tutkimusta tulee suorittaa noin viiden vuoden välein tai riippuen yhdysvaltojen strategian muutoksista. Tutkimusta Yhdysvaltojen maavoimien tulevaisuudesta ei tarvitse tehdä tarkastelupisteissä kokonaan uudelleen, koska esimerkiksi kalustolliset kehitysohjelmat ja kalustostrategiat on ulotettu pitkälle 2030-luvun yli. Merkittävämpää on tutkia muuttuvatko Yhdysvaltojen maavoimien käyttöperiaatteet sekä tehtävät seuraavien CAPSTONE- ja OPERATING-konseptien julkaisujen yhteydessä.

AirSea Battle -doktriinin päivittämisen Joint Concept for Access and Maneuver in the Global Commons -konseptiksi vaikutukset Yhdysvaltojen maavoimille tulee tutkia. Yhdysvaltalaisessa mediassa olleiden tietojen perusteella maavoimille tullaan antamaan enemmän roolia ja tehtäviä päivitettyssä doktriinissa. Jatkotutkimuksen pohjaksi on kuitenkin saatava riittävästi valtiohallinnon julkisia lähteitä tai pääsy Yhdysvaltojen asevoimien turvaluokiteltuun materiaaliin.

Jatkotutkimustarvetta tulee arvioida myös vuoden Yhdysvaltojen vuoden 2016 presidentinvaalien jälkeen. Yhdysvalloissa presidentin ohjauksella on merkittävä rooli asevoimien ohjauksessa ja painopisteiden määrittämisessä. Presidentin ohjaus ei kuitenkaan tapahdu välittömästi uuden presidentin valinnan jälkeen. Nykyinen presidentti valittiin vuoden 2009 vaaleissa ja hänen strateginen ohjauksensa julkaistiin vuonna 2012.

Ukrainan kriisi ei ole merkittävästi vaikuttanut Yhdysvaltojen maavoimien kehittämiseen vuoden 2015 aikana, mutta kriisin pitkittyessä on syytä tutkia vaikutuksia Yhdysvaltojen maavoimien kehittämiseen. Ukrainan kriisi voi auttaa Yhdysvaltojen maavoimien roolin tarkentumisessa asevoimien kehyksessä. Maavoimien rooli on vuonna 2015 lähinnä muita puolustushaaroja tukeva, mutta mahdollinen tilanteen jatkokiristyminen Euroopassa sekä eurooppalaisten valtioiden alhainen valmiustaso voi aiheuttaa tarpeen Yhdysvaltojen maavoimien roolin tarkastamiselle.

LÄHTEET

1 JULKAISEMATTOMAT LÄHTEET

1.1 Yhdysvaltojen valtiohallinnon asiakirjat

United States Congress of the United States, Congressional Budget Office: *The Army's Future Combat Systems Program and Alternatives*, Washington DC, 2008.

United States Congress, Congressional Budget Office: *Options for Changing the Army's Overseas Basing*, Washington DC, 2004.

United States Congress, Congressional Research Service: *In Brief: Assessing the January 2012 Defense Strategic Guidance (DSG)*, Washington DC, 2013.

United States Congress, United States Government accountability Office: *Additional Cost information and Stakeholder Input Needed to Assess Military Posture in Europe*, Washington DC, 2011.

United States of America, The United States Congress: *Title 10, United States Code, Armed Forces*, Washington DC, 2011.

United States of America, White House: *National Security Strategy 2010*, Washington DC, 2010.

1.2 Yhdysvaltojen asevoimien asiakirjat

McHugh, John M, Odierno, Raymon T: *A Statement on the Posture of the United States Army 2014*, Washington DC, 2014.

United States Army, Army Capabilities Integration Center: *Army Vision - Force 2025 White Paper*, 2014.

United States Army, Army Capabilities Integration Center: *Unified Quest 2013 Deep Future Wargame 2030-2040 Executive Report*, US Army War College, 2013.

United States Army, Center of Military History: *War in Persian Gulf, Operations Desert Shield and Desert Storm August 1990-March 1991*, Washington DC, 2010.

United States Army, Maneuver Center of Excellence: *Supplemental Manual 3-90 Force Structure Reference Data, Brigade Combat Teams*, Fort Benning, 2012.

United States Army, Training and Doctrine Command: *The U.S. Army Operating concept, Win in a Complex World 2020-2024, TRADOC Pamphlet 525-3-1*, 2014.

United States Army, Training and Doctrine Command: *The U.S. Army Capstone Concept, TRADOC Pam 525-3-0*, Washington DC, 2012.

United States Army, Training and Doctrine Command: *The United States Army Operating Concept 2016-2028, TRADOC Pam 525-3-1*, Washington DC, 2010.

United States Army: Chief of Staff of the Army Strategic Priorities, Washington DC, 2013.

United States Department of Army, Future Force Division: *Army Equipment Program in Support of Presidents Budget 2015*, Washington DC, 2014.

United States Department of Army, G-8 Future Force Division: *2010 Army Modernization Strategy*, Washington DC, 2010.

United States Department of Army, G-8 Future Force Division: *2014 Army Equipment Modernization Plan*, Washington DC, 2013.

United States Department of Army, G-8 Future Force Division: *Army Equipment Modernization Strategy*, Washington DC, 2013.

United States Department of Army, Headquarters: *Pamphlet 10-1, Organization of the United States Army*, Washington DC, 1994.

United States Department of Army, US Army in Europe: *USAREUR 2020 Prevent Shape Win*, 28.5.2014.

United States Department of Army, US Army in Europe: *USAREUR 2020 Base plan*, 9.9.2014.

United States Department of Army: *2012 Army Strategic Planning Guidance*, Washington DC, 2012.

United States Department of Army: *ADP 3-0 Unified Land Operations*, Washington DC, 2011.

United States Department of Army: *Army Strategic Planning Guidance 2014*, Washington DC, 2013.

United States Department of Army: *Army Strategic Planning guidance 2013*, Washington DC, 2013.

United States Department of Army: *Army Vision 2010*, Washington DC, 1997.

United States Department of Army: *Dictionary of United States Army Terms*, Washington DC, 1983.

United States Department of Army: *Field Manual 100-5 Operations*, Washington DC, 1993.

United States Department of Army: *Field Manual 3-0 OPERATIONS*, Washington DC, 2008.

United States Department of Army: *Field Manual 3-0.1 The Modular Force, Headquarters*, Washington DC, 2008.

United States Department of Army: *Field Manual 3-90.6, Brigade Combat Team, Headquarters*, Washington DC, 2010.

United States Department of Army: *Field Manual 5-0 The Operations Process*, Washington DC, 2013.

United States Department of Defense, Air-Sea Battle office: *AIRSEA BATTLE Service Collaboration to Address Anti-Access & Area Denial Challenges*, Washington DC, 2013.

United States Department of Defense, Defense Science Board: *Enhancing adaptability of U.S. Military Forces part B. Appendices*, 2010.

United States Department of Defense, Director for Strategic Plans and Policy: *Joint Vision 2020*, Washington DC, 2000.

United States Department of Defense, Joint Chiefs of Staff: *Joint Concept for Access and Maneuver in the Global Commons*, Washington DC, 2015.

United States Department of Defense, Systems Management College: *Systems Engineering Fundamentals*, Virginia, 2001.

United States Department of Defense: *2014 Quadrennial Defense Review*, Washington DC, 2014.

United States Department of Defense: *2014 Quadrennial Defense Review fact sheet*, Washington DC, 2014.

United States department of Defense: *Capstone Concept for Joint Operations: Joint Force 2020*, Washington DC, 2012.

United States Department of Defense: *Defense Budget Priorities and Choices Fiscal Year 2014*, Washington DC, 2013.

United States Department of Defense: *Dictionary of Military and Associated Terms*, Washington DC, 2010.

United States Department of Defense: *Fiscal Year 2015 Budget Request*, Washington DC, 2014.

United States Department of Defense: *Joint Publishing 1 United State Doctrine for the Armed Forces of the United States*, Washington DC, 2013.

United States Department of Defense: *Sustaining US global leadership, Priorities for 21st century defense*, Washington DC, 2012.

United States Department of Defense: *The United States Security Strategy for the East Asia-Pacific Region, East Asian Strategy Report 1998*, Washington DC, 1998.

United States European Command: *Statement of General Philip Breedlove*, Commander U.S. Forces Europe, 1.4.2014.

1.3 Opinnäytetyöt

Bradford, Robert D: *What happened to FCS? An Organizational Change Case Study*, US Army War College, 2011.

Bray, John R: *Strategic Analysis of Regional Alignment of United States Army Forces*, US Army War College, 2013.

Deni, John R: *The Future of American Landpower: Does Forward presence still matter The Case of The Army in Europe*, US Army War College, 2012.

Ference, Edward W: *Case Study Of The Development Of The Apache Attack Helicopter (AH-64)*, Naval Postgraduate School, 2002.

Glenn, Michael B: *Future Combat Systems Overcoming Resistance to the Army's Modernization Strategy*, US Army War College, 2007.

Grothe, Glenn K: *Innovation Versus Adaptability: Seizing the Initiative Through Creative Thinking Versus Reacting to the Enemy*, United States Army Command and General Staff College, 2009.

Guertner, Gary L: *European Views of Preemption in US National Security Strategy*, US Army War College, 2007.

Holland, Joseph: *Landpower 2020: Enabling Regionally Aligned US Army Forces with Threat-Based planning*, US Army War College, 2013.

Kendall, Jeffrey B: *Capabilities-Based Military Planning: The Myth*, National Defense University, 2002.

Kugler, Richard L: *Case Study in Army Transformation: Creating Modular Forces*, National Defense University, 2008.

Marks, Kristian Matthew: *Enabling Theater Security Cooperation Through Regionally Aligned Forces*, US Army War College, 2013.

McCarthy, Christopher J: *Anti-Access/Area Denial: The Evolution of Modern Warfare*, US Naval War College, 2010.

Millen, Raymond A: *Reconfiguring the American military presence in Europe*, US Army War College, 2004.

Mote, Michael D: *The Air-Sea Battle Concept: Implications for the National Defense Narrative*, US Army War College, 2013.

Parmeter, Guy Brynt: *The Strategic Shift to the Asia-Pacific and the U.S. Army*, US Army War College, 2012.

Pettus, Bill, Wong, Jack, Lazar, Arbi: *Improving the Future of the Army's Future Combat systems Program*, Naval postgraduate School, 2009.

Reed, James W: *Combined Arms Warfare In The 21st Century: Maximizing The Capability Of U.S. Army Future Combat System Equipped Brigade Combat Teams To Conduct Combined Arms Operations*, California State University, 2008.

Rovner, Joshua: *AirSea Battle and Escalation Risks*, U.S. Naval War College, 2012.

Wieder, Adam: *Assessing Maritime Aspects of the AirSea Battle Concept*, USMC Command and Staff College, 2012.

1.4 Muut julkaisemattomat lähteet

Hirvonen, Pasi: *Yhdysvaltain asevoimien ilma-meritaistelun konsepti*, saateasiakirja, 2013

North Atlantic Treaty Organization NATO, NATO Public Diplomacy Division: *Backgrounder Interoperability for joint operations*, 2006.

2 JULKAISTUT LÄHTEET

2.1 Tutkimukset

AUSA Institute of Land Warfare: *Army Prepositioned Stocks: Indispensable to America's Global Force-projection Capability*, 2008.

AUSA Institute of Land Warfare: *The U.S. Army A Modular Force for the 21st Century*, 2005.

AUSA Institute of Land Warfare: *The U.S. Army Capstone Concept: Defining the Army of 2020*, 2013.

AUSA Institute of Land Warfare: *Future Combat Systems: Taking the Current Force into the Future*, 2005.

AUSA Institute of Land Warfare: *U.S. Army Training for Unified Land Operations*, 2011.

Brownlee, Les, Schoomaker, Peter J: *Serving a Nation at War: A Campaign Quality Army with Joint and Expeditionary Capabilities*, Strategic Studies Institute, 2004.

Bruzdzinski, Jason E: *Demystifying Shashoujian: China's Assassin's Mace Concept*, The MITRE Corporation, 2005.

Chait, Richard, Lyons, John, Long, Duncan: *Critical Technology Events in the Development of the Abrams Tank, Project Hindsight Revisited*, Center for Technology and National Security Policy, National Defense University, 2005.

Chalk, Peter: *The U.S. Army in Southeast Asia, near-Term and Long-Term Roles*, RAND Corporation, 2013.

Charap, Samuel, Shapiro, Jeremy: *A New European Security Order: The Ukraine Crisis and the Missing Post-Cold War Bargain*, Fondation pour la Recherche Stratégique, 2014.

Christensen, Kyle D: *Strategic Developments In The Western Pacific: Anti-Access/Area Denial And The Airsea Battle Concept*, Centre of Military and Strategic Studies, 2012.

Coffey, Luke: *Shrinking America's Global Reach: U.S. Military Bases in Europe Remain Vital*, The Heritage Foundation, 2012.

Cossa, Ralph A, Glosserman, Brad, McDevitt, Michael A, Patel, Nirav, Przystup, James, Roberts, Brad: *The United States and the Asia-Pacific Region: Security Strategy for the Obama Administration*, Center for a new American Security, 2009.

Dale, Catherine: *The 2014 Quadrennial Defense Review (QDR) and Defense Strategy: Issues for Congress*, Congressional Research Service, 2014.

Feickert Andrew: *The Army's Armored Multi-Purpose Vehicle: Background and Issues for Congress*, Congressional Research Service, 2015a.

Feickert, Andrew: *Joint Light Tactical Vehicle (JLTV): Background and Issues for Congress*, Congressional Research Service, 2015b.

Feickert Andrew: *U.S. Special Operations (SOF): Background and Issues for Congress*, RAND Corporation, 2015c.

Feickert, Andrew: *Marine Corps Drawdown, Force Structure Initiatives, and Roles and Missions: Background and Issues for Congress*, Congressional Research Service, 2014a.

Feickert, Andrew: *Army Drawdown and Restructuring: Background and Issues for Congress*, Congressional Research Service, 2014b.

- Feickert, Andrew: *The Unified Command Plan and Combatant Commands: Background and issues for Congress*, Congressional Research Service, 2013.
- Feickert, Andrew, Lucas, Nathan Jacob: *Army Future Combat System (FCS) “spinouts” and ground combat vehicle (GCV): Background and issues for Congress*, Congressional Research Service, 2009.
- Freier, Nathan, Bilko Daniel, Driscoll, Lyer, Alkhil, Rugen Walter, Smith, Terrence, Trollinger, Matthew, Leed, Maren: *U.S. Ground Force Capabilities through 2020*, Center for Strategic & International Studies, 2011.
- Glenn, Michael B: *Future Combat Systems Overcoming Resistance to the Army’s Modernization Strategy*, US Army War College, 2007.
- Global Security: *Army Programs Future Combat Systems: Non-Line-of-Sight Cannon (FCS: NLOS-C)*, 2008.
- Global Security: *Army Programs, Future Combat Systems: Future Combat Systems (FCS) Overview*, 2006.
- Heisbourg, Francois, Ishinger, Wolfgang, Robertson, George, Schake, Kori, Valasek, Thomas: *ALL ALONE? What US retrenchment means for Europe and NATO*, Centre for European Reform, 2012.
- Held, Bruce J, Lorell, Mark A, Quinlivan, James T, Serena, Chad C: *Understanding Why a Ground Combat Vehicle That Carries Nine Dismounts Is Important to the Army*, RAND Corporation, 2013.
- Johnson, Stuart E, Peters, John E, Kitchens, Karin E, Martin, Aaron, Fischbach, Jordan R: *A Review of the Army’s Modular Force Structure*, RAND Corporation, 2012.
- Kaesler, Hans Ulrich: *The Future Combat System What Future Can the Army Afford?*, Center for Strategic International Studies, 2009.

- Kazianis, Harry J: America's Air-Sea Battle Concept: *An attempt to Weaken China's A2/AD Strategy*, University of Nottingham's China Policy Institute, 2014.
- Kelly, Terrence K, Dobbins, James, Shlapak, David A, Gompert, David C, Heginbotham, Eric, Chalk Peter, thrall, Lloyd: *The U.S. Army in Asia 2030-2024*, RAND Corporation, 2014.
- Krepinevich, Andrew F: *An Army at the Crossroads*, Center for Strategic and Budgetary Assessments, 2008.
- Krepinevich, Andrew F: *The Future of U.S. Ground Forces*, Center for Strategic and Budgetary assessments, 2009.
- Krepinevich, Andrew F: *Why AirSea Battle?*, Center for Strategic and Budgetary Assessments, 2010.
- Krepinevich, Andrew F, Montgomery, Evan Braden: *Correcting Course: The Cancellation of the Future Combat Systems Program*, Center for Strategic and Budgetary Assessments, 2009.
- Larson, Erik V, Peters, John E: *Preparing the U.S. Army for Homeland Security Concepts, Issues, and Options*, RAND Corporation, 2001.
- Lindsey, Eric: *Beyond Coast Artillery Cross-Domain Denial and the Army*, Center for Strategic and Budgetary Assessments, 2014.
- Mahnken, Thomas G, Blumenthal, Dan, Donnelly, Thomas, Mazza, Michael, Schmitt, Gary J, Shearer: *Asia in the Balance Transforming US Military Strategy in Asia*, The American Enterprise Institute, 2012.
- Manyin, Mark E, Dagget, Stephen, Dolven, Ben, Lawrence, Susan V, Martin, Michael F, O'Rourke, Ronald, Vaughn, Bruce: *Pivot to the Pacific? The Obama Administration's "Rebalancing" Toward Asia*, Congressional Research Service, 2012.
- Matsumura, Masahiro: *The limits and implications of the Air-Sea battle concept, A Japanese Perspective*, Centre of Military and Strategic Studies, 2014.

McHugh, John M: *Final Report of the 2010 Army Acquisition Review*, 2011.

McVeigh, Bryan: *PM FCS (BCT) Platform Overview Combat Vehicles Conference, Future Combat Systems (BCT) Overview Manned Ground Vehicle Overview*, 2008.

Missiroli, Antonia, Rogers, James, Gilli, Andrea: *Enabling the future, European military capabilities 2013-2025 challenges and avenues*, Institute for security studies, Paris, 2013.

Mix, Derek E: *The United States and Europe: Current Issues*, Congressional Research Service, 2015

Moldovan, Daniel, Rhodes, Matthew, Marshall, George C: *Joint Task Force East and Shared Military Basing in Romania and Bulgaria*, European Center For Security Studies, 2009.

Nardulli, Bruce R, Perry, Walter L, Pirnie, Bruce, Gordon IV, John, McGinn, John: *Disjointed War, Military Operations in Kosovo, 1999*, RAND Corporation, 2002.

Pernin, Christopher G, Axelband, Elliot, Drezner, Jeffrey A, Dille, Brian B, Gordon IV, John, Held, Bruce J, MacMahon, K Scott, Perry, Walter L, Rizzi, Christopher, Shah, Akhil A, Wilson, Peter A, Sollinger, Jerry M: *Lessons from the Army's Future Combat Systems Program*, RAND Corporation, 2012.

Perry, William J, Abizaid, John P: *Ensuring a Strong U.S. Defense for the Future*, United States Institute of Peace, 2014.

Ratner, Ely: *Resident Power Building a Politically Sustainable U.S. Military Presence on Southeast Asia and Australia*, Center for a New American Security, 2013.

Robinson, Linda: *The Future of US Special Operation Forces*, Council on Foreign affairs, 2013.

Robinson, Linda, Miller, Paul D, Gordon IV, John, Decker, Jeffrey, Schwill, Michael, Cohen, Raphael S: *Improving Strategic Competence, Lesson from 13 Years of War*, RAND Corporation, 2014.

Romjue, John L: *American Army Doctrine for the Post-Cold War*, Military History Office, TRADOC, 1998.

Rossi, Glenn: *Emerging Autonomous Intelligent Vehicles in the Future Combat System (FCS)*, The Boeing Company, 2009.

Schreer, Benjamin: *Strategy Planning the unthinkable war*, Australian Strategic Policy Institute, 2013.

Sharp, Travis: *Gambling with Ground Forces The 2015 Defense Budget and the 2014 Quadrennial Defense Review*, Center for a New American Security, 2014.

Tangredi, Sam J: *Anti-access warfare, Countering A2/AD strategies*, Naval Institute Press, 2013.

Terrif, Terry: *The Past as Future: The US Army's Vision of Warfare in the 21st Century*, Centre of Military and Strategic Studies, 2014.

Trybula, David C: *"Big Five" Lessons for Today and Tomorrow*, Institute for Defence Analysis, 2012.

Ullman, Harlan K, Wade, James P, Edney, L.A., Franks, Fred M, Horner, Charles A, Howe, Jonathan T, Brendley, Keith: *Shock and Awe Achieving Rapid Dominance*, The National Defense University, 1996.

Van Tol, Jan, Ginzinger, Mark, Krepinevich, Andrew, Thomas, Jim: *AirSea Battle Doctrine a Point of Departure Operational Concept*, Center for Strategic and Budgetary Assessments, 2010.

Vane, Michael A, Toguchi, Robert M: *The Enduring Relevance of Landpower: Flexibility and Adaptability for Joint Campaigns*, The Institute of Land Warfare, 2003.

Vaughn, Bruce: *Australia: Background and U.S. Relations*, Congressional Research Service, 2012.

Vick, Alan, Orletsky, David, Pirnie, Bruce, Jones, Seth: *The Stryker Brigade Combat Team, rethinking Strategic Responsiveness and Assessing Deployment Options*, RAND Corporation, 2002.

Wass de Czege, Huba, Hart Sinnreich, Richard: *Conceptual Foundations of a Transformed U.S. Army*, The Institute of Land Warfare, 2002.

Watson, Brian G: *Reshaping the Expeditionary Army to Win Decisively: The Case for Greater Stabilization Capacity in the Modular Force*, Strategic Studies Institute, 2005.

2.2 Kirjallisuus

Hinman IV, Ellwood P, Jahn, Thomas E, Jinnette, James G: *AirLand Battle 21, Transformational Concepts For Integrating Twenty First Century Air and Ground Forces*, Ashgate Publishing Limited, Cornwall, 2008.

Kesseli, Pasi: *Lähdekritiikki operaatiotaidon ja taktiikan tutkimuksessa, Ajatuksia operaatiotaidon ja taktiikan laadullisesta tutkimuksesta*, toimittaneet Mika Huttunen ja Jussi Metteri, Maanpuolustuskorkeakoulu, Taktiikan laitos, Edita Prima Oy, Helsinki, 2008

Kraig, Michael R: *Shaping U.S. Military Forces for the Asia-Pacific*, Rowman&LittleField, Maryland, 2014.

Kretchik, Walter E: *U.S. Army Doctrine from the American Revolution to the War on Terror*, University Press of Kansas, Kansas, 2011.

Saarelainen, Jorma, Saarinen, Timo, Taavitsainen, Heikki: *Aseellinen taistelu 2020*, Edita Prima Oy, Helsinki, 2003.

Salminen, Ari: *Mikä kirjallisuuskatsaus, johdatus kirjallisuuskatsauksen tyyppeihin ja hallintotieteellisiin sovelluksiin*, Vaasan yliopiston julkaisu, Vaasa, 2011.

Stewart, Richard W: *American Military History, volume II, The United States Army, Global Era, 1917-2008*, Center of Military History, Washington DC, 2010.

Tuomi, Jouni, Sarajärvi, Anneli: *Laadullinen tutkimus ja sisällönanalyysi*, Kustannusosakeyhtiö Tammi, Helsinki, 2002.

2.3 Artikkelit

Army Brigade Combat Team Modernization, *Army Magazine*, lokakuu 2009.

Betz, David: Redesigning Land Forces for Wars Amongst the People, *Contemporary Security Policy*, lokakuu 2007.

Brown, Robert B: Movement and Maneuver: A Vision for the Future, *ARMY magazine*, kesäkuu 2011.

Darnell, Michael, Vandiver, John: Army looking to store tanks, equipment on Eastern Europe, *Stars and Stripes*, 25.1.2015.

Fitzgerald, Mark P: Delivering Air Sea Battle, *Joint Forces Quarterly magazine*, issue 67, 4th quarter 2012.

Head, Elan: Arizona Guard leader blasts Army plan to seize Apaches, *Vertical*, 28.4.2014.

LaGrone, Sam: Pentagon Drops Air Sea Battle Name, Concept Lives On, *USNI News*, 20.1.2015.

Legere, Mary A: Army Intelligence 2020: Enabling Decisive Operations While Transforming in the Breach, *ARMY Magazine*, lokakuu 2012.

Mehney, Paul D, Cain, Kathryn: Integrating Brigade Combat Team Modernization, *Army AL&T Magazine*, lokakuu-joulukuu 2010.

Milley, Mark A: Total Force Approach Provides a Winner, *Army Magazine*, lokakuu 2014.

Morse, Jay: Regionally Aligned Forces: Less About What It Is, More About What It Can Be, *Small Wars Journal*, 23.1.2015.

Myers, Steven Lee, Schmitt, Eric: US poised to put heavy weaponry in East Europe”, *The New York Times*, 13.6.2015.

Smith, Brandon: Defining Force 2025, *Military Review*, July August 2014.

2.2. Internet-lähteet

Army Technology: Stryker Armoured Combat Vehicle Family United States of America, <http://www.army-technology.com/projects/stryker/>, 5.1.2015.

Dubic, James M: Curriculum Vitae, 2015,
[http://usacac.army.mil/CAC2/cgsc/Events/SAMS25th/LTG\(R\)%20Dubik%20BIO.pdf](http://usacac.army.mil/CAC2/cgsc/Events/SAMS25th/LTG(R)%20Dubik%20BIO.pdf),
16.7.2015

Dubik, James: The Future of War, 2008,
<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/future/interviews/dubik.html>, 27.12.2014.

Freedberg jr, Sidney J: Future Tanks Could Surprise Critics,
<http://www.govexec.com/defense/2006/09/future-tanks-could-surprise-critics/22742/>,
6.7.2015.

Global Security: Fleet in Beeing, <http://www.globalsecurity.org/military/ops/fleet-in-being.htm>, 24.7.2015.

Global Security: US Army 1. Corps, 2014,
<http://www.globalsecurity.org/military/agency/army/i-corps.htm>, 31.12.2014.

Global Security: US Army 18. Corps, 2014,
<http://www.globalsecurity.org/military/agency/army/xviii-corps.htm>, 31.12.2014.

Global Security: US Army 3. Corps, 2014,
<http://www.globalsecurity.org/military/agency/army/iii-corps.htm>, 31.12.2014.

Obama, Barack: Remarks by the President on Fiscal Policy, 2011,
<http://www.whitehouse.gov/the-press-office/2011/04/13/remarkspresident-fiscal-policy>,
20.9.2014.

Rand Corporation: RAND at a Glance, 2014, <http://www.rand.org/about/glance.html>, 15.8.2014.

Secretary of Defense Donald H. Rumsfeld: Town Hall Meeting in Kuwait notes 8.12.2004, <http://www.defense.gov/transcripts/transcript.aspx?transcriptid=1980>, 6.1.2015.

The Diplomat: Why Airsea Battle is not Airland Battle Redux, 2013, <http://thediplomat.com/2013/06/why-airsea-battle-is-not-airland-battle-redux/>, 2.7.2015.

U.S. Air Forces in Europe - Air Forces Africa (USAFE-AFAFRICA): fact sheet, 2014, <http://www.usafe.af.mil/library/factsheets/factsheet.asp?id=20493>, 30.10.2014.

United States Army Europe Headquarters: U.S. Army Europe in numbers, 2014, www.eur.army.mil/pdf/USAREURBytheNumbers.pdf, 3.10.2014.

United States Army Europe: Fact Sheet U.S. Army European Activity Set, 2015, http://www.eur.army.mil/jmtc/exercises/CombinedResolve/EAS_Fact_Sheet.pdf, 30.4.2015.

United States Army Training and Doctrine Command: TRADOC Story, 2014, <http://www.tradoc.army.mil/About.asp>, 15.8.2014.

United States Army, 2014, <http://www.army.mil/>, 31.12.2014.

United States Army, Program Executive Office: Ground Combat Systems, Stryker Family of Vehicles, <http://www.peogcs.army.mil/documents/SBCT.pdf>, 30.12.2014.

United States Army: 1. Corps organization, 2014, <http://www.lewis-mcchord.army.mil/ICorps/#>, 31.12.2014.

United States Army: 8. Corps organization, 2014, <http://www.bragg.army.mil/18abc/Pages/default.aspx>, 31.12.2014.

United States Army: Active Component, 2014, http://www.army.mil/info/organization/unitsandcommands/active_component/, 26.12.2014.

United States Army: Command structure, 2014,

<http://www.army.mil/info/organization/unitsandcommands/commandstructure/forscom/>, 31.12.2014.

United States Army: Fact sheet 173rd Infantry Brigade Combat Team (Airborne) 2015,

http://www.eur.army.mil/organization/factsheets/FactSheet_173rdABN.pdf, 29.4.2015.

United States Army: Fact sheet 2nd Cavalry Regiment, 2015,

http://www.eur.army.mil/organization/factsheets/FactSheet_2ndCAV.pdf, 29.4.2015.

United States Army: Organization, 2014, <http://www.army.mil/info/organization/>, 26.12.2014.

United States Department of Defense: DOD News Briefing with Secretary Gates and Adm.

Mullen from the Pentagon, 6.1.2011,

<http://www.defense.gov/transcripts/transcript.aspx?transcriptid=4747>, 13.7.2015.

United States Department of Defense: Future Combat System (FCS) Program Transitions to Army Brigade Combat Team Modernization, 2009,

<http://www.defense.gov/releases/release.aspx?releaseid=12763>, 21.8.2014.

United States European Command: Fact sheet, 2015, [http://www.eucom.mil/media-](http://www.eucom.mil/media-library/document/22829/all-fact-sheets-combined)

[library/document/22829/all-fact-sheets-combined](http://www.eucom.mil/media-library/document/22829/all-fact-sheets-combined), 1.4.2015.

United States European Command: Organization our forces, 2014,

<http://www.eucom.mil/organization/our-forces>, 30.10.2014.

United States Pacific Command: Fact sheet, 2014,

<http://www.pacom.mil/AboutUSPACOM.aspx>, 31.10.2014.

United States Army, U.S. Army Training and Doctrine Command: Overview Brief, 2014,

<http://www.tradoc.army.mil/cofs/TRADOCOverviewMaster.pdf>, 14.12.2012.

US Army War College: Student eligibility, 2014, <https://dde.carlisle.army.mil/eligibility.htm>,

15.8.2014.

Wikipedia: 3. Corps (United States), 2014,

http://en.wikipedia.org/wiki/III_Corps_%28United_States%29, 31.12.2014.

Wikipedia: Non-Line-of-Site Launch system (NLOS-LS),

http://en.wikipedia.org/wiki/XM501_Non-Line-of-Sight_Launch_System, 21.1.2015

Wikipedia: Sikorsky UH-64 Black hawk, 2015, http://en.wikipedia.org/wiki/Sikorsky_UH-60_Black_Hawk, 4.1.2015.

Wikipedia: United States Army, 2014, https://en.wikipedia.org/wiki/United_States_Army, 2.9.2014.

LIITTEET

Liite 1   Määritelmät ja lyhenteet

LIITE 1 MÄÄRITELMÄT JA LYHENTEET

1. MÄÄRITELMÄT

Fleet in Beeing on alkuperäisesti merisodankäyntiin liittyvä termi, jota voidaan soveltaa muuhunkin toimintaympäristöön. Termiä voidaan soveltaa joukkoon, joka olemassa olollaan estää vihollisen toimintaa tai nostaa vihollisen hyökkäykseen ryhtymisen kynnyistä.³³³

Brigade Combat Team on usean aselajin ja toiminnallisuuden muodostama maavoimien tak-tisen tason perusjoukko.³³⁴

Combined Arms Vähintään kahden aselajin tai toiminnallisuuden käyttämistä operoidessa yhdessä.³³⁵

Expeditionary Force Termiä käytetään kaikkien puolustushaarojen Yhdysvaltojen ulkopuo-lle käytettäväksi tarkoitetuista joukoista. Yleisesti termillä on vahva yhteys maihinnou-suoperaatioihin.³³⁶

JOINT/ JOINT Operation Kahden tai useamman puolustushaaran yhden johdon alaisuudes-sa toteuttama operaatio tai operointitapa.³³⁷

Regionally aligned forces ovat pysyvästi alueellisesti sijoitettuja joukkoja. Alueellisella si-joittamisella parannetaan tilanneymmärrystä, mahdollistetaan alueen erityispiirteet huomioiva koulutus sekä nostetaan kykyä reagoida.³³⁸

---

³³³ Global Security: Fleet in Beeing, <http://www.globalsecurity.org/military/ops/fleet-in-being.htm>, 24.7.2015

³³⁴ United States Department of Defense: *Dictionary of Military and Associated Terms*, Washington DC, 2010, s. 25

³³⁵ United States Department of Army: *Dictionary of United States Army Terms*, Washington DC, 1983, s. 45.

³³⁶ Sama, s. 76.

³³⁷ *Dictionary of Military and Associated Terms*, Washington DC (2010), s 131.

³³⁸ Bray, John R: *Strategic Analysis of Regional Alignment of United States Army Forces*, US Army War Col-lege, 2013, s. 2.

United States Armed Forces on maavoimien, merijalkaväen, laivaston, ilmavoimien ja rannikkovartioston muodostama kokonaisuus. Suomennettuna termi tarkoittaa Yhdysvaltojen asevoimia kokonaisuudessaan.³³⁹

United States Army Yhdysvaltojen maavoimat on Yhdysvaltojen asevoimien suurin ja vanhin puolustushaara. Maavoimien organisaatioon kuuluu aktiivipalveluksessa olevat joukot, maavoimien kansalliskaartin joukot sekä maavoimien reservijoukot. Yhdysvaltojen maavoimien katsotaan tulleen perustetuksi vuonna 1775.³⁴⁰

---

³³⁹ Dictionary of Military and Associated Terms, Washington DC (2010), s. 252.

³⁴⁰ Wikipedia: United States Army (2014)

2. LYHENTEET

ASEAN	Association of Southeast Asian Nations
A2	Anti Access
AD	Areal Denial
AMC	U.S. Army Materiel Command
ARV	Armed Robotic Vehicle
BCT	Brigade Combat team
C2V	Command and Control Vehicle
CBRN	Chemical Biological, radiological, Nuclear
DARPA	Defense Advanced Research Projects Agency
DRU	Direct Reporting Unit
EAS	U.S. Army European Activity Set
FORSCOM	U.S. Army Forces Command
ICV	Infantry Carrier Vehicle
INSCOM	U.S. Army Intelligence and Security Command
LAM	Loiter and Attack Missile
MCS	Mounted Combat System
MEDCOM	U.S. Army Medical Command
MedV	Medical Vehicle
MULE	Multifunctional Utility, Logistics and Equipment
NLOS-C	Non-Line-Of-Sight Cannon
NLOS-M	Non-Line-Of-Sight Mortar
PAM	Precision Attack Missile
QDR	Quadrennial Defense Review
RMV	Recovery and Maintenance Vehicle
RSV	Reconnaissance and Surveillance Vehicle
SDDC	Military Surface Deployment and Distribution Command
SUGV	Small Unmanned Ground Vehicle
TRADOC	U.S. Army Training and Doctrine Command
UGS	Unattended Ground Sensors
USAASC	U.S. Army Acquisition Support Center

USACE

U.S. Army Corps of Engineers

KAPTEENI MIKKO LEHDON DIPLOMITYÖN

LIITE 1

USARAF

U.S. Army Africa

USARC

U.S. Army Reserve Command

USARCEN

U.S. Army Central

USAREUR

U.S. Army Europe

USARNORTH

U.S. Army North

USARPAC

U.S. Army Pacific

USARSO

U.S. Army South

USASMD/ARSTRAT

U.S. Army Space and Missile Defense
Command/Army Strategic Command

USASOC

U.S. Army Special Operations Command

USCENTCOM

U.S. Central Command

USPACOM

U.S. Pacific Command